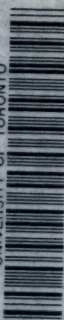

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01120405 4

Euripides
Medea

PA
3973
M4
1911

LEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

89

EVRIPIDES MEDEA

MIT

SCHOLIEN

HERAUSGEGEBEN

VON

DR. ERNST DIEHL

O. PROFESSOR IN INNSBRUCK

PREIS BROSC. 2.60 M., GEB. 3.— M.

BONN

A. MARCUS UND E. WEBER'S VERLAG

1911

KLEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

- 1 DAS MURATORISCHE FRAGMENT und die monarchianischen prologe zu den evangelien, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.
- 2 DIE DREI ÄLTESTEN MARTYROLOGIEN, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 18 S. 0.40 M.
- 3 APOCRYPHA I: Reste des Petrus-evangeliums, der Petrusapokalypse und des Kerygma Petri, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.
- 4 AUSGEWÄHLTE PREDIGTEN I: Origenes Homilie X über den propheten Jeremias, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 16 S. 0.30 M.
- 5 LITURGISCHE TEXTE I: Zur geschichte der orientalischen taufe und messe im 2. und 4. jahrhundert, ausgewählt von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.
- 6 DIE DIDACHE, mit kritischem apparat herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.
- 7 BABYLONISCH-ASSYRISCHE TEXTE, übersetzt von Prof. Dr. Carl Bezold. I schöpfung und sintflut. 2. Aufl. 24 S. 0.40 M.
- 8 APOCRYPHA II: Evangelien, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 21 S. 0.40 M.
- 9 PTOLEMAEUS BRIEF AN DIE FLORA, herausgegeben von Prof. D. Adolf Harnack. 10 S. 0.30 M.
- 10 DIE HIMMELFAHRT DES MOSE, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Carl Clemen. 16 S. 0.30 M.
- 11 APOCRYPHA III: Agrapha, Slavische Josephusstücke, Oxyrhynchusfragment, herausgegeben von Prof. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 26 S. 0.50 M.
- 12 APOGRYPHA IV: Die apokryphen briefe des Paulus an die Laodicener und Korinther, herausgegeben von Prof. D. Adolf Harnack. 0.40 M.
- 13 AUSGEWÄHLTE PREDIGTEN II: Fünf festpredigten Augustins in gereimter prosa, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 16 S. 0.30 M.
- 14 GRIECHISCHE PAPYRI, ausgewählt und erklärt von Prof. D. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0.80 M.
- 15/16 DER PROPHET AMOS, Hebräisch und Griechisch, herausgegeben von D. Johannes Meinhold und Lic. Hans Lietzmann. 32 S. 1.00 M.
- 17/18 SYMBOLE DER ALTEN KIRCHE, ausgewählt von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 32 S. 0.80 M.
- 19 LITURGISCHE TEXTE II: Ordo missae secundum missale romanum herausg. von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0.40 M.
- 20 ANTIKE FLUCHTAFELN, ausgewählt und erklärt von Prof. Dr. Richard Wünsch. 2. Aufl. 31 S. 0.70 M.
- 21 DIE WITTENBERGER U. LEISNIGER KASTENORDNUNG 1522, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 24 S. 0.60 M.
- 22/23 DIE JÜDISCH-ARAMÄISCHEN PAPYRI VON ASSUAN sprachlich sachlich erklärt von Lic. Dr. W. Staerk. 39 S. 1.00 M.
- 24/25 MARTIN LUTHERS geistliche Lieder, herausgegeben von Prof. D. Albert Leitzmann. 31 S. 0.60 M.
- 26/28 LATEINISCHE CHRISTLICHE INSCHRIFTEN mit einem anhang jüdisch inschriften ausgewählt und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 48 S. 1.20 M.
- 29/30 RES GESTAE DIVI AVGVSTI, herausgegeben und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 2. Aufl. 40 S. 1.20 M.

*G. Hölle
April 1920.*

KLEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

89

EVRIPIDES MEDEA

MIT

SCHOLIEN

HERAUSGEGEBEN

VON

DR. ERNST DIEHL

O. PROFESSOR IN INNSBRUCK

BONN

A. MARCUS UND E. WEBER'S VERLAG

1911

CONSPECTVS CODICVM EVRIPIDIS

EDITIONIS MVRRAYANAE

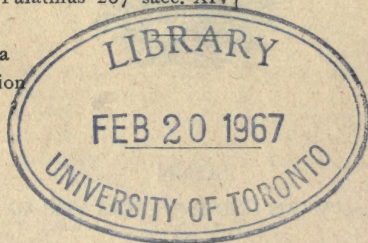
- A = cod. Parisinus 2712 membranac. saec. XIII
 B = cod. Parisinus 2713 membranac. saec. XII/XIII
     B² = manus secunda
     B³ = manus recentiores
 V = cod. Vaticanus 909 bombycin. saec. XIII
 L = cod. Laurentianus 32, 2 chartac. saec. XIV
 P = cod. Palatinus inter Vaticanos 287 membranac. saec. XIV
 II¹ = Papyr. H. Weil Un Papyrus inédit Paris 1879
 II² = Papyr. Oxyrhynch. III p. 103 ss, 450 saec. II/III
 II³ = Papyr. Berolinensis Griech. Dichterfragmente V 2
 O = cod. Laurentianus 31, 10 chartac. saec. XIV (?)
 D = cod. Laurentianus 31, 15 chartac. saec. XIV
 F = cod. Marcianus 468 bombycin. saec. XIV
 Haun. = cod. Hauniensis 417 chartac. saec. XV

CONSPECTVS CODICVM SCHOLIORVM

EDITIONIS SCHWARTZIANAE

- V = cod. Vaticanus 909 bombyc. saec. XIII
 B = cod. Parisinus 2713 membr. saec. XII uel XIII
     Bg = glossae interlineares
     Bi = scholia intermarginalia
 [D = cod. Laurentianus 31, 15 saec. XIV in.
 P = cod. Palatinus 287 saec. XIV]

- l = lemma
 Σ = scholion

PA
 3973
 M4
 1911

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

VBD Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν ἐγγυᾶται καὶ τὴν τοῦ Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, 5 παραιτησαμένη εἰς μίαν ἡμέραν μέναι καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον. οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακείς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐπὶ ἄρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς 10 Ἀθήνας καὶ εἰς Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμῆται. Φερεκύδης [frg. 74] δὲ καὶ Σιμωνίδης [frg. 204] φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως [frg. 6].

αὐτίκα δ' Αἰσονα δῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα 15
γῆρας ἀποξύσας εἰδυῖναι πραπίδεςσι
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφαῖς [frg. 50] ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος [frg. 5] δὲ φησὶ τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελεύ- 20 σασθαι γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

4 prius τοῦ om BD 5 τοῦ ἐκ V 6 εἰς Nauck Schw.: ὡς D: πρὸς VB 7 καὶ ἐσθῆτα D 8 διαχρησαμένη VD 9 ἀπώλετο VD αὐτῆς V 11—19 cf. schol. Arist. Eq. 1321 12 φασὶν om V ἐψή-
σασα D: ἀνεψήσασα Elmsley ad schol. Arist. 15 αὐτίκα: ὅτου D φιλό-
κορον V contra schol. Ar. ἡβώνοντα Lascaris: ἡβώνοντα VD: ἡβώοντα B
16 ἀποξύσασα Elmsley ἰδυῖναι B cum schol. Arist. 17 χρυσείοισι schol.
Ar.: χρυσείοισι BD: χρυσήσιν V 18 τροφαῖς V 19 cf. schol. 1386
20 δὲ ὑπὸ τῆς μηδ. τ. ἰ. τ. τ. ἀν. V τὸν Ἰάσονα om D 20s ἐγκελεύ-
σασθαι ll.: em Lascaris 21 αὐτῇ D 22 ἐπιπεσούσης γὰρ τ. V

VDP τὸ δρᾶμα δοκεῖ υποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασιευάσας, ὡς Δικαί-
 αρχος * * τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου [frg. 10] καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασιν
 [frg. 635]. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπόκρισιν τὴν Μή-
 δειαν, ἀλλὰ προσπεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί.
 ἐπαινέται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία 5
 'μηδ' ἐν νάπαισι [3]' καὶ τὰ ἐξῆς· ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ
 πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι, ὡς Ὁμηρος [ε 264]· εἴματα δ' ἀμφιέσασα θυώδεα
 καὶ λούσασα'.

BDP Ἀριστοφάνους: Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ
 γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν ταύτην καὶ Κρέοντα 10
 καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσωνος Αἰγέῃ συνοικήσουσα. παρ' οὐδε-
 τέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέ-
 στηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων, προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πρ' ἔτει α. πρῶτος 15
 Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ Φιλοκτήτῃ Δίκτυι
 Θεριστάς σατύροις. οὐ σφάζεται.

1—8 post Μηδείας (14) exhibet P: om B 1s cf. Diog. Laert.
 2, 134 Suid. s. u. Νεόφρων 1 παρὰ—8 λούσασα om V 1 παναύφρο-
 νος P 1 ὥς—2 ὑπομνήμασιν om P 2 lacunam statuit Schw. τοῦ
 τῆς Schw.: τοῦ τε D: ἐν τῷ περὶ Kirchhoff 3 τὸ D a. corr.: τῷ
 D e corr.: om P πεφυλαχέναι D: πεφυκέναι P: em Nauck 3s τῇ
 μηδείᾳ DP: em Beck 4 προσπεσεῖν DP: em Kirchhoff 5ss cf. schol. 1
 6 τιμαχίας P 7 φησὶ πρώτῳ D κεχρῆσθαι om P 9—17 om V
 9 ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις BD: om P 10 γλαύκην τὴν P
 τ. καὶ Κρ. Schw.: κρέοντα sscr. γλαύκην B: γλαύκην κρ. D: γλ. καὶ κρ. P
 11 συνοικήσασα ll.: em Lascaris 13. 14 post 17 exh. D 15ss om B
 15 ἐδιδάχθη δὲ D πυθοδώρου DP: em Brunck Ὀλυμπιάδι D ἔτει α
 Matthiae: 18 εἰ D: om P 16 φιλοκτήτης DP δίκτυς D: δίκτυς P
 17 θερισταὶ σάτυρος DP

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ

ΚΡΕΩΝ

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΙΑΣΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΑΙΓΕΥΣ

ΜΗΔΕΙΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ

sic BV: τροφός. πρεσβύτες. κρέων A Ἰάσων et χορὸς γυναικῶν om A
τροφός. κρέων. παιδαγωγός. μήδεια. χορὸς γυναικῶν. αἰγεύς. ἰάσων.
παῖδες (μηδείας add. P). ἄγγελος LP

Μήδεια

ABVL
PF

TP. Εἴδ' ὄφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος

Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,

μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε

τμηθεῖσα πύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας

ἀνδρῶν ἀρίστων οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας

Πελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμῇ

Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας

ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος,

ABVL
PFΠ¹

5

1 διαπτᾶσθαι Il. praeter VL contra Eustath. in Il. p. 452. 526. 1248
2 Αἶαν Σ 5 ἀρίστων Il. cum Σ: ἀριστέων Wakefield δέρος Il. praeter
LΠ¹ et Σ contra Eustath. Il. p. 600. cf. 480

SCHOL. 1 | B τὸ ὄφελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς δέχονται, ὡς τὸ [Call. epigr. 17, 1] 'ὄφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες, ἔν' ἣ παράλληλον τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς συνεχέστερον ἀπευχομένης τῇ ἀφίξει τῆς Ἀργοῦς. ὁ δὲ ποιητὴς βῆμα αὐτὸ οἶδεν· 'οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη [Σ 367]'· 'μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα [I 698]'. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ περι- 5 παθῶς ἄγαν ἔχειν καὶ ταῖς ἐκβολαῖς εὖ κεκρῆσθαι. | B ἄλλως: ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν, εὖ δὲ καὶ [[τὸ]] ταῖς ἐκβολαῖς κεκρῆσθαι. πολὺ τὸ τοιοῦτον γένος παρ' Ὀμήρῳ. ὁ δὲ Τιμαχίδας τὸν τρόπον [[τῆς ποιήσεως]] ἀγνοήσας ποιητικὸν ὄντα τῷ ὑστέρῳ πρώτῳ φησὶ κεκρῆσθαι, ὡς Ὀμηρος [ε 264]· 'εἴματα δ' ἀμφίεσσατα θυώδεα καὶ 10 λούσασα'. πρότερον γὰρ φησὶ πῦναι τὰ δένδρα, εἶδ' οὕτως κατασκευασθῆναι τὴν Ἀργώ. ἡ ἀπὸ Ἀργου <τοῦ> ναυπηγήσαντος, οἱ δὲ δίοτι ἐταχυ-δρομέι· ἀργὸν γὰρ τὸ ταχύ· ἐντεῦθεν καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. καὶ πρώτην γε αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασιν, ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγεννημένην. ἔστι δὲ ὑπέρθεσις ὁ τρόπος. τὰ γὰρ δευτέρα τῇ τάξει, 15 πρῶτα ὑπέθετο. | VB εἴδ' ὄφελε: περιφραστικῶς ἡ Ἀργώ· οὐκ

ᾧφειλεν ἡ Ἀργὼ παρελθοῦσα τὰς Συμπληγάδας εἰς Σκυθίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ εἶθε ἐπίρρημα εὐκτινόν· εἶθ' ὥς ἡβώοιμι [H 157]· αἰὲ δὲ προτάσσεται τῆς συντάξεως· τὸ δὲ ᾧφειλε ῥῆμα ᾧ ἀπαρέμφατον ἔπεται· ὥς ᾧφειλεν θάνατός μοι ἄδειν κακός [Γ 173]. τὸ δὲ διαπτάσθαι 20 τροπικῶς ὥς ἐπὶ ὀρνέου. ἔδει δὲ εἰπεῖν διαπλεῦσαι. 2 | B Κόλχων ἐς Αἴαν· πόλις ἐν Σκυθίᾳ οὕτω καλουμένη. ἐν Κόλχοις. ὀνοματικῶς. | VB Συμπληγάδας· τὰς περὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου λέγει, αἱ δι' ἀπάτην τῆς ὕψεως δοκοῦσιν ὧδε κἀκεῖσε φέρεσθαι. | V ἄλλως· ταύτας ὁ Σιμωνίδης [fig. 22] Συνορμάδας φησίν. εἰσὶ δὲ πέτραι ἐπὶ τῇ 25 στόματι τοῦ Πόντου στεναὶ τὸ διάστημα, δι' ὧν ἔξαισιν ἡ θάλασσα ἀπὸ τοῦ Πόντου εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γεωγραφουμένων φησὶ περὶ αὐτῶν· καλοῦσι δὲ Συμπληγάδας οὕτως. καὶ ὃν καιρὸν ἂν τις πρὸς τὰ δεξιὰ ἐκκλίνη, σφόδρα φαντάζεται τὰς πέτρας συναγομένας, ὅταν δὲ κατὰ μέσον, ὁρᾷ δισταμένας καὶ ἔμπαλιν εἰς τὰ 30 ἀριστερὰ διαλλάξας ὁρᾷ συντρεχούσας. τούτου δὲ πολλάκις γενομένου Συμπληγάδας αὐτάς φησι κεκλήσθαι διὰ τὴν συνδρομὴν <καὶ> διάστασιν τῆς φαντασίας. οἱ δὲ νεώτεροι τὰς παρ' Ὀμήρῳ Πλαγκτὰς ὑπενόησαν εἶναι. | B τὰς Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης Συνορμάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γ' Γεωγραφουμένων φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ 35 σκολιόν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. 4 | VB τμηθεῖσα πεύκη· συνεκδοχή, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ᾧφειλε· <ᾧφειλε> μὴ ἐρετμῶσαι ἡ Ἀργὼ τὰς τῶν ἀρίστων χεῖρας. | VBⁱ κώπαις καθοπλίσαι τὰς χεῖρας τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν. 5 | Bⁱ οἵτινες ἐπὶ τὸ πάγχρυσον δέρας ἀνῆλθον τοῦ ἀγαγεῖν αὐτὸ τῇ 40 Περίᾳ. | B δέρας· τὸ δέσμα. τοῦτο οἱ μὲν ὀλόχρυσον εἶναι φασι, οἱ δὲ πορφυροῦν. καὶ Σιμωνίδης ἐν τῇ εἰς Ποσειδῶνα ὕμνῳ [fig. 21] ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ πορφυρῶν κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.

2 μὴ B νῆος B 4 κοτεσσάμενος B 5 ὠμύμ sscr. ο B 6 ὑπερβολαῖς B cf. 8 6ss cf. ὑπόθεσις p. 4 7 [[ ]] Matthiae 8 τίμαρχος B: em Elmsley ad ὑπόθεσιν l. c. 9 [[ ]] Dindorf 12 < > Arsenius 13—16 contulit Schw. etym. m. p. 136, 31 Tzetz. ad Lycophr. p. 856 schol. Apoll. Rhod. 1, 4 Diod. 4, 41, 3 Hyg. astr. 2, 37 Serv. Verg. ecl. 4, 34 14 πρῶτον B: em Reitz. φησιν B 16 εἶθ' ᾧφειλε om B οὐκ ᾧφειλε παρ. V 17 σκύθη V 19 ᾧ Schw.: ὥς VB 20 κακῶς V 21 ἔδει—διαπλεῦσαι om V 22ss ὀνομαστικῶς· κυανέας δὲ συμπληγάδας eqs B λέγει om V 24 ἐνταῦθα κἀκεῖ B 24—36 cf. Tzetz. ad Lyc. 1285 p. 909 25 συναρβώδας V ἔστι V 27 ἐλίσποντον V 28 αὐτοῦ V 32 < > Cobet 34 τὰς δὲ σ. B continuatis v. 23 s 35 ἐγγεωγραφουμένων B 37—39 post 21 exhibet V, συνεκδ.—πᾶν omissis 38 ᾧφειλεν B < > Dindorf τῶν ἀρ. om V 39 χεῖρας ἀντὶ τοῦ καθοπλίσαι ταῖς κώπαις τὰς χεῖρας (om. cett.) V 41ss cf. schol. Apoll. Rhod. 4, 177. 1147. Robert Catasterism. 124

ABVL
PFP¹

οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελοπείδης κόρας

πατέρα κατώκει τήνδε γῆν Κορινθίαν

10

ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν

φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθονά,

αὐτὴ τε πάντα θυμφέρουσ' Ἰάσωνι·

ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,

ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.

15

νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.

προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν

γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,

γῆμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός·

10 post 10 lacunam statuit Usener 11s inter se commutauerunt Schneidewin Usener 11 σὺν ll. praeter V τέκνοισιν ἀνδάνουσα (ἀνδ-) ll. cum Σ: τέκνοισι λαυδάνουσα Nauck μὲν: πρὶν Steup 12 seclussit Kvičala φυλῇ Canter: ψυχῇ Verrall πολιταῖς sscr. V man. rec. φύσει πολιταῖς Jacobs 13 δὲ Stob. 74, 30: συμφέρουσ' ll. praeter V 17 αὐτοῦ ll. praeter Haun. 18 συζέγνυται Wecklein

SCHOL. 9 | B οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα: πολυαῖκός τις λόγος φέρεται τῶν φιλοσόφων, ὃν καὶ Παρμενίσκος ἐκτίθησιν, ὡς ἄρα πέντε τάλαντα λαβὼν παρὰ Κορινθίων Εὐριπίδης μεταγάγοι τὴν σφαγὴν τῶν παίδων ἐπὶ τὴν Μῆδειαν. ἀποσφαγῆναι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κορινθίων παροξυνθέντων ἐπὶ τῇ βασιλεύειν αὐτὴν θέλειν διὰ τὸ τὴν Κόρινθον πατρῶαν αὐτῆς 5 λῆξιν εἶναι· ὁ μετήγαγεν ἐπὶ Μῆδειαν. περὶ δὲ τῆς εἰς Κόρινθον μετακίτησεως Ἰππυς [fig. 3] ἐκτίθεται καὶ Ἑλλάνικος [fig. 34]. ὅτι δὲ βεβασίλευκε τῆς Κόρινθου ἡ Μῆδεια, Εὐμηλος [fig. 3] ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης [fig. 48]· ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν ἡ Μῆδεια, Μουσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων [FHG IV p. 518^a] ἱστορεῖ, ἅμα καὶ περὶ τῶν τῆς Ἀκραίας Ἥρας ἑορτῶν ἐκτι- 10 θείας. | VB † οὐδ' ἂν κτανεῖν: ὅτι ἡ Κόρινθος πατρῶον ἦν αὐτῆς κτήμα τῷ λόγῳ τούτῳ. Ἄλως καὶ Αἰήτης ὁ τῆς Μηδείας πατὴρ παῖδες Ἥλιου καὶ Ἀντιόπης γεγόνασι. τούτοις ὁ Ἥλιος διένειμε τὴν χώραν, καὶ ἔλαβεν ὁ μὲν Ἄλως τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν δὲ Κόρινθον ὁ Αἰήτης. οὗτος οὖν μὴ ἀρεσθεὶς τῇ ἀρχῇ Βουνῷ μὲν τινι Ἑρμοῦ παιδὶ παρέδωκε τὴν 15 πόλιν εἰπὼν φυλάσσειν αὐτὴν τοῖς ἐσομένοις ἐξ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰς Κολχίδα ἀφικόμενος τῆς Σκυθίας ὄκησε βασιλεύων. διδάσκει δὲ τοῦτο καὶ Εὐμηλος ποιητὴς ἱστορικὸς λέγων [fig. 2]· ἄλλ' ὅτε δ' Αἰήτης καὶ Ἄλως ἐξεγένοντο Ἥελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδρα χώρην δάσσατο παισὶν ἐοῖς Ὑπερίονος ἀγαλὸς υἱός· καὶ τὰ ἐξῆς. Βουνὸς δὲ Ἑρμοῦ καὶ νόμφης υἱὸς 20 γέγονεν. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον [ol. 13, 74] ἔγραψα. | VB Πελοπείδης κόρας: τὰς Πελοπείδης θυγατέρας ἔπεισεν ἡ Μῆδεια τὸν πατέρα σφάζειν καὶ ἐψῆσαι ὡς ἐσόμενον νεώτερον, ἐψήσασα πρότερον κριὸν καὶ ποιήσασα ἄρνα διὰ τῶν φαρμάκων.

11 | VB ἀνδάνουσα μέν: ἀνδάνουσα ἀντὶ τοῦ ἀνδανούσῃ. τὸ δὲ 25
πολιτῶν ἀντὶ δοτικῆς, τοῖς πολίταις. ἤρεσκε δὲ τοῖς Κορινθίοις, ἐπεὶ
λιμώττοντας αὐτοὺς ἐπωδαῖς τισιν ἰάσατο, καὶ αὕτῃ δὲ ἠρέσκετο τῇ
Κορίνθῳ, ἐπεὶ λέγονται καὶ οἱ Κορίνθιοι φαρμακικοὶ εἶναι. τὰ δὲ ὅμοια
τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι καὶ χαίρειν ἀλλήλοις ἴσμεν. | Bⁱ τῇ ἀπὸ τῆς
Θετταλίας φυγῇ. ἀρεσκομένη τῇ πρὸς τοὺς Κορινθίους πεφευγένη. 30
πολιτῶν γὰρ λέγει τῶν Κορινθίων. **13** | V συμφέρουσα ἀντὶ τοῦ
συμπράττουσα, ἀπὸ τοῦ συμπεριφέρεισθαι. **15** | Bⁱ μὴ διχογνωμῇ.
ὅταν γυνὴ εὖνοιαν φυλάττῃ τῷ ἀνδρὶ. **16** | V ἐχθρὰ πάντα: τὰ
εἰς φιλίαν ἄγοντα. τὰ προσφιλεῖ δὲ δυστυχεῖ. οὐχ ὑγιαίνει τὰ
ἀναγκαῖα· καὶ ἡ προτέρα διάθεσις. | Bⁱ τὰ εἰς φιλίαν ἄγοντα. ἥ τὰ 35
πρὸ τούτου προσφιλεῖ. **19** | VV¹B αἰσυμνᾷ χθονός: αἰσυμνᾷ
ἡγεῖται καὶ ἄρχει. ἰδίως δὲ φησιν Ἀριστοτέλης [fig. 524] ὑπὸ Κυμαίων
αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. Ὅμηρος [ᾠδ. 258]· αἰσυμνῆται δὲ
κριτοὶ ἐννέα. <λέγουσι δὲ καὶ> τοὺς <κριτὰς> ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. |
Bⁱ αἰσυμνήτης βασιλεὺς ἐπιστάτης ἄρχων· οἱ δέ, τύραννος βραβευτῆς 40
πάρεδρος. | B ὅτι δὲ οἱ μὲν Ἰππότου, οἱ δὲ Κρέοντός φασι παῖδα
γαμῆσαι τὸν Ἰάσονα, προείπομεν. περὶ δὲ τῆς Κρέοντος θυγατρὸς οὐχ
ὁμοφωνοῦσι [[τῇ Εὐρυπίδῃ]] οἱ συγγραφεῖς. Κλειτόδημος [fig. 10] μὲν γὰρ
Κρέουσάν φησι καλεῖσθαι, γήμασθαι δὲ Ξοῦδῳ· Ἀναξικράτης [fig. 2] δὲ
Γλαύκῃν. | B Μήδειαν ὑπὸ Ἀκάστου ἐκπεσοῦσαν σὺν Ἰάσωνι Ἰππότης 45
ὠπεδέξατο Κρέοντος τοῦ Λυκαίου. ὁ Λύκαιος γάρ, ἐπεὶ Βελλεροφόντης
ᾤχετο, ἤρξεν ἔτη κξ, ἔπειτα Κρέων λε, εἶτα Ἰππότης. ἐπεὶ δὲ Ἰάσων
ἔγρημε τὴν Ἰππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτείνασα τοὺς παῖδας ἑαυτῆς ἀπαλ-
λάσσεται πρὸς Αἰγέα. ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὐμηλός
[fig. 3] καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως [fig. 48]· οὐδὲ κατ' [[εἰς Κόρινθον]] 50
οὐ Μαγνησίαν ναῖεν· ἀλόχῳ δὲ Κολχίδι συνάστεος θράνου Λεχαίου τ' ἄνασσε.

1ss cf. Ael. uar. hist. 5, 21 **5** αὐτῶν B: em Schw. **6** ὁ Schw.:
ὁν B **7** ἱππεὺς B: em Vossius **8**s cf. Paus. 2, 3, 10 **11—22** prae-
scripto ἰστέον in fine scholl. Hippolyti B **11**s αὐτῆς κτῆμα V: κτ.
μηδείας B **12** τούτῳ τῷ λόγῳ V ὁ π. τ. μ. B **14** μὲν om V τὴν
ἀρκαδίαν B ὁ om B **15** παραδέδωκε B **17** βασιλεὺς V **20**s Βου-
νός—γένονεν om B **21**s ταῦτα—ἔγραφα om V **22** ἔγραψεν B: em
Schw. II. κ. om B πελίου θ. B: πελιάδας κόρας V **24**ss φαρμάκων·
τὸ δὲ ἄ. μὲν· ἀνδάνουσα ὀρθῇ ἀντὶ τῆς δοτικῆς ἄ. τ. ἄ. ἤρεσκε δὲ om.
cett. B **26** ἐπειδὴ B **27** καὶ—**29** ἴσμεν om V¹ **28** φαρμακοὶ B:
em Schw. **29. 31** ἴσμεν· συμφέρουσα δὲ V **36** αἰ. χθ. om B **36—39** cf.
etym. magn. p. 39, 12 Hesych. s. u. αἰσυμνᾷ **36**s αἰσυμνᾶν (-ῶν V¹)
ἐστὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν V¹B **37**s cf. argum. Soph. Oed. Tyr.
37 δὲ φησιν om V¹ ὑποκειμένων V **38**s Ὅμηρος—ἀγώνων om V
39 ᾠδ. B: θεῖος V <> <> Schw. ἀγώνων· ὅτι οἱ μὲν ἱππότου V
40s Schw. contulit schol. Q 347 ᾠδ. 258 Apollon. soph. p. 18, 3 etym.
magn. p. 39, 24 Gud. p. 22, 26. **38** Zon. p. 72 lex. Bachm. p. 48, 22
(= Suid. s. u. αἰσυμνῆται) Hesych. s. u. αἰσυμνῆται Suid. s. u. αἰσυμνήτηρ
41—45 continuant ἀγώνων (39) B **42** προείπομεν: loco iam deperdito.
cf. Diod. 4, 55, 5 **43** [[ ]] Schw. **50** οὐδὲ κατ' B: corrupta [[ ]] Wil.
51 οὐ ex οὐδὲ B¹ ἀλόγου B: em Schw. ξὺν ἄστεος κρاناῦ temptavit Schw.

ABVL
PF

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη 20
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς,
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
 οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς' ἀλγηδόσι,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, 25
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἥσθιεν ἡδικημένη,
 οὗτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ' οὗτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἡ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην 30
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦς' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο
 οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. 35
 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὀρῶς' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλευσῇ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέζεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγῶ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν.
 [[μὴ θνητὸν ὦση φάσγανον δι' ἥπατος, 40
 σιγῇ δόμους εἰσβάς', ἵν' ἔστρωται λέχος,
 ἡ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ
 κᾶπειτα μεῖζω συμφορὰν λάβῃ τινά.]]
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν

ABV
LP

21 ὄρκους V: A¹ a. corr. δεξιᾶς AVL¹F contra BP cum Σ Arist. nub. 81 24 ἀλγηδόνι BΣ ad u. 97 25 συντείνουσα γρ. ΣB χρόνον: βίον Blaydes: χρόα Housman 26 proscripsit Usener 30 ἦν V¹ a. corr.: A contra ΣB: ἦ V¹ e corr. μὴ sscr. δ L¹ 30 δέρην: κᾶρα L 31 αὐτὴν ll. praeter LB³ ἀποιμώξῃ F: -ζει AV 35 μὴ πολεῖπεσθαι LP 37 κακόν ll. praeter ALP: V³ 38—43 damn. Dindorf Heimsoeth, 40—43 Nauck, 41 Musgrave, 41—43 G. Herm. cf. 379. 380 39 cf. Tro. 894 τέ: δέ LP 42 τόν τε ll. praeter V¹ et ut uid. L¹, qui τόνδε 44 οὔτι LP: A¹ a. corr.

SCHOL. **24** | Bⁱ ἐνδοῦσα ταῖς λύπαις. **25** | Bⁱ γράφεται καὶ συντείνουσα. | VB τὸν πάντα συντήκουσα: ἀνεκδότως κλαίουσα. ἀντὶ τοῦ· συντηκομένη δὲ τὸν πάντα χρόνον, οἷον· συνεχῶς κλαίουσα καὶ ἄνεσιν οὐ λαμβάνουσα. **27** | VBⁱ οὐτ' ὅμμ' ἐπαίρουσα: ἀντὶ τοῦ· σύννους καὶ σκυθρωπῇ οὔσα οὐκ ἀκούει. **29** | VBⁱ κλύ- 5 δων: ἡ πολλὴ τοῦ ὕδατος χύσις. | B ἀκούει: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀκούει ὡς οὐδὲ ταῦτα. τὸ δὲ δέरण ἐὰν μετὰ τοῦ τ, ὀξύτόνως δειρήν· εἰ δὲ χωρὶς τοῦ τ, βαρυτόνως δέरण. **30** | Bⁱ ἐὰν μὴ πολλάνεις. **33** | Bⁱ ὅς σφε: τὸ χ ὅτι κακῶς τῷ σφε ἐχρήσατο· ἔδει γὰρ εἰπεῖν αὐτήν. | B ἀτιμάσας ἔχει: Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἡτίμασε. τὸ γὰρ 10 ἔχει ἐκ περισσοῦ. Σοφοκλῆς [frg. 806] 'παῖδας γάρ, οὐς ἔφυσ', ἀναλώσας ἔχει' καὶ πάλιν [frg. 807] 'εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω'. **35** | VB οἷον πατρώας: οἷον ἀγαθὸν τὸ μὴ λείπεσθαι τῆς πατρίδος. καὶ Ὅμηρος [ι 34] 'ὥς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος'. **38** | Bⁱ βαρου- 15 μένη καὶ λυπουμενῇ. **39** | Bⁱ ἐγὼ οἶδα οἷα ἐστὶ τὸν νοῦν, εὐλαβοῦμαι 15 τε αὐτήν. **40** | VB μὴ θηκτὸν ὥση: ἐπὶ τῶν παίδων ἀκουστέον. καὶ γὰρ φησι στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὀρώσ' εὐφραίνεται. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἀκούεσθαι. | VB οὐ τοῦ αὐτῆς ἥπατος, ἀλλὰ τῶν παίδων. προσέειπε γὰρ στυγεῖ δὲ παῖδας. ἔθος δὲ ἐστὶν αὐτῷ προλέγειν τὰ μέλλοντα. ὁμοίᾳ δὲ ἡ ἀμφιβολία παρ' Ὁμήρῳ [Σ 34]· 'δεῖδτε γὰρ μὴ 20 λαίμῳ ἀποτμήξειε σιδήρῳ'. **41** | VBⁱ εἰς τοὺς ἑαυτῆς δόμους εἰσβάσα. **42** | B τύραννον: τὸν Κρέοντά φησι. τὸ δὲ ἐξῆς· ἡ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτάνη· δεινὴ γάρ. συμφορὰν δὲ λάβη οἶονεῖ· μείζονι κακῷ περιπέση πρὸς τῷ ἤδη μεμισῆσθαι ὑπὸ Ἰάσονος. | VB θηλυκῶς, τὴν Γλαύκην. **43** | V μεῖζω συμφορὰν: αὐτὴ ἑαυτὴν 25 φονεύση. | V ἄλλως: τῆς νῦν παρούσης δυστυχίας, ἀντὶ <τοῦ> καὶ τοὺς παῖδας φονεύση [[κἀν τὸν τύραννον]]. νῦν γὰρ [[κἀν]] ἀδίκως μισεῖται ὑπὸ Ἰάσονος.

2 τ. π. σ. om B 2s κλαίουσα V: δακρύει B 3s δὲ et καὶ om B 4 λαμβάνει B 5 οὔσα οὐκ ἄ. om Bⁱ 5s cf. Hesych. s. u. 7s cf. etym. magn. p. 262, 53 10ss cf. schol. Or. 451 13 / V: λέπει τὸ ἀγαθὸν B 13s τὸ—καὶ om B 14 γλυκὴ ἢ V πατρίδος οὐδὲ το sscr. u B 16 / B: μὴ τι βουλεύση κακὸν V τοὺς παῖδας V 17s οὐδ'—ἀκούεσθαι om V 18 ἀκούεσθαι· ὁ δὲ εὐριπίδης τὰ μέλλοντα ἀναφωνεῖ· ὁμοίᾳ δὲ ἡ ἀμφιβολία καὶ παρ' ὁ. — σιδήρῳ (cf. v. 21) B 18s οὐ—παίδων V: καὶ τὸ διὰ τοῦ ἥπατος δὲ τῶν παίδων λέγει B 19 εἶπε B ἐστὶν αὐτῷ B: αὐτὰ V 19s πρ. τὰ μ. Schw.: τὰ μ. λέγειν V: ὡς εἴρηται προλ. τὰ μ. B 20s ὁμοίᾳ—σιδήρῳ om B (cf. ad 18) 20 ὁμοίᾳ: ὁμηροσ V δέδτε V 25s αὐτὴν ἑαυτὴν φονεύσαι V 26 ἀλλὰ V: em Schw. παρούσης—<τοῦ> Wil.: ἀντιπαρούσης δυστυχίας V 27 φονεύσει V [[ ]] [[ ]] Schw. μισῆται V

- ABV
LP ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται. 45
ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
- ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν 50
ἔστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μῆδεια λείπεσθαι θέλει;
- ΤΡ. τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθ' ἀπτεται. 55
ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγιδόνορος,
ὥσθ' ἡμέρος μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοῦρανῶ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.
- ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
ΤΡ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60
ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
- ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε; μὴ φθόνει φράσαι.
- ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
- ΤΡ. μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

45 ἔσεται Muretus 49 παιδαγωγός ALP: πρεσβύτης καὶ π. B: πρεσβύτης V, qui u. 59. 80. 85 praefixit παιδγ., 64. 67. 76 πρε., ut A 67. 76. 80. 85, B ubique. cf. ad 1002 οἰκούρημα Wakefield 50 ταῖσδ' Scaliger 51 οὕτω Wecklein 53 ὁπαδὲ VB 54 συμφορὰ LP 55 πιτνόντα VP: -όντα AB¹: -οῦντα LB² 57 μούπηλθε Meineke: μού-σῃλθε Wecklein 58 μολούσαν LV³ δεσποίνης AB Σ Phoen. 1: sscr. V¹: μηδείας VLP cum Enn. trag. 257 s V. 62 nutrice tribuit Σ, qui usque ad u. 80 nutricis uerba paedagogo dat, paedagogi nutrice 64 τὰ om A

SCHOL. 46 | Bⁱ τῶν γυμνασίων τῶν δρόμων, βαρυτόνως. | B ἐκ τρόχων: βαρυτόνως, ὡς νόμων. Ἀριστοφάνης [frg. 637] 'βαδίζει μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων'. ὡς ἀπὸ γυμνασίας οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας.

[51] ὁρεομένη δὲ ἤγουν συννοουμένη, ὁμιλοῦσα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁροῦ. Ὅμηρος [Δ 437] 'οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς ὁρὸς οὐδ' ἴα γῆρυς'. ἡ δια- 5 λεγομένη, παρὰ τὸν ὁροῦν.

48 | VBⁱ ἡ γὰρ τῶν νέων διάνοια πονεῖν ἢ λυπεῖσθαι οὐ φιλεῖ. οἱ γὰρ νέοι ἔξω πάσης φροντίδος καὶ ἀνίας εἰσὶ.

49 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ παλαιὰ θεράπεινα.

52 | VBⁱ πῶς σοῦ μόνη:

διὰ τί μόνη σου ἢ Μήδεια ἀπολείπεσθαι θέλει.

53 | V ὅπα δὲ πρέσβυ: ὦ πρέσβυ ὅπαδὲ τῶν Ἰάσονος τέκνων, τοῖς χρηστοῖς δούλοις 10 συμφορὰς φέρει καὶ ὀδύνας τὰ τῶν δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα, ἢ συμβαίνοντα.

54 | B τοῖς χρηστοῖς δούλοις τὰ τῶν δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα συμφορὰν φέρει καὶ ὀδύνας. κακῶς ἐπιτίπτοντα, εἰς κακὸν ἀποβαίνοντα τὰ τῶν δεσποτῶν.

| Bⁱ ὁ στίχος καὶ ἐν Βάχχαις [1028] κεῖται.

56 | VB ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκα: οὕτω, φησί, 15 πέπληγμαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν κακῶν τῶν κατὰ τὴν Μήδειαν, ὥς ἀφιέναι εἰκῇ λόγους εἰς τε τὴν γῆν καὶ τὸν αἴερα, ἀποδουρομένη τὰς ἐκείνης τύχας. οὐρανὸν γὰρ λέγει νῦν τὸν αἴερα. οἱ δὲ στενοχωρούμενοι ὑπὸ τῶν κακῶν τῷ οὐρανῷ ἢ τῷ ἡλίῳ ἢ ἄλλῳ τῷ θεῷ ἀφηγοῦνται τὰ καθ' ἑαυτοὺς πράγματα.

57 | VB ὥσθ' ἱμερός μ': καλῶς ὁ Εὐριπίδης μεμί- 20 μηται τοὺς ἐν μεγάλαις δυστυχίαις ἐξεταζομένους καὶ μηδενὶ τῶν ἀνθρώπων ὑαρροῦντας ἀπαγγεῖλαι τὰ δυστυχήματα ἢ διὰ φόβον δεσποτῶν ἢ διὰ τινα χρεῖαν συμφέρουσαν τοῖς πράγμασιν. οὗτοι γὰρ σιωπᾶν τὰς συμφορὰς μὴ δυνάμενοι καὶ λέγειν ἀνθρώποις φοβούμενοι, οὐρανῷ ἢ ἡλίῳ ἢ γῇ ἢ θεοῖς ἄλλοις διηγοῦνται.

58 | VB λέξει μοι λούση: τὸ σχῆμα σολοικω- 25 φανὲς διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς πτώσεως. μοι λούση γὰρ ἀντὶ τοῦ μοι λούσα.

60 | B ζηλῶ σε: ἡθικῶς, ὥσει εἶπεν· μακάριος εἶ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων.

| B ἄλλως: θαυμάζω σε πῶς οὐκ ἐγνωκας· αὖτις γὰρ ἀρχὴν εἴληφε τὸ κακὸν καὶ οὐδὲ εἰς μεσότητα προῆλθε· τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ πεπαῦσθαι τὸ κακόν.

ἐν ᾗθει δὲ εἴρηται, οἷον· μακάριος εἶ τοιαύτην 30 ἔχων διάνοιαν· τὸ γὰρ κακὸν οὐ μόνον οὐ λήγει, ἀλλ' οὐδὲ μεσάζει, οἷον ἀμαρτάνει.

τὸ δὲ μεσοῖ τρίτης συζυγίας.

61 | Bⁱ λείπει ἢ εἰς, εἰς δεσπότηας.

63 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· ὦ γεραιά, ὥς τὸ [ε 422] 'κλυτὸς Ἀμφι- 35 τριτῇ'.

64 | Bⁱ λείπει ἢ διὰ.

1—3 cf. etym. magn. p. 769, 52 (Zon. p. 1771) Phot. = lex. Bachm. p. 390, 30 τρόχον Hesych. s. u. τρόχων Ammon. p. 137 Eust. p. 1517, 60 5 ὁμῶς B 7 ἀνίας Wil.: κακίας VBⁱ 9 καταλ. θέλει ἢ μ. Bⁱ 11 φέρεται V 15—20 scholio 25 s adi. B ab οὕτω δὲ φησὶ πέπληγα exorsus 16 τὴν om B 17 εἰκῇ om B 18 τῶν om B 19 ἄ. τ. θ. Schw.: ἄλλω τῶν θεῶν V: τινι ἄλλω θεῷ B ὑφηγοῦνται B: -εῖται V: em Schw. καθ' ἑ. om V 20 ὥσθ'—Εὐριπίδης om B 20 s μεμίμηται B: ὑφηγεῖται ἢ προσμέμνηται V 22 θ. ἄ. B: ἐθέλοντας εἰπεῖν V 24 ἢ γῇ om V 25 ἄλλοις om V 26 μοι λούση—μοι λούσα om B

- ABV
LP
- ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἑλᾶν Κορινθίας 70
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλομένην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
- TP. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέζεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75
- ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοὐκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
- TP. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηγτηλέναι.
- ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.
- TP. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.
- ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γινώσκεις τόδε, 85
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
[[οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,]]
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὖνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

68 θώκουσ Christ. pat. 1181 contra Σ παλαίτεροι Christ. l. c.
71 μέλλει Il. praeter AV 73 τάδε V man. rec. et Christ. pat. 1186
74 ἀνέζεται A 77 ἐκεῖνα ... φίλα Tournier 78 προσάψομεν Blaydes
80 τάδε LP ἡμᾶς LP 84 γ' om Il. praeter LP 85 γινώσκει P:
V¹ v. l.: sscr. B²: καὶ χωρὶς τοῦ σ καὶ μετὰ τοῦ σ. cf. Σ ad l. 87 pro-
scripsit Brunck cum Σ, simul cum 88 Hartung

SCHOL. 67 | VB ἤκουσά του λέγοντος: ἤκουσα, φησί, τινὸς
λέγοντος τῶν ὠτακουστῶν προσποιουμένη μὴ ἀκούειν. | B πεσσοὺς
δέ, ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς τόποις ὠνόμαζον τοὺς τόπους· πεσσοὺς γὰρ νῦν
τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν, ὡς ὕψον καὶ μύρα ἔνθα ταῦτα συνήθως ἔστιν.
ὁπου, φησίν, εἰθισμένοι εἰσι πεσσεύειν, προσελθῶν ἤκουσα, ἀντὶ τοῦ προ- 5

σελθοῦσα. καὶ τὸ οὐ δοκῶν, ἀντὶ τοῦ οὐ δοκοῦσα. **69** | Bⁱ καθέ-
ζονται. | VB Πειρήνη, κρήνη ἐν Κορίνθῳ, ἣν Ἀσωπὸς εὗρεν Ὠκεανοῦ

παῖς χαρίζομενος Σισύφῳ τῇ Κορινθίῳ σπανίζοντι ὕδατος, ὅτι αὐτῇ Αἰγίνης
τῆς θυγατρὸς τὴν ὑπὸ Διὸς ἐμήνυσεν ἀρπαγὴν. **75** | Bⁱ ἔχθραν.

76 | Bⁱ λείπεται: ἡττάται ἑλαττοῦται. **77** | B κοὐκ ἔστ' ἐκεῖ- 10

νος: Ὅμηρος ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἔλαβεν [ο 21] 'κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλ-
λειν, ὅς κεν ὀπυίοι'. ἔξωθεν δὲ τὸ ἔτι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐκεῖνος ἔτι φίλος
τοῖσδε δώμασιν.

78 | B παλαιὸν κακὸν τὸ διὰ τὸν Πελίου θάνατον
ἐμβεβλήσθαι Θετταλίας ὑπὸ Ἀκάστου τοῦ παιδὸς Πελίου ἢ τὸ κατα-
λειφθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἰάσονος, ὃ καὶ μᾶλλον· νέον δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τῆς 15
Κορίνθου.

τὸ δὲ ἐξηγῆται ἀντὶ τοῦ πεπαῦσθαι· ἡ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πλοίοις ἀντλούντων. | Bⁱ τὸ ἐξῆς· εἰ πρὸς παλαιῷ.

81 | Bⁱ τὸ ἐξῆς· ἀτὰρ σύ γ' ἡσύχαζε.

84 | V ἀτὰρ κακὸς ὢν:

ἀρκεῖ αὐτῷ τοῦτο πρὸς τιμωρίαν. ἀλίσκεται δέ, φωρᾶται ἐλέγχεται. |

Bⁱ εὐρίσκεται κακὸς ὢν πρὸς τοὺς φίλους. ἕως τούτου δὲ ἡ πρεσβυτίς, 20
τὰ ἐξῆς ὁ πρεσβυτής.

| B οὕτως ἀναγνωστέον τίς δ' οὐχὶ θνητῶν
καὶ στικτέον, εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἄρτι γινώσκεις τόδε. διὸ καὶ
μετὰ τοῦ ὁ γραπτέον, οἶον· τίς οὐκ ἔστι κακὸς εἰς φίλους, εἴτα τὸ ἄρτι
γινώσκεις τόδε, οἶον· ἄρτι ἔγνωκας ὅτι ἑαυτοὺς μᾶλλον φιλοῦσιν ἢ τοὺς
πέλας; οἱ δὲ ὑποκριταὶ [[τοῦτο]] ἀγνοήσαντες τὸ τῆς ἀντιδιαστολῆς μετα- 25

τιθέασιν εἰς τὸ τίς δ' οὐχὶ θνητῶν τοῦτο γινώσκει σαφῶς. τῇ
δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως [fig. 452]· 'ἐκεῖνο γὰρ
πέπονθα ὅπερ πάντες βροτοί· φιλῶν μάλιστα ἑμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι'.

| V τίς δ' οὐχὶ θνητῶν: τίς τῶν ἀνθρώπων, φησί, οὐχὶ μᾶλλον ἑαυτὸν
βούλεται εὐπραγεῖν τῶν φίλων; οὐ μόνος οὖν ὁ Ἰάσων τοῦτο πεποίηκε. 30
τίς, φησί, τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔστι κακὸς περὶ φίλους; εἴτα τὸ ἄρτι
γινώσκεις, ἄρτι ἔγνωκας. | V ἄλλως: ἢ τίς οὐ κακὸς περὶ φίλους

πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. καὶ ἐν Κρεσφόντῃ· 'φιλῶν μάλιστα' ἑαυτὸν οὐκ
αἰσχύνομαι. οὕτω δὲ ἀναγνωστέον· τίς δ' οὐχὶ θνητῶν καὶ στικτέον,
εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἄρτι γινώσκεις τόδε. **87** | VB οἱ μὲν 35

δικαίως: <ὅτι> περισσῶς ὁ στίχος πρόσκειται, ἐπεξεργασίαν περιέχων καὶ
ὅτι προκειμένου ἐνικοῦ τοῦ τίς ἐπήνεγκε τὸ οἱ μὲν. καὶ ὁ πρότερος δὲ
σεσημειώται, ὅτι παρομιμῶδης. ὁ δὲ νοῦς· πᾶς ἑαυτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον

φιλεῖ * *. | Bⁱ αἰσχροκερδία<ς>.

1 / om B 2 τῶν ὦ. om V προσποιούμενος V 7 ss cf. Paus. 2, 5, 1
8 παῖς om V κορίνθῳ V 8s αὐτῷ—θυγατρὸς om V 11s ὀφέλλειν
οἶκον B 25 [[ ]] Schw. 27 κρεσφόντῃ B 33 κρεωφον sscr. τ V
φίλων V 35 γινώσκει V 35s / om B 36 < > Reitz. περισσὸς B:
om V: em Wil. πρόκειται V: πρόσκειται ὁ τὴν B 38 ὁ δὲ—39 φιλεῖ
om B 39 lac. indic. Schw.

ABV
LP

TP. ἴτ', εὔ γάρ ἔσται, δομιάτων ἔσω, τέκνα.
 σὺ δ' ὥς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε 90
 καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένη.
 ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
 τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
 χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
 ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι. 95

MH. ἰώ,
 δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
 ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
 TP. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
 κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.

σπεύσατε θάσσον δώματος εἴσω, 100
 καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
 μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσετε
 ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
 φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω. 105

δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
 νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
 μεῖζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
 μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
 ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν; 110

MH. αἰαῖ,
 ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
 ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι

89 personae notam om A γὰρ εἶη A. Roemer εἴσω ll. praeter AV
 90 prae. tribuit B. cf. ἐρημώσας A σὺ δ' LP ἔχει A 94 χόλος...
 πρὶν, κατασκήψας, τινὰ... Hoffmann τινι Blomfield 96 ὦ Σ Arist.
 pac. 1012 δύστηνος VLP 98 μάτηρ LP 99 χολὴν Wecklein
 100 σπεύδετε AVB θάττον A 102 καὶ μὴ προσέλθῃτ' A φυλάσσετε
 L¹ in ras 106 δ' ἀρχῆς AVBL²: ἐξ sscr. V¹: δ' ἐξ ἀρχῆς P: L¹
 a. corr. δ' ἀρχῆς Witzschel (cf. Σ) 107 οἰμωγαῖς Pluess contra Σ
 ἀνάξει L (cf. Σ): ἀνάξει Elmsley 109 μελανόσπλαγχνος Herwerden

110 κακοῖσι(v) L. Galen. Hipp. et Plat. 5 p. 318 Stob. 20, 30: κακοῖς ἢ τῆς μηδείας rell. 111 αἱ αἱ P: αἱ αἱ L: εἰ εἰ αἱ αἱ V: εἰ εἰ εἰ A: εἰ εἰ B τλήμων A¹VB alterum ἔπαθον om LP

SCHOL. 89 | B ἵτ'· εὖ γὰρ ἔσται: τὸ ἐξῆς· ἵτε δωμάτων εἶσω, τέκνα. τὸ δὲ εὖ γὰρ ἔσται εὐχομένη λέγει, τούτέστιν· ἐπὶ καλῷ δὲ ἀποβαίῃ εἰσελθεῖν ὑμᾶς. 90 | Bⁱ χωρίσασα τῆς μητρὸς ἀπόκρυψον. 92 | Bⁱ ἀγριουμένην καὶ διὰ τοῦ βλέμματος τὸ ὀργίλον ἐπιδεικνύσαν. οἶον· ὡς ταῦρον, θυμικὸν καὶ φοβερὸν ὀρώσαν, ἄστρογον καὶ οὐχὶ μητρικόν. 5 93 | B δρασεῖουσιν: ἀντὶ τοῦ δράσουσαν· ἔστι δὲ Ἀττικόν. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ [585] 'ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεν δοκεῖς'. 94 | B κατασκηψαὶ δὲ ἀντὶ τοῦ βλάψαι, ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ τοῦ σκηπτοῦ, οἶον κεραυνῶσαι. 96 | Bⁱ τάδε λέγει ἡ Μήδεια ἔσω οὔσα, οὐδέπω ἐκκεκυκλημένη. 97 | VB ἰὼ μοί μοι: ἀσύμφωνα ταῦτά 10 ἔστι τοῖς ὑπὸ τῆς πρεσβύτιδος εἰρημένοις ὅτι ἄφωνος κἀδθεται. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ προλόγῳ τὸ μαχόμενόν ἔστι· Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡ τιμασμένη βοᾷ μὲν ὄρκους [20] καὶ τὸ ἐξῆς, εἴτα μετ' ὀλίγον [24] κεῖται δ' ἄσιτος σῶμ' ὑφεῖς' ἀλγηδόνι, οὐτ' ὅμμ' ἐπαίρουσ' οὐτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον. ταῦτα λέγει ἐνδοθεν καὶ 15 οὐκ ἐν φανερῷ, ἡ δὲ φωνὴ μόνῃ ἐξάκουστος γίνεται. | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· ποίῳ τρόπῳ ἑμαυτὴν ἀνέλω. 98 | Bⁱ τοῦτο ἐκεῖνό ἐστιν, ὃ ἔλεγον. 105 | Bⁱ πρὸς τοὺς παῖδας. 106 | B δῆλον γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰμωγῆς ὅτι ἀνάψει. ἢ οὕτως· τοῦτο γὰρ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρούμενον νέφος τῆς οἰμωγῆς δῆλον ὅτι <μέλλει κεραυνοῦ> δίκην ἐγκατασκηψαί 20 τινι καὶ μέγα τι κακὸν κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφηται ἀνάξει, οἶον· ἐπιπολὺ ἀνάξει τὰ τῆς ὀργῆς, οἶον ἄνω ἄξει, εἰς ὕψος ἀνατενεῖ, ὃ ἐστὶν αὐξήσει τὸν θυμὸν, ἐξ οὗ πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπὶ πολὺ ἡ ὀργὴ πάντως δεινὸν τι ἐργάσεται. | V δῆλον δ' ἀρχῆς: δῆλον ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπαίρουμενον πληθὺς τοῦ θρήνου [[ὧς]] ἀνάψει τι καὶ καύσει. | 25 V ἄλλως: ἀπ' ἀρχῆς δὲ τὸ νέφος τῆς οἰμωγῆς ἐξαιρούμενον δῆλόν ἐστιν ὅτι ταχέως εἰς μέζον κακὸν ἀνάξει καὶ αὐξηθήσεται. 107 | Bⁱ τὸ σύστημα τῆς οἰμωγῆς ἀνάγεσθαι καὶ αὐξέσθαι μέλλει. 110 | Bⁱ λυπηθεῖσα. 112 | V ὦ κατάρατοι παῖδες: ἑωρακυῖα τοὺς παῖδας εἰσιόντας ἅμα τῷ παιδαγωγῷ ἀναβοᾷ· ὦ παῖδες <μητρὸς> στυγερά δρώσης 30 ὀλοισθε σὺν τῇ πατρί· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου.

3 ἡμᾶς B 7 δρασεῖεις φρενὶ Soph. codd. 10 ἐκκεκλημένη Bⁱ: em Schw. 11 λεγομένοις V λέγεται καθῆσθαι B καὶ ἐν B: ἐὰν V 12 τὸ—ἐστὶ om V 12s ἡτιμωμένη V 13 εἴτα—ὀλίγον om B 14 ἀλγηδόνος V 14s οὐτ' ὅμμ'—πρόσωπον B: καὶ ἐξῆς V 15 ταῦτα δὲ λ. B 16 φωνὴ μόνον V: φωνῇ μόνῃ B 20 <> Schw. Wil.: τὸ B 22 ἀνατείνει B: em Dindorf 24 πάντων B 25 [[ ]] Wil. 30 <> Schw. δρώσα V: em Schw.

ABV
LP

- παῖδες ὅλοισθε στυγεράς ματρὸς
 σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
 TP. ἰὼ μοί μοι, ἰὼ τλήμων. 115
 τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
 μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἶμοι,
 τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
 δεινὰ τυράννων λήματα καὶ πῶς
 ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες 120
 χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
 τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
 κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν, ἐν μὴ μεγάλοις,
 ὀχυρῶς γ' εἴη καταγνηράσκειν.
 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν 125
 τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῶ
 λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μεῖζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
 δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130

113 μητρὸς ll. praeter LP 114 παῖδας A 115 nota tro ante
 u. 116 in VB³ τλήμων LP: A e corr. 117 ἔγχει P ΣVZ: V¹ a. corr.
 120 πολλῶν V¹ a. corr. 121 χαλεπὰς Naber 122 ἴσοισι ll. praeter LP
 123 ἔμοι γ' οὖν sim. ll. cum Σ εἰ μὴ ll.: em Mikkelsen (ad Σ): ἐπὶ
 μὴ Barthold: οὐ μὴν Michelangeli μεγάλως ll. cum Σ: em Mikkelsen
 124 γ' Reiske: τ' ll. 125s πρῶτον ἐπαινεῖν . . . χρῆσθαι δὲ Wecklein
 128 uersum suspectum legit Σ οὐδὲν ἐπαρκεῖν δύναται θν. Nauck: οὐδὲν
 κέρδος θνατοῖσιν ἔχει (uel n. ἔχει τοῖς θν.) Blaydes δύναται θνητοῖς del
 Verrall βροτοῖς V 130 ὅγκοις Housman ad frg. adesp. 547 131—138.
 148—154. 155—159. 173—179. 180—183 singulis choreutis, 204ss
 choro tribuit O. Hense, 131—138 coryphaeo, 148ss 173ss ducibus hemi-
 chorium, 204ss choro Arnoldt

SCHOL. 114 | Bi φθειρέσθω. 115 | Bi κατὰ τὴν ὑπόθεσιν
 εἰσῆλθον οἱ παῖδες, ἡ δὲ πρεσβυτίς οὖσα ἔξωθεν ἐπιστενάξει. | Bi ἔξωθεν
 ἡ τροφὸς ταῦτα καθ' ἑαυτὴν φησι. 117 | VBⁱ τί τούσδ' ἔχθεις:
 τί τούσδε μισεῖς οὐκ ὄντας αἰτίους; λέγει δὲ τοὺς παῖδας, Μέρμερον καὶ
 Φέρρητα. 119 | VBⁱ τυράννων λήματα: φρονήματα, τῆς ψυχῆς 5
 παραστήματα. τὸ δὲ πῶς παρέλκει. πέφυκε γὰρ αἰεὶ ἡ ἐξουσία

ἐπαίρειν τῶν ἀνθρώπων τὸν λογισμόν. **120** | B ὀλίγ' ἀρχόμενοι: ἀντὶ τοῦ· ἕξ ὀλίγου καὶ βραχέος ἀρχόμενοι τοῦ θυμοῦ καὶ ἐπὶ πολὺ τοῦτον κρατοῦντες. τὸ γὰρ πολλὰ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ. ἔχομεν δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν παρ' Ὀμήρῳ [A 81]· 'εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ' καὶ **10** [B 196]· 'θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων'. δύναται δὲ τὸ ὀλίγ' ἀρχόμενοι ἀντὶ τοῦ· οὐδ' ὅλως ἀρχόμενοι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου αὐτοὶ πολλῶν κρατοῦντες. πέφυκε δ' <ή> ἐξουσία ἐπαίρειν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λογισμόν. | V ἀρχόμενοι, πολλὰ: οἱ τύραννοι αἰεὶ εἰωθότες ἀνύειν, ἐὰν λυπηθῶσιν, οὐ παύονται εἰ μὴ ἀνύουσι δι' ὃ λυποῦνται. **122** | B τὸ **15** γὰρ εἰδῆσθαι: ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ· τὸ δὲ ζῆν ἐπ' ἴσοις, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἰσότητος καὶ μὴ ἐν τυραννίδι, κρεῖσσον. ἔδει, φησί, πάντας ἀνθρώπους μηδὲνα μηδενὸς ὑπερέχειν [[τῆς συμμετρίας]] καὶ μὴ πλειόνων ἐπιδυμεῖν· τοῦτο μέγιστον ἀνθρώποις καὶ λυσιτελέστατον. τὸ γὰρ λῦστα ἀντὶ τοῦ λῦστον, ὅ ἐστι βέλτιστον, πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ. τὸ χρῆσθαι οὖν τῇ **20** συμμετρίᾳ εἰς ὅλον τὸν χρόνον βέλτιον. ἀγῶ οὖν, φησί, τῆς μεγάλης καὶ ὑπερβαλλούσης εὐτυχίας τὴν συμμετρίαν προκρίνω. ἐν ταύτῃ γὰρ [[τὸ δὲ εἰ μὴ μεγάλως ἀντὶ τοῦ· εἰ μὴ μεγάλη καὶ ὑπερβαλλοῦσα εὐτυχία]] τὸ ἀσφαλέστερον. **124** | B ἀντὶ τοῦ μετρίως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τῆς συμμετρίας τὸ ἀσφαλὲς τῆς παραμονῆς ἐχούσης, τῆς δὲ ὑπερβολῆς μεγάλας **25** καὶ τὰς ἐκπτώσεις ἐχούσης, ὡς ἐπάγει. ἀμφοτέρω δὲ λέγεται, καὶ ὀχυρῶς καὶ ἐχυρῶς. | B αἰρετὸν μὲν, φησί, τὸ εὐδαιμονεῖν· εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται αἰεὶ καὶ μέχρι γήρως εὐτυχεῖν, κρεῖσσον τὸ ζῆν ἐπ' ἴσοις, ὅ ἐστιν ἐν μεσότητι τῇ ἴσῳ ἀπεχούσῃ εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας. ὁ τοιοῦτος γὰρ βίος κρεῖσσων, ὡς μόνιμος. **125** | B αὐτὸ γὰρ, φησί, καθ' ἑαυτὸ τὸ τῆς συμμετρίας **30** ὄνομα καὶ τῇ προφορᾷ μόνῃ νικᾷ καὶ εὐφημότερόν ἐστι. λέγει δὲ καὶ ὁ σοφὸς 'πάντων μέτρον ἄριστον', ἐπὶ ὑπερβολῆς 'μηδὲν ἄγαν'. **127** | B τὰ δ' ὑπερβάλλοντα: αἱ δ' ὑπερβολαί, φησὶν, ἀσθενεῖς καὶ οὐ βέβαιοι τοῖς ἀνθρώποις, τῇ ἀρχαίᾳ μεταβολῇ οὐδ', εἰ γεγόνاسι τὴν ἀρχήν, νομιζόμεναι. ὁ γὰρ τὴν συμμετρίαν ἔχων, εἰ καὶ <ἐκ>πέσοι ταύτης τρόπον τινά, οὐδεμίαν **35** δοκεῖ πεπονθῆναι παραλλαγὴν. ἔπειτα τῷ μὲν ὑπερβολὴν ἔχοντι φθόνος παρακολουθεῖ, τοῖς δ' οὐχί. διὸ ἐπὶ πολὺ παραμένει ἡ συμμετρία. τὸ δὲ ὅταν ὀργισθῇ εἰδικώτερον εἴρηγεν· ἔδει γὰρ μᾶλλον εἰπεῖν ὅταν χολωθῇ.

2 ἔσωθεν Bi: em Schw. **3** ἔχισ V **4** τούτους Bi cf. Apollod. 1, 9, 28, 2 Paus. 2, 3, 6. 9 Hyg. fab. 25. 239 **5** φέρητον Bi τὰ τῆς V **5s** π. τ. ψ. Bi **6** παρέλκεται V **7** ἐπαίρουσα V **11** τὸ om B **13** <> Schw. **14** πολλῶν sscr. á V **15** ἀνύουσι V: em Wil. **17** κρεῖσσον lemmatis loco alterius scholii B **18** τῆς σ. del. Schw., post ἐπιδυμεῖν (18) traiecit Wil. **21** βέλτιον: B (sic) **22s** [[ ]] Schw. **26** ἐχυρῶς Dindorf: ἰχυρῶς B **29** ἴσιν B: em Wil. ὡς Wil.: εἰ B **30s** post μόνῃ repetiit B: τὸ—ὄνομα **32** πάντων Reitz.: πᾶν B **34** ἀρχαία: ἄρδην ci Schw. **35** <> Schw.

ABV
LP

- XO.** ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοάν
τᾷς δυστάνου
Κολχίδος, οὐδὲ πω ἥπιος· ἀλλ' ὦ γηραιά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάρου βοάν 135
ἔκλυον· οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσιν
δώματος· ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.
- TP.** οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τάδ' ἤδη·
τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων, 140
ἃ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παρθαλπομένα φρένα μύθοις.
- MH.** αἰαῖ,
διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος; 145
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσάιμαν
βιοτὰν στυγερὰν προλιπούσα.
- XO.** αἶες ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, στρ.
ἀχάν οἶαν ἃ δύστανος
μέλπει νύμφα; 150
τίς σοί ποτε τᾷς ἀπλάτου
κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
σπεύδει θανάτου τελευτάν;
μηδὲν τόδε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει, 155
κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·

132 τῆς V 133 s ἥπιος; A ἀλλ' ὦ ll.: ἀλλὰ G. Herm. γηραιά
ABLP 135 ἐπ' ll.: ἔτ' Badham: ὑπ' Schoen ἐπαμφιπ. Michelangeli
ἔσω ll.: ὀρῶ Leo βοάν (-ήν) VBLP cum Σ: μολών A: γόνον Elmsley:
σ' ἐγὼ Leo 136 ὦ om P: L man. rec. 138 εἰπέ μοι A: ἐπεὶ μὴ V et L
man. rec., unde Murray et Badham ci εἰπέ μοι εἰ τι μὴ φίλα κέκραται
L man. rec. contra Σ, unde φίλια κέκρ. Porson 140 τὸν Musgrave: ὁ ll.
δῶμα LP 141 τῆμαι A 142 s παρθαλπομένη V: παραθελγομένη Nauck
Schmidt 144 αἰ αἰ (sscr. ') A: αἰ αἰ L¹: αἰ αἰ τάλαινα L²: αἰ αἰ rell.
αἰαῖ <ὦ Ζεῦ καὶ Γὰ καὶ Φῶς> Murray κεφαλῆς V cum Hierocle carm. aur.

p. 99 · **148** cf. Apollod. Tarsensis apud Σ **149** ἰαχὰν ll. cum Σ: em Elmsley **150** νύμφαν A **151** τί ll. praeter L: sscr. V man. rec. ἀπλάστου ABV: ἀπλήστου LB²P cum Σ: em Elmsley **152** ἔρωσ ll. praeter L man. rec. ματαία; Weil **153** σπεύσει ll. praeter V²: σπεύσαι Schroeder τελευταίαν; ll.: τελευτά· Weil **157** τόδε· Σ: τόδε ll. cum Σ alio μὴ om V

SCHOL. **131** | Bⁱ χορὸς γυναικῶν ἐκ Κορίνθου. **133** | VgB οὐ-
δέπω ἤπιος ἔοικε, φησίν, ἡ Μήδεια μηδέπω πεπραυνῶνται. **134** | VB ἐπ'
ἀμφιπύλου: ἀμφίπυλον λέγεται τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους, μίαν
μὲν τὴν αὐθεντικὴν, ἐτέραν δέ, ἣν Ὅμηρος [χ 126. 132. 333] λέγει ὀρσο-
θύρην. ἐγὼ οὖν, φησίν, ἐπὶ τοῦ ἀμφιπύλου οὔσα, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ 5
πυλῶνος, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τοῦ μελάθρου. ἡ οὕτως· ἀμφίπυλον δ'
περὶ τὰς θύρας τόπος. **138** | B τὸ οἶκημα, λέγει, τετέλεσται ἐμοὶ
φίλον, οἷον ὑπάρχει. **139** | VB οὐκ εἰσὶ δόμοι: ἀντὶ τοῦ· ἀνατέ-
τραπται ὁ οἶκος καὶ ἡφάνισται. ἀπὸ δὲ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον μεταβαίνει.
φροῦδα γὰρ τάδε τὰ οἰκήματα λέγει. **144** | B οἷον· κεραυνωθεῖν, 10
κεραυνοβοληθεῖν· φλόγα γὰρ οὐρανίαν τὸν κεραυνὸν λέγει. **148** | B τὸ
ἄϊες ὁ Δίδυμος ὡς πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ φησι λέγεσθαι· ἡκούσατε; καὶ οὐ
πρὸς τὸν Δία. ἐν ἥδει οὖν τὸ ᾧ Ζεῦ καὶ γὰρ καὶ φῶς. τοῦτο δὲ
Ἀπολλόδωρος τῆς Μηδείας φησίν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰαχὰν τοῦ χοροῦ, ἵν' ἔχη
λόγον τὸ καπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνά τε, τοὺς δ' ὑποκριτὰς 15
συγγέειν. **151** | B τὸ μέγεθος θαυμάζει τοῦ ἔρωτος. τίς ἄρα, φησίν,
οὗτος ὁ ἔρωσ, ὁ τῆς ἀκορέστου ταύτης κοίτης, ὃς σπεύσει <σοι> θάνατον
ἐπιπέμψαι; ἀπληστον δὲ λέγει τὴν κοίτην, ἐπεὶ δέον καταφρονητικῶς φέρειν
καὶ μισεῖν τὸν Ἰάσονα ἐτέρα συνελθόντα, ἡ δὲ καὶ οὕτως κνίζεται, ὅτι μὴ
σύνεστιν αὐτῷ. τὸ δὲ σπεύσει θανάτου τελευτάν, ἀντὶ τοῦ· 20
ἐπέξει καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον. | V τί σοί ποτε: διὰ τί ποτε, ᾧ
ματαία, ὁ ἔρωσ τῆς ἀκορέστου κοίτης σπεύδει σοι θανάτου τελευτὴν ἐμβαλεῖν;
154 | VB μὴ δὲν τόδε λίσσου: μὴ λίσσου, φησίν, ᾧ Μήδεια, τὸ θανεῖν.
εἰ δὲ ὁ σὸς ἀνὴρ ἡδέθησε τοὺς ὄρκους, ἐκείνῳ γενέσθαι λίσσου τόδε, δη-
λονότι τὸ κεραυνωθῆναι καὶ ἀποθανεῖν. **157** | VB κείνῳ τόδε: του- 25
τέστιν· ἐκείνῳ τόδε τὸ ἀμάρτημα μὴ λογίζου καὶ δι' ἐλπίδος ἔχε τοὺς θεοὺς
ἀπαιτήσιν αὐτὸν τιμωρίαν. | B σύ, φησί, μὴ χαλέπαινε μὴδὲ θυμοῦ.
συνδικήσει δέ, ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ δικαίῳ ἐπεξελεύσεται. | Vg ἤγουν
τῷ Ἰάσονι. ἤγουν τὸ ἀμάρτημα μὴ ὀργίζου, μὴ ἐπιγράφου.

2 μηδέποτε VgB 2s l om B 3 λέγει B 6 εἰς πυλῶνασ V
6s ἡ—τόπος om B 6s ἀμφίπυλος περὶ V: em Schw. 8 l om B
9 καὶ om B μετέστη B 10 τάδε τὰ B: τὰ πάντα V 17 <> Wil.
24 τοὺς ὁ. om V λίσσου τοῦτο γενέσθαι V 25 ἀπ. καὶ κερ. V l om B
25—29 cf. Eust. Il. p. 633, 44 27 l μὴ λίαν τάκου ο add. B

- ABV
LP
- Ζεύς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν.
- MH. ὦ μεγάλη Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,
οἷ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἄδικεῖν. 160
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὣν ἀπενάσθη
αἰσχυρῶς τὸν ἐμὸν κτείναςα κάσιν. 165
- TP. κλύεθ' οἷα λέγει κάπιβοᾶται
Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνά θ', ὅς ὄρκων
θνητοῖς ταμίας νενόμισται; 170
οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- XO. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἀντ.
ἔλθοι μύθων τ' αὐδαδέντων
δέξαιτ' ὁμφάν; 175
εἰ πως βαρύθυμον ὄργαν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον

158 τόδε ll. praeter LP: ποτέ ci Prinz συνδικάσει L² Ζεύς σοι σύνδικος ἔσται Nauck 159 ὀδυρομένα ll.: em Musgrave εὐνέταν ll.: em Tyrwhitt 160 ὦ μεγάλε Ζεῦ πότνια τ' ὦ Θέμι Wieseler: ὦ μ. Ζ. καὶ Θέμι πότνια Weil (cf. 169): ὦ Ζ. καὶ Θ. π. Blaydes: omnes contra Didymum et Apollodorum apud Σ 162 ἐνδησαμένη ALP 165 οἷ' ἐμὲ Kaibel: οἷ γέ με ll. 166s ὣν κάσιν αἰσχυρῶς τὸν ἐ. κτείνας' ἀπενάσθη Heimsoeth, post 167 lacunam statuit Witzschel propter paroemiacum deficientem (sed cf. Hec. 176 Aesch. Pers. 930) 170 θνατοῖς LP 171 κοῦκ V μικρῷ LP: em L² 176 οὐ πως et ἡ πῶς V¹ u. l. ὄργην V 178s χορο tribuit L, ante 178 τρο, 180 χορ VBPL², ante 180 chori notam exh. A 178 μή μοι AP: L man. rec.

SCHOL. 162 | Bⁱ κατάρατον: τὸν κατευχῶν ἄξιον, τὸν χαλεπώ-
τατον. 166 | Bⁱ ἀπικίσθη. 167 | B Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρό-
χειρα πᾶσιν ἐνεχθεῖς τὸν Ἄφουρτόν φησι λέγειν αὐτήν, τοῦ Εὐριπίδου μήτε

ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεί δηλώσαντος ὀνομαστὶ τὸν Ἄψυρτον. ὁ δὲ
Φερεικῆς [fig. 73] διὰ τοῦ ξ ὀνομάζει αὐτὸν. Δικαιογένης δὲ ἐν τῇ 5
Μηδείᾳ [FTG p. 775] Μεταπόντιον αὐτὸν ὀνομάζει. ἀνηροῦσθαι δὲ αὐτὸν
οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. Λέων δὲ ὁ ῥήτωρ
[FHG II p. 331, 5] οὐ σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις·
Βι Ἄψυρτον λέγει τὸν ἐπιδιώξαντα αὐτὴν κατὰ πρόσταξιν τοῦ Αἰήτου.
πέπεικε γὰρ αὐτὸν ἔλθεῖν εἰς τινα νῆσον ὑποβαλοῦσα τῷ Ἰάσονι δόλω τινὶ 10
τοῦτον ἀνελεῖν.

169 | VB Θέμιν εὐκταίαν: τῶν διαβεβημένων
ἐστὶ ζητημάτων καὶ τοῦτο, πῶς ἢ μὲν Μήδεια τὴν Θέμιν καὶ τὴν Ἀρτεμιν
ἐπιβοᾷται, ἢ δὲ πρέσβυτις ἀντὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὸν Δία φησὶν αὐτὴν ἐπι-
μαρτύρασθαι. Ἀπολλόδωρος μὲν οὖν φησιν ὁ Ταρσεὺς τῆς ἀμφιβολίας
αἰτίους εἶναι τοὺς ὑποκριτάς, συγγέοντας τὰ χορικά τοῖς ὑπὸ τῆς Μηδείας 15
λεγομένοις. δεῖν δὲ τὴν διαστολὴν γεγονέναι μὲν ἐκ τοῦ τὴν Μήδειαν
ἅπαντα ταῦτα λέγειν αἶ αἶ διὰ μου κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία βαίη
ἕως τοῦ ἄιες ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, τὰ δὲ ἐξῆς τῷ χορῷ προσάφαι.
οὕτως γὰρ ἐχούσης τῆς διαστολῆς, [[ὡς]] αὐτῆς φησάσης τῆς Μηδείας διαρ-
ρήδην προσκαλεῖσθαι τὸν Δία, τὰ ἐξῆς τὸν χορὸν λέγειν ἰαχὰν οἶαν ἃ 20
δύστανος μέλπει νύμφα· εἰ δὲ μή, γελοῖον δοκεῖν τῆς Μηδείας κατα-
ρασαμένης ἑαυτῇ τὸν χορὸν λέγειν ἄιες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς.
λελυθῆναι οὖν τὴν ἀπορίαν * * εἰκότως τὴν πρεσβύτιν ἔνδοθεν κατηκοῦσθαι
τῆς Μηδείας καὶ λέγειν κλύεθ', οἷα λέγει. ὁ δὲ Δίδυμός φησιν ὅτι
διὰ τοῦ λέγειν διὰ μου κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία βαίη ἐπικαλεῖται 25
τὸν Δία. τίς γὰρ εἶχεν αὐτῇ ἐπιπέμψαι τὸν κεραυνόν, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς; εἰ
δὲ ἢ πρεσβύτις μὴ πάντων ὧν ἡ Μήδεια ἐπεκαλέσατο ἐμνήσθη, οὐ παρά-
δοξον· ἡρέσθη γὰρ τοῖς σεμνοτάτοις. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ ὕμνυμι Ζῆνα
καὶ Θέμιν.

171 | Βι λείπει τὸ κακῶ, ἐν τινι μικρῷ κακῷ· ἀλλὰ
δηλονότι μέγα καταπραξαμένη κακὸν παύσεται τῆς ὀργῆς. **173** | B πῶς 30
<ἄν>, φησὶ, συντυχούσα αὐτῇ διαλεχθεῖν, καὶ πῶς <ἄν> τῶν παρ' ἑμοῦ
ῥηθησομένων λόγων τὴν φωνὴν δέξαιτο. ὁμφήν γὰρ νῦν τὴν φωνὴν
λέγει ἢ τὴν ὁμιλίαν καὶ οὐχὶ τὴν κληδόναν. **174** | Βι αὐδηθησομένων.

178 | Βι τὸ ἔπαρμα καὶ ἡ ὁρμὴ τῆς διανοίας, τὸ εἰς τοὺς φίλους σπου-
δαίαν εἶναι μὴ ἀπέστω μου. ἢ οὕτως· ἡ ἑμοὶ παρούσα προθυμία μὴ 35
ἐκτὸς τῶν φίλων ἀπέστω.

5 ss cf. schol. Apoll. Arg. 4, 223. 228 9 ss cf. ibid. 4, 411 s
12 ζημάτων B αὐτὸ V 13 ἀντιβοᾷται V: βοᾷται B: em Schw. 13s ἀντι-
μαρτύρεσθαι V 14 Ἀπολλόδωρος—29 Θέμιν om V 16 δεῖ B: em
Schw. μὲν ἐκ τοῦ B: μὴ ἐκ τοῦ <ἄιες, ἀλλ' ὥστε> Schw.: <οὕτως>
τὴν μὲν M. — λέγειν ἐκ τοῦ Wil. 19 [[ ]] Wil. φησὶ B: em Schw.
21 δοκεῖν Schw.: δοκεῖ εἶναι B 23 <ἄλλοι δὲ> Wil. Reitz.: plura ex-
cidisse censet Schw. 27 δὲ Dindorf: καὶ B 31 <> <> Schw. 34 τὴν
ὁρμὴν Bi

ABV
LP

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον οἴκων

180

ἔξω, φίλα καὶ τάδ' αὖδα·

σπεῦσον πρὶν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται.

TP. δράσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμὴν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοῦς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

✕ οὔτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς

ἡῦροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

ἡῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ᾧδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιπνοὶ

200

δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ

δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

XO. ἱαχὰν ἄιον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

180 οἴκων om A 181 ναὶ Michelangeli αὖδα V¹ φίλα κάρτα
δ' αὖδα ci Murray 182 σπεῦσαι AB: σπεύσασα Schoen: σπεύσας ἴδη

Michelangeli δὲ πρίν τι uel δέ τι πρίν G. Herm. δὲ seclus. Wecklein, τι Michelangeli ἔσω idem 185 om Verrall cum B¹ a. corr.: exh. DO: habuit Σ ἑμάν L 187 δέρμα V¹ 189 προσφέρων AV ὁρμαδῆ II. 191 ἁμάρτης V¹L 192 ἐπὶ μὲν θαλίαις om LP: add. L man. rec. 194. 196 εὔροντο, εὔρετο II. 194 βίον τέρπειν δυνατούς (uel ἱκανούς) ci Prinz χάριτας ci Wecklein 197 ἐξ οὗ θάνατος Herwerden Mnemosyne N. S. 31, 1903, 261 ff. 200 μολπῇσι V βροτοῖς V¹ a. corr. 201 βοάν II. praeter V 204 ἀχάν Dindorf πολυστόνων B² γόνον A: L (?): sscr. ου A¹ 205 μογερεῖ II. praeter AB²: V et L man. rec.: Σ 207 δέ τ² ἄδικα II. praeter AB: L man. rec.

SCHOL. 183 | Bⁱ αὐτὴν λέγει [[κακόν τι ποιῆσαι]] ἢ τοὺς παῖδας. 184 | B ἀλλ' εἰ φοβερὸν καὶ δυσχερὲς πείσαι τὴν ἔμην δέσποιναν θυμουμένην ἐνταῦθα προσελθεῖν, ὅμως ἐγὼ τήνδε σοὶ τὴν χάριν καταθήσω καὶ εἰσελθοῦσα καλέσω αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ μὴ μοχθεῖν καὶ ἀδημονεῖν σε ἐστῶσαν καὶ προσδεχομένην. 186 | Bⁱ ὑπὲρ τοῦ μόχθον οὗ περὶ ἡμᾶς ἔχεις. τὸ δὲ 5 χάριν κατὰ κοινοῦ. 187 | VB καίτοι τοκάδος: λείπει τὸ ἔχουσα. καίτοι, φησίν, ἡ δέσποινα δεινὸν ὄρᾳ τοῖς τολμῶσιν αὐτῇ πλησιάζειν ἔχουσα λεαίνης τετοκυίας τὸ βλέμμα, καὶ ὅμως, οὕτως ἐχούσης αὐτῆς θυμοῦ, εἰς σὴν χάριν εἰσελεύσομαι· τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ. 188 | VB ἀποταυροῦται: ταυρηδὸν σχηματίζεται τῷ προσώπῳ, ὡς βλέμμα μὲν ἔχειν λεαίνης, σχημα- 10 τίζεσθαι δὲ τῷ προσώπῳ ὁμοίως ταύρῳ θυμουμένῳ. | VBⁱ οὕτως, φησίν, ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λέαινα ὀργισθεῖσα ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῆς. 190 | Bⁱ ἀνοήτους ἀπαιδεύτους. τοὺς πρόσθε, τοὺς ἀρχαίους. 192 | Bⁱ θυσίαις. διὸ καὶ σεσημειῶται. 193 | Bⁱ εἰλαπίναίς: ἑορταῖς. παρὰ δείπνοις δέ, τὰ παροινία φησιν. 197 | Bⁱ ἐξ 15 ὦν, λυπῶν, αἱ δειναὶ συμφοραὶ πταίνειν καὶ ἀποτυγχάνειν ποιοῦσι τοὺς οἴκους. 199 | VB κέρδος ἀκεῖσθαι: τὴν λύπην θεραπεύειν δι' ὧδων κέρδος ἐστί. καίτοι τὸ ἀκεῖσθαι καὶ θεραπεύειν τὰς λύπας τῶν ἀνθρώπων κέρδος ἐστὶ καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ χρεῖα ἐν συμποσίοις στρέφειν ὕμνους, ὅπου καὶ χωρὶς τῶν ὕμνων αὐτῇ ἡ παρουσία τῶν συμποτῶν τέρψιν 20 ἔχει. 201 | Bⁱ τίς γὰρ ἐκεῖ χρεῖα μουσικῆς αὐτῶν τῶν ἀπὸ θοίνης τερπόντων. | Bⁱ τείνουσι δὲ βοήν, ἀντὶ τοῦ ἔδουσι μετὰ τόνου. ἡ γὰρ εὐωχία ἱκανὴ ἐστὶν εἰς τὸ τέρψαι τοὺς ἀνθρώπους. 205 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· λιγυρῶς, ὀξέως, τὰ ἄχρεα, φησίν, ἡ μογερεὰ Μῆδεια βοᾷ.

1 [[ ]] Schw. 3 προσελθεῖν B: em Matthiae 6 λείπει τὸ ἔχουσα om V 7 ἡ—ὄρᾳ B: ὡς δεινὸν ὄρᾳ ἡ δέσποινα V 8s καὶ—κοινοῦ om V 9s κοινοῦ· ἀποταυροῦται δὲ ἀντὶ τοῦ ταυρηδὸν B 11 τὸ πρόσωπον B 11s θυμουμένῳ οὕτως φησὶν eqs V 15 τὴν παροινίαν Bⁱ: em Wil. 17 κ. ἀν. V: στυγίους δὲ βροτῶν B 17s τὴν—ἐστί om V 18 ὠιδικῶν B: em Schw. καίτοι et ἀκεῖσθαι καὶ om V 19 τρέφειν V 20 χ. τ. ὦ. om V αὐτῇ καὶ ἡ V 24 μογερεῖ μήδει Bⁱ

ABV
LP

τὰν Ζηγνὸς ὀρκίαν Θέμιν,
 ἃ νιν ἔβασεν
 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
 πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.

210

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοί τι μέμφησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,

209 ἀ ll. cum Σ: τῷ ci Murray 210 εἰς VP 211 μύχιον Lening
 212 Πόντου Blaydes κληῖδ' LP: κλη(δ') tell.: em Brunck ἀπε-
 ράντου Milton: ἀπέραντον Blaydes 215 μέμφησθ' AB: μέμφοισθ' V:
 μέμφησθ' L: μέμφοισθ' P 216 σεμνοὺς κλύοντας Keiper ὀμμάτων τ' AV

SCHOL. 208 | V τὴν πάρεδρον τῇ Διὶ δικαιοσύνην. ὀρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν ὡς τῶν ὀρκῶν ἔφορον καὶ συνθηκῶν πρύτανιν. τὴν θεὸν ἐπικαλεῖται ὡς ἐξῆς ἐπάγει, ὥστε καὶ ἄνω διὰ τῆς Θέμιδος τὸν Δία ἐπικαλεῖσθαι. | VB ταῦτα τοῖς ἀξιούσιν ὑπὸ τῆς Μήδειας διὰ τῆς Θέμιδος προσειληφθαι τὸν Δία συμπράττει. οἱ γοῦν προυπομηνηματισάμενοι γρά- 5
 φουσιν οὕτως· ὅνεται τὸ λέγειν Ζηγνὸς ὀρκίαν Θέμιν βοηθῆσαι τοῖς προσκειμένοις ὅτι διὰ τῆς Θέμιδος τὸν Δία ἐπικαλεῖτο, διὰ τὸ εἶναι Διὸς τὴν Θέμιν. λέγει οὖν ὅτι τοῖς ταύτης ὀρκῶς πιστεύσασα ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν. ἥτις, Θέμις, αὐτὴν, τὴν Μήδειαν, διαβῆναι πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀντίπορον τῆς Σκυθίας. ἀντίπορον δὲ τὴν ἐναντίαν κατὰ τὸν πόρον, ἥ 10
 κατὰ τὸν τόπον. ἥ μὲν γὰρ ἐν τοῖς δυτικοῖς κεῖται, ἡ Ἑλλάς, ἡ δὲ Σκυθία ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς. πῶς δὲ ἡ Θέμις διαβῆναι ἐποίησε τὴν Μήδειαν; ὅτι τοῖς ὀρκῶς πεισθεῖσα ἠκολούθησεν Ἰάσονι. | B δι' ἄλλα δὲ νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν πόντου, ἀντὶ τοῦ δι' ἄλδος ἄλμυρᾶς, περιττευσούσης τῆς ἐπὶ προδέσεως. ἥ τὸ ἄλμυρὰν πρὸς τὸ ἐξῆς συναπτέον, τουτέστι· διε- 15
 βίβασεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἄλδος ἐπὶ τὴν ἄλμυρὰν τοῦ πόντου κληῖδα. λέγει δὲ τὸ στενὸν [[ᾧθεν καὶ κλεῖδα τὸ στενὸν ἐκείνο ὠνόμασε]] παρὰ τὸ ὥσπερ κλεῖδα εἶναι τοῦ προκειμένου Πόντου. ἀπὸ γὰρ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὸν Πόντον ἐξίσαι. νύχιον δὲ αὐτὴν φησι διὰ <τὸ> νυκτὸς πεφευγέαι. 211 | Bι διὰ τὸ νυκτὸς πεφευγέαι, ὡς Ἀπολλώνιος [4, 1 sq.]. 20
 212 | Bι δυσχερῇ πρὸς τὸ περᾶσαι. 214 | VB Κορίνθιαι γυναῖ-
 κες: χρῆ νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον εἰσελθοῦσα ἡ γραῦς παρεκάλεσε τὴν Μήδειαν ἐξελθεῖν πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. αὕτη οὖν ἐξελθοῦσά φησιν· ἐξῆλθον πρὸς ὑμᾶς, ὦ γυναῖκες, ἵνα μή μοί τι μέμφησθε ὡς δι' ὑπερη-
 φανίαν μὴ προσελθούση. | B ἄλλως: ὦ Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον 25
 ἐκ τῶν δόμων, ἵνα μὴ μέμφησθέ μοι, καίτοι ἐπίσταμαι πολλοὺς τῶν ἀν-
 δρώπων σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο, τοὺς δ' ἐν

θυραίοις, οἷον· ὑπερηφάνους νομιζομένους τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ χωρίζεσθαι καὶ ἀποθεῖν τῶν ὁμμάτων εἶναι, τοὺς δὲ διὰ τὸ προέρχεσθαι, καὶ συνεχῶς ἐπιφαίνεσθαι· ἐξ οὗ τὸ ἀπανταχόθεν ἐπίφθονον καὶ εὐδιάβολον τῶν ἀνθρώ- 30 πων συνάγει, ὅτι εἰς μὴδὲν ἀρέσκονται. εἴτα πάλιν κατὰ τούτων ἐπιφέρει ὅτι καὶ οἱ ἀφ' ἡσύχου ποδὸς καὶ ἐν ἐρημίᾳ τὰ ἑαυτῶν πράττοντες δύσκειλιαν κτῶνται καὶ ἀργίαν, οἷον· καὶ οὗτοι διαβάλλονται ὑπὲρ τούτου. οὕτως ὁ Εἰρηναῖος. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βρο- 35 τῶν· φησὶν ὅτι διὰ τοῦτο προῆλθον πρὸς ὑμᾶς, καίτοι ἐπισταμένη ὅτι καὶ τὸ ἐπιφοιτᾶν ἐπικίνδυνόν ἐστιν, ὅμως δ' οὖν, ἵνα [[μὴ]] δι' ἔργων καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας γνωρίσητέ με ἥτις εἰμί. οὐ γάρ, φησὶν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνδρῶν καὶ ἐν τῇ ὄψει μόνῃ περὶ τινος δίκη καὶ κρίσις ἐστίν, ἥτοι τὸ δίκαιον οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως εὐρίσκεται. τὸ δὲ κατὰλληλον οὕτως μάλλον· σαφὲς γίνεται· ὅτι ἡ δίκη οὐκ ἐστὶν ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, οὐδὲ δίκαιος 40 οὗτος ὃς πρὶν τὸ σπλάγχχνον σαφῶς ἐκμαθεῖν τοῦ πέλας, στυγεῖ ἀπὸ τῆς ὄψεώς τινα οὐδὲν ἡδικημένος ὑπ' αὐτοῦ. οὕτως Εἰρηναῖος. | εἰς δὲ τὸ μὴ μοί τι μέμψησθε προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ὅπως. αἰτίαν γάρ φησι τοῦ ἐξεληλυθέναι, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πέσῃ. **216** | Β σεμνοὺς γεγῶτας· πολλοὶ γάρ, φησί, τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ κευχρίσθαι καὶ μὴ 45 ὁμιλεῖν τισιν ἀλαζόνες καὶ υπερήφανοι ἔδοξαν εἶναι. οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων συνεχῶς φαινόμενοι καὶ ἐπιτολάζοντες ὀχληροὶ καὶ ἐπαχθεῖς ἔδοξαν εἶναι. ἔνιοι δ' αὐτῶν ἡσύχιον βίον ἐλόμενοι καὶ προϊόντες μὲν οὐδενὶ δὲ πελάζοντες εὐτελεῖς ἐνομίσθησαν καὶ νωθροί· ῥαθυμίαν γὰρ τὴν νωθρότητα λέγει. καὶ νῦν δὲ τὸ σεμνὸν ἀντὶ τοῦ υπερήφανον ὡς καὶ ἐν Ἰποπολύτῳ 50 [92] 'μισεῖ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον'. γεγῶτας δέ, δοκοῦντας εἶναι. | Β ἄλλως· ὁμμάτων ἀπο· ἀντὶ τοῦ· κευχωρισμένους καὶ πόρρωθεν ὄντας. ἡ νοουμένους ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν καταστάσεως. τοῦτο δὲ οὐκ οἰκεῖον τοῖς ἐπιφερομένοις. | Βε μὴ ὀρωμένους.

1 lemmate ἄλλως praescr. scholio p. 23, 11—14 adi V. de codicis B laciniis cf. u. 8. 19 2 ὡς· ἡ V εὐφορον V ἡ τὴν V 3 διὰ B: ἐπὶ V 3s ἐπικαλεῖσθαι· ταῦτα δὲ eqs V 4 διὰ om V 5 συμπράττειν VB: em Schw. προσυπομν- B 7 προκειμένοις VB: em Schw. prius διὰ B: δὴ V 8 λέγει οὖν om V ὅτι τῇ παρέδρωι τῷ διὲ δικαιοσύνη ἔχου B ἔπραξεν· ὀρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν ὡς τῶν ὀρκων ἔφορον καὶ συν- ἡγμένων πρύτανιν B 9 αὐτήν—11 τόπον B: ἐπόρευσεν αὐτὴν νυκτερινὴν εἰς τὴν ἐλλάδα τὴν ἐναντίαν κατὰ τὸν πόρον τῆς σκυδίας V 9 ἐλλάδα διὰ B 11 ἡ μὲν γὰρ ἐλλάς ἐν τ. 8. κέτται ἡ δὲ V 12 ταῖς ἀνατολαῖς B πῶς—13 Ἰάσονι om V 17 [[ ]] Wil. 19 δὲ λέγει τὴν θεὸν ὡς ἐξῆς ἐπάγει ὥστε καὶ ἄνω διὰ τῆς θέμιδος τὸν δία ἐπικαλεῖσθαι, ἡ θέμις δὲ B < > Schw. 20 π. ὡς Ἀπ. Wil. Reitz.: πρὸς ἀπόλλωνα Bi 22 ὅτι om V 23 πρὸς τὸν χορόν V 24 ἡμᾶς V μοί τι B: ποτε V 25 προσελθούση V 26 με B 34 ἔνεστιν ἐν B 35 προσῆλθον B: em Schw. 36 [[ ]] Wil. ἀπ' Wil.: ἐπ' B 38 ἥτοι Wil.: ἡ ὅτι B 39 οὕτως Schw.: ὅτι B 43 ὅπως Schw.: ὅπου B 48 παρόντες B: em Schw.

ABV LP	τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς δύσκειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.	
X	δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς	220
	στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἡδικοημένος.	
X	χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει· οὐδ' ἄστων ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγώς	
	πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.	
	ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπασδὸν τόδε	225
	ψυχὴν διέφθορα· οἷχομαι δὲ καὶ βίου χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.	
	ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς, κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.	
	πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει	230
	γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν· ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν·	
	κἂν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν	235
	ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναῖξιν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.	
	εἰς καινὰ δ' ἦδη καὶ νόμους ἀφιγμένην δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,	
X	ὅτω μάλιστα χρήσεται ξυνευέτη.	240
	κἂν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὔ	

218 δύσνοιαν uel δυσκολίαν (ad Σ) ci Prinz 219 ἔνεστιν ὁ. V
et L a. corr.: ΣB lemm. cum gnomol. Veneto 220 σπλάγχνα γ' Wecklein
ἐκμάθη Eustath. II. p. 415: ἐκμάθοι L¹ a. corr. 224 πολίτης AVB
228 γι(γ)νώσκων ll.: Σ u. l.: em Musgrave: γιγνώσκω Canter 231 φυτόν:
γο. γένος minio sscr. A 232 δεῖ om A 234 damnauit Prinz τοῦτ'
ἐτ' Wil. Brunck: τοῦ δ' ἔτ' Lenting cum LP: τοῦτό γ' B Stob. 73, 27:
τοῦτ' AV: τὸδ' Haun. κακόν; Lenting 235 λάβη ll. praeter LP:
V^a (sscr.) 236 εὐχερεῖς Nauck 240 ὅπως Meineke συνευέτη ll.
praeter LP

SCHOL. **217** | B οἱ δ' ἄφ' ἡσύχου· οἷον <οἱ> ἡσύχιον βίον ἐπανηρη-
 μένοι. ἀντὶ τοῦ· φαινόμενοι, μὴ δὲν δὲ πράττοντες, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγοντες.
 ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες ὑπόνοιαν ἔσχον δυσκολίας καὶ ἀργίας.
 βᾶθυμίαν γὰρ τὴν ἀργίαν. | B i οἱ ἡσύχιον βίον ἐπανηρημένοι δυσ-
 κλεεῖς μὲν ἐνομισθῆσαν, πρᾶξι δὲ τὴν ψυχὴν. τοὺς ἐν θυραίοις δέ 5
 φησι [[ἀντί]] τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἐτέρων συνεχῶς φαινομένους, παρὰ
 τὸ Ἰσοκρατικὸν [I, 20] 'τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιοῦ πυκνάς'. **219** | B δίκη
 γὰρ οὐκ ἔνεστιν· διὰ τοῦτο δὲ συμβαίνει τὸ ἄλλοτε ἄλλως τοὺς ἀνθρώ-
 πους τὰ ἀλλήλων δοξάζειν, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξ ὅψεως δοκιμάζειν ἐκάστου
 τὸν τρόπον· ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοί, οἱ πρὶν τὸν τρόπον σαφῶς κατα- 10
 νοῆσαι, ἀπλῶς ἐκ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν προσβολῆς μισοῦσι τὸν δεῖνα οὐδὲν
 ἡδικημένοι πρὸς αὐτοῦ. **222** | VB χρὴ δὲ ξένον μὲν· προσήκει
 δὲ πάντα ξένον πρὸς τὰ τῆς πόλεως νόμιμα χωρεῖν καὶ ἀρμόζειν ἑαυτὸν
 τοῖς ἡδέσι τῶν πολιτῶν. ὅθεν καὶ γὰρ πρόειμι πρὸς ὑμᾶς τὸ πρέπον τοῖς ἐπὶ
 ξένης πράττουσα. **226** | B τὴν ἐν τῷ βίῳ ἡδονήν, περιφραστικῶς 15
 αὐτὸ τὸ ζῆν. **228** | B τοῦτο ἐν ᾗθει ἀναπεφώνηται. ἐν ᾗ ἦν
 μοι πάντα, κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἱ δ' ὑποκριταὶ οὐ συμπεριφερό-
 μενοι τῷ τρόπῳ λέγουσι γινώσκειν καλῶς. **232** | B χρημάτων
 λέγει τῶν εἰς τὴν φέρην. τοῦτο δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τῆς καθ' αὐτὸν συνη-
 θείας λέγει. οἱ δὲ ἥρωες οὐχ οὕτως ἐποιοῦν τοὺς γάμους, ἀλλ' ἐκ τῶν 20
 ἐναντίων αὐτοὶ ἐδίδωσαν, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις παρίστησι. καὶ
 Ὅμηρος [A 244]· 'πρῶδ' ἐκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη'.
233 | B ἀναχρονισμός· οἱ γὰρ ἥρωες τὸ ἐναντίον παρῆχον. **234** | VB κα-
 κοῦ γὰρ τοῦτ'· κακὸν μὲν τὸ χρημάτων ὑπερβολῇ πρίασθαι, ἀλγεινότερον
 δὲ κακὸν τὸ καὶ δεσπότην ἀντικρυς λαμβάνειν. **235** | VB ἡ κακὸν 25
 λαβεῖν· ὅτι καὶ κακὸς ἦ, στέργειν δεῖ. ἀκλεῆς γὰρ γυναικὶ ἀπολιπεῖν τὸν
 οἰκεῖον ἄνδρα. **238** | VB εἰς καινὰ δ' ἡθῆ· τοῦτο πρῶτόν ἐστι τῇ
 τάξει τῶν πραγμάτων [[τοῦ]] κατὰ τὸν νόμον τοῦ γάμου. πρότερον γὰρ
 ἐστὶ τὸ τὴν παρθένον ἀπιέναι πρὸς τὸν νυμφίον, εἰδ' οὕτως πειρᾶσθαι τούτου
 εἴτε δεξιοῦ ἢ κακοῦ. καινὰ δ' ἡθῆ λέγει καὶ νόμους τοὺς παρὰ 30
 τῇ ἀνδρί. νόμους δὲ λέγει τοὺς τῆς οἰκίας κανόνας καὶ τύπους. |
 B τὰ ἡθῆ καὶ τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν.

6 [[ ]] Schw. 7 ποιοῦ πυκνάς Ps. Isocr.: ποιουμένουσ Bi 12 / om B
 13 χαίρειν B 14 πρόσειμι B 15 ξένοις πράττουσιν V 18 γινώσκει Murray
 21 cf. Hipp. 625 23s / om B 25 δεσπότην αὐτὸν V 25s ἡ κακὸν
 λάβη V: οὐ γὰρ εὐκλ. sscr. ε B 26s ἀκλεῆς—ἄνδρα V: οὐ γὰρ εὐκλεῆς
 γυναῖκα καταλιπεῖν τὸν οἰκεῖον ἄνδρα ἀλλ' ἀκλεῆς B 26 ἀντιλυπεῖν V:
 em Schw. 27 / om B 28 τοῦ πράγματος VB: em Schw. [[ ]] Din-
 dorf τὸν om B 29 παρθενίαν V τῶν πραγμάτων ἀπιέναι V: παρὰ
 τ. πρ. ἀπ. B: em Schw. (cf. ad 28) 30 ἡθῆ B: ἡθῆ V περὶ V

ABV
LP

πόσις ζυνοικῆ μη βία φέρων ζυγόν,
 ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθεται ζυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, 245
 [[ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπεῖς·]]
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στήναι θέλοιμ' ἂν μάλλον ἢ τεκεῖν ἅπαζ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κάμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἔστι καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὖσ' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτείσασθαι κακῶν
 [[τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγγήματο]],
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·

242 ζυνοικῆ V¹ 243 χάρις Wecklein 244 om A συνών LP
 245 καρδίας ἄσην Olympiod. in Plat. Alc. p. 188 ἄτης V: ἄσης P 246 spu-
 rium del Wil. φίλων L¹ Haun.² ἡλικα ll. praeter Haun. 252 αὐτὸς
 sscr. A¹ L¹: αὐτὸς ll. 253 πόλις θ' LPV: πόλις B: γὰρ πόλις A 254 κοι-
 νωνία u. l. AB 257 οὐχὶ: οὐδὲ LP 259 οὖν LP: δὲ rell. 261 δίκην ll.
 praeter D τόνδ' L 262 seclisit Lenting., defendit A. Roemer Abh. d.
 bayer. Akad. d. W. I. Kl. 22 Bd. 3. Abh. 1904 δόντα γ' LP ἦ τ' ἐγ.
 Porson: ἦν τ' ἐγ. ll. cf. Eustath. ll. p. 694 264 κακὴ τ' Tyrwhitt: κακὴ δ' ll.

SCHOL. 242 | B μη βίαν ἡγούμενος μηδὲ ἀνάγκην τὴν συμβίωσιν.
 244 | B ὅταν τι τῶν κατ' οἰκίαν λυπῇ, προσελθὼν που παρεμυθήσατο.
 247 | Bⁱ τὴν τοῦ ἀνδρός. 249 | Bⁱ οἱ ἄνδρες. 252 | B οὐχὶ
 περὶ σοῦ, φησί, ταῦτα <ἂν> λεχθεῖη· οὐ γὰρ ὁμοίως ἔχεις ἐμοὶ τύχης.
 256 | VBⁱ βαρβάρου λελησμένη: ἀντὶ τοῦ λελησμένη· συνήλιπται 5

γάρ· καὶ ὥσπερ αἰχμαλωτισθεῖσα.

δεινοπαθοῦσα τοῦτό φησιν ὡς προσδοκήσασα μὲν σύνοικον ἔχειν τὸν Ἰάσονα, δεινότερα δὲ αἰχμαλώτου πάσχουσα.

258 | VB μεθορμίσασθαι: λείπει τὸ ὥστε μεθορ-

μίσασθαι. τὸ δὲ ἔξῃς· οὐ μητέρα, οὐκ ἀδελφόν, οὐ συγγενὴ ἔχουσα πρὸς τὸ καταφυγοῦσαν πρὸς τινα τούτων ἀπαλλαχθῆναι τῆς συμφορᾶς. ἡ μεταφορὰ 10 ἀπὸ τῶν μεθορμίζοντων εἰς τοὺς εὐδαιμονότερους τόπους.

263 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ δειλοτάτη. ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίσασθαι.

264 | VB κακὴ

δ' ἔς ἀλκὴν: ἀντὶ τοῦ ἀσθενῆς. ὁ δὲ λόγος· πᾶσα μὲν γυνὴ δειλοτάτη ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι καὶ ἀσθενῆς, οὐδὲ ὅσον γυμνὸν ἰδεῖν ξίφος καρτε- 15 ροῦσα· ὅταν δὲ εἰς κοίτην ἀδικηθῇ, τολμηροτάτη γίνεται.

| B Παρ-

μενίσκος γράφει κατὰ λέξιν οὕτως· ταῖς δὲ Κορινθίαις οὐ βουλομέναις ὑπὸ

βαρβάρου καὶ φαρμακίδος γυναικὸς ἄρχεσθαι αὐτῇ τε ἐπιβουλεύσαι καὶ τὰ

τέκνα αὐτῆς ἀνελεῖν, ἑπτὰ μὲν ἄρσενα, ἑπτὰ δὲ θήλεα. [[Εὐριπίδης δὲ

δυσὶ μόνοις φησὶν αὐτὴν κεχρησθαι.]] ταῦτα δὲ διωκόμενα καταφυγεῖν εἰς

τὸ τῆς Ἀκραίας Ἦρας ἱερὸν καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν καθίσαι. Κορινθίους δὲ 20 αὐτῶν οὐδὲ οὕτως ἀπέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πάντα ταῦτα ἀποσφάζαι.

λοιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὴν πόλιν πολλὰ σώματα ὑπὸ τῆς νόσου διαφθεί-

ρεσθαι. μαντευομένοις δὲ αὐτοῖς χρησμοδῆσαι τὸν θεὸν ἰλάσκεσθαι τὸ

τῶν Μηδείας τέκνων ἄγος. ὅθεν Κορινθίοις μέχρι τῶν καιρῶν τῶν καθ'

ἡμᾶς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑπτὰ κούρους καὶ ἑπτὰ κούρας τῶν ἐπισημο-

25 τάτων ἀνδρῶν ἐναπειναυτίζειν ἐν τῇ τῆς θεᾶς τεμένει καὶ μετὰ θυσιῶν ἰλάσκεσθαι τὴν ἐκείνων μῆνιν καὶ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην τῆς θεᾶς

ὀργήν'. Δίδυμος δὲ ἐναντιοῦται τούτῳ καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα

οὕτως· τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσαν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα

τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτείνειν φαρμάκοις. δέισασαν δὲ τοὺς φίλους 30 καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ υἱούς, ἐπεὶ νεώτεροι

ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκραίας Ἦρας καθίσαι

νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ

Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον ὅτι ἡ Μήδεια αὐ

μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε'. γεγονέναι δὲ 35

παραπλήσιον μυθεύεται καὶ περὶ τὸν Ἀδωνιν.

4 < > Schw. 5 συνεῖληπται VBⁱ: em Dindorf 6 δὲ τοῦτο V φησιν Schw.: ἔφη VBⁱ 7 δεινότερα Bⁱ: δεινότερον V 8s μεθορμίσ-
σθαι—μεθ. om V ὡς ὥστε B 9 alterum οὐ V: οὐχὶ B σχοῦσαν V
10 ἀντιφυγοῦσαν V μεταβληθῆναι B: ἀντιβληθῆναι V: em Schw. 11 εὐδι-
νωτέρους τρόπους V 13 ὁ δὲ λόγος om V 14 ἐν om V ὅσον—ἰδεῖν B:
εἰς τὸ ὄρᾱν γυμνὸν V 15 ἀδ. B: ἄλλην ὁ ταύτης πόσις εἰσέλθῃ V
15s sine lemmate uel signo B cf. schol. 9 Ael. uar. hist. 5, 21 16s in-
itium P. uerberum mutilatum, βουλομέναις <εῖναι> Wil. 18s [[ ]] Schw.
utpote recens adiecta 22 εἰς τὴν πόλιν Parmeniscum non scripsisse
uidit Schw. 28 κρεοφύλου B 29—35 cf. Apollod. bibl. 1, 9, 28, 3
33 καθιεῖν B: em Matthiae 36 ἀδελφὸν siue Ἀψωρον ci Wil.

ABV
LP

- ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικοημένη κυρῇ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα. 265
- ΧΟ. δρᾶσον τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτείσει πόσιν,
Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἀνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270
- ΚΡ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμὶ κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω.
- ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξιῶσι πάντα δὴ κάλων,
κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
- ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους,
μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις, 285
λυπῇ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάζομαι.
κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέςθαι, γύναι, 290
ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.
- ΜΗ. φεῦ φεῦ·
οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.

✕ χρόν δ' οὐποθ' ὅστις ἀρτίφωνον πέφυκ' ἀνὴρ
παῖδας περισσῶς ἐκιδιδάσκεσθαι σοφούς·

295

265 κύρη(ι) A¹ a. corr.: B¹ 267 δράσω P: V³ (sscr.) θαυμάσω B
269 δέ σοι Herwerden: δ' ἐκεῖ ci Wecklein 270 καινόν V¹ 273 λα-
βοῦσα V¹ σαυτῇ L: αὐτῇ rel. (αὐτῇ V²) 277 αἶ αἶ ll. praeter L,
qui αἶ αἶ 278 δὴ om A 279 εὐπρόσωπος Nauck: εὐπόριστος Her-
werden: εὐπροσίτεος Hartung: εὐπρόσορμος Wecklein 280 λέγουσ' A
281 τῇσδε γῆσ V ad ἀποστ. cf. Σ 282 παραμπίσχειν L: περιαμπίσχειν
P: παραμπέχειν AVB cum Σ lemm. 284 δείγματα Wieseler τοῦτ' ἐς
δεῖμά μοι uel τοῦτ' ἐς δείματα temptavit Wecklein 287 ἀπειλεῖσθαι B¹,
probauerit Prinz κλύω cum Brunckio corruptum ratus σ' om ll.
praeter LB² 290 σ' om VP¹ ἀπέχεσθαι uel ἀπέχεσθαι ll.: em Elmsley
291 μεταστένειν Nauck 292 με om A¹: γε ci Hirzel 293 γλῶσσα
Stob. 36, 3

SCHOL. 269 | Bⁱ οὐ θαυμάσω σε ἐπὶ τῇ πενθεῖν τὰς τύχας·
δικαιῶς γὰρ πενθεῖς. 276 | Bⁱ τῶν τελευταίων τόπων. ἡ δὲ εὐθεῖα
τούτου τὰ τέρμονα. 278 | B ἐχθροὶ γὰρ ἐξιῶσι: οἱ ἐχθροὶ οὐριο-
δρομοῦσι καθ' ἡμῶν καὶ ὠρμηνται πάντα τρόπον ἐφ' ἡμᾶς, ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν οὐριδρομούντων καὶ χαλόντων πρὸς τὸ πνεῦμα <τὰ> τοῦ ἀρτέμονος. | 5
Bⁱ οἷον πᾶσαν μηχανήν. 279 | Bⁱ εὐεπιβούλευτος καὶ βᾶδία πρὸς
τὸ διαφυγεῖν ἄτην. 281 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ ἀπείργεις. ἐξεδέξαντο δὲ καὶ
κατὰ ἀναστροφῇν, ἀπὸ γῆς στέλλεις. 282 | V δέδοικά σ', οὐδέν:
τὸ ἐξῆς· δέδοικά σε μή μοί τι δράσης. παραμπέχειν, ἀντὶ τοῦ περι-
καλύπτειν. ὁ δὲ νοῦς· εὐσχημόνως οὐ δεῖ τοὺς λόγους λέγειν καὶ περιστέλλειν 10
καὶ περικαλύπτειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐμφαίνειν καὶ ἀντικρυς λέγειν ὅτι
δέδοικά σε. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἀμπεχόνης. | B τὸ ἐξῆς· δέ-
δοικα μή μοί τι δράσης παῖδα. παραμπέχειν δέ, [[φυλάσσεσθαι
ῆτοι]] φυλάσσειν περιστέλλειν ἀποκρύπτειν. καὶ τὸ μαλθακισθέντα
δέ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς προσενηχθέντα. ἡ μαλθακισθέντα τοῖς σοῖς λόγοις. 15
283 | Bⁱ ἀμήχανον ἀθεράπευτον. 285 | Bⁱ ἔμπειρος φαρμακὶς καὶ
μάγος. 289 | Bⁱ κακοποιῆσαι. 293 | B ἐβλάψε δόξα: ἀντὶ
τοῦ· ἡ δόξα μου βλάπτει με. σὺ γὰρ νομίζων με σοφὴν ἀπελαύνεις με
δεδοικώς με. | Bⁱ ἡ ὑπόνοια τῆς σοφίας. 295 | Bⁱ συνετοῦς
ἄγαν. ὑπερβαλλόντως.

20

1 τὰς: γὰρ Bⁱ 5 <> Schw. 7 αὐτὴν Bⁱ: em Schw. ἐπείργεις
Bⁱ: em Schw. cf. Hesych. s. u. ἀποστέλλεις 13s [[ ]] Wil. 18 σοφὴν
Barnes: φησὶν B 19 συνετὸς Bⁱ

ABV
LP

χωρίς γὰρ ἄλλης ἥς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖτος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρείσσων νομισθεῖς ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
 ἐγὼ δὲ καὸτῇ τῇσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπιφθονος,
 [[τοῖς δ' ἡσυχαῖα, τοῖς δὲ θιατέρου τρόπου,]]
 τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή. 305
 σὺ δὲ οὖν φοβῇ με μὴ τι πλημμελὲς πάθῃς;
 οὐχ ᾧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσης ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 τί γὰρ σύ μ' ἡδίκηκας; ἐξέδου κόρην
 × ὅτω σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἡδίκημένοι
 σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι. 315
 KP. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλεύῃς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἦσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·

296 ἀλκῆς A αἰτίας Wyttēnbach 297 παρ' Aristot. rhet. 2, 21.
 1394 a 34 298 cf. Arist. Thesm. 1130 σοφά: ἔπη B² B⁸ 301 λυπρὸς
 ἐν πόλει AVB 304 om A¹ a. corr.: del Pierson (cf. 808): exh. Σ
 305 seclus. Hirzel, partem tantum posteriorem utpote e 583 inuectam
 Prinz οὐδ' interpretatur Σ 306 δὲ οὖν Wil.: δ' αὖ ll. praeter ALP,
 qui δ' οὖν exh. μὴ τί Murray πάθῃς; B 307 ἔχοιμι ll. praeter LPB
 308 ὥς A 309—311 deleuit Jessen 309 σὺ γὰρ τί μ' LP 313 πράσ-
 σετε LP: em L²: πράσσοντε G. Herm. δὲ: δὴ LP: V³ sscr. 317 βου-
 λεύσῃς ll.: em Elmsley 318 δ': γ' LP, τόσῃ δέ γ' Murray

SCHOL. 296 | VB ἥς ἔχουσιν ἀργίας: τὸ ἥς ἔχουσιν ἀρ-
 γίας εἶπεν οὐχ ὥς τῷ ὄντι ἀργῶν ὄντων τῶν σοφῶν· προφανὲς γὰρ ὅτι

μέγιστος πόνος περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ σπουδὴ· Ἡσίοδος [opp. 289]·
 'τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάραιθεν· ἀλλ' ὡς πολλῶν δοξαζόντων οὐκ
 ὀρθῶς ἀργούς εἶναι τοὺς σοφοὺς. οἱ σοφοὶ οὖν, φησί, πρὸς τῇ δόξαν ἀργίας 5
 ἔχειν καὶ φθονοῦνται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· ὅθεν, φησί, καλῶς ἔχειν
 κρίνω μὴ χρῆναι εἰς ἄκρον παιδεύσεως ἦκειν τινά, ἵνα καὶ τούτων ἐκτὸς ἦ.
 τοῦτο δὲ οὐ δογματίζων ὁ ποιητὴς λέγει, ἀλλ' ἀρμοζόμενος πρὸς τὸ
 ὑφ'esτηκὸς ἦθος, ἐπεὶ δοκεῖ ἡ Μῆδεια σοφίας ἔχουσα δόξαν βλάπτεσθαι.
297 | Bⁱ εὐρίσκουσιν, ἀπὸ τοῦ ἄλφα στοιχείου. **298** | Bⁱ τοῖς 10
 ἀπαιδεύτοις, τοῖς ἀνοήτοις. B^e παράδοξα. **299** | Bⁱ ἄχρηστος
 εὐτελής ἀνωφελής. **300** | VB ὁ σοφός, φησί, καθ' ἐκότερον ἀδικεῖται·
 ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀπαιδευτῶν οὐ σοφός εἶναι νομίζεται, τοῖς δὲ ἐλλογίμοις
 λυπηρὸς εἶναι καταφαίνεται ὅταν κρείττων τούτων νομισθῇ. τὸ δὲ
 δοκοῦντων οὐκ ἐπὶ ἀμφιβόλου κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τῷ ὄντι ὑπαρχόντων. 15
 ἡ δοκούντων [[ἦ]] πρὸς διαβολὴν τῶν φθονούντων ἐλλογίμων, εἰ καὶ τῇ
 ἀληθείᾳ ἐλλόγιμοί εἰσι, διὰ τὸ νοσεῖν τὸν φθόνον, ὃς οὐ πρὸς σοφοῦ. |
 B τῶν δοκούντων, φησίν, εἰδέναι τι κρείσσων νομισθεὶς ἐπαχθὴς ἔσθ.
 ὥστε συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθῆ εἶναι διὰ τὸ μὴ προ-
 σιέσθαι αὐτούς, καὶ παρὰ τοῖς συνετοῖς ὁμοίως ἔνεκα τοῦ διαφέρειν δοκεῖν 20
 αὐτῶν ἐπίφθονον καὶ λυπηρὸν γίνεσθαι. **302** | Bⁱ ἐγὼ δὲ αὐτή.
303 | VB ἐπίφθονος μὲν, ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι, φθονουμένη· ἡ συχαία
 δέ, ἀνόητος, ἄχρηστος· τὸ δὲ θατέρου τρόπου ἢ πρὸς τὸ ἡσυχαία, ἢ
 ἢ συνετή, ἢ πρὸς τὸ τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, ὃ ἔστιν· ἐπίμεμπτος
 παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις. ἢ τὸ θατέρου τρόπου ἀντὶ τοῦ ἐξηλλαγμένης 25
 [[τῆς]] πολιτείας, ὃ ἔστι φαρμακίς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ σοφοὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύ-
 τοις καὶ ἀμαθέσι νομίζονται. **304** | Bⁱ ἀντὶ τοῦ μωρά. | Bⁱ τοῦ
 ἑτέρου, ὀργίλου. ἦγουν τῆς φαρμακείας. **305** | BBⁱ ἐναντία εἰμι
 τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ οὐδ' ἄγαν σοφῇ. **318** | B τοσοῦδε δ' ἦσσαν·
 τοσοῦτῳ δέ, φησίν, ὅσῳ γλυκεῖα μὲν εἴ τῇ λόγῳ ἄλλα δὲ φρονεῖς, τοσοῦτῳ 30
 μᾶλλον ἀπιστότερος τυγχάνω ἢ πρὶν τῶν λόγων σου τούτων ἀκοῦσαι.

1 ἦσ B: δὲ V 3 περὶ τ. φ. B: τῇ φιλοσοφίᾳ ἐστὶ V 3s Ἡσίο-
 dos—προπάραιθεν om V 4 πρ sscr. ο B 5 οὖν φησί om V 6 καὶ
 om V 7 χρῆν V ἵνα—ἦ om V ἐντὸς B: em Schw. 10 cf. etym.
 magn. p. 72, 50 Gud. p. 39, 39 12 κρείσσων νομισθεὶς / in V: signum
 ad v. 299 relatum in B ἕτερον V 13 εἶναι om V 14 ἀποφαίνεται V
 ὁ. τ. κρ. V ¹⁴ 15 ἀμφιβόλῳ B 15 ἀλλ'—17 σοφοῦ om V 16 [[ ]] Schw.
 εἰσβολὴν B: em Reitz. Wil. 19 ἐπαχθὴς B 22 φωνουμένη V ἡσυχία V
 25 παρὰ τοῖς om V 25 ἦ—27 νομίζονται om V 26 [[ ]] Arsenius
 28 φαρμα sscr. κ Bⁱ εἰμι δὲ Bⁱ

ABV
LP

- γυνή γάρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ,
 ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενὴς ἐμοί.
- MH. μὴ, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.
 KP. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ. 325
 MH. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδὲν αἰδέσῃ λιτάς;
 KP. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μάλλον ἢ δόμους ἐμούς.
 MH. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνεῖαν ἔχω.
 KP. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.
 MH. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330
 KP. ὅπως ἂν, οἴμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
 MH. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.
 KP. ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαζον πόνων.
 MH. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.
 KP. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσῃ βία. 335
 MH. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —
 KP. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.
 MH. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
 KP. τί δὴ βιάζῃ κοῦκ ἀπαλλάσῃ χερὸς;
 MH. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ὑμπερᾶναι φροντίδ' ἧ φευξοῦμεθα,
 παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
 οὔδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.

319 ὧς V αὖτως ALP 320 σιωπηλόστομος lusit Housman
 σφοδρὸς F. W. Schmidt: χόλος Gomperz 322 ἔχει V¹ 323 μένης II.
 praeter LPV³ 325 ἂν πείσῃς V²: ἀναπείσεις Stahl 329 πλεῖν V¹
 τέκνον V¹ e corr. κάμοιγε Bothe πόλις B³ 332 λάθῃ LP cum
 Zonar. IO, 20: em P³ 333 ἔρρ' Valckenaer 334 κοῦ νέων F.W. Schmidt:
 κάμπνοδων Prinz νόνοις sscr. L¹ πόνος μὲν ἡμεῖς δ' οὐ πόνω κεχρή-
 μεθα; Musgrave 335 ss sic ordinaverit Prinz: 337. 6. 5. 8 335 ὠδήσῃ
 II. praeter AL 336 οὐ ci Prinz 339 δῇ Elmsley: δαί Housman: δ' οὖν
 P: δ' αὖ rell. χερὸς Wil.: χθονός II. 342 cf. Σ B¹

SCHOL. **319** | B γυνή γὰρ ὀξύθυμος: πᾶσα γάρ, φησίν, ὀξύθυμος γυνή, ὁμοίως δὲ καὶ ἀνὴρ, εὐμαρέστερον ἂν φυλαχθεῖη ἢ ὁ κρύπτων τὴν ὀργήν. τοὺς γὰρ φανερώς ὀργιζομένους εὐμαρὲς προορώμενον φυλάττεσθαι, τοὺς δὲ ἐν ἀφανεί κρύπτοντας τὴν μῆνιν οὐχ οἷον τε διὰ τὸ ἀπρόοπτον. καὶ σὲ οὖν, φησί, σιωπηλὴν οὖσαν οὐκ εὐμαρὲς φυλάξασθαι. **320** | B βῶων 5 φυλάσσειν: ἀντὶ τοῦ φυλαχθῆναι καὶ τηρηθῆναι, ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. τοῦτο δὲ ἔθος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς Ἀττικοῖς. λέγεται δὲ καὶ σιωπηρὸς. | B ἄλλως: βῶων ἔστι φυλάττεσθαι, φησίν, ὀξύθυμος ἀνὴρ, ὡσαύτως δὲ καὶ γυνή· φανεροὶ γάρ εἰσι καὶ πάντα ἐκχέουσιν ὀργιζόμενοι, ὁ δὲ σιωπηλὸς δυσπαραίτητός ἐστιν ἐν ἑαυτῷ κρύπτων καὶ καιρο- 10 φυλακῶν τὴν ὀργήν. **322** | B ε κέκριται. **324** | B μὴ πρὸς σε: μέμφονται τῷ Εὐριπίδῃ ὅτι πεποίηκε τὴν Μήδειαν ἐξ ὧν λέγει, φανεράν γινομένην τῷ Κρέοντι ὡς ὑποούλως ἔχει πρὸς τὴν νύμφην. **327** | B i ὃ ἢ ἀντὶ τοῦ ἄλλὰ. **328** | B ε λῖαν. ἰσχυρῶς. **331** | B ἐπεὶ καθόλου ἡ Μήδεια τὸν ἔρωτα κακὸν ἀπεφάνητο, ἐπήγαγεν ὁ Κρέων τοῦτο ἀναιρῶν 15 καὶ φησιν ὅτι ὁ ἔρωσ οὐκ αἰεὶ κακός, ἀλλ' ὡς ἂν ἄγῃται ὑπὸ τῆς τύχης. πολλοὶ γὰρ ἐρασθέντες ἔτυχον. βλασφημεῖ δὲ τὸν ἔρωτα ἡ Μήδεια, ἐπεὶ καὶ ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰάσονος ἐφεύσθη τῆς ἐλπίδος· οὗτος δὲ φησί· μὴ καταμέμφου τοὺς ἔρωτας· ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀγαθὸν τι ποιοῦσιν, ἔσθ' ὅτε δὲ κακόν, ὡς ἂν ἡ τύχη παραγένηται. | B i ὅπως ἂν ἄγῃται ὑπὸ τῆς τύχης καὶ παραστῇ ἡ 20 τύχη πρὸς τὸ ἔρᾶν. **333** | B ε ἀπιθι. **334** | B πονοῦμεν ἡμεῖς: ἐπεὶ εἶπεν ὁ Κρέων καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων, φησί· ποίων πόνων; ἐγὼ γὰρ εἰμι <ἡ> ἐν πόνοις οὖσα καὶ οὐκ ὀφείλω ἄλλους πόνους ἀναδέχεσθαι ἐφ' οἷς ἔχω. | B ἄλλως: οὐκ ἐν σπάνει κακῶν ἔσμεν· σὺ γὰρ οὐ πονεῖς καὶ ἐν κακοῖς τυγχάνεις. [[ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ Κρέων 25 καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων φησί· ποίων πόνων; ἐγὼ γὰρ εἰμι ἡ ἐν πόνοις οὖσα καὶ οὐκ ὀφείλω ἄλλους ἀναδέχεσθαι πόνους ἐφ' οἷς ἔχω]] ὥστε μὴδὲ ἀπέλαυνέ με τῶν Κορινθίων καὶ τοῦτόν μοι προστίθει τὸν πόνον ἐφ' οἷς ἔχω. ἱκανοὺς γὰρ ἔχω πόνους τῆς τε πατρίδος ἐστερημένη καὶ νῦν τὸν ἄνδρα ἀπολέσασα διὰ τὴν σὴν θυγατέρα. [[ὥστε]] τὸ 30 πονοῦμεν ἡμεῖς διασταλτικῶς εἶπεν, οἷον· ἐγὼ πονῶ τοιαῦτα δεινὰ πεπονθῆναι, σὺ δὲ οὐ, μὴδὲν χαλεπὸν ὑποστάς. **337** | B ε ἐνόχλησιν. **342** | B παισὶν τ' ἀφορμὴν: ἦν ἡμεῖς προβολὴν καλοῦμεν εἰς τὸ ζῆν, οἱ Ἀττικοὶ ἀφορμὴν λέγουσιν. | B i γράφεται παισὶν τε φορβήν.

3 εὐμαρῶς προορώμεν B: em Wil. Schw. **12s** φανεράν γινομένην V man. recentiss.: om B **15** ἐπεισέγαγεν B: em Schw. **16** ταῖς τύχαις B: em Schw. **20** παραγένοιτο B: em Wil. **23** <> Schw. ὀφείλουσα B: em Schw. **25ss** [[ ]] Schw. **28** μήτε B: em Schw. τῆς Κορίνθου ci Schw. **30** [[ ]] Schw.

ABV
LP

οἴκτιρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατήρ
πέφυκας· εἰκός δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχειν.
τοῦμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φευξόμεθα,
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.

345

KP.

ἥμιστα τοῦμόν λημ' ἔφυ τυραννικόν,
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
καὶ νῦν ὀρώ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξῃ τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
εἰ σ' ἡ ἑπιούσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
θανῇ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

350

355

XO.

δύστανε γύναι,
φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πρὸς ξενίαν
ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
ἔξευρήσεις;
ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

360

MH.

κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
ἀλλ' οὔτι ταῦτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
καὶ τοῖσι κηδεύουσιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,
εἰ μὴ τι κερδαίνουσιν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ' ἄν προσεῖπον οὐδ' ἄν ἠψάμην χεροῖν.
ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφῆκεν ἡμέραν
μεῖναι μ', ἐν ᾗ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς

365

370

θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375
πολλὰς δ' ἔχουσα θανάσιμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἷδ' ὁποῖα πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,

344 s et 346 s traiecerit Prinz 344 οἵκτειρε ll. 345 spurium
censet Menzer εἰκὸς δέ σφιν Vitelli 351 σε A 354 θαν[...] L¹:
θανῇ L⁸ 355 s eiecit Nauck, sic fere transposuerit Prinz: 350. 356 (σὺ
γάρ τι) ὅμως δὲ τεύξῃ τοῦδ'· ἐφ' ἡμέραν μίαν | νῦν, εἰ μένειν δεῖ, μίμνε·
προυννέπω δέ σοι κτλ.: μὴ γάρ τι δράσης, δεινὸν ὡς φ. μ' ἔχει· νῦν δ' κτλ.
Housman 356 δράσαις VB cf. Σ 357 om LPD 359 προξενίαν P:
B¹ e corr. Σ B 359 s ξενίαν; ἢ Murray 360 δόμων L¹ P 361 ἐξευρή-
σεις secl. Elmsley 364 πανταχοῦ Christ. pat. 1063 365 πωσ V
367 μικροὶ ABV (cf. 171) 368 ἄν om A ποτε: ποτ' ἄν LP 373 ἐκβάλ-
λοντι V ἀφῆκεν ll.: em Nauck 375 τε om V 376—385 del Jessen
377 ὁποῖα V¹ a. corr.: ὁποῖαν V² a. corr.: probat Wecklein

SCHOL. 345 | B εἰκὸς ἐστὶν εὐνοίαν <σ> ἔχειν: οὐδὲν δέ,
φησὶν, ἀπεικὸς πατέρα σε ὄντα εὐνοίαν καὶ στοργὴν ἔχειν, ἣν ἂν πρέπη
πατρὶ πρὸς παῖδας. ὅθεν οἴκτειρόν με εἰδὼς αὐτὸς πείρα τὴν πρὸς τὰ
φίλτατα διάδωκεν. 348 | B¹ λῆμα: φρόνημα. | B¹ τυραννικόν:
υπερήφανον. 349 | B¹ αἰδούμενος δέ: τουτέστιν· εἵξας τισὶ πολλὰ 5
ἐξημιώθη. αἰσθόμενος δὲ ἑαυτοῦ καταδελγομένου καὶ καταγοητευμένου
τοῖς λόγοις αὐτῆς ταῦτά φησιν. 351 | B¹ τοῦ μεῖναι μίαν ἡμέραν.
356 | B οὐ γάρ τι δράσεις: Δίδυμος μετὰ τοῦτον φέρει τὸ [380] σιγῇ
δόμους εἰσβάσ', ἔν' ἐστρωται λέχος καὶ μέμφεται τοῖς ὑποκριταῖς
ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσσουσιν. 359 | B¹ πρόξενον γὰρ καλοῦνται οἱ 10
ὑποδεχόμενοί τινα. 364 | B κακῶς πέπρακται: ἀντὶ τοῦ· οὕτω
φανερῶς καὶ ἐναργῶς δυστυχοῦμεν καὶ ἐν κακοῖς ἐσμεν ὡς μηδένα δύνασθαι
ἀντιλέγειν ὅτι οὐχ οὕτως ἔχομεν δυστυχίας. 365 | B ἀλλ' οὐτι
ταύτη: ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, φησί, κακῶς ἔχει τὸ καθ' ἡμᾶς,
καθὸ πεισθεὶς ἡμῖν ἀπῆλθε Κρέων. τὸ ταύτη οὖν ἀντὶ τοῦ· κατὰ ταύτην 15
τὴν ὁδὸν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ταῦτα καλῶς πέπρακται. ἢ τὸ ταῦτά
ὀξυτόνως, τουτέστιν· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πεισθεὶς ἀπῆλθεν,
οὐ ταῦτά τὰ πράγματα, ἀλλὰ καλλίονα. ἀμφοτέρω δὲ εἰς ταῦτ' ἀναστρέ-
φουσιν. | B ἄλλως: τὸ ταῦτα πῇ μὲν περισπᾶται, πῇ δὲ ὀξύνεται,
ὅ ἐστιν· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πεισθεὶς Κρέων ἀπῆλθεν, οὐ ταῦτά 20
τὰ πράγματά ἐστιν, ἀλλὰ βελτίονα. 371 | B εἰς ἀνοίας. 375 | B πόσιν
τ' ἐμόν: πῶς ἐπαγγεिलाμένη τὸν Ἰάσωνα ἀνελεῖν οὐκ ἀνέλεν; ἢ τάχα ἐπεὶ
ἔλθων ὁ ἄγγελος μετὰ θάνατον Γλαύκης καὶ Κρέοντος ἐθορύβησεν αὐτὴν
λέγων χρῆναι τάχιστα φεύγειν· ἔνθα [1122] καὶ φησι Μῆδεῖα, φεῦγε,
ὅθεν οὐκ ἔσχε σχολὴν τοῦτο ἐργάσασθαι. εὐθὺς οὖν καὶ ὁ Ἰάσων παρα- 25
γίνεται πρὸς αὐτήν.

ABV
LP

πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
 ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ' ἐν' ἔστρωται λέχος. 380
 ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
 θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 κράτιστα τὴν εὐθεΐαν, ἣ πεφύκαμεν
 σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385
 εἶεν·
 καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
 ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμόν δέμας;
 οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
 ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ, 390
 δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
 ἣν δ' ἐξελαύνη ζυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, καὶ μέλλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἴμι πρὸς τὸ καρτερόν.
 οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω 395
 μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
 Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμόν ἀλγυνεῖ κέαρ.
 πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
 πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός. 400
 ἀλλ' εἶα· φεΐδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
 Μῆδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων εὐψυχίας.
 ὀρᾷς ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις, 405
 γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἠλίου τ' ἄπο.
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν

γυναῖκες· ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμνηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

378 ἐφάψω A 380 cf. Σ 382 νόμους Blaydes ὑπεσβαίνουσα
Housman 384 τὴν σοφίαν (τὴν τέχνην minio sscr.) A: τ. θήλειαν
Fr. Vogel 385 σοφοὶ Dalzel κτανεῖν V³ sscr.: LP 386 πόλις:
δόμος A 388 δέμας τότε Christ. pat. 890 392 συμφορά A ἀμύχανον
Verrall 395 ss cf. Eupol. Dem. frg. 90 K. 396 μάλιστα—ξυνεργόν om A
399 σφι A 400 ἔμᾶς ll. praeter LPB² 401 εἶα ll. praeter LP
404 cf. Arist. nub. 662 οὐ· καὶ L ὄφλειν ll. 405 τοῖσδ' Herwerden
407—409 deleuerit Hartung 408 ἐσμέν ll.

SCHOL. 380 | B ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι
κακῶς οἱ ὑποκρίνται τάσσουσιν. ἐπὶ τῶν δύο τὸ σιγῇ δόμους εἰς-
βᾶσα· καύσω ἢ σφάξω αὐτούς. | B πρὸς τὸ ἐπελθεῖν αὐτοῖς κοιμω-
μένοις. 384 | B ἢ μηχανῇ σοφαὶ ἔσμεν. ἐν ποίᾳ; ἐν τῇ τῶν φαρμά-
κων. κράτιστον, φησί, φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ 5
σοφαὶ πεφύκαμεν μάλιστα, δηλαδὴ τῇ τῶν φαρμάκων. 385 | B σοφοῦ
ἔστι τὸ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν. 388 | B ρύσεται: φυλάξει ἢ σώσει
με. 389 | B οὐκ ἔστι: ἢ προπετῶς πρᾶξαι τι οὐκ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστι
μοι φίλος οὐδεὶς ὁ μέλλων με υποδέχεσθαι καὶ κρύπτειν. 390 | B πύρ-
γος ἀσφαλῆς: ἀντὶ τοῦ ὀχύρωμα σωτηρίας. καταχρηστικῶς δὲ τὴν 10
σωτηρίαν πύργον ὠνόμασε παρὰ τὸ τοὺς υποδεδραμηκότας ὑπὸ πύργον ἐν
πολέμῳ σφάζεσθαι. | B ἄλλως: ἐὰν μὲν εὖρω ἔχυρὰν καταφυγὴν,
σιωπῇ μετέρχομαι φαρμάκοις τὸν φόνον· ἐὰν δὲ ἐλαύνῃ με ἡ ἔξορία, τότε
ξίφος λαβοῦσα κτενῶ σφε φανερώς, εἰ καὶ ἔμοι πρόκειται συναπολέσθαι
αὐτοῖς. 392 | B ἀμύχανος: ὅ ἐστι· μὴ παρέχουσα μηχανὴν πρὸς τὸ 15
καταγοητεῦσαι τοὺς ἐχθρούς. | B εἰ ἀβοήθητος. 394 | Bⁱ πρὸς τὸ
ἰσχυρὸν τῆς τόλμης ἐρχομαι, οἷον τολμῶ. 397 | V ὅταν μὲν ἢ τριῶν
ἡμερῶν, Σελήνῃ ὀνομάζεται, ὅταν δὲ ἕξ, Ἄρτεμις, ὅταν δὲ δεκαπέντε,
Ἑκάτη. | Bⁱ τῆς πατρίδος ἢ τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς. 398 | Bⁱ τὸ ἐξῆς·
οὐ γὰρ χαίρων τις αὐτῶν. 400 | Bⁱ ἡ ἐπιγαμβρία. 401 | Bⁱ ἄλλ' 20
ἄγε δή, μὴδὲν κρύπτε. ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὴν παρακελεύεται. 405 | Bⁱ τοῖς
Κορινθίοις, ἀπὸ Σισύφου προπάτορος. λέγει δὲ τῷ Κρέοντι καὶ τῇ τούτου
θυγατρὶ Γλαύκῃ. | Bⁱ τοῖς περὶ Ἰάσονα καὶ Γλαύκῃ. 407 | B ἐπί-
στασαι δὲ μηχανὰς μὲν τινάς, δι' ὧν αὐτοὺς φονεύσεις· εἰ δὲ καὶ μὴ
ἦδεις, ἔχεις αὐτὸ τὸ ἔμφυτον ταῖς γυναιξὶν εὐρεσίαιον. | B ἄλλως: 25
γυναῖκες ἔσμεν, ἀντὶ τοῦ· εἰς μὲν τὰ ἀγαθὰ ἄποροι καὶ οὐχ ἱκαναὶ
ἐξευρεῖν [[τὸ αἶπιον]], εἰς δὲ τὰ κακὰ εὐποροὶ καὶ ἱκαναὶ καὶ ἐξευρητικά.
408 | Bⁱ ἀγαθὰ μὴ δυνάμεναι βουλεύσασθαι, κακῶν δὲ πάντων ἐργάστρια.

1 sine signo uel lemmate in B 12 εἰ B: em Wil. 13 πόνον B:
em Schw. 17 μὲν ἢ Schw.: ἐν V 25 εἴχες B: em Wil. 27 [[ ]] Schw.
τοῦ Αἰήτου (460) latere ratus 28 ἐργαστήρια Bⁱ: em Schw.

ABV LP	XO. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. 410 καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν δ' οὐκέτι πίστις ἄραρε. τὰν δ' ἐμὴν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν στρέφουσι 415 φᾶμαι· ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει· οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναιῆας ἔξει. 420 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδῶν ἀντ. τὰν ἐμὴν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν. οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας ᾧπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425
-----------	---

410 πηγαί ll. praeter V¹B¹ a. corr. 411 πάλιν πάντα LP 414 ἄραρε A¹ a. corr. L¹ 416 στρέφουσι ll. cum Σ: em Elmsley 420 φάμαι AV¹ 421 λήξουσιν ll.: em Heath αἰοιδᾶν V: ᾧ sscr. V¹: αἰοιδᾶν rell. 422 ὑμνεῦσαι V: ὑμνεῦσ' L²: ὑμνοῦσαι Eustath. ll. p. 634 εὐπιστοσύναν V¹ 424 γνώμα: γενεᾷ sscr. B² οὔτι γὰρ ἀμετέρῃ Wecklein 425 ἔπνευσε B¹: ᾧπασε sscr. B²

SCHOL. 410 | VB ἄνω ποταμῶν: θέλει εἰπεῖν ὅτι ἀντέστραπται ἢ φύσις· οὐκέτι γὰρ δόλιαί εἰσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες. παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐναντίον καὶ παρὰ τὸ προσήκον μεταβαλλομένων πραγμάτων, οἷον· ἀντέστραπται τὰ πράγματα, ὥστε δολίους μὲν καὶ ἐπιφύλους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας. λέγει δὲ 5 ταῦτα διὰ τὸν Ἰάσονα. ἀντεστράφη, φησὶν, ἡ τάξις, καὶ ἄνδρες μὲν δόλιοι καὶ ἄπιστοι γεγόνاسι, γυναῖκες δὲ αἱ πρῶν διαβαλλόμεναι ἔνδοξοι καὶ πισταί. | V ἄλλως: βεβαιῶ, φησὶν, ὅτι τῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ ἄνω χωροῦσιν. 412 | VBⁱ ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί: ἀντι τοῦ· καὶ τῶν ὅρκων καταφρονοῦσιν οἱ ἄνδρες. ταῦτα δὲ διὰ τὸν Ἰάσονα 10 λέγει, διὰ τὸ παραβῆναι τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τὴν Μήδειαν. εἰς δὲ τὸ τὴν ἐμὴν βιοτὴν ἔχειν εὐκλειαν μεταβάλλουσιν αἱ φῆμαι, οἷον· ἀντιστρέφουσιν ὥστε τὴν ἐμὴν βιοτὴν ἔχειν εὐκλειαν. τὸ δὲ ἐμὴν κατὰ κοινού εἵρηκεν, οὐ δι' ἑαυτὴν μόνην. | V ἄλλως: λείπει τὸ εἰσί. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀντέστραπται ἡ φύσις· οὐκέτι γὰρ αἱ γυναῖκες δόλιαί εἰσιν. 15 415 | B τὸ δὲ ἐξῆς· τὰν δ' ἐμὴν βιοτάν. ὁ δὲ νοῦς· ὁ λόγος ἀντιστρέφεται, ὅτι ἄπιστοι μὲν οἱ ἄνδρες, πισταὶ δὲ αἱ γυναῖκες, καὶ ἐροῦσι πάντες τὸν

ἡμέτερον βίον, τουτέστι τὴν γυναικεῖαν φύσιν, εὐκλεσετέραν εἶναι. | B τὰν
δ' ἑμὰν εὐκλειαν: ἐκ τῶν κατὰ τὴν Μῆδειαν ἀδικημάτων ἐπελεύσονται
τιμαὶ τῷ γυναικίῳ γένει, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἀδίκων ἀποδειχθέντων, τῶν δὲ 20
γυναικῶν ἔμπαιιν δικαίων. οὐκέτι γὰρ βῆθησεται τὸ οὐ δεῖ πιστεύειν γυναικί.
καθόλου οὖν λέγει ὅτι ἀντέστραπται τὰ πράγματα διὰ τὸ δολίους μὲν καὶ
ἐπιφύλους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας.
ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὸν Ἰάσονα. **422** | B τὰν ἑμὰν ὑμνεῦσαι

ἀπιστοσύναν: ὅτι ἐπὶ καιροῦ τὸ ὑμνεῦσαι. Μοῦσαι δὲ παλαι- 25
γενέων, λοιπὸν δέ, φησίν, αἱ Μοῦσαι, αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς
σοφοὺς παρορμήσασαι διασύραι τὸ γυναικεῖον ἔθνος, λήξουσι τῶν αἰοιδῶν τῶν
καθ' ἡμῶν, ἐν αἷς ὡς ἄπιστοι διαβεβλήμεθα. τουτέστιν· οὐκέτι τοῖς
ποιηταῖς ἐμπνεύσουσι τὸ καθ' ἡμῶν τι λέγειν. ἢ Μοῦσαι παλαι-
γενέων, τὰ ποιήματα τῶν πάλαι σοφῶν ποιητῶν, τουτέστι· τὰ δὲ εἰρη- 30
μένα τοῖς πάλαι σοφοῖς καθ' ἡμῶν καὶ ἐν οἷς ποιήμασι διαβεβλήμεθα ὡς
ἄπιστοι, ταῦτα σχολάσει καὶ λῆρος εἶναι νομισθήσεται, ἢ ἢ τὸ λήξουσιν
ἀντὶ τοῦ παύσονται καὶ ἀφανισθήσονται. **424** | B οὐ γὰρ ἐν ἁμε-

τέρῃ γνώμῃ: οὐ καθ' ἡμετέραν, φησί, γνώμην οὐδὲ ὡς ἡμῖν, ταῖς
γυναῖξιν, ἀρέσκει, ἐδωρήσατο τοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἀπόλλων τὸ δύνα- 35
σθαι λέγειν. ἔδει γὰρ καὶ τῇ γυναικεῖᾳ φύσει τοῦτο δεδωρῆσθαι, καὶ τάχα
ἂν πολλαὶ ποιήτριαι γενόμεναι ἑαυτὰς μὲν ὑμνήσαμεν, τοὺς ἄνδρας δὲ
ἐψέγομεν. ἢ τὸ ἐν ἡμετέρῃ γνώμῃ ἀντὶ τοῦ· τῇ γυναικεῖᾳ φύσει οὐ
δέδωκεν ὁ Ἀπόλλων, ἦτοι ἡμῖν ταῖς γυναῖξιν, τὸ δύνασθαι λέγειν. τὸ αὐτὸ
δὲ δηλοῦται. | B ἄλλως: οὐ γὰρ ἐν ἡμετέρῃ γνώμῃ τὴν τῆς λύρας 40

θέσπιν αἰοιδὴν ἐδωρήσατο ὁ Ἀπόλλων, οἷον· οὐ δυναταὶ ἔσμεν ἡμεῖς αἱ
γυναῖκες ποιήματα γράφειν, ἐπεὶ τάχα ἂν αἱ γυναῖκες ἀντεκωμῶδουν τοὺς
ἄνδρας, τὴν δὲ ἑαυτῶν φύσιν ἐπῆνουν, κατὰ τὸν τοῦ λέοντος μῦθον [Aesop. 63].
λέων γὰρ ἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς ἀγχόμενον ἐν γραφῇ, εἶπεν· καὶ ἡμεῖς
εἰ ἥδειμεν γράφειν ἢ πλάσσειν, ἔμπαιιν ἂν οἱ ἀνδρωποὶ ἐτίθεντο ἀγχόμενοι 45
ὑπὸ τῶν λεόντων.

| B ἱ παρὰ τὸν τοῦ λέοντος μῦθον. θεῖαν καὶ
θαυμαστήν. περιφραστικῶς τὴν αἰοιδὴν, παρόσον ἴσως καὶ ἐν λύρᾳ
ἐλέγετο μέλη ὄντα.

1 / om B 1 θέλει—2 ἄνδρες om V 2s cf. Zenob. 2, 56 Hesych.
Suid. s. u. 2s παροιμία δὲ τοῦτο B 3 τὰ ἐναντία V 6 φησιν B: δὲ V
σύνταξις V 7 ἔνδοξοι post δὲ V 8 καὶ πισταὶ om V βεβαίως V:
em Schw.: βεβαιωτικῶς Reitz.: βεβαίως (ὅτι deleto) Wil. 9 ante hoc
/ alterum ἀνδράσι μὲν δόλιαι habet V 11ss μετ. δὲ αἱ φ. εἰς τὸ
τὴν—εὐκλειαν V 13 εὐκλειαν ἔχειν Bⁱ 13 τὸ—14 μόνην om Bⁱ 15 ἀπέ-
στραπται V 16 οὐδὲν ὥς B: em Schw. ἀναστρέφεται B: em Schw.
22 λέγεται B: em Wil. ἀνέστραπται B 24s cf. Tim. lex. Plat. s. u.
ὑμνοῦσι 25s παλαιγενεῖς B: em Schw. 47 καὶ Wil.: καὶ Bⁱ

ABV
LP

Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντάχῃσ' ἄν ὕμνον
 ἀρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
 σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας στρ.
 μαινομένα κραδίᾳ, διδύμους ὀρίσασα πόντου
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα
 ναίεις χθονί, τᾷς ἀνάνδρου 435
 κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
 τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
 ἄτιμος ἐλαύνη.
 βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντ.
 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440
 σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
 δύστανε, μεθορμίσασθαι
 μόχθων πάρα, τῶν τε λέκτρων
 ἄλλα βασιλεια κρείσσω
 δόμοισιν ἐπέστα. 445

- IA. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις
 τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.
 σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
 κούφως φερούσῃ κρείσσωνων βουλευμάτα,
 λόγων ματαίων οὔνεκ' ἐκπεσῇ χθονός. 450
 κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
 λέγουσ' Ἰάσων ὡς κακίστος ἐστ' ἀνὴρ·
 ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
 πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
 καγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων 455
 ὀργὰς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·
 σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρία, λέγουσ' αἰεὶ
 κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
 ὅμως δὲ κακὰ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
 ἦκα, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460

426 ἀγῆτωρ VP ἀντάχσαν sim ll.: interpret. est Scaliger (cf. Σ)
 427 ὕμνοισ V: γρ. ὕμνον B³ sscr.: ὕμνον sscr. οι B²: ὕμνοι Eustath. ll.

p. 634 **429** γρ. γέννα A¹ ὁ μακρὸς AB **431** πατρῶων ll.: em Aldina
433 διδύμας AVP **434** ξείνα ll.: em Aldina **438** ἐλαύνει ll. **439** οὐδέ
 τ³ ll. praeter L¹ **440** μίμνει ALP **443** παρα A: παρὰ L τῶνδε ll.:
 em Elmsley: σὼν τε Porson **444** ἀλλὰ ll.: em Heath **445** δόμοις ll.
 praeter ABL¹ ἐπέστη AB: ἀνέστη V: ἐπανέστη Nauck **448** τήνδε
 γῆν A **450** ἐκπεσεῖν A: ἐκπεσεῖ L¹ **451** μὴ οὐ Sauppe **452** 'Ιάσον'
 Elmsley **454** φυγῆν A **455** αἰεὶ L **459** φίλος Lacon **460** τὸ
 σὸν γε P

SCHOL. **426** | B ἐπεὶ ἀντάχθησαν: ταῦτα εἰς τὰ 'ΗΣίοδου καὶ
 'Ομήρου [opp. 375] 'ὅς δὲ γυναῖκί πέποιθε' καὶ [λ 456] 'ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ
 γυναῖξί'. συμβήσεται δὲ <ἐν> τῷ μετὰ ταῦτα πολλῷ χρόνῳ τὰς τε γυναῖκας
 κατεπιεῖν τῶν ἀνδρῶν καὶ τοὺς ἀνδρας κατὰ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκέτι
 μόναι γυναῖκες βλασφημηθήσονται. ἡ οὕτως· οἱ ὕμνοι τῶν μελῶν ἀντήχθησαν 5
 ἂν πρὸς τοὺς ἀνδρας, ἀντεκωμώθησάν τε καὶ ἀντιδιέβαλον ἂν, εἰ ὁ 'Απόλλων
 ἐδωρήσατο ταῖς γυναῖξί τὸ <δυνασθαι> λέγειν. **430** | B τὴν ἡμῶν
 μοῖραν καὶ τῶν ἀνδρῶν. μοῖραν δέ, τὴν μερίδα. ἀντὶ τοῦ συμβαίνει
 κατ' ἀλλήλων εἰπεῖν ἀνδρας καὶ γυναῖκας <ἐν> τῷ χρόνῳ. **432** | B ἐπὶ
 τοῦ ἔρωτος. **433** | B ἀντὶ τοῦ διαστείλασα καὶ διεξελθοῦσα τὰς 10
 Συμπληγάδας. ἥτοι διαπλεύσασα καὶ διελθοῦσα, παρόσον δύο τινῶν
 ὑποκειμένων ὁ διὰ μέσου γινόμενος ἐκάτερον ὀρίζει. καὶ 'Ηρόδοτος 'δείξειεν
 δεξιὰ μὲν ὀρίζων'. αἰεὶ γὰρ ὁ μέσος τινῶν γινόμενος διορίζει τὸν μὲν ἔνθεν,
 τὸν δὲ ἔνθεν. **439** | B ἀπόλωλε. | B παρὰ τὰ 'ΗΣίοδου [opp. 198]
 'λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένα Αἰδῶς καὶ Νέμεσις'. **441** | B λείπει 15
 τὸ πάρεισιν. **444** | B γ ἢ Γλαύκη. **445** | B ἐπῆλθε τῷ ἀνδρί.
 οἴκου γὰρ σύστασις ὁ ἀνὴρ. **447** | B σκληρὰν τὴν σὴν ὀργήν. |
 B ἀμαχον. **449** | B ἀνεμπαθῶς εὐχερῶς. | B ἀντὶ τοῦ
 κρατούντων· κρατεῖ γὰρ γυναῖκὸς ὁ ἀνὴρ καὶ κατὰ τοῦτο κρείττων ἐστὶν
 ὑποτεταγμένην ἔχων τὴν γυναῖκα. κρείττόνων οὖν, ἀντὶ τοῦ κρείττονος· 20
 πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ, ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ 'Ιάσονος. **451** | B κάμοι μὲν,
 φησὶν, οὐδὲν μέλει περὶ ὧν ἂν λέγῃς κατ' ἑμοῦ· ὑπὲρ ὧν δὲ κατὰ τοῦ
 βασιλέως τετόλμηκας εἰπεῖν, ἀγάπα φυγῇ ζημιουμένη καὶ μὴ μείζονι κακῷ
 περιπίπτουσα. οἷον· ἐπικερδὲς ἡγοῦ τὸ φυγῇ ζημιουθῆναι μόνον καὶ μὴ
 μείζονι περιπεσεῖν αἰκίᾳ διὰ τὰ εἰς τοὺς τυράννους εἰρημένα σοι δύσφημα. 25
453 | B λείπει ἢ διὰ. **459** | B ὅμως δέ, καίπερ σοῦ βλασφημησάσης
 με καὶ κακῶς διαθεμένης τὰ κατὰ σὲ καὶ μελλούσης ἐκβάλλεσθαι τῆς
 πόλεως, οὐχ ὑπερηφανῶ, ἀλλ' ἦλθον πρὸς σέ, οὐ παντελῶς ἀπεργνωκὼς τὴν
 πρὸς σὲ φιλίαν. | B οὐκ ἀπαρνούμενος τοὺς φίλους.

ABV
LP

ὥς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσης
μήτ' ἐνδεής του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγή
κακὰ ξὺν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

- MH. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465
γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες ἔχθιστος γεγώς;
[[θεοὺς τε κἄμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει;]]
οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν, 470
ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασδῶν, ἀναίδει· εὖ δ' ἐποίησας μολῶν,
ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. 475
ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταῦτ' οὖν συνεισέβησαν Ἀργεῖον σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνῶν ἐπιστάτην
ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύνῃ·
δράκοντά θ', ὅς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας 480
σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὢν,
κτείνας' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην
σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα· 485
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,

462s πόλλ'—αὐτῇ spuria iudicat Kirchhoff 463 αὐτὴ L: αὐτῇ rell.
464 σοὶ: σὺν Patakis 466 del Prinz: exh. Σ ἀναίδεια Wyttenbach
468 e u. 1324 huc retractum uidit Brunn 469 οὔτι LP cum Herodian.
περὶ ἀκυρολ. Boisson. anecd. 3 p. 268 470 ἔναντα προσβλέπειν Wecklein
βλέπειν; A 471 καλλίστη A 475 τῶνδε VL 476 cf. Plat. ἐορτ. 30
Eubul. 26 479 ζεύγλαι LP: ζεύγν[...]αισι A 480 δ' VP ἀμφέπων
Aldina δέρος LV^a sscr. 484 πηλιώτην V

* SCHOL. **461** | Bε πένης. **462** | Bε τινός. | Bⁱ ἐπάγεται
 ἐπισύρεται. **465** | B ὦ παγκάκιστε: τοῦτο γὰρ εἰπεῖν ἔχω σοι
 γλώσση μέγιστον κακὸν διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τὴν ἐμήν· γυνὴ γάρ εἰμι καὶ
 ἀσθενής, μὴ δυναμένη χερσὶν ἐπιτιμωρήσασθαι. διὸ τῇ διὰ τοῦ στόματος
 κατηγορίᾳ κολάζω σε. ἡ εἰς ἀντὶ τῆς διὰ, δι' ἀνανδρίαν. τοῦτο δέ 5
 φησιν ὡς μὴ δυνηθέντος αὐτοῦ χωρὶς αὐτῆς ἀνύσαι τὸν ἄθλον. οὗτος γάρ,
 ὁ Ἰάσων, ἀποσταλὴς παρὰ τοῦ <Πελίου> ἀνέλειτο τὸ χρυσοῦν δέρας
 ἀπὸ τῶν Κόλχων διὰ φαρμάκων τινῶν τῆς Μηδείας, ἐρασθείσης αὐτοῦ.
466 | B ἦτοι ὡς θυμουμένη ἀνανδρον αὐτὸν ἀποκαλεῖ· τῶν γὰρ λοιδορου-
 μένων οἰκεῖον καὶ τὰ μὴ προσόντα πολλάκις προφέρειν. ὀνειδίξει δὲ αὐτῇ 10
 ἀσθενεῖαν ὡς μὴ δυνηθέντι ἄνευ αὐτῆς ἀνύσαι τοὺς ἄθλους. **469** | B οὐ
 θράσος ἐστὶ κακῶς φίλους θράσαντα ἐναντίον βλέπειν ἀλλὰ μάλλον ἀναΐδεια.
 τινὲς δὲ ἐπιλαμβάνονται Εὐριπίδου, ὡς κακῶς εἰρηκότος· τὸ γὰρ θράσος
 ἔδει μάλλον εἰπεῖν θάρσος. διαφέρει γὰρ ὡς ἀρετὴ κακίας· τὸ μὲν γὰρ
 ἐπὶ κακοῦ καὶ ριψοκινδύνου τάσσεται, τὸ δὲ ἐπὶ ἀγαθοῦ. ὅθεν οἱ παλαιοὶ 15
 αὐτὸ διώρισαν οὕτως, ὅτι θάρσος μὲν τὸ τῆς ψυχῆς παράστημα μετὰ λογισμοῦ,
 θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος ἐρμη. **473** | Bⁱ τὸ ἐξῆς· λέξασα κακῶς σε
 κουφισθήσομαι τὴν ψυχὴν καὶ σὺ ἐπακούων λυπηθήσῃ· 'οἶδε γάρ', φησί τις
 σοφός, 'καὶ νεφέλη τὸν ὕμβρον ἀποβαλοῦσα κουφίξεσθαι καὶ ψυχὴ τὰ
 ἑαυτῆς ἐξηγουμένη κακὰ ἐλαφρύνεσθαι'. **475** | B ἐκ τῶν δὲ πρῶ- 20
 των: ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ εὐεργεσιῶν προκατάρξομαι νυνί. πρῶται
 δὲ εὐεργεσίαι αἱ ἐπὶ Σκυθίᾳ, ὅτε ὁ Ἰάσων παρὰ τοῦ Αἰήτου ἐκτελέσαι
 τοῦτον τὸν ἄθλον κελυσθεῖς, τὸ σιδηραῖς ζεύγλαις τοὺς πυριπνόους ζευῖναι
 βόας καὶ σπεῖραι τοὺς δρακοντείους ὀδόντας, δι' αὐτῆς τοῦτο ἐξετέλεσεν.
476 | B ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν: πλεονάζει ὁ στίχος τῇ σ. ὅθεν καὶ 25
 Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς φησιν [fig. 30]· 'ἔσωσας ἐκ τῶν σῆγμα τῶν Εὐρι-
 πίδου'. καὶ Εὐβουλος ἐν Διονυσίῳ [fig. 26]· 'Εὐριπίδου δ' "ἔσωσά σ', ὡς
 ἴσασιν <ν Ἑλλήνων ὅ> σοι" καὶ "παρθένε εἰ σ<ώσαιμι σ">' εἴξεις μοι χάριν"
 καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἐγγελῶσι πῆμασι τὰ σῆγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί'.
482 | Bε ἀνέτειλά σοι. **484** | Bⁱ Θεσσαλικήν. Ἰωλκός δὲ πατρὶς 30
 Ἰάσονος. | V man. recentiss. Ἰωλκός ὄνομα χώρας. εἶπε δὲ Πηλιῶ-
 τιν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐτέρας Ἰω<λκοῦ> τῆς κατὰ τὴν Λάμφακον.
485 | B ἀντὶ τοῦ· ἔρωτι μάλλον τῇ πρὸς σὲ νικωμένη ἢ μετὰ λογισμοῦ
 τι πράττουσα.

7 Πελίου om B 8 μηδείας ὡς B 10 προσφέρειν B 13 ss cf.
 etym. Gud. p. 255, 27 Herod. de impr. dict. p. 318, 9 Nauck 17 ὄρμη
 Wil.: τόλμη B 25 τὸ B 26 σιγμάτων B: explic. Porson 27 δ' deleuerit
 Schw., qui Εὐριπίδου ad ea quae praecedebant rettulerit 28 <> <>
 Schw. παρνεύεις sscr. b B Eurip. Andromedae frg. (129) agnoui
 Markland 29 ἀγγελοῦσι B: em Porson δράμασι ci Wil., Dionysium
 ipsum loqui ratus: παίγμασι ci Schw.

ABV
LP

παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὅφ' ἡμῶν, ὃ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν
 προὔδικας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι, 490
 συγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὢν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἦς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπιδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ —
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 οὓς σοι προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμεν;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιαῖδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὢν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλὰῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510
 ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἦ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῇ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
 οὐδείς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι;

ABVL
P(Π⁹)
ABV
LPABVL
P(Π⁹)ABV
LP

ΧΟ. δεινή τις ὀργή καὶ δυσίατος πέλει,
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

520

487 ὑφ' αὐτοῦ Elmsley τ' LPΣ δόμον LP: B¹ im (cf. Σ)
489 τ' Wecklein 491 συγγνώστ' ἂν σοι P¹: συγγνωστὸν ἦν σοι AVB
493 εἰ Reiske: ἤ V¹: ἤ rell. νομίζω schol. Aeschin. p. 350 Sch.
494 θέσμ(ι)' ἐν VB 498 ἐλπίδος δ' A 500 cf. Σ 501 δ' om AV
503 καί: σὴν Weil 504 τ' AV τὰ νῦν B: γὰρ ἂν Wecklein 505 πα-
τέρ' ἀπέκτανον A 507 ὅς A 509 ἂν' ἐλλάδα B: ἐλλάδα Herod. ap.
Walz. 8, 590: καθ' ἐλλάδα AV¹: ἐλληνίδων LP: V³ (sscr.) cum Alexandr.
de schem. ap. Walz. 8, 451 511 καὶ πιστόν: καὶ σεμνὸν Alexander l. c.:
κ. σεπτὸν Nauck: ἀπίστον *incredibilem* Verrall 512 ἡ Elmsley γε Haun.
et cod. Haun. Herod. l. c.: τε AVB: δὲ LP: δὴ Hartung 513 φίλων:
δόμων Herodian. μόνοις μόνῃ Herod. u. l. μενοῖς Π³ 514 τῷ ... νυμφίω
B: τῶν ... νυμφίων AV¹: L (?) i bis sscr. V²: τῶν ... νυμφίω P 516 ἦν
Clem. strom. 6, 265 Stob. 2, 16: probat Hartung 518 χρῆν L¹A¹

SCHOL. 487 | B πάντα δ' ἐξεῖλον: ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησα. ἐὰν
δὲ φόβον γράφηται, ἐξεῖλον ἀντὶ τοῦ διέφθειρα καὶ ἡφάνισα. | Bⁱ γρά-
φεται δόμον. 494 | B νόμιμα. 496 | Bⁱ παρακαλῶν δηλο-
νότι. 497 | Bⁱ παρεκλήθημεν καταχρωσθέντες καὶ σχεδόντες. οἱ γὰρ
ἱκετεύοντες τῶν γονάτων ἐφάπτονται. 500 | Bⁱ γράφεται δοκοῦσα 5
μή τι πρόσ. | B ἀντὶ τοῦ· οὐδὲν προσδοκῶσα παρὰ σοῦ πράξειν
καλῶς. ταῦτα δὲ ἐν ᾗθει προενεκτέον· φέρε, φησίν, ὥς φίλῳ σοι δια-
λεχθῶ, καίτοι προσδοκῶσα τί πράξειν καλόν; καὶ διαλεγόμενῃ ὥς οὐδὲν
ὠφελήσονται με, ὅμως ἐρωτήσω. οὕτω γὰρ ἂν πικροτέρως ἐλεγχθεῖς οὐδὲν
ἔχων πρὸς ἔπος ἀποκρίνασθαι. διαστῆσαι δὲ δεῖ κατὰ ἀνάγνωσιν τὸ τί, ἐκ 10
δὲ τῆς ὑποκρίσεως ἐμφαίνειν τὸ οὐδέν [[τι]]. παυθητικὴν δὲ ὑπόκρισιν
δηλοῖ τὸ τί· καίτοι γε τί δοκοῦσα πράξειν παρὰ σοῦ. 504 | Bⁱ τὰς
τοῦ Πελλίου θυγατέρας. 506 | Bⁱ τοῖς συγγενέσι, τῷ πατρὶ καὶ τῇ
μητρὶ. 514 | Bⁱ κλέος δόξα ἔπαινος. 515 | Bⁱ καὶ ἐμὲ ἀλᾶσθαι
ἦτις ἔσωσά σε. 516 | Bⁱ ἀδόκιμος φαῦλος. 517 | Bⁱ σημεῖα γάρ 15
ἔστι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ χρυσοῦ. 518 | Bⁱ ὁ χρυσοῦς δοκιμάζεται
πυρὶ καὶ λίθῳ, τοῖς δὲ ἀνθρώποις οὐδὲν σημεῖον ἐνυπάρχει, ὅθεν ἐπιγνω-
σθῆναι δύνανται. | B³ διαγνῶναι. 520 | B δεινή τις ὀργή:
ἡ διστιχία τοῦ χοροῦ ἔστι. κατὰ δὲ τούτους <τοὺς χρόνους> ἤδη τὰ τῶν
χορῶν ἡμαύρωτο. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα <δράματα> διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο. 20
ὅθεν καὶ Εὐπολὶς φησι [fig. 363]· 'τί χορὸς οὗτος κλαίειν εἰπώμεν πυρανὶ * *
ἴν' ἥ κατ' αὐτὰ ἱαμβεῖα δύο.

7 προενεκτέον B 8 ὥς Wil.: καὶ B 11 ἐμφαίνει B: em Schw.
[[ ]] Schw. 19 δυστυχία B: em Elmsley 20 ἡμαύρωτε B: em G. Her-
mann 21 πυρανὶ^δ B¹ α ex ω corr. lac. statuit Schw. 22 καθ' αὐτὰ Wil.
ἱαμβία δύοι κρασπέδοις B

ABV
LP

- IA. δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον
 ἄκροισι λαΐφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στόμαργον, ὃ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος
 λόγος διελθεῖν, ὥς Ἔρωσ σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμδν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπῃ γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μεῖζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω. 535
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος θράσει·

523 νῆρσ LP: sscr. V¹ 526 ἐπεὶ σὴν Nauck 527s σωτηρίας
 ναυκληρον Nauck. cf. Σ 531 πόνων ἀφύκτων L¹PΣ: V³ (sscr.): τόνους
 ἀφύκτοις Verrall: τόνω σ' ἀφύκτω (σ' 530 omisso) Murray 532 αὐτὰ L¹P
 533 οὖν om AP¹ 534 τῇδ' ἐμῇ σωτηρία Prinz: ταῖς ἐμαῖς σωτηρίαῖς
 ci Murray 537 καὶ ll.: ἢ Usener ἐπίσταται Usener 538 μηκέτ
 Herwerden θράσει Σ u. l.: χάριν ll.: κράτος Blaydes

SCHOL. 522 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· <οὐκ> ἀσθενῇ πρὸς τὸ λέγειν, ἀλλ' ἐν
 τῶν ἐναντίων ῥήτορα καὶ δεινὸν εἰπεῖν. 523 | Bε συνεντόν. | Bε κυβερ-
 νήτην. 524 | B περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ παντὶ ἀρμένῳ. ὑπεκ-
 δραμεῖν δέ, ἤγουν δεῖ με ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν γλωσσαλγίαν, καθάπερ
 κυβερνήτης τοῖς κρασπέδοις τοῦ λαΐφους χρώμενος ἐκφεύγει. | Bⁱ κράσπεδα 5
 καταχρηστικῶς τὰ ἄνω τέλη τοῦ ἀρμένου. ἄκροις οὖν κρασπέδοις,
 τοῖς ἀνωτάτω μέρεσι. 526 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ αὔξεις καὶ μεγαλύνεις.
 χάριν δέ, λέγει τὸ προσεσωκέναι αὐτὸν πανταχοῦ. 527 | B Κύπριν
 νομίζω: ἐγὼ νομίζω, φησίν, ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης σεσῶσθαι, ἣν μόνην φησὶ
 μᾶλλον ἀνθρώπων καὶ θεῶν ἰσχύειν πλέον· τοῦτο γὰρ λείπει. μόνην 10
 φησὶ τὴν Ἀφροδίτην σεσωκέναι αὐτὸν καὶ οὐδένα ἀνθρώπων οὐδὲ θεῶν.
 τοῦτο δὲ ψευδός· φαίνεται γὰρ τὴν Ἥραν προστάτιν ἐσχηκῶς ἐξ ἀρχῆς

διόλου καὶ ὑπὸ ταύτης παρορμηθεὶς εἰς τὸν ἄθλον, ὅφ' ἤς εἰκὸς αὐτὸν
σεσῶσθαι ἵνα τὸν Πελίαν φονεύσῃ ἐχθρὸν ὄντα τῆς Ἑρας. ἔτι δὲ καὶ ἡ
Ἀθηνᾶ κινδυνεύουσαν τὴν ναῦν προσραγῆναι ταῖς πέτραις ἀνεσώσατο. | 15
Bⁱ ναυκληρίας δέ, ἡγουν ἀποδημίας καὶ πλοῦ. **530** | B λόγος
διελθεῖν: ἀντὶ τοῦ παρελθεῖν καὶ εἰπεῖν. ἐπίφθονος δέ, ὑπὸ
φθόνου κατεχόμενος ὁ λόγος οὗτος, λέγω δὲ <τὸ> τὸν ἔρωτα σεσωκέναι με.
ἐρασθεῖσα γὰρ αὐτοῦ ἡ Μήδεια ἔσωσεν αὐτόν. δύναται δὲ καὶ οὕτως
νοηθῆναι· ἀλλ' ἐπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῆναι, τουτέστι κινεῖ μοι φθόνον ὁ 20
λόγος. ἀλαζονεύσομαι, φησίν, ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ὅτι ὁ ἔρωσ θν ἡράσθης μου
σέσωκέν με. | B ἄλλως: ἔμοι λόγος, φησί, λεπτός μὲν, ἐπίφθονος δέ,
τουτέστι· φθονηθισόμενος μὲν, δυνάμενος δὲ διαδῦναι παντὸς τοῦ ἰσχυροῦ.
ἐὰν γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάξῃ, ὁ ἔρωσ σε ἡνάγκασε τόξοις ἀφύκτοις
τοῦ μὲν ἐκσωσῆσαι δέμας. οἷον· οὐκ εἰς χάριν τὴν ἐμήν, ἀλλὰ κατὰ 25
ἀνάγκην ταῦτα ἔπραξας καὶ τῶν ἀφύκτων πόνων ἐξέσωσας τὸ ἐμὸν σῶμα.
ἢ οὕτως· καὶ σὺ μὲν, φησί, συνορθῆς, ἅτε διη λεπτὸν καὶ ὀξὺν ἔχουσα τὸν
νοῦν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη με ἔσωσεν, ἀλλ' ὑπὸ φθόνου ὁ λόγος σοι οὐ προφέρεται,
ὅς ἐστιν ἀληθής, τὸ σὲ διὰ τὸν ἔρωτά με σεσωκέναι. **532** | B ἀλλ'
οὐκ ἀκριβῶς: οἷον· οὐκ ἀκριβολογοῦμαι περὶ τούτου, ἀλλὰ δίδωμί σοι 30
τῇ λόγῳ ὠφεληκέναι. καγὼ μὲν ὁμολογῶ ὅτι ἔνθα με ὠφέλησας,
καλῶς ἔχει. **533** | B ὅπη γὰρ οὖν ὠνησας, οὐ κακῶς ἔχει:
ἐνθα γάρ, φησίν, ὠφέλησας, οὐ κακῶς ἔχει. ἢ οὕτως· οὐκ ὠφέλησας·
ὅθεν μεδίτηι τὰς ἀποδείξεις τοῦ μηδὲν ὠφελῆσθαι παρὰ σοῦ, τοῦ πράγ-
ματος [[οὐ]] καλῶς ἔχοντος. **538** | B νόμοις τε χρῆσθαι: ἐπι- 35
λαμβάνονται τοῦ ἐπιχειρήματος· ἔδει γὰρ αὐτὸν ταῦτα λέγοντα μηδὲν ποιεῖν
ἄδικον. πρὸς γὰρ τὸν λέγοντα ὅτι νόμοις ἐπίστασαι χρῆσθαι, εἶποι ἂν τις
εἰκότως· ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐπίστασαι νόμοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅρκους
παραβέβηκας καὶ τὰς δεξιὰς καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα προδεδώκας,
ὅπως τὴν τοῦ τυράννου θυγατέρα λάβῃς, τοῦτο δὲ ἔνεκα φιλοδοξίας. καὶ 40
γὰρ ὅτε ἔλεγεν· ἦκω, ὅπως σοι ἐπαρκέσω, καταμωκώμενος ἔλεγεν. ἥμιστα
οὖν ἔδει νῦν τὰ τῶν νόμων παραλαμβάνειν μέλλοντα πρόσωπον τοιοῦτον
εἰσάγειν παραβεβηκὸς τοὺς νόμους. ἢ οὕτως· μὴ βίᾳ πράττειν, ἀλλὰ
νόμοις χρῆσθαι μὴ πρὸς χάριν κειμένοις, ἀλλ' ἴσοις καὶ δικαίοις, τουτέστι·
μὴ τὸ κεχαρισμένον τοῖς δυνατοῖς ἔχουσιν, ἀλλὰ τὸ πᾶσι. | B ἄλλως: 45
τὸ χάριν γράφεται θράσει. ἐπιλαμβάνονται δὲ τοῦ χωρίου τούτου·
εἶποι γὰρ <ἂν> τις· ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐπίστασαι νόμοις χρῆσθαι ὅρκους καὶ
δεξιὰς παραβαίνων. | Bⁱ περιπετὴς ὁ λόγος κατὰ ῥήτορας· περιτίπτει
γὰρ αὐτῇ ὁ λέγων.

4 με Schw.: μὲν B   5 κρήσπεδα Bⁱ   12s ἀρχῆς διόλου Reitz.
Wil.: αὐτῆς ὅλον B   14 ἔτι Laur. 31, 10: ἔστι B   14s ἡ Ἀ. Laur.:
ἡ Ἀ. ἡ B   18 οὕτως B: em Barnes <> Schw.   33 οὕτως Schw.:
ὅτι B   35 [[ ]] Wil.   43 παραβεβηκῶς B   47 <> Schw.

ABV
LP

πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὔσαν Ἑλληνες σοφὴν
καὶ δόξαν ἔσχατος εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
ῥοισιν ὥκει, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
εἰ μὴ πίσσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.

ABVL
P(Π³)

τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
ἔλεξ'. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
ἃ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοι μέγας φίλος
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550

ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
πολλὰς ἐφέλικων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' ἡῦρον εὐτυχέστερον
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
οὐχ, ἦ σὺ κνίξῃ, σὸν μὲν ἔχθαίρων λέχος, 555

καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῦμεν καλῶς
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι 560

ABV
LP

πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,
παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
εἰς ταῦτό θείην, καὶ ξυναρτήσας γένος
εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ; 565
ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνήσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίξοι λέχος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀρθομένης

εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ζυμφορά τις ἐς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

XO. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνώμην ἔρῳ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.

542—44 spurios iudicauit Hartung 543 μέλη Wecklein 545 μέντοι
 ll. praeter LP 549 φίλοις V¹ 550 ἡσύχως AV 551 μετέστη V¹
 552 ἀφέλκων A 553 τι τοῦτ' II³ τοῦτ' εὐρημ' V¹ εὐρον ll. ἀτυχέ-
 στερον V¹ 554 γεγῶς φυγᾶς V 555 οὐχως συ II³ ἐχθραίνων B
 560 σπανιζόμεσθα V: σπανιζοίμεθα LP: σπανίζοιμέν τι Wecklein 562 τε
 LP 564 συναρτήσας LP uersum deleuerit Nauck 565 εὐδαιμονοῦμεν
 Elmsley 567 τά γ' ὄντ' Nauck 568 σοι A κνίξει LP 571 αὖ
 om A: om P¹ in lacuna συμφορά LP 573 χρῆ AV γὰρ: ἄρ' Porson
 575 οὕτως δ' LP: οὕτως Wil. 577 λέγω LP

SCHOL. 540 | Bⁱ ἐν τῇ Σκυδίᾳ, ἐν τῇ Κολχίδι λέγει. 543 | B μῆτ'
 Ὁρφέως: οὔτε τοῦ πλούτου, φησίν, οὐδὲν ὕφελος οὔτε τῆς θειοτάτης
 σοφίας, εἰ μὴ καὶ διαβόητοι εἶεν καὶ ἐπισημότατοι οἱ ταῦτα κεκτημένοι, ὅτι
 πρὸς τὴν εὐδοξίαν ἅπαντα δεῖ πράττειν καὶ μῆτε τὸν πλουτοῦντα κρύπτειν
 τὸν πλοῦτον μῆτε τοὺς ἐλλογίμους τὴν ἀρετὴν. 546 | Bⁱ σύγκρισιν 5
 φιλονεικίαν. 552 | B πολλὰς ἐφέλικον: πολλὰ γὰρ ἐφέλικται κακὰ
 <ῆ> φυγὴ σὺν αὐτῇ. ἀμηχάνους δέ, διὰ τὸ ἐκβεβλήσθαι τῆς
 πατρίδος. 554 | Bⁱ διὰ τὸν τοῦ Πελοῦ φόνον εἰς Κόρινθον ἀφίκετο.
 555 | B οὐχ ὅ τρόπῳ σὺ λυπούμενη νομίζεις ὅτι τὸ μὲν σὺν μισθῶν λέχος,
 ἐκείνης δὲ ἔρῳν ἔγλημα αὐτῇ. 557 | Bⁱ οὐ σπουδάζων πλείονα τέκνα 10
 ποιῆσαι. 564 | B^g ἀντὶ τοῦ· εἰς τὴν αὐτὴν αὐτοῖς τύχην προᾶξιμι,
 ἐξ ἴσης τιμῆσαιμι. | B^g συνάψας. 565 | Bⁱ ἀπαξ ἐχούσῃ τὰ ἐξ
 ἐμοῦ τίς σοι χρεῖα ἄλλων τέκνων. 566 | Bⁱ καὶ ἐμοί, φησί, λυσίτελεῖ
 τὸ διὰ τῶν μελλόντων ἐκ ταύτης ἔσεσθαι μοι παίδων ὠφελῆσαι τοὺς ἐκ
 σοῦ· κοινωνοὶ γὰρ ἔσονται τῆς βασιλείας. 568 | Bⁱ βεβουλευσθαι με 15
 κακῶς οὐδ' ἂν σὺ φαίης. 569 | B ὥστ' ὀρθοῦμένης: ἀντὶ
 τοῦ· ὕμους οὔσης, ὀρθῶς προχωρούσης. ἡ ὀρθῆς καὶ ἀμεταβλήτου
 οὔσης. ὁμοῖς συγκαθεύδουσαι τοῖς ἀνδράσιν εὐδαιμονίαν ἔχειν νομίζετε.
 573 | Bⁱ καὶ ἐν Ἰππολύτῳ [619] κέῖται οὗτος ὁ νοῦς.

- ABV
LP
X MH. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλίσκάνει·
γλώσση γὰρ αὐχῶν τᾶδ' εὖ περιστελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὥς καὶ σὺ μὴ νυν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος· 585
χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
- X IA. καλῶς γ' ἄν, οἴμαι, τῷδ' ὑπηρέτεῖς λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590
- MH. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξεβαίνει σοι.
- IA. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἅ νῦν ἔχω,
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων 595
σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
- X MH. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
- IA. οἶσθ' ὥς μετεύξῃ καὶ σοφωτέρα φανῇ;
τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαίνεσθω ποτέ, 600

582 τᾶδ' αὖ δ' εὖ A 583 ἄγαν: οὕτω ci Murray (cf. 305) 584 ὥς
Brunck σύ· μὴ Witzschel νῦν ll. 585 κτενεῖ σ' V: σε κτενεῖ B: οὖν
κτενεῖ σ' P³. cf. Σ et Eustath. II. p. 672 588 οἴμαι Nauck: οὖν μοι LP:
οὖν σὺ AV: οὖν B ἐξυπηρετῆσ B 594 βασιλέως ll.: em Elmsley
596 ὁμοσπόροις V¹ 599 κνίζει ll. praeter BP cum Stob. 93, 5 600 μέτευσ-
σαι Elmsley. cf. Σ et Cycl. 131 601s φαίνεσθαι et δοκεῖν ci
Reiske. cf. Σ

SCHOL. 579 | B ἦ πολλὰ πολλοῖς: ὅντως δὴ, φησὶν, ἐγὼ κατὰ
πολλὰ πολλῶν διαφέρω ἀνθρώπων καὶ ἀνόμοιός εἰμι, ἐπεὶ οὐχ, ὥσπερ ἄν
ἕτεροι, τοὺς ἀδίκους καὶ δεινούς ἐν τῇ λέγειν ἀποδέχομαι, ἀλλ' ἡγοῦμαι
τοσοῦτῳ μᾶλλον ζημίαν μείζονα ἕξειν ὅσῳ περ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀληθές

πειρῶνται διακρούεσθαι. | Bi ἀνόμοιος ἐχθρά. **582** | B γλώσση 5
 γὰρ αὐχῶν: διὰ γὰρ τῆς γλώττης τὰ ἄδικα αὐχῶν περικυρύνειν, πανουργεῖν
 τολμᾷ. | Bi αὐχῶν: κομπάζων θαρρῶν σεμνυνόμενος τὰ ἄδικα
 καλῶς περικαλύψειν. **584** | B μή νυν εἰς ἔμ' εὐσχήμεων γένη:
 ἀντὶ τοῦ· συσχηματίζων τοὺς λόγους πρὸς τὸ συναρπάζειν ἐμέ. τουτ-
 ἔστι· κόσμιος ἐν τῇ λέγειν. τὸ δὲ μή νυν κατὰ Ἀττικοὺς ἀναπέμπεται. **10**
585 | Bi οἶον· εἰς λόγος σε τιμωρεῖται καὶ ἐνὶ λόγῳ ἀλίσκη. γράφεται
 καὶ ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος, ἀντὶ τοῦ· καταβαλεῖ σε, ἀπὸ μεταφορᾶς
 τῶν πιπτόντων καὶ ἐκτεινόμενων εἰς τὸ ἔδαφος ἀθλητῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων.
591 | B οὐ τοῦτό σ' εἶχεν: ἀντὶ τοῦ· οὐ ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν
 ἔχημας οὐδὲ ἵνα τοῖς ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀνενδεὲς τῶν τροφῶν παράσχῃς καὶ 15
 τῆς ἐν τῇ πόλει οἰκίσεως τὸ ἀσφαλές, ἀλλ' αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ βάρβαρον
 ἔχειν γυναῖκα. τοῦτο δὲ ἀποδédωκε πρὸς ἐκεῖνα, ἔνθα φησὶν δ' Ἰάσων [559]
 ἀλλ' ὥς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῦμεν καλῶς καὶ τὰ ἑξῆς. | Bi τὸ
 συνάψαι τοῖς ἐμοῖς τέκνοις τὰ σὰ καὶ τὸ ἐπαρκεῖν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ βάρβαρόν
 σε ἔχειν γυναῖκα αἰσχύνῃν παρέσχεν. **592** | B οὐκ εὐδοξον: οἶον· 20
 ἀδοξίαν ἡγοῦ τὸ μέχρι γήρως βαρβάρῳ συνοικῆσαι καὶ ἐσπούδασας Ἑλληνι-
 κοῖς γάμοις τὴν προτέραν ἀμαρτίαν καλύψαι. τουτέστιν· ἡ ἐμὴ μέχρι
 γήρως συμβίωσις ἀδοξίαν σοι προσετρίβετο. οἶον· αἰσχύνῃν ἡγήσω διὰ
 τέλους ἀνὴρ βαρβάρου γυναῖκός καλεῖσθαι. **596** | Bi ἀδελφούς.
597 | Bi ἀσφάλισμα τῶν οἴων. **598** | B λυπρὸς εὐδαίμων: 25
 ἀντὶ τοῦ λυπηρὸς, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ἧ· ὥς καὶ τὸ δοῦλος δούλος ὢν, παρὰ
 τὴν δύην, δ σημαίνει τὴν ταλαιπωρίαν. | Bi λυπηρὸς, κατ' ἔλλειψιν
 τοῦ ἧ. μηδὲ εἶην εὐτυχῆς ἐν τῇ λυπεῖν με ἄλλον τινά. **599** | B μηδ'
 ὅλβος ὅστις: οὐκ ἄν, φησὶν, εὐδαίμην τοιαύτην μοι εὐδαιμονίαν γενέσθαι, δι'
 ἧς ἂν ἕτεροι λυπηθεῖεν, καθάπερ καὶ ὁ σὸς νῦν ὄλβος τὴν ἐμὴν λυπεῖ φρένα. 30
 οἶον· οὐ βούλομαι εὐδαιμονίζεσθαι λυπουμένη κατὰ ψυχὴν. τοῦτο δὲ εἶπεν
 πρὸς τὸν Ἰάσωνος λόγον ἀντιτεινόμενη, παρόσον αὐτὸς ἔλεγεν ἐπὶ τῇ συμφέ-
 ροντι αὐτῆς τε καὶ τῶν παίδων εἰς τὸν γάμον προεληλυθέναι τὸν τῆς
 Γλαύκης. **600** | B οἶσθ' ὥς μετεύξη: τοῦτο κατὰ ἐρώτησιν.
 οἶσθα, φησὶν, ὥς σε ἔδει μετεύξασθαι, ἵνα δόξης τὴν εὐχὴν φρονίμως ποιεῖ- 35
 σθαι; νῦν γὰρ εὐήθη λόγον εἴρηκας· μήτε τὰ χρηστά σοι λυπηρὰ φαίνεσθαι,
 μήτε τὴν εὐτυχίαν δυστυχίαν νομίζεσθαι. | B ἄλλως: οἶσθ' ὥς μετεύξη
 καὶ τοῦτο ποιήσασα σοφωτέρα φαίνη: <τοῦτο δὲ εἰς τὸ> μή μοι γένοιτο
 λυπρὸς εὐδαίμων βίος. μέμφεται οὖν αὐτῆς τὴν εὐχὴν καί, εἰ θέλει,
 φησί, σοφωτέρα φανῆναι, μετὰδου τὴν προτέραν εὐχὴν καὶ εὖξαι μηδέ ποτε 40
 τὸ χρηστὸν λυπηρόν σοι φαίνεσθαι.

10 κοσμίως τὸ λ. B: em Schw. **19** διαρκεῖν Bi: em Schw.
 βαρβάρου Bi: em Schw. **20** παρέσχεν Bi: em Schw. **25** ss cf. etym.
 magn. p. 284, 49 Gud. p. 151, 11 **36** μήτε Schw.: ὥστε B **37** μηδὲ B:
 em Wil. νομίζεσθε B **38** <> Schw.

ABV
LP

- μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει.
 MH. ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
 IA. αὐτὴ τάδ' εἴλου· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
 MH. τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
 IA. ἄρ' αὖς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
 MH. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.
 IA. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσοὶ τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλῃ παισὶν ἢ σαυτῆς φυγῇ 610
 προσωφέλῃμα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνην δοῦναι χερὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἱ δρᾶσουσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
 MH. οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μήθ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
 IA. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδία
 φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.
 MH. χώρει· πόθ' ἄρ' τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἰρήνῃ χρονίζων δωμαίων ἐξώπιος·
 νύμφευ'· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.
 XO. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν στρ.
 ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλις ἔλθοι 630
 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
 μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ χρυσέων τόξων ἐφείγης
 ἡμέρῳ χρίσας' ἄφυκτον οἰστόν.

στέργοι δέ με σωφροσύνα,
δώραμα κάλλιστον θεῶν·

ἀντ. 635

604 φεύξομαι D 610 τι LPV³: τε AV¹B¹ σαυτῇ AL φυγῆς L
613 δράσουσιν εὖ V: A a. corr. 617 μῆδ' PL²: probauit Wecklein
δίδου: τι δῶς Wecklein 626 ὥστ' ἐπαυρέσθαι uel ὦ. ἀναίνεσθαι ci Prinz:
ὥς σ' ἀναίνεσθαι Camper 631 οὐκ V: AB u. l. ἀλλὰ V¹ οὕτω L
632 μὴ δέ ποτ' L: Σ' 633 ἐφίησ VL¹ cum Eustath. II. p. 568: ei
supr. η scr. L³: ἀφείης Joachim 635 στέγοι Wecklein

SCHOL. 603 | Bⁱ χλεύαζε, ἀποστροφή δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
φυγῆ ἀνάπαυσις. 606 | B γαμοῦσα καὶ προδοῦσα: σεσημειώται
τὸ γαμοῦσα. θέλει δὲ εἰπεῖν· ἄρα τοιοῦτον ἔργον ποιοῦσα <οἷον σύ>.
οὐ γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς λέγει, ἐπεὶ εἶπεν ἂν γαμουμένη, ἀλλὰ τὸν Ἰάσονος λόγον
ἐφ' ἑαυτῆς μετέστρεψεν. γαμεῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. 5
608 | Bⁱ ἐπικατηραμένη τοῖς σοῖς οἰκοῖς. 609 | B ὡς οὐ κρινοῦ-
μαι: ἀντὶ τοῦ· ἀποκρινοῦμαι περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν πρὸς σέ. ἀντὶ
τοῦ· οὐκ ἀκριβολογήσομαι σοι περὶ ἐκείνου σαφῶς. πολλὰ μὲν ἔχω
δίκαια λέγειν πρὸς σέ, μεδίμημι δὲ τούτων τὰ πολλά. 611 | Bⁱ δαπάνην,
χρημάτων εὐπορίαν. 613 | B σύμβολα: οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν ἀστρά- 10
γαλον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατε-
λίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, ἵνα, εἰ δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων
ἐπιξενοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἡμιστραγάλιον ἀνανεοῖντο τὴν
ξενίαν. Εὐβουλος Ξοῦδω [fig. 70]· 'τί ποτ' ἐστὶν ἅπαντα διαπεπρισμένα
ἡμίσε' ἀκριβῶς ὥσπερ εἰ τὰ σύμβολα'. οὕτως Ἑλλάδιος. | Bⁱ ἡ γράμ- 15
ματα, ἐπιστόλια. 618 | B κακοῦ γὰρ ἀνδρός: παροιμία ἐστίν·
'ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα'. μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν
Αἴαντι μαστιγοφόρῳ [665]. 622 | Bⁱ λυπηθῆσθ. 623 | Bⁱ νεωστὶ
γεγαμημένης. 624 | B πορθῇ τῷ ἔρωτι. ἐξώπιος δέ, ἀντὶ τοῦ
ἀφροσύνης αὐτῆς, ἔξω τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κόρης ὦν. 626 | B ὥστε 20
μεταμεληθῆναι σε ἐπὶ τῷ γάμῳ. 627 | B τοῦτο ὁ χορὸς λέγει περὶ
τῆς Μηδείας ὡς ἐρώσης τοῦ Ἰάσονος, εὐχόμενος μὴ τοιοῦτον σχεῖν ἔρωτα.
ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐρώτων παραχαῖ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσι.
629 | B^e σωφροσύνην. 632 | B τὸ ἐξῆς· μὴδέποτε, ὦ δέσποινα,
ἐκ τῶν χρυσέων τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἐφείης ἄφυκτον ὅστιόν ἰμέρῳ χρίσασα. 25
μὴ ποιήσης τοιοῦτον ἔρωτα ἐμπροσθεῖν εἰς ἐμέ, ὦ Ἀφροδίτη, οἷον καὶ εἰς
Μήδειαν. 635 | B φιλοῖη δέ με ἡ σωφροσύνη.

3 <> Schw. 6 ἐπικαταρωμένη ci Wil. 14 ἔσθ' ἀπαξάπαντα
Cobet 15 ἡμίσεως B: em Meineke περ εἰς B: em Meineke ἔλλα
sscr. 8 B 21 δια sscr. περι B

ABV
LP

μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκέρεστά τε νείκη
 θυμὸν ἐκπλήξας' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ' εὐνὰς 640
 σεβίζουσ'

ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
 ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ δῆτ' ἀπολις γενοίμαν στρ.
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα 645

δυσπέρατον αἰῶν',
 οἰκτροτάτων ἀχέων.
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερβην ἢ γὰρ πατρίας 650
 στέρεσθαι.

εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων μῦθον ἔχω φράσασθαι· ἀντ.
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655
 ᾧκτισεν παθοῦσαν
 δεινότατον παθέων.

Χ
 ἀχάριστος ὄλοιθ' ὅτῳ πάρεστιν
 μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί- 660
 ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ μὲν φίλος οὐποτ' ἔσται.

- AI. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
 κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
 MH. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος, 665
 Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;

640 προσβάλοι L¹: προσβάλομι AP ἀπολέμους VBL² 641 δ' om LP σεβίζοιμ Badham 642 κρίνει L¹: κρίναι Scaliger 643 δώμα[...] L¹: δώμα rell.: δώμα τ' ἐμόν L³ 647 οἰκτροτάτον Musgrave 648 alterum θανάτῳ om L 649 τάνδ' ἀμέραν L¹ ἐξανύσαι V³, unde ἀμ. πρίν γ' ἐξ. τάνδ' Wecklein 650 δ' om B τίς ἄ. Elmsley 651 πατρώας σέβεσθαι V 654 μύθων ll.: em Nauck ἔχομεν L³ in ras. 655 οὐ πόλις post τις LP 656 ᾧκτισει(ν) ll.: em Musgrave: οἰκτερεῖ Wieseler 658 δεινότατον L³: δεινότατα rell. 659 παρέσται L³: παρέστη Badham 660 καθαρὰν ll.: em Badham ἀνοίξαντι LPB² 661 κληῖδα (-τ- LP) ll.: em Brunck 661s κάμοι φίλος οὐκ ἔσται L³ 664 φίλοις VP

SCHOL. **637** | Β μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους: μηδὲ εἰς νείκη μηδὲ εἰς ὀργὰς καὶ ἐμφιλονεῖκους λόγους καὶ ὀργῆς κινήτικούς. **638** | Β νείκη θυμὸν: τὰ νείκη κατ' εὐθεΐαν πληθυντικὴν εἴρηται. | Β τουτέστι τὰς μάχας, ἢ τὰς φιλονεικίας, ἀκορέστους. **639** | Βε ταράξασα. **640** | Βε προσαγάγοι. | VB ἀπτολέμους: ἐπὶ τῇ εἶναι ἀπολέμους. 5 σεβίζουσα δέ, προκρίνασα προτιμῶσα. | Β ἄλλως: κρίνοι τὰ λέκτρα τῶν γυναικῶν. ἢ οὕτως· σεβίζουσα τὰς ἀπολέμους εὐνάς, ὅ ἐστι παρασκευάζουσα ἀπολέμους, ἤγουν ἀφιλονεῖκους. οἷον· τιμᾶτω δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὰς εὐνάς τὰς ἀπολέμους καὶ μὴ ἕατω αὐτὰς στασιάζειν. [[ἦ]] ὀξύφρονά τὴν Ἀφροδίτην φησίν, ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἔρωτες αὐτῆς καὶ ὑπόπτεροι. 10 ὀξύφρων: ὀξύτατους ἔρωτας πέμπουσα εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων. | Β ἄλλως: ὀξεῖας καὶ μεγάλας ἐπιθυμίας ἔχουσα. **645** | Βι ἀντὶ τοῦ· ἐν ἀμηχανίᾳ ζῶσα τὸν δυσπέρατον αἰδῶνα, ἥτοι δυσπαλάλακτον. **649** | Β τῶν μόχθων τῶν ἐν ἀνθρώποις οὐδεὶς ἄλλος μείζων ἢ τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος. μόχθων δὲ λέγει τῶν συμφορῶν. Ὅμηρος ἐκ τοῦ ἐναντίου 15 [ι 34]· ὥς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκήων. | Β ἄλλως: τοῦτο δέ, τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος, ὅτι πάνδεινόν ἐστιν, αὐτὰς ὅψειν ὀρῶμεν ἐπὶ τῆς Μηδείας καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς [[τοῦτο]] μανθάνομεν. **660** | Βι μὴ ἀπὸ πάσης καρδίας καὶ καθαροῦ λογισμοῦ, τουτέστιν ἀνυπούλως. τὸ ἐξῆς· ἀχάριστος ὢν ἐκεῖνος ὀλοῖτο ὅστις μὴ τιμᾷ τοὺς φίλους ἐκ ψυχῆς. 20 **665** | Β σοφοῦ Πανδίδιονος: εὐεπίφορός ἐστιν ὁ Εὐριπίδης εἰς τὸ λέγειν σοφός καὶ σοφὴ πρὸς μηδὲν χρήσιμον παραλαμβάνων τὸ ὄνομα. κατὰ τί γὰρ σοφός ὁ Πανδίων λέγεται; οὐ γὰρ δὴ ὠνόμασται τοιοῦτον αὐτοῦ ἔργον, ἀλλ' οὐδὲ πανουργίας ἐχόμενον, ὥστε διὰ τοῦτο λέγεσθαι αὐτὸν σοφόν· ἀλλ' ὥσπερ παραπληρώματι χρῆται τῇ λέξει. **666** | Β Αἰγεῦ πόθεν 25 γῆς: λέγουσι τὸν Αἰγέα εἰς Τροίξῃνα ἐληλυθέναι διὰ τὸ δεδοικέναι περὶ ποιῆσθαι τὴν πορείαν, Σίνιδος κατ' ἐκείνους τοὺς χώρους ἐπιπολάζοντος. Νεόφρων δὲ εἰς Κόρινθον τὸν Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι πρὸς Μήδειαν ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι αὐτῇ τὸν χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς [[τῆς Μηδείας]], γράφων οὕτω [fig. i].

30

καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν
σοῦ· Πυθίαν γὰρ ὕσαν, ἣν ἔχρησέ μοι
Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ·
σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν.

4 ἦ Schw.: καὶ B: del Wil. 5 / om V ἐπὶ Wil.: ἐν B ἀπό-
λεμος B 6 σεβίζουσα—προτιμῶσα B: προκρίνασαν V 7 οὕτως Schw.:
ὅτι B 9 [[ ]] Wil. 13 δυσπέραστον Bi 17 τὸ Laur. 31, 10: αὐτὸ B
18 [[ ]] Wil. 27 χρόνους B: em Wil. 29 [[ ]] Nauck 32 Πυθίαν
Valckenaer: πρὶν θεῖαν B 33s ἀμηχάνωσ οἶδ' εἰς λ. μολεῖν B: em
Valckenaer 34 ἂν Dindorf: γ' ἂν Porson: γὰρ B

ABV
LP

- AI. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
 MH. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;
 AI. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
 MH. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον; 670
 AI. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινας τύχη.
 MH. δάμαρτος οὔσης, ἥ λέχους ἄπειρος ὢν;
 AI. οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
 MH. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παιδῶν πέρι;
 AI. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675
 MH. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
 AI. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
 MH. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
 AI. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα . . .
 MH. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα; 680
 AI. πρὶν ἂν πατρώαν αὔθις ἐστίαν μόλω.
 MH. σὺ δ' ὥς τί χρῆζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
 AI. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἀναξ Τροζηνίας . . .
 MH. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.
 AI. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω. 685
 MH. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
 AI. κάμοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων.
 MH. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
 AI. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 MH. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις. 690
 AI. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 MH. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
 AI. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
 MH. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.

668 θεσπιωδῶν V ἐστάλης: ἰκάνεισ LP contra ΣB, unde ἰζάνεισ Verrall. sed cf. Andr. 251 676 δεμιστόν G. Hermann 683 τροιζηνίας ll. 684s personarum notas om AB 684 παῖς δ' A 686 ἀνὴρ ll.: em Porson 687 δὲ LP 689 χρῶς AV 693 cf. Σ

SCHOL. **668** | B τὸ μέσον τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης. τὸ μαντικόν. ἐστ' ἀλγῆς δέ, ἐπεδήμησας. [666] ἐνδημεί. **670** δεῦρ' αἰεί: ἀντὶ τοῦ· μέχρι νῦν ἅπαις ὑπάρχεις; τὸ δὲ αἰεί ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν. σεσημείωται δὲ ἐπεὶ τὸ δεῦρο χρονικὸν εἶπεν. | B ἢ οὕτως· ἀντὶ τοῦ· ἕως τοῦ χρόνου τούτου ἅπαις τυγχάνεις; τὸ γὰρ αἰεί ⁵ Εὐριπίδης τάσσει ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν. δεῦρο δὲ ἐπὶ χρόνου, καὶ σεσημείωται. **671** | B ἐπιβουλῇ. **673** | B οὐκ ἐσμέν εὐνῆς: πρώτην ἔσχε Μελίτην τὴν Ὀπλητος, δευτέραν Χαλκιόπην τὴν Χαλκιώδοντος, τρίτην τὴν Μήδειαν. **675** | B ἀντὶ τοῦ· σοφὰ ὑπερβαίνοντα καὶ ἄνδρας εἰς τὸ γινῶναι, τὸ δὲ θέμις κατὰ ἐρώτησιν. ¹⁰ περισσῶς δὲ ὁ μὲν. **677** | B ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός: σοφωτέρας διανοίας χρεῖαν ἔχει τὰ δὴ λεγόμενα βήματα. **679** | B <δ> χρησμὸς ὁ δοθεὶς τῇ Αἰγεί οὗτός ἐστιν· ἄσκοῦ τὸν προύχοντα ποδάνα, φέρτατε λαῶν, μὴ λύσης, πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι. ἄσκοῦ οὖν τῆς γαστρού· πόδα δὲ τὸ μόριον, παρόσον ὡς ὁ ποδεὼν τοῦ ¹⁵ ἄσκοῦ προέχει. λέγει οὖν ὅτι ἔχρησέ μοι μὴ συνελθεῖν ἑτέρα, πρὶν ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται, ὅπερ αὐτὸς οὐ συνήσιν. ἄσκον τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον. Ἀρχίλοχος [frg. 72] 'καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον κατὰ γαστρί γαστέρα προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς', δρήστην λέγων, οἷα δράσαντά τι. ποδεῶνα δὲ εἰδώσει λέγειν τὸ τοῦ ἀνδρός αἰδοῖον. ²⁰ **681** | B ἕως <ἀν> ἐν τῇ πατρίδι γένωμαι. ἐξέχοντα δὲ μάλιστα ἐν σώματι τέσσαρα, κεφαλὴ χεῖρες αἰδοῖον πόδες. **682** | B στέλλεις. **683** | B πόλις Πελοποννήσου πλησίον Ἀθηναίων. **686** | B τρίβων· εἰς τὰ τοιαῦτα περιτετριμμένος, ἐν τριβῇ ὣν τοῦ τοιαῦτα λέγειν, τουτέστι τοὺς χρησμούς. **687** | B δορυξένων: οἱ κατὰ τὸν πόλεμον πρὸς ²⁵ ἀλλήλους φιλίαν πεποιτηκότες, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. **690** | B ὁ Ἰάσων ὁ φίλος σου κάκιστος τυγχάνει. | B γλύπας. **692** | B λείπει ἄτοπον. **693** | B τί χρῆμα δράσας: σεσημείωται ὁ στίχος, ὅτι καὶ ἐν Πελοπίδῃ [frg. 602] ἐστίν, ὣν ἀρχὴ [frg. 601] Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς. | B ὅποῖον πρᾶγμα δράσας. ³⁰

2—7 cf. lex. Bachm. p. 33, 25. 191, 24 Suid. s. u. αἰεί. δεῦρ' αἰεί. δεῦρο Hesych. s. u. αἰεί 6 δεῦρο νῦν B: em Schw. 7 ss cf. Athen. 13, 556 F Apollod. 3, 15, 6, 1 12 ἤδη B: em Schw. 13 s cf. Plut. Thes. 3 Apollod. 3, 6, 15, 2 Tzetz. ad Lycophr. p. 648 13 < > Schw. 14 ποδεῶνα B: em Tzetzae edd. uett.: πόδα δν (uel π. δν) Tzetzae codd.: πόδα μέγα Plut. Apollod. φέρτατε Plut. Apoll. Tzetz.: φίλτατε B λύσης Plut. Apoll. Tzetz.: λῦσαι B ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφικέσθαι Apoll. Tzetz.: δῆμον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι Plut. ἀθηναίων B: em Wil. 19 προσβάλλειν B: em Matthiae, Elmsley 20 δράσαντά B: em Schw. 24 παρατετριμμένος B 29 ἄρχει B 30 δώμασι B

- ABV
LP
AI. μή που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
MH. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
AI. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
MH. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
AI. ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
MH. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν. 700
AI. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
MH. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
AI. συγγνωστὰ μὲν τὰρ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
MH. ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
AI. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
MH. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
AI. ἐξ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα.
MH. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
γονάτων τε τῶν σῶν ἱεσιὰ τε γίγνομαι, 710
οἴκτιρον οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715
εὗρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἡῤρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονάς
σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
AI. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοὶ δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλη γονάς·
ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.
τοσόνδε μέντοι σοὶ προσημαίνω, γύναι· 725

ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι·
 αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυλος κοῦ σε μὴ μεθ' ὧ τι.
 ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.

695 ἦ που ll.: μή που Schenkl: οὐ που Witzschel: ἦ γὰρ Elmsley
 696 σάφ' οἶσθ' A 698s suspectos habet Wecklein 698 post ἔρωτα
 punctum del Verrall δ' οὐκ V 699 νῦν ll.: em Barnes 703 μὲν
 τὰρ' G. Hermann: μὲν γὰρ LP: γὰρ rell.: κάρτ' ἄρα Kirchhoff: μέντ' ἂν
 uel ἄγαν ἄρ' Wecklein σε λελυτῆσθαι A 705 μεῖζον ci Nauck: δεινόν
 Prinz ἀγγέλλεισ A 707 ἐπήκασα ci Prinz 708 cf. Σ, qui καρτερεῖν
 δ' οὐ βούλεται legisse uidetur Porsono καρτερεῖ δ' ἂ Usener καρδίᾳ
 δὲ καρτερεῖ Heimsoeth 710 τῶν om VBP alterum τε om P: eras. B
 711 οἵκτειρον bis ll. 714s in suspicionem uocauit Prinz: post 718
 traiecit F. W. Schmidt 715 θάνησ ll. praeter L¹P: θάνεισ L: θάλοις
 Nauck 716 εἵρηκασ ll. 717 suspectum habet Murray γέ F.W. Schmidt
 719 Aegei notam om V¹ 721 ὦν μ' ll. praeter L¹Haun. ἐπαγγέλη V
 723 ἔχομι ll. praeter LBV³ (sscr.) 725—28 damnat Kirchhoff, 723s
 Hirzel, 729 Nauck, 730 post 726 transposuit Nauck 725 τοσόν γε sim.
 ll. praeter B προσημανῶ B

SCHOL. 695 | Bi ἀπιστῶν τοῦτο λέγει. 698 | Bi ἐρασθεῖς
 δηλονότι. 699 | Bi ἵτω: ἀντὶ τοῦ ἐρρέτω. 700 | Bi γάμον
 συγγένειαν. 701 | Bi διέρχου. 703 | Bi συγγνώμην εἶχες
 λυπουμένη· δικαίως γὰρ λυπῇ. τὸ δὲ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστί, χρόνος ἀντὶ
 χρόνου. 708 | B καρτερεῖν: ἀντὶ τοῦ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. καὶ 5
 τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος [frag. 26] 'ὁ δ' Ἀσίης τε καρτερὸς
 μηλοτρόφου'. φησὶν οὖν ὅτι τῷ λόγῳ μὲν προσποιεῖται, τῷ δὲ
 ἔργῳ οὐ θέλει κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. | Bi γράφεται καρδίᾳ δὲ
 βούλεται. 712 | Bi ἀβοήθητον. 719 | Bi ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκατι.
 721 | Bi γενέσεις. 722 | B εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδος: κατὰ 10
 γὰρ τοῦτο τὸ μέρος <τὸ> τῆς παιδοποιίας ἔρημός ἐμι. ἦ τὸ φροῦδον
 ἀντὶ τοῦ πρόθυμον [[καὶ ἀσαφηνιστον]] οὕτως· εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι
 πάνυ ἐσπούδακα καὶ πρόθυμός ἐμι. ἔστι δὲ κυρίως ὁ προωδευκώς.
 724 | Bi προϊστασθαι ξένης οὔσης. ἵσως ἵνα μὴ λυπήσῃ τὸν Ἰάσονα ἢ
 ἐπειδὴ ἀπῆι πρὸς Πιυθία. 728 | Bi τὸ μὴ ὑπερβιβαστέον, τουτέστιν 15
 οὐ μὴ σε μεθ' ὧ τι.

6 ἀσίη τε B: Ἀσίης (om τε) Σ ο 534 7 μηλοτρόφου Σ ο 534:
 μηλοτρόφος B 8 καρδίᾳ Bi 11 < > Schw. 12 [[ ]] utpote ad
 diuersam interpretationem spectantia Schw. cf. gl. V ἀφανής

ABV
LP

- ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένους εἶναι θέλω. 730
- MH. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
- AI. μὼν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
- MH. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμος
Κρέων τε. τούτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς, 735
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·
† λόγοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἐνώμοτος
† φίλος γένοι' ἂν κἀπικηρυκεύματα
† τάχ' ἂν πίθοιο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῇ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός. 740
- AI. πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς. 745
- MH. ὄμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
τούμου θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.
- AI. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
- MH. μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν 750

735 τούτοις δ' VB μὴ Arnim 736 μεθεῖ' LΣ: V(?): μεθεῖς
BP: μεθῆσ AV⁸ 737 ἀνώμοτος DB². cf. Σ 738 φίλος Verrall: πιστός
Blaydes κἀπὶ κηρυκεύμασι (κἀπικ ... σιν) ll. contra Didym. et Σ: defendit
Busch: τἀπικηρυκεύματα· Murray 739 οὐκ ἂν: τί γάρ; Busch πίθοιο ll.:
προσθὺ Usener: παρῆτο Stadtmueller 735ss sic disposuit Arnim: ζυγεῖς
φίλος γ. ἂν, κἀπικηρυκεύματι ἄγουσιν ἂν κτλ. 741 ἐλεξας ll.: em Sigonius
et Valckenaer ἐν λόγοις LP: ὃ γύναι AVBL⁸ 743 ἀσφαλέστερα LP:
sscr. V⁸ 745 τὸ σὸν δ' ἄραρε LP (ἄραρε L³) 746 ὄμνυμι A cum
Eustath. ll. p. 436. cf. Σ 748 del Nauck μὴ δρᾶσαι P: V⁸ sscr.

SCHOL. 730 | VB ἀναίτιος: ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἄμεμπτος.
οὐδὲ γὰρ βούλομαι, φησί, παρὰ τῶν περὶ τὸν Κρέοντα αἰτιαθῆναι, ὥς αὐτὸς
σε ἀπαγαγών. 731 | B⁸ ὄρκος. 733 | B⁸ οὐ πιστεύεις. |
B¹ τὸ ἐναντίον. 734 | VB Πελίου δ' ἐχθρός: κατὰ κοινού τὸ
ἐχθρός. ὁ δὲ νοῦς· σοὶ μὲν θαρρῶ καὶ πεπίστευκα, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ 5

ἄρα ὁ τοῦ Πελίου δόμος καὶ ὁ Κρέων ἐχθροί μου ὄντες βιάσωνταί σε καὶ
παρὰ προαίρεσιν προσέσθαι με ἑαυτοῖς· ὅθεν ὅρκῳ σε [[τοῦτο]] βούλομαι
πιστώσασθαι ὥς οὐκ ἂν με προῆ. **735** | VB τούτοις δ' ὀρκίοισι:
ἐγκατελιημμένος ἐμπεπλεγμένος. ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας ἄγουσιν. τὸ δὲ
ἐξῆς· τούτοις ἄγουσιν οὐ μεθεῖο ἂν. | VB τούτοις δ' ὀρκίοισι μὲν 10
ζυγεῖς· ὁ νοῦς· τούτοις δέ, τοῖς ἐχθροῖς, ἄγουσί με καὶ βιαζομένοις οὐκ
ἂν ἐκδοίης, ὅρκοις προκατελιημμένος. διὸ βούλομαι σε ὀμνύναι. ἐὰν γὰρ
ὀμώσῃς μοι, τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα βουλομένοις με ἄγειν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς
οὐκ ἂν μεθεῖο, οἷον· ἐξαιτουμένοις οὐκ ἂν δαίης· μὴ ὀμώσας δὲ φίλος γένοιο
ἂν αὐτοῖς. διὰ δὲ τοῦ ἐπικηρυκεύματα θέλει εἰπεῖν [[ἀντὶ τοῦ]] 15
ἐπικηρυκεύμασιν. λείπει ἡ διά, ἔν' ἧ ὁ πᾶς λόγος· πέποιθα μὲν ἐφ' οἷς
λέγεις μοι, ὁ δὲ τοῦ Πελίου δόμος καὶ ὁ τοῦ Κρέοντος ἐχθροί μοι εἰσιν.
τούτοις οὖν βουλομένοις ἐξαιτεῖσθαι με οὐκ ἂν ἐκδοίης, ὀμώσας. εἰ δὲ διὰ
λόγων μόνων σύνθοιο, ἴσως ἂν ἐκείνων γένοιο φίλος καὶ διὰ τὰ ἐπικηρυκεύματα,
ὅ ἐστι τὰς πρεσβείας, ἐξαιτουμένοις με ἐκδοίης ἂν αὐτοῖς. **736** | Bg οὐκ 20
ἐκδοίης. **737** | VB λόγοις δὲ συμβάς· εἰ δέ, φησίν, ἔλθοις εἰς
σύμβασιν [[τῶν ἐμῶν]] λόγων καὶ συνθήκας ἐνωμότους ποιήσαιο πρὸς ἐμέ,
εὖ οἶδα ὅτι μοι φίλος γένοιο ἂν καὶ ἐπίκουρος ἀσφαλῆς καὶ οὐκ ἂν τὴν
πρὸς ἐκείνους φιλίαν προκρίναις. ἐπικηρυκεύματα γὰρ ἐστι τὰ διὰ
τῶν κηρύκων γινόμενα πρὸς φιλίαν. κέῖται οὖν ἡ λέξις ἐπὶ τῆς φιλίας. τῇ 25
δὲ εὐθείᾳ ἀντὶ δοτικῆς κέχρηται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν· καὶ τοῖς ἐπικηρυκεύμασιν
οὐκ ἂν πίδθοιο. Αἰδύμος δέ φησιν ἑλλείπειν τὴν διά, ἔν' ἧ· καὶ διὰ τὰ
ἐπικηρυκεύματα. **738** | Bg βοηθός. | Bg λείπει τὸ ἐμοί.
741 | Vg Bi προβουλίαν σύνεσιν πρόγνωσιν. **743** | VB ἐμοί τε
γάρ· καὶ ἐμοί, φησίν, ἀσφαλές ἐστι πρὸς τὸ μηδεμίαν μέμψιν ἔχειν παρ' 30
αὐτῶν τὸ τὴν σκῆψιν ταύτην προβάλλεσθαι, τὸ φθάσας ὁμωμοκέναι μὴ
προδοῦναι σε, καὶ τὸ σεσθῆναι σε βεβαιότερον ἔσται τὴν σκῆψιν ταύτην
προΐσχωντί μοι. σκῆψιν οὖν λέγει τὸ ὁμωμοκέναι αὐτῇ. τὸ δὲ
ἐξηγοῦ θεοῦς ἀντὶ τοῦ· ὀνόμαζε τοὺς θεοὺς οὕς βούλει με ὀμῶσαι.

2 οὐδὲ γὰρ B: οὐδὲν V περὶ τὸν om V 3 ἀγαγών V 6 οἱ τῷ
πελία διαφέροντες V μοι V 7 ἐν αὐτοῖς VB: em Schw. ὀρκῶ τοῦτο
βουλομένη VB: em Wil. 8 πρόη B: προδοίης V / om V 9 ἐμπε-
πληγμένος B 10 τούτοις om V μεθεῖσαν VB 10—20 lemmate
omisso scholio quod praecedat addunt VB 11 ὁ δὲ νοῦς V τούτοις
δὲ ὅρκοις ἐνίς B δὲ B: δὴ V 12 ὅρκῳ V γὰρ om V 13 μοι om V
14 μεθεῖς V 15 ἂν αὐτοῖς Schw.: ἂν V: αὐτοῖς B τοῦτο V ἐπι-
κηρυκεύματος VB θέλει: ἔδει ci Wil. [[ ]] Wil. 16 λείπει δὲ B
πᾶς ὁ λ. B 17 μου εἰσί B 18 οὖν om V ἐπιδόη ὁ ὀμώσας V
20 ὁ—πρεσβείας om B 21 φησίν om B 21s ἔλθῃς εἰς τὴν σ. B
22 [[ ]] Schw. 23 ἂν καὶ Schw.: καὶ B: ἀντὶ τοῦ V 26 τοῖς ἐκείνων
ἐπικ. V 27 πείθοιο V 29s / om V 30 τῷ V 31 προβαλλέσθαι V:
προβαλέσθαι B 33 αὐτῇ B 33s τὸ δὲ—ὀμῶσαι om V

ABV
LP

- χρηζήῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.
- AI. ὄμνυμι Γαῖαν λαμπρὸν Ἥλιου τε φῶς
θεοὺς τε πάντας ἔμμενεῖν ἃ σου κλύω.
- MH. ἀρκεῖ· τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ ἠμμένων πάθοις;
- AI. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- MH. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
καγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξας· ἃ μέλλω καὶ τυχοῦς· ἃ βούλομαι.
- XO. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἀνάξ
πελάσσει δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
σπεύδεις κατέχων πράξειας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
- MH. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, 765
γενησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν [[δ']] ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τείσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἦ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
μολόντες ἄστῃ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τάμ' αἰ σοὶ βουλευμάτα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμφας· ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
[[γάμους τυράννων οὐδ' προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
καὶ ζῦμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]]
παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780

751 ζῶν LP: γῆσ rell. cum L³ 752 Γαίας δάπεδον Badham
λαμπρὸν δ' ἡλίου φάος VD: omisso δ' B: Ἥλιου δ' ἀγνὸν σέβας Porson

753 ἐμμένειν ll.: em Schaefer οἷς σου κλύω idem 754 παθεῖν Dindorf
 755 βροτοῖς LP post 755 aliquot uersus excidisse censet Nauck 758 τυ-
 χοῦς ὦν AP contra Phot. lex. p. 3, 8 R. 759 cf. Σ 767 seclussit
 Bothe, ante 765 posuit Treplin δ' del Matthiae 768 ἀνὴρ ll.: em
 Porson 769 cf. Eustath. ll. p. 189 πέφασται V 774 ἐμόν τιν' A
 777 ταῦτά Barnes ἔχειν ed. Hervagiana secunda 778 del Valckenaer,
 778 s Porson 779 καλῶς εἰργασμένα LP 780 παῖδας ο sup. ai scr. A¹

SCHOL. 752 | Bⁱ γράφεται 'Ηλίου δ' ἄγνόν σέβας.
 758 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ ὦν βούλομαι. 759 | Bⁱ ταῦτα ἔνιοι τῷ χορῷ,
 ἔνιοι τῇ Μῆδειᾳ προσνέμουσιν. | VB ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπᾶτος:
 ὁ χορὸς ἐπεύχεται Αἰγεῖ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. πομπᾶτον δὲ τὸν Ἑρμῆν λέγει,
 ἐπεὶ παραπόμπιμος ὁ θεὸς καὶ εἰρηνικός, οἱ δὲ ὀδεύοντες μάλιστα εἰρήνης 5
 δέονται. 761 | VBⁱ πράξιαις: καὶ πράξιαις ταῦτα ὦν ἔχων ἐπιθυμίαν
 σπουδάζεις. 762 | Vg Bg εὐγενής. 763 | Vg Bⁱ ἐνομισθης.
 764 | B ὦ Zeῦ: τοῦτο μόνον ἡ Μῆδεια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀναφωνεῖ τῇ
 Δικαιοσύνῃ καὶ τοῖς λοιποῖς θεοῖς ὡς εὐχαριστοῦσα, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὸν
 χορὸν. 765 | VB ἐχθρῶν, φίλαι: φίλας λέγει τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ 10
 πρὸς αὐτὰς γὰρ νῦν διαλέγεται. εἰς ὁδὸν δέ, ἀντὶ τοῦ· εἰς τὴν τῆς
 νίκης ἀρχὴν ἐληλύθαμεν. 768 | VB ἦ μάλιστ' ἐκἀμνομεν:
 καθ' ὃ μέρος ἔδυστόχουν. οὐκ ἔχουσα πρὸς ὃν καταφύγω, νῦν καθάπερ
 λιμένη, τοῦτῳ προσώρμισα. 769 | Bⁱ σωτηρία. 770 | VB ἐκ
 τοῦδ' ἀναψόμεσθα: παυσόμεθα τῶν ταρασσόντων κακῶν. ὅταν γὰρ 15
 ἀπόγεια δεδῇ, παύονται τῶν καμάτων οἱ ναῦται. | Bⁱ προσδήσομεν.
 771 | Bⁱ εἰς Ἀθήνας. 773 | VB δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονήν:
 μὴ νομίσης, φησίν, ἡδέα καὶ προσηνῇ εἶναι τὰ μέλλοντά σοι ῥηθήσεσθαι.
 ἔστι γὰρ ἀηδὴ μὲν εἰς ἀκοήν, ἀναγκαῖα δὲ ὅμως· ὥσει ἔλεγεν· οὐκ ὥφειλον
 μὲν ὑμῖν τοιαῦτα ἀπαγγέλλειν οὐδ' οὕτω πράξειν κακῶς· ὅμως δὲ ἐπειδὴ 20
 εἰς τοῦτο τύχης ἦλθομεν, ἀκούσατε τὰ βεβουλευμένα μοι, καίπερ ἀηδὴ ὦντα.
 778 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· κατὰ τοὺς γάμους τῶν τυράννων. 780 | VB παῖδας
 δὲ μετῖναι: αἰτήσομαι δέ, φησίν, αὐτὸν τοὺς παῖδας ἔἶσαι ἐνταῦθα μεῖναι
 καὶ αὐτοὺς, φησί, συγκατακτενῶ. ἀλλ' ἵνα πρότερον διακονήσωσί μοι
 πρὸς τὸν τῆς Γλαύκης θάνατον.

25

1 ad u. 752 rett. Wil., u. 746 adscr. B 3 / om V 4 πομ-
 παῖτον—ἐρμῆν B: ἐρμῆν δὲ V 10 / om B λέγει νῦν V 11 s εἰς
 ὁδόν—ἐλ. om V 12 / om V 13 s καθ. λ. τ. om B 14 προσώρμισμαι V
 14 s / om B 16 κυμάτων VB: em Elmsley 17 / om B 18 σοι om V
 19 ἡδέα B ἀκοήν ἐλθεῖν B 20 δὲ om B 21 μοι om B 22 s / om B
 25 τῆς om V

ABV
LP

οὐχ ὥς λιποῦσ' ἂν πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσται,
 ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
 πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν.
 [[νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·]]

785

κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῆ' χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·

790

ᾧμωξά δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὐτις ἔστιν ὅστις ἐξαίρήσεται·

X

δόμον τε πάντα συγγέασ' Ἰάσονος
 ἔξεμι γαίης, φιλτάτων παίδων φόνον
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.

795

οὐ γὰρ γελάσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.

ἡμάρτανον τόθ' ἥνικ' ἐξελίμπανον

800

δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τείσει δίκην.

οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῶς κακὴν

805

θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεὶς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοιςιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

810

XO.

ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν

ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.

MH. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὡς ἐγὼ κακῶς.

815

XO. ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;

MH. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖν πόσις.

XO. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.

MH. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσω λόγοι.

ἀλλ' εἷα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·

820

781 λιποῦσ' ἂν Elmsley: λιποῦσα ll.: λίπω σφε Burges 782 utpote
e τοῖος confictum del Bruck ἐχθροὶς παρασχῶ Arnim 785 pro-
scripsit Valckenaer. cf. Σ φυγεῖν ALP 786 del Wil. (cf. 949) πλόκον:
στέφος A 789 τοιοῦτ' ἔχρισσα Wieseler 790 post hunc u. unius u.
spatium uacuum in A 792 τουνθένδ' ἐν V¹: γρ. τεῦ sup. θεῖν V³ κατα-
κτανῶ VBL 793 οὔτις: οὐ νιν Wecklein 798 ζῆν ἔτι AVB cf. Σ
799 cf. Σ 802 δώσει LP 805 παῖδ' V: γρ. δας sscr. V³, unde
παῖδας ὡς Wecklein κακῶς ll. praeter ABV³ 811 ἐκοινῶσα A
814 σὺ V¹ a. corr.: σὲ A¹ e corr.: B³ συγγνώμην A 815 πασχούση
V³: πάσχουσιν Wecklein 816 σὸν παῖδα B: σὸν σπέρμα LP 818 γύναι
LV³ (sscr.) 819 περὶ σοὶ A οὖν μέσω A: οὐμμέσω V: οὐμμέσῳ B¹:
οἶ sup. οὐ scr. B²: οὐμέσω P: υν sup. ὅμ scr. P²: ο[.]μέσω L: οἶν μέσω
L³: οὖν sscr. L³ 820 εἷα ll. praeter LP

SCHOL. 785 | VB γράφεται δῆθεν μὴ φεύγειν χθόνα, ἔν' ἥ
ἀντὶ τοῦ· ὡς δὴ παραιτησομένους τὴν φυγὴν. τιθέασιν γὰρ τὸ δῆθεν ἀντὶ
τοῦ ὡς δῆ. 790 | VB ἐνταῦθα μέντοι: μέχρι μὲν τούτου ἀποτερ-
ματίζω σοι καὶ ἴστημι τὸν λόγον σιωπῶσα. 791 | Bⁱ καὶ νῦν προλέγει
ὡς εἶπεν. 793 | Bⁱ τῆς σφαγῆς δηλονότι. 796 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ 5
δράσασα. 798 | V ἴτω: γινέσθω προχωρεῖτω τὰ δόξαντα. τί μοι γὰρ
ὄφελος ζῆν. | Bⁱ γινέσθω προχωρεῖτω. γράφεται δὲ καὶ οὐτε μοι
πατήρ. 799 | B³ γράφεται ἀπαλλαγῇ. 804 | Bⁱ λείπει ἡ
ἀπό, οὐτε ἀπὸ τῆς νεοζύγου, ἥτοι νεογάμου. 807 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ
εὐτελεῖ ἀπλήν δειλὴν ἐπιεικῇ. ἡσυχαίαν δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ 10
ἡσύχιον καὶ ἀνόητον. ἀλλὰ τοῦ ἐτέρου τρόπου, τουτέστι θρασείαν.
811 | B ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοινῶσας: τὸ ἐξῆς· ἐπείπερ ἡμῖν
τόνδ' ἐκοινῶσας λόγον, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε, ἀπεννέπω δὲ καὶ σὲ
ὠφελοῦσα καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦσα. 814 | Bⁱ τουτέστι· συγγνώσκω
σοι ἐφ' οἷς παραινέεις. 819 | Bⁱ γινέσθω τὰ δόξαντα. πρὸς τὴν 15
θεράπαινάν φησιν.

1 γρ. B: τὸ γὰρ V 2 ἀντὶ τοῦ om V 4 καὶ ἴστημι om V
σιωπῶσα om V

ABV
LP

ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότηαις γυνή τ' ἔφους.

ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
χώρας ἀπορρήτου τ' ἄπο, φερβόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποδ' ἀγνᾶς 830
ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
Ξανθὴν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι.

822 λέξεις II.: em Elmsley 824 ἐρεχθεῖδαι II. cum Σ 826 τ' ἄπο,
φερβόμενοι B³ cum Σ: τ' ἀποφερβόμενοι II. 828 αἰεὶ AVBL 831 λέγουσι
μούσας PL³

SCHOL. **823** | VB εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότηαις: δέσποιναν
ἑαυτὴν λέγει οὐχ ὡς θεραπαινίδιν οὐσῶν τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ὅπου κατ'
ἀρχὴν τοῦ λόγου φίλας αὐτὰς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ δεσπότηαις ἀντὶ τοῦ τοῖς
ἀρχοῦσι καὶ τοῖς κρατοῦσιν· τὸ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ· θέλει γὰρ
εἰπεῖν ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ. καὶ γὰρ βασιλέως θυγάτηρ ἐστὶ καὶ γυνὴ βασιλέως, 5
τοῦ Ἰάσονος, καὶ σώζει τὸ εὐγενὲς φρόνημα. μηδαμῶς δὲ θαυμάσωμεν,
εἰ Κορίνθια οὔσαι δέον τῇ τοῦ Κρέοντος μέρει προσθέσθαι ταύτῃ αἰρουν-
ται συγκρύπτειν· ἐλεύθεραι γὰρ οὔσαι τὸ παριστάμενον αὐταῖς δίκαιον
προτιμῶσιν. ἔπειτα καὶ αἰεὶ ὁ χορὸς ἐν προσώπῳ τοῦ ποιητοῦ εἰσάγεται
τῇ δικαίῳ προστιθέμενος. | B i παρόσον <γυνή> γυναικὶ πέφυκεν ἐπί- 10
κουρος καὶ μάλιστα εἰς εὐνὴν ἀδικουμένη. **824** | VB Ἐρεχθεῖδαι:
μακαρίζει νῦν τοὺς Ἀθηναίους ὡς εὐδαίμονας καὶ σοφίας πάσης ἐπιστήμονας
ἱερούς τε καὶ μύστας, ὅτι μέλλει τὰ κατὰ τὴν Μήδειαν ἐπάγειν μιάσματα.
τῇ γὰρ παραθέσει βούλεται αὐτὴν ἀποτρέφαι τοῦ κατὰ τῶν παίδων φόνου.
οὕτως γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπάγει ὅτι οὐκ εἰκὸς τοὺς οὕτως ἱερούς καὶ σοφούς 15
ἄνδρας σὲ μαιφόνον γενομένην ὑποδέξεσθαι. | VB Ἐρεχθεῖδαι τὸ
παλαιόν: ἱκανὸν ἐγκώμιον ὁ χορὸς καταβάλλεται τοὺς Ἀθηναίους δικαίους
καὶ θεοσεβεῖς ἀποκαλῶν, ἀποτρέπων τῆς πράξεως τὴν Μήδειαν, ὡς οὐκ ἂν
οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαῦτα δράσασαν δέξαιντο. **825** | V καὶ θεῶν
παῖδες: ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου καταγόμενοι. ὁ γὰρ Ἐρεχθεὺς 20
Ἡφαίστου [[ἀπὸ γὰρ τοῦ ἑρίου ἐν ᾧ ἡ Ἀθηνᾶ τὸ σπέρμα τοῦ Ἡφαίστου
σπογγίσασα ἔρριψε]]. λέγεται γὰρ ὡς Ἀθηνᾶς ἡράσθη Ἡφαιστος καὶ
ἐδίωκεν αὐτὴν φεύγουσαν καὶ μυσатτομένην αὐτόν. μὴ συγχωρηθεὶς οὖν

συγγενέσθαι αὐτῇ ἀπεσπέρμηνε περὶ τὸν μηρὸν αὐτῆς. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα τὸ γεγονός ἐρίῳ σπογγίσασα τὸν θυρὸν εἰς τὴν γῆν ἔρριψε καὶ ἐξ ἐκείνου 25 ἀνέδωκεν ἡ γῆ τὸν Ἑρεχθίδα.

826 | VB χώρας ἀπορδήτου: ἡ σύνταξις ἀπὸ ἀπορδήτου χώρας. ἀπόρθητον δὲ αὐτὴν εἶπεν διὰ τὰς θυρλουμένας πολλὰς νίκας αὐτῶν. αὐτοὶ γὰρ ἀπόρθητοι καὶ ἀήττητοι διετέλεσαν. τὸ δὲ φερβόμενοι σοφίαν, ἀντὶ τοῦ προσλαμβάνοντες καὶ παιδεύμενοι πᾶσαν σοφίαν. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς ἀναγκαίως αὐτοῖς 30 οὔσης τῆς παιδείσεως, καθάπερ ἄλλοις τροφῆς. | Bⁱ καρπούμενοι.

830 | VB παρόσον οἱ σοφίας ἐντὸς καθαρώτερον τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα φαντάζονται, μονονουχὶ καὶ θεοῖς αὐτοῖς ὁμιλεῖν πιστεύμενοι. ἢ ὡς τοῦ παρ' αὐτοῖς ἀέρος φύσιν ἔχοντος τρέφειν αἰεὶ σοφοὺς ἄνδρας. τουτέστιν· αἰεὶ βιοτεύουσι λαμπροτάτῃ παιδείσῃ, ἀπλῶς καὶ εὐμαρῶς ταύτην 35 μεταχειριζόμενοι ἅτε δὴ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἀέρος εἰς τοῦτο πεφυκότες, ἵνα τὸ μὲν βαίνοντες ἀντὶ τοῦ βιοτεύοντες, τὸ δὲ αἰθέρος ἀντὶ τοῦ ἀέρος ἐκδεξώμεθα.

| BV8 ἔνθα ποδ' ἄγνᾶς: ὅπου λέγεται ὑπὸ τῶν Μουσῶν τὴν ἐν μουσικῇ ἁρμονίαν φυτευθῆναι. ὅπου αἱ δυνάμεις τῶν ἐννέα Μουσῶν.

834 | VB ξανθὰν Ἀρμονίαν: ἔνιοι λέγουσι τὸν 40 Ἐθριπίδην τὰς Μούσας λέγειν Ἀρμονίας θυγατέρας, ἀγνοήσαντες. οὐ γὰρ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ὅτι αἱ Μοῦσαι πρῶτον ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς ἐλθοῦσαι τὴν ἁρμονίαν ἤδον καὶ τὴν μελωδίαν. διὰ γὰρ τοῦ φυτεῦσαι τοῦτο παρίστησι νῦν. περὶ δὲ τοῦ τὰς Μούσας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἰδρῦσθαι ἀρκεῖ τὰ Παλαιφάτου. ὁ δὲ λόγος· ἔνθα, φησίν, ἐν ταῖς Ἀθήναις, λέγονται αἱ Μοῦσαι γεννῆσαι 45 καὶ καταστήσασθαι πάσης σοφίας τὴν ἁρμονίαν. λέγει δὲ τὴν παίδευσιν, παρὰ τὸ ἀρμόζεσθαι καὶ ἐνοῦσθαι τῇ ψυχῇ ταύτῃ. ἢ ὅτι συγκεχυμέναις ταῖς ψυχαῖς αὐτὴ ὑπείσσελθούσα [[εἰς]] ἁρμονίαν καὶ εὐστάθειαν εἰσάγει σωφρονεῖν παρέχουσα.

| Bⁱ αὐται τὴν ἁρμονίαν ἐφύτευσαν. | Bⁱ ξανθὴν: τὴν εὐανθῇ.

50

4 κρατοῦσι B 6 μηδ. δὲ V: μὴ τοίνυν B 7 δέον om V προ-
θέσθαι B: οὐ προσεκείνιοι (i. προσέκειντο) ἀλλὰ V ταύτην VB: em Wil.
7s συγκροῦπτεν ἡροῦντο V 10 < > Schw. 11 ἐρ. B: ἱεραὶ χώρας V
13 τὴν om V 14 ἀποτρέψασθαι B 16 ἀνθρώπους V ὑποδέξασθαι VB
19 δέξωνται V 19—26 cf. Apollod. 3, 14, 6 schol. B 547 Hyg.
fab. 166 Seru. georg. 3, 113 etym. magn. p. 371, 32 cataster. 13
Hyg. astr. 2, 13 schol. Germ. p. 73 21s [[ ]] Wil. 25 διασπογγί-
σασα V 26 / om V 26—31 Σ 10—16 adi. V, ab ἡ δὲ σύνταξις
οὕτως incipiens 29 προλαμβάνοντες V 30 αὐτῆς V 31 ἄλλῃς V
32 ἐνθα ποδ' ἄγνᾶς / V 32—38 scholio insequenti adi. B 34 ὥς
παρὰ τὴν ἁ. πίστιν V φέρειν VB: em Wil. αἰεὶ δὲ V 39 γεγενῆσθαι B
39s ὅπου—Μουσῶν om B 40—49 Σ 32—38 adi. B 40 ἔνιοι δὲ B
43 τοῦ B: το V 44 cf. Suid. s. u. Παλαιφάτος schol. Rhcs. 346 K 435
ἰδρῦσασθαι V ἀρκεῖ < παραφέρειν > ci Schw. 45s γεννῆσαι καὶ om V
47 ἀρμόσασθαι V 47s συγκεχυμένας τῇ ψυχῇ V: σ. τὰς ψυχὰς B:
em Wil. 48 ὑπείσσελθούσας V: ἐπείσσελθούσα B [[ ]] Wil.

ABV
LP

τοῦ καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ. ῥοαῖς ἀντ. 835
τὰν Κύπριν κληῖζουσιν ἄφυσσαμέναν
χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
ἡδυπνόους αὔρας.

αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840
χαίταισιν εὐώδη ῥοδῶν πλόκον ἀνθέων
τᾷ Σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν Ἑρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845

πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλις ἢ φίλων στρ.

πόμπιμός σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
τὰν οὐχ ὅσιαν μετ' ἄλλων; 850

σκέψαι τεκέων πλαγάν,
σκέψαι φόνον οἶον αἶρη.
μή, πρὸς γονάτων σε πάντως
πάντῃ σ' ἱκετεύομεν,
τέκνα φονεύσης. 855

835—840 damnauerit Murray **835** τοῦ del L³ δ' Wecklein ἀπὸ AVB κηφισσοῦ AP ῥοὰς sscr. A³: ῥοῶν sscr. B² **836** κληῖζουσιν AV ἄφυσσαμέναν ll. praeter BPV: ἄρυσσαμέναν Wecklein **837** post χώραν lacunam statuit Kirchhoff cum G. Hermannō ἡδ. αὔρ. grammaticis deberi ratus **840** ἡδυπνόους om ll. praeter LP³ αὔρας ἡδυπνόους V³ αἰεὶ L³: αἰεὶ rell. **843** τᾶς σοφίας Wecklein **847** ἢ φίλων ἢ πόλις ll. praeter LPΣ ἢ πόλις V³ εἰ πέλας; ἢ φίλων ci Murray **848** πόμπιμον B²L³V³ χώραν V¹ **850** μετ' ἀστῶν Jacobs: μεθ' ἀγνῶν Elmsley: μέτοικον Prinz **852** αἶρῃ ll.: em Elmsley **853s** πάντως πάντῃ σ' Nauck: πάντως πάντες ll. praeter LP, qui πάντες πάντως: πάντῃ πάντως Herwerden rectius **855** μὴ φονεύσης ll.: em Brunnk

SCHOL. **835** | VB τοῦ καλλινάου: νῦν τοῦ ἐν Ἀττικῇ μνημονεύει. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος ἐν Βοιωτίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι, καθὰ φησι Πολέμων ἐν τῇ Περὶ ποταμῶν, γράφων οὕτως [fig. 81]. '[ἐν]' Ἀθήνησιν τε Κηφισὸς καὶ ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἀργεὶ * * **837** | Bⁱ ἀνιμωμένῃ ἐπὶ τὴν χώραν καταπνεῦσαι. | VB ἀπὸ κοινοῦ τὸ κληῖζουσι, τουτέστι λέγουσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην αἰεὶ καὶ διηνεκῶς ἐνταῦθα [[ποιεῖν]] περιτιθεμένη τοῖς ἑαυτῆς πλοκάμοις πολὺν τινα κόσμον καὶ οὕτως δὴ ἑρασμίαν ἑαυτὴν 5

παρασκευάσασαν εξαποστέλλειν τοὺς ἐπὶ πᾶσαν σοφίαν ὁδηγοὺς ἔρωτας. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὡς ἔρωτικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰκότως τὸν κατὰ πάντων ἔχουσι τῆς παιδεύσεως στέφανον. 10 ὥσει ἔλεγεν· ἀεὶ δὲ ἔρωτικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οὗτοι περιτίθενται τὸν πολυανδρῆ τῆς παιδεύσεως στέφανον, μόνοι πιστευόμενοι πάντας νικᾶν τῇ παιδεύσει.

840 | VB ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν: ἀεὶ δὲ λέγουσι τὴν Ἀφροδίτην στεφανοῦσαν ταύτους εὐώδει βόδων πλόκῳ πέμπειν αὐτοὺς τῇ σοφίᾳ παρέδρους.

843 | VB παρέδρους: ἀντὶ τοῦ συνοίκους 15 παρόσον οὐκ ἐκτός εἰσιν ἔρωτος οἱ περὶ σοφίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν διακείμενοι.

846 | V πῶς οὖν ἱερῶν: πῶς οὖν τὴν τεκνολέτεραν ὑποδέξεται ἡ πόλις τῶν ἱερῶν ποταμῶν <ἦ> ἡ χώρα τῶν φίλων, τουτέστι τῶν ἡδέων καὶ ἀγαθῶν.

| VB ἄλλως: ἡ μεταξὺ τῶν ἱερῶν κειμένη ποταμῶν. τῷ προτέρῳ δὲ διαξευκτικῷ συνδέσμῳ, τῷ ἦ, τὸ ἡ ἄρδρον 20 ἔξωθεν προσθετέον, τουτέστιν· ἦ ἡ πόλις ἦ ἡ χώρα. ὁ δὲ νοῦς· πῶς ἂν οὖν σε δέξαιτο ἡ πόλις αὕτη, ἡ ἱερὸς ἔχουσα ποταμοὺς καὶ καθαροὺς παντὸς μολύσματος, ἦ ἡ τῶν κατ' αὐτὴν ἀνδρῶν προσφιλεστάτων ἡμῖν χώρα, παιδοκτόνον γενομένην καὶ ἀνοσίαν τῷ κατὰ τῶν φιλάτων φόνῳ.

847 | VB ἡ φίλων: ἀντὶ τοῦ προσφιλεστάτων καὶ φιλοξενωτάτων. οὐκ 25 εἰκῇ δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα αἰνίξῃται πρὸς ἀποτροπὴν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀνοσιότητα τοῦ φόνου, ὅτι, καίπερ φιλόξενοι πεφυκότες, πρὸς σὲ τοιαύτην γενομένην ἀξενώτατοι γενήσονται.

848 | B πόμπιμος: ἡ τὴν ἐκπεμφθεῖσαν ὑποδεχομένη, οὐκ αὕτη πόμπιμος οὔσα.

850 | Bi σὲ τὴν <μετ'> ἄλλων εὐσεβῶν [[σέ]] ἀσεβῇ οὔσαν.

851 | VB σκέψαι 30 τεκέων πλαγάν: τὴν πληγὴν, φησί, τὴν τῶν τέκνων καὶ τὸν φόνον μὴ προπετῶς δράσης, ἀλλὰ πρότερον μετ' ἡμῶν ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰ τοῦτο χρή σε δρᾶσαι.

2 δὲ om V 2s καθά—οὕτως om V 3 [[ ]] Schw. 4 lac. agnoui Preller conl. Strabon. 9, 424 5 τὰν κύπριν κληίζουσιν / V ἀπὸ V: κατὰ B 6 [[ ]] Schw.: οἰκεῖν Wil. περιτιθέναι μὲν VB: em Schw. 10 ἔχει V τῆς om V 11 οἶον ὥσει B ἔρωτα V: ἔρωτας B: em Schw. οἱ ἀθηναῖοι οὗτοι V 12s μόνοι—παιδεύσει om V 13 / om B 13—15 scholio praecedenti adi. B 14 τούτοις V εὐώδη V βόδεων VB πλόκον V πέμπει V 15ss scholio quod antecedit add. V 15 παρέδρους δὲ V praeter hoc schol. separatim exh. B παρέδρους δὲ ἀντὶ τοῦ συνοίκους 16 ἐστὶν ex εἰσὶν corr. V ὁ V σοφίαν μάλιστα V 16s διακείμενος V: <ἔρωτικῶς> διακείμενοι ci Schw. 18 <> Schw. 19 ἡ B: ὁ V 19s πότ. κειμ. V 21 ἔξωθεν προσθετέον om V ἂν om V 22 alterum ἡ om V 23 προσφιλεστάτη B ἡμῶν V 24 χώρα V: πόλις B 27 τὴν τοιαύτην V 29s ὁ τὴν ἄλλως εὐς. ἀσ. οὗ. Bi: em Schw. 30—33 bis scriptum in V 30s / om B 31 φησί om V¹ τὴν ἐκ τῶν V 32 εἰ Barnes: ἦ V¹: εἰς VB 33 χρή σε δρᾶσαι V¹: χρή σε δρᾶναι V: δρᾶσαι σε χρή B

ABV
LP

πόθεν θράσος ἢ ἴφρενός ἢ χειρὶ τέκνων σέθεν ἀντ.

καρδία τε λήψη,

δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;

πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα

860

τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν

σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσῃ,

παίδων ἱκετὰν πιτνόντων,

τέγξαι χέρα φοινίαν

τλάμονι θυμῷ.

865

IA. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔτα δυσμενὴς
οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδ' ἔγ', ἀλλ' ἀκούσομαι
τί χρῆμα βούλῃ καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

MH. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν

870

εἰκός σ', ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.

ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,

κάλοιδόρησα· ὅχετλία, τί μαίνομαι

καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ,

ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι

875

πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,

γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις

ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι

θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;

οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἷδα δὲ χθόνα

880

φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;

ταῦτ' ἐννοήσας ἡσθόμην ἀβουλίαν

πολλὴν ἔχουσα καὶ μάρτην θυμουμένη.

856 πῶς δὲ L³ ἢ φρεσὶν Beck: ἐς φόνον Wecklein: ἄφρονι σῇ
anonymus 857 τέκεσιν Usener 858 τε: σὺ Kayser 859 προσά-
γουσαν V¹ 860 ὄμμα A¹VB προσβαλοῦσα V¹: προβαλοῦσα L¹P
862 φόνον II. praeter AVΣ: φόνῳ V³ (sscr.), quod cum sequentibus
coniunxerit Brubach: ποτέ; Wecklein δυνήσῃ LPBV³ 863 ἱκέταν V¹

πιτνώντων II. praeter LPV¹ 864 χεῖρα II. cum Σ praeter L³ φονίαν L³:
 φόνιον L¹: φονίαν ABV: φόνιον P: V³ (sscr.) 865 τλήμονι II. praeter LP
 867 οὐ τὰν Porson ἀμάρτησ LP τοῦδ' εἴ³ (τοῦδ' εἴ³) II. praeter LP
 869 ἰάσων V¹ 871 γ' LP νδῖν II. praeter LP 874 βουλεύσασιν P
 878 φυτεύσων Wecklein 882 ἐννοηθεῖσ' LP

SCHOL. 856 | VB πόθεν θράσος: ἀντὶ τοῦ· τίνη λογισμῷ χρησα-
 μένη. τούτεστι· τίς σε τῶν πάντων πείσει τοσοῦτον θράσος ἐνδείναι τῇ
 σουτῆς ψυχῇ ἢ τῇ δεξιᾷ ὀπλιζομένῃ κατὰ τῶν φιλότατων παίδων. | V τὸ
 ἐξῆς οὕτως· πόθεν θράσος λήψῃ φρενὸς καρδίᾳ ἢ χειρί, κατὰ τῶν τέκνων
 σου δεινὰν προσάγουσα τόλμαν. λείπει γὰρ ἡ κατὰ. τὸ δὲ ἡ καρδίᾳ 5
 ἢ χειρὶ ἀντὶ τοῦ ἢ ἐννοία ἢ πράξει. 858 | B ἀντὶ τοῦ· κατὰ τὴν
 σουτῆς καρδίαν καὶ τὸν λογισμόν. προσλήψῃ σχήσεις. 861 | V τέκ-
 νοις ἄδακρυν μοῖραν: μοῖραν τὸν καιρόν. καὶ Ἀριστοφάνης ὅν
 ὀλβιαὶ Μοῖραι ξυνάγουσιν ἐν Βατραχοῖς [452]. 862 | B εἰ λείπει ἡ εἰς.
 οὐ καρτερήσεις. 864 | VB τέγξειαι χεῖρα φόνου: τὸ ἐξῆς· φόνου 10
 χεῖρα φονίαν. εὖ οἶδα, φησί, ὅτι οὐ καρτερήσεις τὴν ἐργάτιν τοῦ φόνου χεῖρα
 μολύναι τῷ αἵματι τῶν παίδων γονυπετούντων σε. 866 | VB ἦ κω
 κελευσθεῖς: ἦ κω, φησὶν, ὑπὸ σοῦ κελευσθεὶς καὶ μεταπεμφθεῖς. καίτοι
 γὰρ οἶδα δυσμενῇ σε, ὅμως τούτου οὐκ ἂν ἀμάρτοις, τοῦ ἐμὲ ἐλθεῖν.
 ἰδοῦ, φησί, καίπερ δυσμενῶς ἔχουσα πρὸς ἐμέ, τυγχάνεις τῆς ἐμῆς παρου- 15
 σίας καὶ κελευσάσῃ σοι οὐκ ἠπειθήσα. 867 | Bⁱ τοῦ ἐμὲ παρῆναι.
 869 | VB Ἰᾶσον, αἰτοῦμαι σε: αἰτοῦμαι, φησὶν, ἃς πεποίημαι πρὸς
 σὲ μετ' ὀργῆς ὕβρεις, βραδίως φέρειν καὶ μὴ μνησικακεῖν, ὑπομνησικόμενον
 τῆς προτέρας ἡμῶν συνηθείας καὶ ὧν ἐπράξαμεν εἰς ἀλλήλους εὐεργεσιῶν.
 871 | VBⁱ εἰκός σ' ἐπεὶ νδῖν: ἐπεὶ ἡμῖν ταῖς δυσὶν ὑπείργασται, ἀντὶ 20
 τοῦ πέπρακται, πολλὰ προσφιλή. 872 | VB ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ
 λόγων: ἐγὼ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἐπετίμησα. ὑποκρίνεται δὲ νῦν καὶ
 μετὰ εἰρωνείας ταῦτα λέγει. 879 | Bⁱ τί κακοπαθεῖν βούλομαι;
 880 | VB οὐκ εἰσὶ μέν μοι παῖδες: ταῦτα, φησί, πρὸς ἐμαυτὴν
 διείλεγμαι, ὧ Ἰᾶσον, ὅτι παῖδας ἔχω τοὺς ἐκ σοῦ καὶ οὐ δεῖ με λυπεῖσθαι 25
 τῷ νυνὶ γάμῳ, εἰδ' ὅτι καὶ φυγάδες ἐσμέν ἐκβεβλημένοι τῆς Θετταλίας καὶ
 διὰ τοῦτό με δεήσει τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν ἀσπάζεσθαι, ἔρημον οὖσαν
 φίλων.

2 πείσει om V θρ. τος. V 3 παίδων παρεσκευάσεν B 5 προ-
 σάγουσαν V: em Schw. post κατὰ exh. V: τὸ δὲ πόθεν ἀντὶ τοῦ (1)
 — τούτεστιν (2) — σεαυτῆς — φιλότατων (3) 9 ἐν Schw.: ἐνθα V 10 / B:
 οὐ δυνάσῃ παίδων V 10s φόνου χεῖρα φόνου φονίαν V 11 τῇ ἐργά-
 σει B 12 τῷ om B σε om V 13 καίτοι Schw.: καὶ VB: καὶ Wil.
 16 κελευσθεῖ B σαι om B 17 / om B 18 ὑπομνησικόμενον V
 19 πρὸς B 20s ἀντὶ τοῦ Bⁱ: ὅ ἐστι V 21 πολλὰ πρ. om V 21s / om B
 διὰ λόγων om V 25 ἔχων V 26 καὶ φυγάδες B: κατὰ φυγάδ' V
 ἐκβεβλημένης V

ABV
LP

νῦν οὖν ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς
 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἥ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμὲν οἶόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναῖκες· οὐκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς, 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεσθαι, καὶ φαμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηδ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι, κακῶν
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολλὸν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτιδακρύς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὕψιν τέρειναν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905

XO. κάμοι κατ' ὅσων χλωρόν ὠρμήθη δάκρυ·

καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

IA. αἰνῶ, γύναι, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέφομαι·

εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος

884 τ' ἐμοὶ ll.: τέ μοι Lascaris 886 ἦ et ἦν V¹: γρ. ἦ V³ 887 secl.
 Nauck ξυγγαμεῖν σοι L. cf. ΣΒ παριστάναι Hartung λεχσὶ Lenting
 890 χρῆν AB: ἐχρῆν V: χρῆ P: χρή L σ' ἐξομοιοῦσθαι V, unde ἐξ.
 σε χρῆν Prinz, σ' ὁμ. φύσιν Stadtmueller 893 τάδε LP: V³ (sscr.)
 894—923 sic transposuerit et distribuerit Prinz: IA. 908—913. MH.
 894—898. IA. 914—917. MH. 918—921. 899—905. XO. 906 s
 IA. 922 s 894 δεῦρο Elmsley 905 τερεινήν (=εἰνήν A) ll.: em Barnes
 906 κάμοι γ' ἀπ' Wecklein θερμὸν Christ. pat. 479. cf. Σ 907 μᾶσ-
 σον Cobet τὸ: τὰ Elmsley 908 οὐδ': οὐκ AL

SCHOL. **886** | Bi συμμετέχειν κοινωνεῖν. **887** | Bi ἀντὶ τοῦ·

συμπεραίνειν σοι γεγαμηκότι καὶ ὑπηρετῆσαι σοι. ἐξῆς δὲ αὐτὰ σαφηνίζει λέγουσα καὶ παρεστάναι λέχει.

891 | Bg ἀντιφιλονεικεῖν.

892 | B παριέμεσθα: παυόμεθα παραπεμπόμεθα, ὅσον· παραιτούμαι συγχωρῶ.

896 | Bg μεταβλήθητε.

899 | VB λάβεσθε 5

χειρός: τοῦτο ἡρέμα καὶ καθ' ἑαυτήν, ὡς ἐννοοῦσα τὴν ἀπῆνειαν τοῦ φόνου κατὰ τῶν παίδων. φεῦ μοι, φησί, τῶν κακῶν, ὡς ἀλγῶ τὴν ψυχὴν, ἐννοοῦσα τὸ κεκρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακόν· λέγει δὲ τὸν τῶν παίδων φόνον. ἀπὸ δὲ τούτου φαίνεται τὸ μὴ κατὰ προαίρεσιν αὐτὴν ὁρμᾶν ἐπὶ τὸν φόνον, ὅπου γε περιαλγεῖ τὴν ψυχὴν τῷ πάθει, ἀλλὰ διὰ τὸ προτεθυμῆ- 10 σθαι ἀμύνασθαι τὸν Ἰάσονα. δύναται δὲ καὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ Ἰάσονος λεγόμενον πρὸς τοῦτον οὕτως· ἀγωνιῶ καὶ πάνυ τετάρραγμαί ἐκεῖνο ἐνθυμουμένη τῶν κεκρυμμένων καὶ ἀδήλων ἀνθρώποις πραγμάτων, εἰ ζήσονται οὗτοι σὺν ἡμῖν πολὺν χρόνον· ὡς ἕτερον μὲν αὐτὴν νοεῖν, ὅπερ ἔμελλε δρᾶν, ἑτέρως δὲ ἐκδέχεσθαι τὸν Ἰάσονα, ὅτι ἄρα ἄδηλα τὰ κατὰ ἀνθρώπους καὶ 15 κεκρυμμένα.

900 | VB ὡς ἐννοοῦμαι: οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν· φαντασίαν γὰρ παρέχει τῷ Ἰάσονι ὡς κακοτεχνουῦσα. ἀλλ' ἔνεκα τῶν κοινῶν κατ' ἀνθρώπους κακῶν τὰ τοιαῦτα παρεγγωρεῖ λέγειν.

901 | VB ἄρ' ὦ τέκν': καὶ τοῦτο κατὰ διπλὴν ἔννοιαν, ἦν τε ὁ Ἰάσων ὑπολαμβάνει οὐχ ὑγιῶς καὶ ἦν αὐτὴ κρύπτει ἀληθεύουσα.

903 | VB ὡς 20

ἄρτιδακρυς: ἀντὶ τοῦ ἐτοιμόδακρυς.

ἢ προσφάτως δακρύουσα. χρὴ δὲ νοεῖν ὅτι ἐδάκρυσε μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν, ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς τύχης κατήντησε καὶ νῦν ἀναγκάζεται ταῦτα δρᾶν· ὁ δὲ Ἰάσων ᾤετο αὐτὴν δακρύνειν οἰκτείρουσαν τοὺς παῖδας ἐπὶ τῷ στέρεσθαι τοῦ πατρός.

904 | VB χρόνῳ δὲ νεῖκος: διὰ πολλοῦ, φησί, χρόνου τῆς πρὸς τὸν 25 πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποστᾶσα καὶ νῦν διαλασσομένη πλήρης γέγονα δακρύων.

905 | Bg ἀπαλήν.

906 | Bg ὑγρόν.

〈γράφεται〉

θερμόν.

909 | VB εἰκὸς γὰρ ὁργάς: πέφυκε γάρ, φησί, τὸ θῆλυ γένος χαλεπῶς ἔχειν τῷ ἀνδρὶ ἐμπορευομένῳ δευτέρους γάμους, ὅσον ἄλλοις 30 χρωμένῳ γάμοις παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας.

90

2 ὑπηρετεῖσθαι Bi: em Schw. 5s cf. ad p. 79, 25 6 καὶ om V 6s ἐνν. τῶν παίδων τὴν ἀπ. V 10s προτεθεῖσθαι V 12 οὕτως Schw.: ὅτι VB 15 ἄρ' ἄδηλά εἰσι V καὶ om B 18 κοινῶν κατ' ἀνθρ. κακῶν Wil.: κοινῶν ἀνθρώπων V: κακῶν ἀνθρ. B παρεγγωρεῖ V 19 τε Dindorf: γε VB 20 ἀληθεύουσα om V 21 ἐτοιμόδακρυς ἦ om B 22s ἐδάκρυσε—δρᾶν B: ἐδάκρυσεν ὑπομνηθεῖσα τῆς πράξεως V 23 ὥστε B: ὡς τὸ V 24 οἰκτεῖραςαν V τὰ παιδία B τοῦ πατρός ἐστερηθῆναι B post πατρός exh. V: ἐδάκρυσε δὲ ἀλγοῦσα (22)—δρᾶν (23) 27 post δακρύνων secuntur in V: ἄλλως ὁ χορὸς φησὶ τῆς πρὸς τὸν—γέγονα δακρύων 27 cf. Hesych. χλωρὸν ὑγρόν <> Wil. 28 / om B πέφυκε—30 ὑπάρχοντας post ὠνουμένου (p. 79, 7) sine lemmate inser. B 29 χαλεπὴν V: δυσμενῶς B ἐμπ. δευτ. γ. V: ἕτερον ὥσπερ εἰπεῖν ἐμπορευομένῳ καὶ περιποιουμένῳ γάμον ἑαυτῷ B

ABV
LP

γάμους παρεμπολῶντι τ' ἄλλοιους πόσει. 910

ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὺν μεθέστηκεν κέαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ,
 βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος.
 ὑμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν· 915

οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
 τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατὴρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἤβης τέλος 920

μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
 κοῦκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον;

MH. οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι. 925

IA. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.

MH. δράσω τάδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θήλυ καπὶ δακρύοις ἔφυ.

IA. τί δή, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;

910 γάμου V¹ a. corr. παρεμπολῶντος ll.: em Heimsoeth: παρεμ-
 πολῶντας Tyrrell ἄλλοιου V¹: em V³ δευτέρους πόσει Heimsoeth
 πόσεις Tyrrell. cf. Σ 911 καθέστηκεν A 912 τε Wecklein ἂ. νῦν
 χρ. AV¹ σὺν Wecklein 913 deleuerit Lenting 915 σωτηρίαν LP:
 προμηθίαν AVB 918 τᾶλλα P: τᾶλλα L: τᾶλλα rell. 922 αὕτη ll.
 praeter A¹ 923 om Wil. 924 del Lenting 926—928 post 931
 transposuit Ladewig, solum 928 Burges 926 νῦν P: νῦν rell.: em
 Barnes τῶνδ' ἐγὼ θήσω (θήσομαι B²) πέρι AVL: νῦν τ. ἐ. θ. π. P:
 τ. θ. π. D: τ. νῦν θ. π. B: τῶνδ' ἐγὼ θήσω πότμον Wecklein 927 οὕτ
 LP: οὐδὲ Wecklein 928 θήλυσ A 929 τί δῆτα λίαν LP τοῖς A¹
 a. corr.: σοῖς B

SCHOL. 910 | VB γάμους παρεμπολῶντος: πιθανῶς κέχρηται
 τῇ τροπικῇ λέξει, ἐμφαίνων ἑαυτὸν κέρδους ἔνεκα καὶ τοῦ τοὺς ἐκ Μηδείας
 παῖδας ὠφελεῖσθαι τοῦτον ὥσπερ πραγματευσάμενον ἑαυτῷ τὸν γάμον. τὸ
 γὰρ παρεμπολᾶν ἐπὶ τοῦ κερδαίνειν τίθεται. οἷον ἄλλοις γάμοις χρωμένου

παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. | VB ἄλλως: προσκτωμένου πορίζοντας. 5
 ἀντὶ τοῦ ἐμπολῶντι, γενικῇ ἀντὶ δοτικῆς. ἡ τὸ πόσει ἀντὶ τοῦ
 πόσιος, δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς. παρεμπολῶντος δὲ ἀντὶ τοῦ ὠνουμένου.
 τουτέστιν· ἄλλοις γάμοις χρωμένου. τοῦ ἀνδρός. ἰδίως δὲ εἴρηκε πόσει
 ἀντὶ τοῦ πόσιος. οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ἀντὶ τοῦ πόσει
 ἔμοῦ, ὅπερ οὐ δεῖ. **911** | B⁸ μεταβέβληται. **912** | VB ἀλλὰ 10
 τῷ χρόνῳ: ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐκ μετανοίας τὸ κάλλιστον αὐτῇ βουλεύῃ. |
 VB ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν: τὸ ἐξῆς· ἔγνωσ δὲ τῷ χρόνῳ τὴν νικῶσαν
 βουλήν. ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί, τουτέστιν· τὴν νικῶσαν βουλήν καὶ
 τῷ χρόνῳ ἔγνωσ. λέγει δὲ τὸ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῆς πρὸς αὐτὸν ὀργῆς. |
 Bⁱ τὴν κρατοῦσαν τὴν συμφέρουσαν. **917** | VB τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι: 15
 ἀντὶ τοῦ· τὰ πρωτεῖα ἀπενέγκασθαι καὶ βασιλεύσειν κατὰ τὴν Κορινθίαν
 ἅμα τοῖς ἐκ Γλαύκης τικτομένοις ὑμῖν ἀδελφοῖς. τὸ δὲ ἔτι κατ' ἐπίτασιν,
 οἷον· ἔτι μᾶλλον ὑμᾶς διαπρέψειν συναπτομένους βασιλικῷ γένει ἢ ὅσης
 ὑμῖν ἀξίας μετὴν ἐξ ἑμοῦ μόνου. **920** | Bⁱ τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας.
921 | B⁸ κρείττους. **922** | VB αὕτη, τί χλωροῖς: πάλιν εἰς 20
 τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ταῦτα. ἔδει δὲ αὐτὴν μὴδὲ κλαίουσαν εἰσάγεσθαι· οὐ
 γὰρ οἰκεῖον τῷ προσώπῳ [[τοῦτο]]· ὥμὸν γὰρ εἰσῆται τοῦτο. ἀλλ' ἐκφέρεται
 τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ ποιήσας κλαίουσαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπιθάνως γὰρ
 τὴν τοιαύτην διαχειριζομένην τὰ τέκνα εἰσάγει. ἄμεινον δὲ Ὅμηρος [τ 211]·
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα ἔστασαν'. **925** | VB οὐδὲν τέκνων: δι' 25
 οὐδέν, φησί, δακρύω ἕτερον ἢ ἐννοουμένη πῶς ἔξουσι τύχης οἱ παῖδες ἑμοῦ
 ἀναχωρησάσης. **927** | VBⁱ δράσω τάδε: ἀντὶ τοῦ· παύσομαι τῶν
 δακρύων καὶ θαρσύνω σοι. **928** | V τὸ ἐξῆς· γυνὴ δὲ θῆλυ ἔφυ καὶ ἐπὶ
 δακρύοις ἔφυ, ὅ ἐστι ἐπὶ τῷ δακρύειν καὶ ὀλοφύρασθαι. **928** | VB γυνὴ
 δὲ θῆλυ: ἀντὶ τοῦ· ἀσθενὲς τὸ γυναικεῖον γένος πέφυκε πρὸς τὰς κατα- 30
 λαμβανούσας συμφορὰς καὶ ἔτοιμον εἰς δάκρυα.

2 ἐκφαίνων B τοῦ om V 3 ὠφελήσιν B ὥσπερ Schw.: ὥς VB
 τὸν om V 4 τίθεσθαι V χρωμένου B: ἐμπορευομένῳ V 5—10 (δεῖ)
 scholio praecedenti adi. B om. ἄλλως—δοτικῆς 5 προσκτωμένοις V
 6 τὸ B: τῷ V 8 τουτέστιν—ἀνδρός om B, qui hic habet Σ 909 δὲ V:
 οὖν B 9 πόσεισ B 10s / om V cum 12ss coniunxit B, post
 ὀργῆς (14) exh. V 11 ἀλλὰ νῦν ὥσπερ B: ὥσπερ δὲ V αὐτῇ βουλεύει
 τὸ ἐξέγνωσ δὲ τῷ χρόνῳ V 12 / om B τὸ δὲ ἐξῆς ἔγνωσ δὲ τῷ
 χρόνῳ τὴν B: ἔγνωσ spat. τὴν V 13 ὁ δὲ B 13s τὴν—ἔγνωσ Schw.:
 καὶ τὴν v. β. τῷ χρόνῳ ἔγ. V: καὶ τὴν v. β. ἔγνωσ τῷ χρόνῳ B 14 αὐ-
 τὸν V 16 ἀντὶ τοῦ om B βασιλεύειν V κατὰ τὴν κορ. V: κορίνθου B
 17 ἡμῖν V 18 ἔτι V: ἔπι B διαπρέψειν V 19 με τῆς V 20 / om B
 22 τοῦτω V: [[ ]] Schw. 25 / om B initio scholii iterum habet V:
 τοῦτο ἡρέμα (p. 77, 6)—κακῶν (p. 77, 7) οὐδὲν γὰρ V 26 ἡ om B
 δὲ πῶς B οἱ π. ἐξ. τύχ. V 26s ἀναχ. ἑμοῦ B 27 πεπαῦσομαι Bⁱ
 28 θαρρῆσω Bⁱ 28s scholio praecedenti adi. V 28 τὸ δὲ V 29 quidni
 ὀλοφύρεσθαι ἔ 30 ἀσθενέας φησι B πέφ. γέν. B

- ABV
LP MH. ἔτι κτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχου τέκνα, 930
ἔσθ' ἰθὺς μ' οἴκτος εἰ γενήσεται τάδε.
ἀλλ' ὦν περ οὖνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
κἄμροι τάδ' ἐστὶ λῶστα, γινώσκω καλῶς, 935
μήτ' ἐμποδὼν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις,
ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῆ,
παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. 940
- IA. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρή.
MH. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
IA. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ.
MH. εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία. 945
συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι καὶ γὼ πόνου·
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολύ,
λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν 950
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἐν ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρὸς τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς ὁμεινέτου
κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955
λάζυσθε φερνάς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νύμφη δότε
φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

930 ἐξηύχουν ll.: em Scal. 933 τῶν δὲ νῦν Herwerden μεμνή-
σομαι u. l. A 934 ἀποστελλεῖν L¹P 938 ἀπαροῦμεν Elmsley 939 παῖ-

δας Brunck ἐκτραφῶσιν A 942 δάμαρτα σὴν κέλευσον αἰτ. πάρος
 Prinz κέλευε συνδεῖσθαι πατρός Wecklein 943 del Barthold Wecklein
 945 Medeae tribuunt VΣ: Iasoni rell. πολλῶν Nauck 949 eiecit
 Bothe δὲ A¹ καὶ πλόκον om A¹: καὶ στέφος add. al. man. im πλό-
 κον: στέφος LP 953 γ' LP: om B 955 πατὴρ πατρὸς LP ἐκγόνοις
 ἔχειν (uel γέρας) Stadtmueller 956 ad φερνάς cf. etym. m. p. 790
 χέρα V¹B 957 τυράννων B 958 λέξεται Fr. W. Schmidt

SCHOL. 930 | VB ἔτικτον αὐτούς: σύγγνωθί μοι, φησί,
 δακρυούσῃ· ἔτικτον γὰρ αὐτούς. νῦν δὲ ὅτε ἐδάρισον τοὺς παιδας τὸ
 ἀσφαλὲς ἔξειν τοῦ ζῆν εἰς τοῦτο παρελθόντας ἡλικίας καὶ τῆς ἐν βρέφεσιν
 ἐπισφαλοῦς ἀνατροφῆς ἀπαλλαγέντας καὶ λοιπὸν ἐσεμνυνόμεν παῖδας ἐγγὺς
 ἡβῶντας ἔχειν, τότε δι' ἕτερον ἀγωνιδῶ εἰ τὸ ἀσφαλὲς αὐτοῖς τῆς σωτηρίας 5
 ὑπάρξει ὑπὸ μητρυιᾶν γενομένοις. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει. 931 | VB εἰσηλθὲ
 μ' οἴκτος: ἐν γὰρ τῇ βραχείᾳ ἡλικίᾳ ἐν πλείονι ἐπισφαλείᾳ ζωῆς εἰσιν
 οἱ ἄνθρωποι. | B ἀγωνιδῶ, φησίν, εἰ ζήσονται. 935 | B κάμοι
 τάδ' ἐστὶ λῶστα: ἀντὶ τοῦ· καλῶς ἔχειν κρίνω μετὰ γνώμης ὑμῶν,
 σοῦ τε καὶ τοῦ Κρέοντος καὶ τῆς τούτου θυγατρὸς, οἰκῆν τὴν Κορίνθον. 10
 ἢ οὕτως· κάμοι αὐτῇ συναρέσκει. 942 | VB σὺ δ' ἀλλὰ σὴν: τὸ
 ἐξῆς· ἀλλὰ σὺ τὴν γυναῖκα κέλευσον αἰτήσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ
 τοὺς παῖδας μὴ ἀπελαθῆναι τῆς Κορίνθου. 944 | B¹ προσδοκῶ.
 τὸ δὲ σφέ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ. 945 | VB εἴπερ γυναικῶν: ἀντὶ τοῦ
 τῶν φιλάνδρων, οἷον· εἴπερ φίλανδρός ἐστι, πάντα σοι πεισθήσεται ἡ 15
 Γλαύκη. 947 | VB ἂ καλλιστεύεται: ἅπερ προτιμᾶται καὶ
 κάλλιστα νομίζεται τῶν νῦν δώρων παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ πολὺ πρὸς
 τὸ καλλιστεύεται. ἡ πολὺ ἀντὶ τοῦ πάνυ. 950 | B παῖδας
 φέροντας: ἀλλ' ὅσον οὐδέπω, φησί, δεήσει τῶν θεραπεύοντων τινὰ ἅμα τοῖς
 παιδίοις ἀποκομίζειν τὰ δῶρα τῇ Γλαύκῃ. 955 | VB πατρὸς 20
 πατὴρ: ἦτοι ἀντὶ τοῦ γονεῦσιν, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὲν ἐκγόνοις, τουτέστι παισίν,
 <ἑμαυτῆς δὲ γονεῦσιν>, ἵνα τοῦτο λείπῃ. 956 | VB φερνάς: φερνὴ
 ἡ προῖξ. λάβετε, φησί, τὴν ἐμὴν φερνὴν, ἣν εἰσηνεγκάμην τῷ πατρὶ ὑμῶν,
 καὶ ἀποκομίζετε τῇ νύμφῃ. 958 | VB φέροντες· οὗτοι δῶρα:
 τοῦτο διπλὴν ἔχει τὴν ἔννοιαν, μίαν μὲν, ἣν ὁ Ἰάσων ἐκδέχεται, ὅτι οὐκ 25
 ἀπόβλητα αὐτῇ τὰ δῶρα, ἀλλὰ θαυμαστά· ἑτέραν δέ, ἣν αὐτὴ κρύπτει,
 ἀντὶ τοῦ· οὐ γελάσει τὸ δῶρον ὡς ἀσθενές· ἀναιρήσει γὰρ αὐτῇ.

3 ἔχειν B τοῦτο γὰρ V 4 ἐγγὺς om B 5 εἰ B e corr.: εἰς V:
 B a. corr. 6 γινόμενοις B 7 ἐπισφαλείᾳ tempt. Schw.: δειλία V:
 ἀδείαι B 11s τὸ ἐξῆς om V 12 σὺ om B σὴν? 15 τῶν om B
 σοι scholiasta, quasi a Medea dicta sint, nisi μοι scrib. 15s ἡ Γλ. om B
 20s / B: παῖδας φέροντας / V 21 ἡ τοῖς αὐτοῦ γ. V ἐγγόνοις B
 22 < > Schw. / om B φερνὴ τις ἐστίν B 23 φερνὰν V εἰση-
 νέγκαμεν V 24 / om B

- ABV
LP
- IA. τί δ', ὦ ματαῖα, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείον πέπλων, 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοι λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
- MH. μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείστων μυρίων λόγων βροτοῖς. 965
κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὔξει θεός,
νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παιδῶν φυγὰς
φυγῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
πατρὸς νέαν γυναικα, δεσπότην δ' ἐμήν, 970
ἰκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
ἐς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975
- XO. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παιδῶν ζῶας, στρ.
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἄταν·
ξανθοῖ δ' ἄμφι κόμα θήσει τὸν Ἄϊδα 980
κόσμον αὐτὰ χερσὶν [[λαβοῦσα]].
πείσει χάρις ἀμβροσίους τ' αὐγὰς πέπλων ἄντ.
χρυσότευκτόν <τε> στέφανον περιδέσθαι·
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει. 985
τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται

960 βασιλείων PV³: βασιλικὸν Wunder 963 ἐγώ: ὅτι L 964 ἔπος
uel φάτις Sybel 966 ἄξει A 968 ψυχᾶς V¹ 969 εἰσελθόντες AV
πλησίους L¹P 970 τ' ll.: em Elmsley 971 φυγεῖν LP 972 φέροντες L
973 ἐκείνην AV¹B: ἐκείνη Wecklein 976 ζωᾶς ll.: em Porson 977 ἤδη:
οἶδα L¹ 978 ἀναδέσμων ll.: em Porson: ἀναδεσμῶν Elmsley 979 δύστη-
νος AVB: ἄ δύστανος LP 980 ἄττα ll.: em Brunck 981 αὐτῇ AV: om B

[[ ]] Nauck: defendit Schroeder 983 ἀμβρόσιος τ' (τ' om V¹B) αὐγὰ
 ll.: em v. Arnim πέπλου P: V³ (sscr.) 984 χρυσεοτευκτὸν ll.: em
 Reiske: χρυσέων τ. Murray <τε> Elmsley Reiske 985 δ' om AV
 παρα- plerique νυμφοκοσμήσει A¹BLV³Σ

SCHOL. 962 | VB εἶπερ γὰρ ἡμᾶς: εἶπερ, φησί, τῷ ὄντι πᾶσα
 γυνή ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ τινὸς λόγου [[κρίνειν]], προτιμήσει καὶ χρημάτων
 τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρί. ἢ ἰδίᾳ νοητέον καὶ ἐπὶ τῆς Γλαύκης, εἶπερ
 με τῷ ὄντι στέργει ἡ γυνή, καὶ ἄνευ τοῦ λαβεῖν τὰ δῶρα πεισθῆσεται.
 966 | VB κείνης ὁ δαίμων: ἀντὶ τοῦ ἡ εὐδαιμονία, τουτέστιν· 5
 ἐκείνη καιρὸς εὐδαιμονεῖν, ἡμῖν δὲ ταῦτα οὐκ ὀκνέωται ὥς δυστυχοῦσιν.
 967 | VB νέα τυραννεῖ: ἀντὶ τοῦ· ἡ Γλαύκη, φησί, νέα οὖσα τὴν
 ἡλικίαν ἄρχει καὶ κρατεῖ. αἰνιγματωδῶς δὲ τοῦτο, ὥς τοῦ Ἰάσονος διὰ τὸ
 νέον τῆς ἡλικίας προτετιμηκότος τὴν Γλαύκην. 968 | VB ψυχῆς ἂν
 ἀλλαξάιμεθ': ἀντὶ τοῦ· ἐλοίμην ἂν καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς 10
 παῖδάς μου ἀπελαθῆναι. καὶ τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν. 972 | VB κόσμον
 διδόντες: καὶ τοῦτο ἀπιθάνως, τὸ παρεγγυᾶσθαι τοῖς παισὶν ἐντελλομένην
 ἐκείνη αὐτῇ διδόναι, ὑπόληψιν ἔχουσαν φαρμακίδος. | V τοῦδε γὰρ
 μάλιστα: ἔνεκεν τοῦδε, τοῦ μὴ φεύγειν ὑμᾶς, δεῖ αὐτὴν λαβεῖν τὰ
 δῶρα. 976 | V νῦν ἐλπίδες: ἐκ τοῦ ἀπελθεῖν τὰ δῶρα πείθεται ὁ 15
 χορὸς ὅτι μέγα κακὸν γενήσεται ἐξ οὗ ἀναγκασθῆσεται ἡ Μήδεια πάντως
 φονεῦσαι τὰ τέκνα. | VB παίδων ζωᾶς: ἀντὶ τοῦ· οὐκέτι μοι ἐλπίδες
 τοῦ ζῆσεσθαι τοὺς παῖδας. 980 | VB θήσει τὸν Αἰδα κόσμον:
 θάνατον, φησί, μᾶλλον περιθήσεται ἢ κόσμον. 982 | VB αὐγὰ: τὸ
 ἐξῆς· χάρις ἀμβρόσιος τε αὐγὰ πέπλων πείσει περιθέσθαι χρὸν χρυσότευκτον 20
 στέφανον. | V ἀμβρόσιος: ἀντὶ τοῦ ἀμβροσία θεία. αὐγὴ δέ, ἡ
 λαμπτηδών, [[τοῦ χρυσοῦ στεφάνου καί]] τῶν πέπλων πείσει αὐτὴν ταῖς
 ἰδίαις χερσὶ λαβοῦσαν περιθέσθαι ταῦτα, ἵνα <ἐν> τῇ τοῦ παντὸς σώματος
 διακοσμήσει καὶ ἡ κεφαλὴ πρὸς ἀξίαν κοσμηται. 985 | VB νερτέροις
 ἡδη: ἀντὶ τοῦ· παρὰ ταῖς νερτέροις καὶ ταῖς κατοικομένοις αὐτὴν κοσμήσει 25
 ταῦτα τὰ δῶρα. νυμφοκοσμήσαι δὲ ἔστι τὸ τὴν νύμφην κοσμήσαι.
 νυμφοκοσμήσει οὖν ἀντὶ τοῦ νυμφευθῆσεται. 986 | Bi τὸν
 ἄφυκτον ὀλεθρόν φησιν.

2 λόγου τινὸς B [[ ]] Schw. 6 ἡμῖν—δυστυχοῦσαν om B
 8 ἐπιπλητικῶς B διὰ om V 11 μου ἀπελασθῆναι V: ἀπελαθῆναι μου B
 12 πιδανθῶς VB: em Schw. 13 ἔχουσα VB 17s cum praecedentibus
 coniunxit V 17 ἀντὶ τοῦ om V μοι εἰσὶν V 18 ζ. τὰ τέκνα V:
 σώζεσθαι τοὺς παῖδας B 19 l om B 19s αὐγὰ—πέπλων Schw.:
 αὐτὴ χερσὶν λαβοῦσα: αὐτὰ χάρις ἀμβρόσιος τε αὐγὰ πέπλων V: αὐτὰ
 πέπλων: τὸ ἐξῆς αὐτὰ χάρις ἀμβρόσιος πέπλων B 21—24 praecedenti
 applicauit Σ V 21 ἀμβρόσιος δὲ V αὐτὴ V: em Schw. 22 [[ ]] Schw.
 23 <> Schw. 24 νεκόσμηται V: em Schw. 24s l om B

ABV
LP

καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἔταν δ'
οὐχ ὑπεκφεύζεται.

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε στρ. 990

κηδεμῶν τυράννων,

παισὶν οὐ κατειδῶς

ὀλεθρον βιοτᾶ προσάγεις, ἀλόχῳ τε σᾶ στυγερὸν
θάνατον.

δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχῃ. 995

μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ἀντ.

ὦ τάλαινα παιδῶν

μᾶτερ, ἃ φονεύσεις

τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεγέων, ἃ σοι προλιπὸν
ἀνόμους 1000

ἄλλα ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἷδε σοὶ φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χερσὶν
ἐδέξατ'· εἰρήνῃ δὲ τᾶκεῖθεν τέκνοις.
ἔα.

τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς; 1005

[[τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;]]

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑΙ. τὰδ' οὐ ξυνῶδᾶ τοῖσιν ἐξηγγελέμενοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὖθις. ΠΑΙ. μὲν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010

988 ὑπεφεύζεται P: ὑπερφεύζεται AVB 993 ὀλέθριον ll. praeter L
βιοτὰν ll. praeter B¹V³Σ 994 στ. θ. στυγερᾶ στυγερὸν A 995 δύστανε,
μοίρας alii παροίχει ll. 998 φονεύεις V 999 εἵνεκε V 1001 ἄλλῃ
ll.: em Matthiae 1002 πρσ. tribuerunt ll. praeter VLP 1005. 1009.
1012 eqs πρσ. nota insigniti in AB, solus ut uidetur 1005 in V 1005 ἔα
Medeae tribuunt ll.: paed. Kirchhoff 1006 e 923 confictum censuit
Valckenaer ἔστρεψας B 1007 del Nauck. cf. 924 1008 αἶ αἶ BP:
αἶ αἶ L: αἶ αἶ αἶ αἶ V: αἶ αἶ αἶ A 1009 αἶ αἶ ll. praeter L (αἶ αἶ)
ἀγγέλων V: ἀγγέλω LP 1010 δ' om V¹

SCHOL. **990** | VB σὺ δ', ὃ τάλαν: τοῦτο πρὸς τὸν Ἰάσονα ἀποτείνει. κηδεμὼν δὲ παρὰ τὸ κῆδος, ἀντὶ τοῦ γαμβρέ. σὺ δέ, φησὶν, ὃ ἐπ' ὀλέθρῳ γενόμενε νυμφίε τῆς Γλαύκης καὶ ἐπιγαμβρίαν οὐκ εὐτυχῇ ταύτην πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐσχηκώς, ὤλεθρον τοῖς αὐτοῦ παισὶ καὶ τῇ νύμφῃ κατασκευάζεις, οὐ συνεῖς τὸ ἐπ' ὀλέθρῳ μηχανήμα. βιοτ᾽ δὲ 5 παισὶν, ἀντὶ τοῦ τῇ ζωῇ τῶν παίδων. | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· ὃ ἐπὶ κακῷ σου νυμφευσάμενε. **991** | Bⁱ οὐ γινώσκων τῇ τῶν παίδων βιοτῇ ὤλεθρον προσάγεις. **995** | VB μοίρας ὅσον παροίχη: μοίρας ἀντὶ τοῦ πρόποντος. καὶ τοῦτο δὲ πρὸς Ἰάσονα ἀποτείνει. τινὲς δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν· ἵνα φονεύσῃς τὰ παιδία σου. τὸ δὲ παροίχη, παρελθεῖν πεποίηκας, ὃ 10 Ἰάσον, πολὺ μέρος τῆς θανατηφόρου μοίρας τῇ Γλαύκῃ ὡς ἐγγὺς εἶναι τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ· τὸν καιρὸν τοῦ θανάτου τῇ Γλαύκῃ συνήγαγες καὶ πλησίον εἶναι πεποίηκας, συγχωρήσας ὑπ' ἀγνοίας ἀποκομισθῆναι τὰ δῶρα. μοίρας δὲ τῆς θανατηφόρου φησὶν. τὸ δὲ ὅσον ἀντὶ τοῦ πολὺ. | V ἄλλως: ὃ ταλαίπωρε Ἰάσον, ὅσον ἐκπέπτωκας τῆς 15 εὐμοίρας. ἢ οὕτως· ὅσον τοῦ καθήκοντος ἐξέδραμες ὡς μὴ συνιέναι ὅτι ἐπὶ φόνον τὰ τέκνα σου ἄγεις. **996** | VB μεταστένομαι δέ: ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ καὶ τὸ σὸν ἀντὶ τοῦ σοί, τουτέστι· στένω δὲ καὶ ἐπὶ σοὶ καὶ ἄλλος ἔχω. ἢ οὕτως· μεδίσταμαι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σὸν ἄλλος καὶ στένω τὴν σὴν τύχην, ἐφ' ἣ τὴν ψυχὴν ἄλγεις. λέγει δὲ τὸ διημαρτηκέναι 20 αὐτὴν τοῦ Ἰάσονος. **1002** | VBⁱ δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες: ὁ παιδαγωγὸς ἀγαγὼν τοὺς παῖδας διαλεχθέντας τῇ Γλαύκῃ λέγει· συγκεχώρηται τοῖς παισὶ σου ἔνταῦθα μέναι καὶ μὴ ἀπελαθῆναι. **1005** | B^ε συν- παραχθεῖσα. **1008** | B^ε οὐ σύμφωνα. **1009** | VB μὲν τιν' ἀγγέλλων: ἡ μὲν Μήδεια ἐννοουμένη τὸν δι' αὐτῆς ἐσόμενον τοῖς παισὶν 25 αὐτῆς θάνατον ἐστύγναξεν, ὁ δὲ παιδαγωγὸς νομίζων αὐτὴν ἐφ' ὅς ἀπήγγειλε λυπεῖσθαι φησιν· ἄρ' οὖν μὴ οὐ χρηστά σοι ἀπήγγειλα, ἀλλὰ ἐσφάλην, νομίσας εὐαγγελίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτα. | B^ε συμφορὰν. **1010** | B^ε ὑπολήψεως.

5 βιοτὰν V: -τᾶν B 8 I om B μοίρας ἀντὶ V: τοῦτέστι B 9 Ἰάσονα B: αὐτὸν V τινὲς Schw.: τί VB 10 <ὅσον μοίρας παροίχη> ἵνα ex. gr. suppl. Schw. τέκνα B 11 πολυμερῶς V 12 ἀντὶ τοῦ Schw.: ἀφ' οὗ VB 14 τὰς θανατηφόρους μοίρας V 16 ἐξέδραμε V 17 I om B 18 τοσόν μοι τουτέστι B (om cett.) 19 ἢ οὕτως om B τὸν V 21 αὐτὴν om B τῶν V I om B 22 ὁ—λέγει V: ἀντὶ τοῦ Bⁱ 23 adi. Bⁱ: ὁ παιδαγωγὸς δέ ἐστίν ἐνεγκὼν τοὺς παῖδας ἤδη διαλεχθέντας πρὸς τὴν γλαύκην 25 ἐννοοῦσα B 25s δι'—ἐστύγναξεν V: ὅσον οὐδέπω μέλλοντα δι' αὐτὴν ἔσεσθαι φόνον τοῖς παισὶν εἰστήκει κατε- στυγνασμένη B 26 θάνατον Schw.: θ. φόνον V ἐνόμιζεν B 27 φησὶ post οὖν coll. B ἀλλὰ V: καὶ B 28 πρὸς δὲ ταῦτα B: προσέτα sscr. ττ V

- ABV
LP
- MH. ἡγγειλας οἷ' ἡγγειλας· οὐ σὲ μέφομαι.
 ΠΑΙ. τί δαὶ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
 MH. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
 ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
 MH. ἄλλους κατὰξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 ΠΑΙ. οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
 κούφως φέρειν χρή θνητὸν ὄντα συμφοράς.
 MH. δράσω τάδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρή καθ' ἡμέραν. 1020
 ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
 πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
 εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.

1011 οἷον V¹ 1012 δὲ VP¹: δὴ P³: δ' αὖ Christ. pat. 731 κατη-
 φές Cobet Wecklein. sed cf. Hom. X 293 π 342 σοῦ δακρυρροεῖ
 Wecklein 1013 πολλή 'στ' Wecklein 1015 κάτει Porson: κρατεῖς ll.
 cum Σ 1017 τῶνδ' A 1018 δεῖ A 1021 ἔστιν ἡ π. A 1023 αἰεὶ
 ll. praeter BLP 1026 λουτρά Burges λέκτρα πορσύναι τε Kaibel
 1026 s λέκτρ' ἀγῆλαι ceteris deletis Bothe 1027 ἀνασχεθεῖν ll. praeter
 AV¹ post 1027 unius uersus spatium uacuum in A

SCHOL. 1012 | Bi κατηφές ποιεῖς καὶ καταστυνάζεις.
 1013 | VB πολλή μ' ἀνάγκη: διπλῇ πάλιν ἡ ἔννοια, ὥς μὲν πρὸς
 τὸν πρέσβυν ὅτι χωρὶς τῶν τέκνων φεύξεται καὶ καταλείψει αὐτά, ὥς
 δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὅτι φονεύσει αὐτά. | VB πολλή μ' ἀνάγκη:
 λείπει τὸ ὀδύρεσθαι· ἀνάγκη, φησί, πολλή μοι ὀδύρεσθαι ἐπὶ τοῖς παροῦσι 5
 κακοῖς. ὑπὸ τε γὰρ τῆς ἐμῆς ἀνοίας καὶ τοῦ παρὰ τῶν θεῶν χόλου τὰ
 κατ' ἐμὲ κακῶς διάνκειται. ταῦτα δὲ λέγει προπέτειαν ἑαυτῆς κατα-
 γινώσκουσα. κατεμέμψατο ἑαυτῇ ἐπὶ τῇ τῶν δώρων ἀποστολῇ. εἰ γὰρ
 ἔμελλεν ἀποθανεῖν ἡ Γλαύκη, ἀνάγκη ἦν φονεῦσαι τὴν Μήδειαν τὰ ἑαυτῆς
 τέκνα, ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλων τοῦτο γόνηται· ὅπερ αὐτὴ ἐλυπεῖτο μετα- 10
 νοῦσα, αὐτὸς δὲ ᾤετο αὐτὴν ὀδύρεσθαι, ὅτι φυγὰς ἔμελλε γίνεσθαι.
 1015 | VB θάρσει: κρατεῖς: ἔτι θαρσεῖν ὀφείλεις. καὶ γὰρ εἰ φεύγειν

μέλλεις, ἀλλ' οὖν τῇ τῶν παίδων ὑποστάσει καὶ ζῳῇ πάλιν συμβιώσῃ. τὸ γὰρ ἔστι τὸ μέλλον δηλοῦν. τὸ δὲ κρατεῖς ἀντὶ τοῦ νενίκηκας.

1016 | VB ἄλλους κατὰξω: τὸν ἐσόμενον τῶν παίδων φόνον πάλιν 15 προσδύρεται, ἀσήμεως δέ, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνιέναι τὸν παιδαγωγόν. τὸ μὲν οὖν ἄλλους ἀντὶ τοῦ τούτους, τὸ δὲ κατὰξω ἀντὶ τοῦ εἰς Ἄιδου πέμψω.

1017 | VB οὗτοι μόνη σύ: ἡ μὲν ἔλεγεν ὅτι πρὶν εὐτυχῆσαι ὑπ' αὐτῶν, ἄλλοτρίους μου γενομένους τοὺς παῖδας πέμψω εἰς Ἄιδην· ὁ δὲ πρέσβυς τὸ κατὰξω νοεῖ ὅτι πέμψω πρὸς τὸν Ἰάσονα ἡλλοτριωμένους μου τοὺς 20 παῖδας.

1018 | VBⁱ κούφως φέρειν χρή: πάλιν οὐδὲν ἤττον μὴ συνεῖς τὸ εἰρημένον οἶεται αὐτὴν ὀδύρεσθαι τὴν ἑαυτῆς ἑξορίαν.

1021 | VB ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι: τοῦ σφῶν τὸ πλήρες σφῶν, τουτέστιν ὕμῶν τῶν δύο. τὴν μὲν πόλιν, φησὶν, τήνδε ὑμεῖς οἰκήσετε, ὦ τέκνα, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον δι' αἰῶνος. λέγει δὲ ἀσήμεως τὸν Ἄιδην, καὶ πάντα δὲ 25 τὰ ἐξῆς αἰνιγματωδῶς ὁμιλεῖ ὑπὲρ τοῦ μὴ αἰσθῆσθαι τὸν παιδαγωγόν. τὸ δὲ ἐν ᾧ πρὸς τὸ οἰκῆσετε συναπτέον, τουτέστιν· ἐν ᾧ, τῷ Ἄιδι, οἰκήσετε ἀπολιπόντες ἐμέ.

1027 | VB εὐνὰς ἀγῆλαι: Φρόνιχος ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ εὐξασθαι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει [Pac. 399]· διὰ παντός, ὦ δέσποιν', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰε'. καὶ Ἑρμιππος Ἀρτοπώλιδι 30 [fig. 8]· φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ'. δηλοῖ καὶ τὸ τιμῆσαι. ἄγειν γὰρ τὸ τιμᾶν φασιν· ἐν πρώτοις ἄγω'. καὶ [Soph. OR 775] ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ'.

| VBⁱ ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ παρασκευάσαι καὶ συναγαγεῖν. ἀνασχεδεῖν δὲ ἀνατείνειν. αὐθαδεῖας δὲ ἀπονοίας αὐταρεσκείας.

35

1 καταστενάζεις Bi 2 I om V διπλῇ—ἐννοια om B ὥς B: ἡ V 3 πρεσβύτην B χωρὶς—καὶ om B 4 τὴν om B I om B 4—11 scholio superiori adiunxit B 5 λείπει δὲ B: διὰ V πολλή—ἐπὶ om B 6 κακοῖς κλαίειν B γὰρ om V τῶν om B 8 καὶ ἐμέμψατο ἑαυ sscr. τ V: em Schw.: om B 8ss εἰ—τέκνα V: ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλεν ἡ γλαύκη ἀπόλλυσθαι καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθαι B 10 ἄλλου B 10s ὅπερ—μετανοοῦσα V: αὕτη μὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ μετανοεῖ B 12 καὶ γὰρ εἰ καὶ B 12s φύγειν μέλλεις B: φυ sscr. γ V 13 ἀλλ' οὖν om B πάλ. συμβ. V: ὅμως ἰσχυρὸν ἔχει τὰ κατὰ σέ καὶ εὐέλπισ εἰ τούτοις πρὸς τὸ μέλλον συμβιδῶναι B 14 τὸ μέλλον δηλοῖ V: καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος κεῖται B δὲ V: οὖν B νενικηκώς V: νενίκηκας καὶ εὐτύχηκας τὸ ὅσον ἐπὶ ταῖς τέκνοις καὶ εὐέλπισ εἰ πρὸς τὸ μέλλον B 17 δὲ om V ἀντὶ τοῦ om V πέμψω εἰς τὸν Αἶδην B 18 I om V εὐτυχῆσω V 19 μοῦ B: μὲν V τοὺς παῖδας om V τὸν Αἶδην B παιδαγωγὸς B 20 ἐννοεῖ B ὅτι πέμψω V: ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψω B τοὺς ἄλλοτριωμ. μου π. V 21 sub finem add.: ἴν' ἦι τὸ ἄλλους ἀντὶ τοῦ ἄλλοτρίου B 27 ᾧ om B 28—33 cf. lex. Bachm. p. 11, 18s Suid. s. u. ἀγῆλαι etym. magn. p. 9, 52 30 δέσποτ' Aristoph.: πότνια lex. Bachm. Suid. ἀρτοπώλιδι V 31 οἶους ἐγώ lex. Bachm. Suid.: ἰοῦσ' ἔσω B: εἴσω ἰοῦσ' V τιμῆσαι V 32 φησὶν V ἐν—33 ἐκεῖ om B 32 ἄγω Dindorf: ἐγώ V 33 μέγιστοι V 33s ἐκεῖ ἡ ἀγῆλαι eqs V 34 ἀνασχέσθαι Bi: em Schw. 34s ἀνασχ.—αὐταρ. om V

ABV
LP

ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
 ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμεν,
 ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
 στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγιδόνας.
 ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
 καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
 ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὅλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
 λυπρὸν διάζω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
 φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
 τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναικες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. 1045
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλευματα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀζημίους; 1050
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
 τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
 χωρεῖτε παῖδες ἐς δόμους· ὅτω δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,

1030 δ' eras. in L 1032 καὶ μὴν Wecklein 1035 δὴν V
 1037 τ' ἐμοί ll.: τ' αἰεῖ uel τ' ἐγώ F. W. Schmidt: δ' ἅμα Wecklein
 1040 προσδέρκεσθ' om μ' V: ἐμ' B¹ τέκνα LPB: φίλοις rell.: sscr. L³
 1042 αἰ αἰ (αἰ αἰ L) ll. 1043 τερπνὸν B 1046 με om A τούτων:
 τέκνων ci Prinz 1048 cf. Σ 1049 ὄφλειν ll. 1052 προσέσθαι ll.: em
 Badham φρενός ll. praeter L¹P cum Σ 1054 δώμασιν ll. praeter L¹P

SCHOL. **1029** | B^g ματαίως. **1030** | V Bⁱ κατετάκην ἐφθάρην
κατεπονήθην κατεσπαράχθην. **1034** | V^g B^g κρύψειν ἐνταφιάσειν.
1035 | V^g Bⁱ μακαρίαν με οὖσαν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. **1039** | V B ἔς
ἄλλο σχῆμ': ἄλλου βίου λέγει τοῦ κατὰ τὸν Ἑλιδν, ὡς καὶ τοῖς
κατοικομένοις οὖσης τινὸς ἐτέρας πολιτείας. **1043** | V B γυναῖκες, 5
ἕμμε φαιδρόν: πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ λέγει· ἀπορῶ τί δεῖ ποιεῖν. θέλει
δὲ εἰπεῖν ὅτι τὸν φόνον οὐκέτι μου ἢ ψυχὴ τολμᾷ, ἀλλὰ λύομαι ταῖς τῶν
ὀφθαλμῶν χάρισιν, ἀτενιζόντων εἰς ἐμὲ τῶν φιλάτων. **1044** | V B οὐκ
ἂν δυναίμην: λείπει τὸ σφάζει τὰ τέκνα. καὶ ἑρρέτω, φησίν, ὁ ἐπὶ τὸ
σφάζει με τὰ τέκνα κρατήσας λογισμός. **1046** | V B τί δεῖ με 10
πατέρα τῶνδε: ἀφίσταμαι, φησί, τοῦ φόνου τῶν παίδων. οὐ γὰρ ἵνα
τὸν πατέρα τούτων λυτήσω τῷ φόνῳ αὐτῶν, ὀφείλω ἑμαυτῇ διπλασιῶν τὰ
κακά. λέγει δὲ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τοῖς παισίν. ἢ οὕτως· σαφῶς
εὐηδὲς ἔστιν ἐργαζομένην με τὸν θάνατον τοῖς φιλάτοις ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα
λυτῆσαι, αὐτὴν διπλασίαν λύπην κτήσασθαι διὰ τῆς τούτων τελευτῆς. 15
δοκοῦσι γὰρ αἱ μητέρες συμπαθέστεραι εἶναι ταῖς τῶν παίδων συμφοραῖς.
θαυμάσαι δὲ ἔστι τὸν ὑπερβάλλοντα θυμὸν, ὃν ἔχει κατὰ τοῦ Ἰάσονος ἢ
Μήδεια, ὅτι καίπερ προσδοκῶσα μειζρόνως λυπηθῆσεσθαι, ὅμως ὑπὲρ τοῦ
λυτῆσαι τὸν Ἰάσονα αἰρεῖται τούτους φονεῦν. **1048** | V B χαίρέτω
βουλευμάτα: ἔτι ἐν μετανόᾳ ἔστιν· οὐκ ἂν ἐγὼ φονεύσαιμι, φησίν, 20
ἀλλὰ μεθεῖσθω μοι ὁ κρατήσας με τοῦ φόνου λογισμός. γράφεται δὲ
καὶ παύσομαι βουλευμάτων. **1049** | V B καίτοι τί πάσχω:
ἐνταῦθα ὥσπερ ἀναζωπυροῦσα τὸν κατὰ Ἰάσονος θυμὸν λαμβάνεται ἑαυτῆς
καὶ φησι· τί δὴ πέπονθα εἰς οἶκτον ἐμπεσοῦσα τῶν παίδων; οὐ γὰρ ἐμὸν
καταισχύνειν ἑμαυτὴν ἀφείσαν ἀτιμώρητον τὸν πάντων ἐμοὶ πολεμιώτατον 25
Ἰάσονα, ἔξδον φονεύουσιν τούτους λυτῆσαι τοῦτον. ἐχθρούς οὖν λέγει
ἀντὶ τοῦ ἐχθρόν, τὸν Ἰάσονα. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ [Λ 407].
ἄλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος'. **1052** | V τὸ καὶ προσέειπαι μαλ-
θακοὺς: τὸ ἐνδοῦναι τῇ φρενὶ μου μαλθακοὺς λόγους. **1053** | V B ὅτω
δὲ μὴ θέμις παρεῖναι: ᾧτινι δὲ οὐκ εὐσεβὲς, φησίν, φαίνεται τὸ 30
παρεῖναι τῷ φόνῳ τούτῳ καὶ δέχεσθαι τοιαύτας θυσίας, οὗτος ἀπίτω.
τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντων τινῶν θεῶν χαίρόντων ἀνδροφονίαις, οἷον Ἑρινύων,
Ἄρεως καὶ τινῶν ἐτέρων. Ὀμηρος [Ε 31. 455]. Ἄρες Ἄρες βροτολογεῖ
μιαυφόνε'. τῷ δὲ αὐτῷ μελήσει συναπτεόν τὸ μὴ παρεῖναι.

2 κατεσπαράχθην om Bⁱ 3s / om B 4 καὶ V 5 τινὸς
om V 5s / om B 6 ἀπορῶ—ποιεῖν om B 8s / om B 9 τὸ V: τῷ B
10s / om B 12 φόνῳ V: θανάτῳ B 13 ἢ—15 τελευτῆς om V 16 περι-
παθέστεραι B ἐν ταῖς B 19s / om B 20 φησίν om B 21 μεθεῖσθω
μοι B: χαίρέτω V με om B 21s γράφεται—βουλευμάτων om V
22 / om B 23 τῷ κατὰ τοῦ Ἰάσονος θυμῷ B 26 ἔξδον—28 φίλος
om V 29s / om B 30 φησιν οὐκ εὐσεβὲς B τὸ om B 32 τινῶν om V
ἀνδροφονίαι B οἷον om V 33 τινῶν om V 33s Ὀμ.—παρεῖναι om V

ABV LP	αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. ἄ ἄ.	1055
	μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ ποτ' ἐργάσῃ τάδε· ἕασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων· ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε. μὰ τοὺς παρ' Ἀϊδῇ νερτέρους ἀλάστορας, οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι. [[πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή, ἡμεῖς κτενοῦμεν οἷπερ ἐξεφύσαμεν.]] πάντως πέπρακται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύζεται. καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ. ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν, καὶ τοῦσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι. παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα, δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. ὦ φιλτάτη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κάρα καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων, εὐδαιμονοῖτον — ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή, ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων. χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐ γάρ εἰμι προσβλέπειν οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.	1060
		1065
		1070
		1075

1056 ἄ ἄ sscr. ὦ ὦ A μὴ σύ γ' LP θυμέ θυμέ, μὴ ἐργάσῃ
τάδε Nauck τόδε ll. praeter LP 1058 post 1045 transposuit Hartung
καὶ μὴ μεθ' ἡμῶν G. Hermann: ἦ 'κεῖ μεθ' ἡ. Weil με V 1059 ἄδην
ll. praeter V¹B 1060 ποθ' A: πόθ' V: γρ. πῶς V⁸ τόδ' V¹
1062 s e 1240 s huc irrepsisse uidit Pierson 1063 κτανοῦμεν A¹
a. corr. VB 1064 πέπρωται LV⁸ (sscr.): δέδοκται Blaydes 1065 τε LP
1066 οἶδ' ὅτι Schaefer 1067 εἴμι νῦν τληπαθεστάτην ὁ. etym. m. cod.
Flor. 1068 seclus. Pierson 1070 ἀσπάσασθε V 1071 στόμα LP
1073 εὐδαιμονοῖτην Elmsley τὰδ' V¹: τὸ δ' Herwerden 1075 χρῶς V¹
1076 οὐ γάρ Nauck: οὐκέτ' ll. 1077 τ' ἔθ' ὑμᾶς Nauck: τ' ἔς ὑμᾶς LP:

τε πρὸς ὑμᾶς AV¹B²: τε προσμᾶς B: πρὸς ὑμᾶς Christ. pat. 875. 1611:
τ' ἐγὼ σφᾶς temptauit Murray

SCHOL. **1055** | VB χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ: πάλιν ἐνταῦθα
λύεται πρὸς οἶκτον. ἔστι γὰρ μίμησις μητρὸς οὐ προαιρέσει, ἀνάγκη δὲ τοῦ
τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι τολμώσης φόνον κατὰ τῶν φιλάτων. οὐκ ἂν οὖν,
φησὶν, ἐγὼ μολύναιμι τῷ τῶν ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι τὴν ἑμαυτῆς χεῖρα.
1058 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις. **1059** | VB μὰ τοὺς παρ' 5
Ἀιδιη νερετέρους: τοὺς καταχθονίους θεοὺς ἀλάστορας. ἀλάστορας
δέ, οὗς οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ συνεχῶς ὁρᾷ ἑαυτὴν νικωμένην τῷ
πρὸς τοὺς παῖδας οἰκτῷ, ὅρκῳ φρικωδεστάτῳ κατακλείει ἑαυτὴν πρὸς τὸ
μηδὲν ἕτερον ἢ τὸν φόνον ἐξ ἅπαντος δρᾶσαι. καὶ οὐκ ἂν, φησὶν, ἐγὼ
καταλείψαιμι τοὺς ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι. 10
λέγει δὲ ὑπὸ τῶν πρὸς γένους τῇ Γλαύκῃ. καθυβρίσαι δὲ λέγει τὸ
μετὰ αἰκίας τινὰ ἀνελεῖν. **1062** | VB πάντως σφ' ἀνάγκη: καὶ
ἐγὼ, φησί, μὴ φονεύσω τούτους, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ πάντως ἀναιρήσουσιν. εἰ
δὲ ἅπαξ χρὴ τούτους ἀποθανεῖν, κάλλιον ὅφ' ἡμῶν ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ
δοκοῦν οἱ ἐχθροὶ τιμωρίαν ταύτην λαμβάνειν παρ' ἡμῶν. οἶδε δὲ τὸ 15
εἰμαρμένον τοῖς παισίν, ὥς καὶ τὴν Ἰάσονος μοῖραν, ἐν οἷς φησιν [1387]
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένους. **1064** | Bⁱ ἀντὶ
τοῦ κέκρικται εἰμαρται. <γράφεται> πέπρωται. **1065** | VB καὶ
δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος: ταῦτα ἐκ τοῦ χρόνου ἀναλογιζομένη πρὸς
ἑαυτὴν λέγει. καὶ δὴ, φησὶν, ἡ μὲν Γλαύκη, ὥς εἰκός, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς 20
ἔχει τὸν στέφανον καὶ λοιπὸν ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ θανάτου, ἀλλ' εἴμι, μὴ μέλλω-
μεν ἦκειν ἐπὶ τὴν δυστυχεστάτην ὁδὸν τοῦ φόνου. **1068** | VBⁱ τὴν ἐπὶ
τὸν Ἀιδιην λέγει. τὸ δὲ ἔτι ἀντὶ τοῦ πολὺ μάλλον. **1073** | Bⁱ εὐδαι-
μονοῦτον μὲν, ἀλλ' ἐμεῖ. λέγει δὲ εἰς Ἀιδιην. | VB τὰ δ' ἐνθάδε:
τὰ ἐν τοῖς ζῶσι. τουτέστιν· ὁ πατὴρ αἴτιος τοῦ μὴ ζῆσεσθαι ὑμᾶς. 25
1074 | VB ἡ περίπτυξις. ἡ ἡ πρώτη θέα. ἐν τῷ περιπτύσσασθαι
καὶ καταφιλεῖν ταῦτα λέγει.

1—4 superioribus adi. V, sed praeter hoc schol. exh.: αὐτῷ μελή-
σει: πάλιν (v. 1) — προαιρέσει (2) ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς ἐχθρ. — τολμῶσαν (3)
οὐκ ἂν οὖν ἐγὼ φησὶ μολύναιμι φησὶν ἑμαυτὴν τῷ φόνῳ 1 / om V 2 τοῦ
Schw.: τῷ V: τῷ B 3 κατὰ B: ἀντὶ V 5s / om B 6 θεοὺς om V
6s ἀλάστορας — λαθεῖν om V 7s ἐπειδὴ — οἰκτῷ B: διὰ οἰκτον οὖν τὸν
πρὸς τοὺς παῖδας V 8 ἑαυτὴν κατακλείει V πρὸς — 11 Γλαύκῃ om V
12 αἰκίας ex αἰτίας B: βίας V τινὸς VB: em Schw. καὶ V 13 φο-
νεύω B πάντες ἀναιρήσωσιν V 14 τοῦτοις V ἡμῶν V 15 παρ' V:
ἐξ B οἶδε — 17 πεπληγμένους om B 18 < > Schw. 18s / om B 20 ἑμαυ-
τὴν λέγω B 21s μέλλομεν V 22 δυσχερεστάτην B 22s praecedenti
coniunxit scholio V 23 ἀντὶ τοῦ Bⁱ: ἐπὶ V 25 ἡμᾶς V 26s scholio
quod antecedit adi. B 26 προσβολὴ δὲ περίπτυξις B alterum ἡ V: ἀντὶ
τοῦ B πεπτύσσασθαι V: περιπτύσσασθαι δὲ B 27 ταῦτα λέγει om V

ABV
LP

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

XO. πολλάκις ἤδη

διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἤλθον μεϊζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θήλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν, 1085
 ἣ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
 πάσαισι μὲν οὖ· παῦρον δὲ γένος
 (<μία>) ἐν πολλαῖς εὖροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

X καὶ φημι βροτῶν οἷτινές εἰσιν 1090
 πάμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.
 οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἶθ' ἤδη βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν 1095
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
 οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις

1078 τομῆσω κακά ll. praeter L cum multis auctorum ueterum testi-
 moniis, ueluti Lucian. apol. 10 Clement. Alex. 2, 167 Galen. 5, 307. 408
 Plut. de uit. pud. 11, 533 aliorum 1079 ἐμῶν: καλῶν Stadtmueller
 1080 suspectus Sauppio 1081—1115 coryphaeo tribuit Arnoldt
 1083 ἤλυθον A 1084 εἰ ll. praeter A¹ a. corr. 1087 δὲ δὴ AVB¹:
 δέ τι L¹P: B³ (sscr.) δὲ γένος <μία> Elmsley (cf. Heraclid. 327):
 δὲ γ. <σοφὸν> Wecklein 1089 κοῦκ ll.: em Reiske 1094 μέντ ll.:
 em Porson ἀπειροσύναν ll. praeter P¹ a. corr. 1096 οὐχ οἱ AP
 μαθόντες B²: τεκόντες Elmsley 1098 οἷσιν ABP

SCHOL. 1081 | V πολλάκις ἤδη: ἀποτρέπων ὁ χορὸς τὴν
 Μήδειαν τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως διεξέρχεται τοὺς τῆς παιδοποιίας
 πόνους. 1081 | VB πολλάκις ἤδη: πολλάκις, φησί, κατ' ἐμαυτὴν
 ἐλογισάμην καὶ δι' ἀκριβεστέρων λογισμῶν προσῆλθον αὐτῇ πρὸς ἐμαυτὴν
 ἀμιλλωμένη καὶ ζητοῦσα εἰ δυνατόν καὶ τῇ γυναιεῖα φύσει ἐρευνᾶν τὰ τοῦ 5

βίου πράγματα καὶ εἰδέναι τί μὲν καλὸν τοῖς ἀνθρώποις, τί δὲ οὐ. καὶ λογισαμένη εὗρον ὅτι μέτεστι μὲν ταῖς γυναῖξί σοφίας καὶ τῆς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταλήψεως, οὐ πάσαις δέ, ἀλλ' ὀλίγαις. ὣν οὖσα μία καὶ αὐτὴ τυγχάνω καὶ λογίζομαι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀπείρους παιδοποιῶν πολλῶν προφέρειν καὶ υπερβάλλειν εὐτυχία τοὺς γεννήσαντας. ὅσοι μὲν γὰρ 10 τῶν κατὰ παιδοποιῶν μόχθων ἐντός εἰσιν, εἴτε καλὸν εἴτε λυπηρὸν οἱ παῖδες, οὐκ ἴσασιν· οἱ δ' ἔχοντες ἀνάγκη τῆς περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμελείας κατατρυχόμενοι διατελοῦσιν, πρῶτον μὲν ὅπως ἀγάγῃσι τοὺς παῖδας κοσμίως, σπουδάζοντες, δεύτερον δὲ καὶ πόθεν τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψειαν, τρίτον ἐπὶ τούτοις οὐκ εἰδότες πότερον χρηστοῖς οὖσι τοῖς παισὶν ἢ πονηροῖς 15 τὸν τρόπον μαχθοῦσι τὸν χρόνον ἅπαντα. οὐ γὰρ εὐμαρὲς συνίεναι τρόπον ἀνθρώπου, ὅπου γε τοὺς νομιζομένους εἶναι χρηστοὺς πονηροὺς πολλάκις ἐξαίφνης εὗρισκομεν. ἐν δὲ πάντων τῶν κακῶν τελευταίωτατον βούλομαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἐξευπεῖν· δῶμεν γὰρ ὅτι καὶ βίον αὐτάρκη τοῖς παισὶ κέκτηνται καὶ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας προῆλθον οἱ παῖδες καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ τὸν 20 τρόπον ἐκβεβήκασιν· εἰ [[δὲ]] δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων φθάσας ὁ δαίμων, πρὶν ὄνασθαι τῶν ἀγαθῶν, τούτους ἀρπάσσει, πῶς ἔτι λυσιτελεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων κακοῖς παῖδας εὖξασθαι τοῖς θεοῖς παρασχεῖν λύπην ἀντικρυς ὄντας. **1082** | Bⁱ σοφῶν καὶ συνετῶν. **1085** | Bⁱ πλεονάζει ὁ ἀλλὰ. ἢ ἀντὶ τοῦ δή. | V ἀλλὰ γὰρ ἔστι: πλεονάζει 25 ὁ ἀλλὰ· ἔστι γὰρ μοῦσα καὶ ἡμῖν. μέχρι δὲ τοῦ οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν ἐν μεσοσυλλαβίᾳ ἔστιν ὁ λόγος. | VB μοῦσα καὶ ἡμῖν: ἀντὶ τοῦ φρόνησις παιδείους πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰ ἀνθρώπινα. καὶ ἡμῖν οὖν, φησί, μοῦσα προσομιλεῖ σοφίαν χαριζομένη πρὸς τὸ <καί> ἡμᾶς ἀποφαινέσθαι τι περὶ τῶν ἀνθρωπίνων. **1089** | B^g ἀπαιδεύτον. 30 **1092** | Bⁱ ἀντὶ τοῦ υπερβάλλειν υπερφέρειν. **1093** | Bⁱ τῶν γεννησάντων τῶν φυτευσάντων. **1094** | V οἱ μέντ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν πολλῶν μόχθων ἀπέχονται οὐχὶ τυχόντες εἰδ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες. **1097** | Bⁱ μακράν εἰσι μὴ πειρασθέντες. **1098** | VB οἷσι δὲ τέκνων: τούτους, φησίν, ὁρῶ τῇ περὶ τοὺς παῖδας 35 ἐπιμελείᾳ συνεχεῖ καταπονουμένους.

3 φόνους V: em Schw. / om V **3—10** cum scholio praecedenti coniunxit V **4** προῆλθον B αὐτῇ πρὸς αὐτὴν B **6** ἀνθρώποις καλὸν B **7** μέτεσθαι B **9** τυγχάνω B: φημι V **10** προσφέρειν V ὅσοι—**24** ἀντι-
κρούοντας pro separato scholio habet V cum lemme: εἰδ' ἡδὺ βροτοῖς
11 τὴν παιδοποιῶν B **12** ἀνάγκην VB: em Schw. **16** τοῦτον τὸν
τρ. V: τοῦτον δὲ τ. τρ. B: em Schw. **17** εἶναι B: γῆσ V **18** ἐν B:
εὐ V τελευταῖον B **19** βία V **19—24** cf. p. 95, 3 ss et ad 95, 12
21 [[ ]] Wil. **22** ἀρπάσει B **23** τοὺς θεοὺς B **23**ς λύσιν ἀντικρού-
οντας V **27—30** cum superioribus coniunxit V **27** μοῦσα δὲ V
28 φρόνησις om V κρίνασθαι V **29** σοφίας V < > Schw. **30** ἀνθρώ-
πων VB: em Schw. **33** οὐχὶ Schw.: οὐχ' οἱ V εἰσδ' et εἴστ' V **35** / om B

ABV
LP

γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτη
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον, 1100
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
βίοτόν θ' ὀπόθεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη 1105
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτόν θ' ἡῦρον,
σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι
δαίμων οὕτως, φροῦδος ἐς Ἄϊδην 1110
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
παίδων ἔνεκεν

θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν; 1115

MH. φίλοι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην
καραδοκῶ τάκειθεν οἷ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἡρεθισμένον
δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν. 1120

ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖάν
λιποῦς ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.

MH. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη 1125
Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

1103 φαύλοις AL³ **1106** κακῶν AVB²: Σ(?) **1107** βιοτήν Nauck
Lenting δ' om ll. praeter LV³ εὔρον ll. **1108** σώματ' AP ἦλθε LP
1109 κυρῆσαι V³L³: κυρῆσαι AB: κυρῆσας V¹: κυρῆσει τύχη συμβαίη P:
κυρῆσει L **1110** γρ. οὕτως V³ sscr.: οὕτω L¹: οὕτος AVBPL³: ὁλόος
ci Prinz εἰς ll. praeter PL³ αἶδην AVB: αἶδαν LP **1111** om
Wecklein **1112** ὡς οὐ λύει Bersanetti **1113** ἐπὶ ll. praeter ALV³ (sscr.)
1116 τοι: δὴ B **1117** οἷ' ὑποβήσεται Cobet propter οἷ' ὑποβήσεται B
1118 καίτοι LP τῶν B: V³ (sscr.): τὸν rell. **1119** ὁπαδόν ll. praeter
V³ (sscr.) cum Christ. pat. 125 τ' ll.: em G. Hermann **1120** δείκνυσι
δ' ὡς ll. praeter AB ἀγγελεῖ παρὼν Christ. pat. 127 **1121** om B¹:
damnauit Lenting **1121**ss 1125. 1129. 1136 θεράποντι tribuunt ll.
praeter LP **1121** παρὰ νόμῳ τ' BV εἰργασμένον V¹ **1122**s cf.
Eustath. Od. p. 1515 **1123** αἰτοῦσ' Iortin **1126** δ' V

SCHOL. **1099** | VB μελέτη: ἡγουν τῇ καθημερινῇ ἐπιμελείᾳ. |
Bⁱ φροντίδι. **1102** | Bⁱ τὰ χρήματα τὴν οὐσίαν. **1103** | Bⁱ μετὰ
ταῦτα δέ. **1105** | V ἐν δὲ τὸ πάντων: δῶμεν γὰρ ὅτι καὶ τὸν
βίον αὐτάρκη κέκτηνται καὶ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας προῆλθον· εἰ οὖν φθάσας ὁ
δαίμων, πρὶν ὄνασθαι τῶν ἀγαθῶν, τούτους ἀρπάσσει, πῶς ἔτι λυσιτελεῖ 5
παῖδας εὐχεσθαι γεννᾶν τοῖς θεοῖς. | Bⁱ ἀντὶ τοῦ μεῖζον κακόν.
1107 | Bε ἀρκοῦσαν οὐσίαν. **1109** | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· εἰ κυρῆσειεν καὶ
τύχοι. **1110** | B τὸ δαίμων τῷ θανάτῳ συναπτέον. δαίμονα γὰρ
τὸν θάνατον ὠνόμασεν. φροῦδος δέ, ἐπεὶ ἄδηλος ἀνθρώποις ὁ θάνα-
τος. **1111** | Bⁱ προπέμπων ἀποκομίζων. **1112** | VBⁱ πῶς οὖν 10
λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις: ἡ οὖν συλλαβὴ νῦν σύνδεσμός ἐστι παραπληρω-
ματικὸς ἀντὶ τοῦ δῆ. **1114** | Bε παιδοποιᾷς. **1115** | Bⁱ προστι-
θέναι. **1116** | Bⁱ τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγ-
ματος. **1119** | VBⁱ πνεύματ' ἡρεθισμένον: παρωξυμμένον. οἱ
γὰρ πνευματιῶντες ὀξέως καὶ συνεχῶς ἀναπνέουσιν. | Bⁱ τὸ ἄσθμα 15
αὐτοῦ τεταραγμένον. **1122** | VB μήτε ναῖταν: καταχρηστικῶς τὴν
ναῦν ἀπήνην ὠνόμασεν· ἀπήνη γὰρ κυρίως ἡ ἄμαξα. ὅχον δὲ λέγει τὴν
ὄχημα. ὁ δὲ νοῦς· εἶτε διὰ νεῶς εἶτε δι' ὀχήματος εἶδ' ὅπως οὖν φεῦγε.
1124 | V τί δ' ἄξιόν μοι: ὅψ' ἐν ἀναγνωστέον. τινὲς δὲ εἰς τὸ τί
δὲ στίζουσι, τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν.

20

1 οὖν V: τοὔτῃσσι B: em Schw. 4 εἰ Schw.: ἐὰν V 8 τὸ:
τῷ B 11 νῦν om V 12 πῶς δῆ B addit V: πρὸς (p. 93, 22) — (23 s)
τοὺς θεοὺς π. λ. χαλεπὴν ἀντικρούοντας: addit B: τοὔτῃσσι πῶς λυσιτελεῖ
εὐξασθαι τοῖς θεοῖς παῖδας παρασχέιν λ. χ. ἀντικρούοντας 13 τὴν τύχην
post πράγματος coll. Bⁱ: em Wil. 14 / om B 15 πνεύματα ὄντες V
16 / om B 16s νῦν τὴν ν. B 17 λέγει B: κυρίως λέγεται V 18 εἶδ'
ὅπως οὖν om V

ABV
LP

MH. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.

ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ καὶ μαΐνη, γύναι,
ἤτις, τυράννων ἐστίαν ἤκισμένη,

1130

χαίρεις κλύουσα καὶ φοβῆ τὰ τοιάδε;

MH. ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
λέξον δ' ὅπως ὄλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

1135

ΑΓΓ. ἐπεὶ τέκνων σὼν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἦσθημεν ὥπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος
σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρὶν.

1140

κυβεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἡδονῆς ὕπο

στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμεν.

δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,

πρὶν μὲν τέκνων σὼν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,

1145

πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·

ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα

λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηγίδα,

παίδων μυσσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς

ὀργὰς ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος

1150

λέγων τὰδ'· οὐ μὴ δυσμενὲς ἔση φίλοις,

παύσῃ δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,

φίλους νομίζουσ' οὐσπερ ἂν πόσις σέθεν,

δέξῃ δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρός

φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν;

1155

1130 τύραννον V³ οἰκίαν ll. (cum Σ?) praeter LP ἡκισμένην
VB: Σ(?) 1131 τ' οὐ Kuiper 1132 τοῖσι Haun.: τοῖσδε Lascaris
1134 δὲ πῶς LP 1135 τέρψειαν V¹ 1136 cf. Eustath. ll. p. 250

1137 σὺν π. δῶρ' ἔχοντε v. δ. Stadtmueller 1139 οἴκων Weil e Σ
 πολλὸς om B 1141 κύνει ll.: ἐκύνει Wecklein 1144 δέσποιναν ἦν
 V¹ a. corr. 1150 ὀργάσ τ' LP νεάνιδος χόλον ll. praeter LPB
 1151 οὗ V

SCHOL. 1129 | VB τί φῆς, φρονεῖς μέν: πῶς, φησίν, εἴπας τοῦτο; ὅτι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φρονεῖς καὶ οὐκ ἐξέστηκας, δῆλον· θαυμάζω δὲ πῶς οὐκ ἀγωνιᾷς ἀκούσασα τὸν βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ἐρώτησιν προενεκτέον τὸν λόγον· πῶς εἴπας τοῦτο; οὐχὶ μαίνεσθαι σε καὶ παραφρονεῖν ἂν τις νομίσειεν οὐκ ἀγωνιδῶσαν ἐπὶ τούτῳ; ἴνα ὁ μὲν 5
 παρέλκη. 1132 | VB ἔχω τι καὶ γῶ: καγῶ, φησίν, ἔχω πρὸς τὰς ἐπενεχθεῖσας μοι μέμφεις παρὰ σοῦ πρόφασιν εὐλογον ἀντεισάγειν, δι' ἣν εὐλόγως δοκῶ μοι χαίρειν ἐφ' οἷς ἀπήγγειλας· ἀλλὰ τέως μὴ σπεῦδε ἐπιχειρεῖν. αἰνίττεται δὲ τὸ καὶ αὐτὴν πρότερον ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Ἰάσονος.
 1136 | VB ἐπεὶ τέκνων σῶν: ὡς εἶδομεν, φησί, τοὺς σοὺς παῖδας τὰ 10
 δῶρα προσφέροντας, ἐχάρημεν ἡμεῖς οἱ θεράποντες, οἵτινες ἐλυπῆθημεν πρὸ τούτου ἐννοοῦντες τὴν σὴν σκαιὰν τύχην, λέγει δὲ τὸ ἀπεξεῦχθαι τοῦ Ἰάσονος. ὡς οὖν, φησίν, εἶδομεν τὰ δῶρα κομιζόμενα παρὰ σοῦ, εὐφράν-
 θημεν ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τῆς ἔχθρας, ἐπεὶ καὶ πολλὸς ἦν ὁ λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν διαελύσθαι ὑμᾶς καὶ τὴν προτέραν φιλονεικίαν εἰς φιλίαν 15
 μεταβεβληκέναι. 1138 | Bⁱ οἵτινες ἐλυπούμεθα <διὰ> τὴν σὴν ἀπό-
 ζευξιν. 1140 | Bⁱ τὴν φιλονεικίαν διαλύσασθαι. 1143 | VB στέγας
 γυναικῶν: τοὺς οἴκους, ἔνθα αἱ γυναῖκες διέτριβον αἱ ταλασιουργοῦσαι, μεθ' ὧν ἦν καὶ ἡ Γλαύκη ἐπισκοποῦσα τὴν ἐργασίαν. καγῶ οὖν, φησίν, ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς συνεσθῆλον τοῖς σοῖς τέκνοις. λείπει δὲ ἡ εἰς, ἢ 20
 εἰς στέγας. 1144 | B^e τιμῶμεν. 1145 | B^e συζυγίαν.
 1146 | VB πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμόν: ἀντὶ τοῦ· προθύμως καὶ ἡδιστα ἑώρα τὸν Ἰάσονα. ὡς δὲ εἶδε τοὺς παῖδας, ἀπεστράφη [[τὸν Ἰάσονα]], τὸ μητρυιᾶς μῖστος εἰς τοὺς προγόνους νοσήσασα. | B^e ἱλαρόν.
 1149 | Bⁱ ἀηδισθεῖσα. 1150 | VB ὀργὰς ἀφῆρει: ἀντὶ τοῦ· μὴ 25
 ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ παρῆγει αὐτῇ μηδὲ βδελύττεσθαι τούτους. 1151 | VB οὐ
 μὴ δυσμενῆς: αἱ δύο ἀρνήσεις ἀντὶ μιᾶς κέινται, τουτέστι· μὴ δυσμενῆς ἔσο τοῖς φίλοις, ἀλλὰ παῦσαι θυμοῦ καὶ ἐπίστρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὕψεις.
 1153 | B^e ἀντὶ τοῦ ἐγώ. 1154 | Bⁱ παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτήσῃ.

30

1 / om B εἴπες V 3 σῶν om V 4 προσαιτέον VB: em Schw.
 πῶς οὐχὶ B 6 / om B 9 τὸ καὶ Schw.: καὶ V: τὸ B τοῦ Ἰάσονος B
 10 / om B 11 ἐλυπούμεθα B 14 ὁ om B 16 <> Schw. 18 αἱ
 om V 19 ὧν B: ἡμῶν V ἡ om B γλαύκη B 22 / om B
 23 τούτους παρόντας B 23s [[ ]] Schw. 24 μήτρας V 25 / om B
 26 αὐτῇ om V τοῦτον V 26s / om B 28 εἰς V

ABV
LP

ἡ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπείναι πατέρα καὶ παῖδας, σέθεν
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπέσχετο,
 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις 1160
 λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπούμενη.
 τοῦνδ' ἐνδε μέντοι δεινὸν ἦν θεάμ' ἰδεῖν·
 χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραιὰ προσπόλων δόξασά που
 ἡ Πανὸς ὀργὰς ἡ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾳ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὁμμάτων τ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσιν, αἶμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
 εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθὺς δ' ἡ μὲν ἐς πατρός δόμους
 ὤρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δὲ
 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180

1156 ὥστ' ll. praeter LP 1158 παῖδας: τέκνα AV σέθεν om
 L¹: Σ(?) πατέρα καὶ τέκν' ἀσμένῃ Stadtmueller πατέρα καὶ διπλὴν
 σποράν uel π. κ. κόρων ζυγὸν uel π. κ. παιδεύματα temptauit Murray
 1159 ἡμπέσχετο Haun.¹ Elmsley: ἀμπέσχεται Blaydes: ἡμπεύχετο Wecklein
 1161 σχ. δέμας V¹ 1162 εἰκὼ ll. praeter ABP³ cf. Σ 1167 τοῦντεῦθεν
 μέντοι A 1168 λεχρίαν V contra Σ 1169 τρέχουσα LP 1172 ἡ
 θεῶν Μητρὸς Usener 1173 ὄρᾳ B² διὰ: κατὰ LP cum Σ 1174 τ' LP:
 δ' rell. τ' ἀπο ll.: em Heath: τ' αἰεὶ ci Prinz: τέ νιν Wecklein 1176 cf.
 Eustath. ll. p. 643 1179 συμφοράς AVB 1180 δραμήμασιν Cobet

SCHOL. **1156** | VB ἡ δ' ὥς <ἐς> εἶδε: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἠγνόετο ἐν
 τῇ αὐτῇ καταστάσει μέναι, ἀλλὰ μετεβλήθη τῆς ἀγριότητος καὶ τοῦ θυμοῦ.
1157 | VBⁱ ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρί: ἀλλὰ συγκατετίθετο πάντα τῷ ἀνδρί.
1158 | VB μακρὰν ἀπεΐναι: οὕτως δὲ περιχαρὴς γέγονε τὸν κόσμον
 ἰδοῦσα καὶ ἔρμαιον ἠγήσατο τὸ δῶρον, ὥς μὴ ἀναμείναι τὴν ἀπουσίαν τοῦ 5
 Ἰάσονος, ἀλλ', ἔτι πλησίον ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων, εὐθὺς λαβοῦσα
 περιέθετο τὸν κόσμον. ἴσμεν δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες οὐκ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν
 ἀνδρῶν κοσμοῦνται. αὕτη οὖν, φησὶν, ὑπερησθεῖσα τῷ δώρῳ οὐ παρητήσατο
 καὶ παρόντος τοῦ Ἰάσονος περιδέσθαι τὸν κόσμον. **1161** | Bⁱ ρυθμίζει
 συντίθησι καλλωπίζεται. **1162** | VB ἄψυχον εἰκῶ: ἄψυχον εἰκόνα 10
 φησὶ τὴν ἐν τῇ κατόπτρῳ φαινομένην μορφήν. σώματος δὲ λέγει τῆς τῇ
 ὄντι ὅψεως. τὸ δὲ ἐξῆς· πρὸς τὴν ἄψυχον εἰκῶ τοῦ σώματος γελῶσα, τουτ-
 ἔστι χαίρουσα ἐπὶ τῇ ὑποπιπτούσῃ ἐν τῇ κατόπτρῳ εὐμορφίᾳ. | B ἄψυχον
 εἰκῶ: γράφεται προσβλέπουσα σώματος. **1164** | Bⁱ ἀπαλὸν ἢ
 ἐπιημένον. **1166** | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· ὀρθῶς τένοντι. **1168** | B^e πλαγία. 15
1169 | Bⁱ μόλις φθάνει μὴ χαμαὶ πεσεῖν. **1171** | B^e νομίσασα.
1172 | VB ἡ Πανδὸς ὀργάς: τοὺς ἐξαίφνης καταπίπτοντας ὦντο τὸ πα-
 λαιὸν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ Πανδὸς μάλιστα καὶ Ἐκάτης πεπληγχαὶ τὸν νοῦν.
 ὁ δὲ νοῦς· καὶ τις τῶν θεραπειῶν γεραῖα πρότερον ἑωρακυῖα κατὰ τὸ
 στόμα προϊόντα τὸν ἄφρον ἐκστρέφουσάν τε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νεκρού- 20
 μενον τὸ λοιπὸν σῶμα, νομίσασα θεοῦ τινος εἶναι χόλον τὸ τοιοῦτον, ἠϋξάτο
 σωθῆναι αὐτὴν· εἶτα ὥς εὐχομένης ἐπέτεινε τὸ κακόν, θρῆνον ἠφείε ὥς
 λοιπὸν ἀπολλυμένης αὐτῆς. | VB ἄλλως: τὰ πανικὰ δειμάτα. τὴν τῶν
 αἰφνιδίων φόβων καὶ ταραχῶν αἰτίαν τῷ Πανὶ ἀνατιθέασιν. **1173** | V ἀνω-
 λόλυξε: ἠϋξάτο. Ὅμηρος [Z 301]· ὀλολυγῇ πᾶσαι χεῖρας. | B ἀνω- 25
 λόλυξε δέ, ἀντὶ τοῦ ἠϋξάτο, μετ' εὐχῆς ἐβόησε, πρίν γ' ὄρᾳ,
 ἀντὶ τοῦ· ἕως ἐδεάσατο, καὶ τὰ ἐξῆς. **1175** | Bⁱ οὐκ ἐνυπάρχον.
1176 | VB ἀντίμολπον: ἀντίφθογγον, ἐναντίον τῇ εὐχῇ. οὐ γὰρ ταῦτόν
 μολπὴ καὶ θρῆνος. **1177** | VB εὐθὺς δ' ἡ μὲν εἰς πατρός: ἡ
 μὲν τῶν θεραπειῶν πρὸς τὸν πατέρα ὥρμησε τῆς Γλαύκης ἀπαγγελοῦσα 30
 τὸ γεγεννημένον· ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἰάσονα. **1180** | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· δορυβου
 πλήρης ἦν ὁ οἶκος.

1 / om B < > Schw. 2 ἀλλ' ἐμετεβλήθη V 3 συγκατέ-
 θετο Bⁱ 5 τὸ om B 7 ἐπὶ Laur. 31, 10: ἔτι VB 9 περιέθετο V
 10—13 scholio insequenti adi. B 12 γελῶσαν V 13 χαίρουσαν V
 add. B: ἄψυχον οὖν εἰκῶ τὴν εἰς τὸ ἔσοπτρον φαινομένην 17 ὦντο B:
 οἶον V 19 τὸ om B 21 τὸ λοιπὸν Schw.: τὲ λοιπὸν τὸ V: λοιπὸν
 τὸ B τὸ om B 23 / om B ἥτοι τὴν B 25 ὀλολυγῇ V 28s οὐ
 — θρῆνος B: ἡγουν θρῆνον V 29 / om B 30 ἀπαγγέλλουσα V
 31 γεγεννημένον V: συμβάν B

ABV
LP

ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθιήπτετο·
 ἦ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἦ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο. 1185
 χρυσοῦς μὲν ἄμφι κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λεπτήν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως ἐλάμπετο.
 πίπτει δ' ἐς οὔδας συμφορᾷ νικωμένη, 1195
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατὰστασις
 οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,
 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος διγχεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾷς ἀγνωσία

1181 s. damn. Dindorf 1181 ἂν ἔλκων Schaefer: ἂν ἔρπων Usener:
 ἂν ἄσπων Wecklein. sed cf. Σ ἔκπλεθρον ll. praeter L: ἐκπλέθρου
 Reiske 1182 ἂν ἦπτετο Musgrave 1183 σώματος A: ὄμματα Christ.
 pat. 906 1184 ἀπώλλυτο L¹P. cf. 277 1186 κόσμος V 1188 τε ll.
 praeter LP 1189 λευκὴν B Haun. 1190 δρόμων A 1191 σείουσιν V
 1193 χρυσοῦν Herwerden: κρατὸς Wecklein 1194 μᾶλλον: μαλακὴν uel
 ἀπαλὴν ci Prinz: μαλλὸν Kvičala (cf. Hesych. s. u.) τόσως τ' A: τοσῶς
 τ' VB: τόσων P: τόσον P³: τόσον τ' B²V³ ἐδάμπετο Nauck 1195 πίπτει
 AVB: πίπτει LP ἐπ' LP Christ. pat. 1086 1201 γναθμοῖν P³: γνάθοις
 Wecklein ἀδήλων L¹P φαρμάκοις P³. cf. Σ

SCHOL. **1181** | VB ἤδη δ' ἀνέλκων: ὡς ἐκ παραδείγματος ἔλαβε τὴν ἔννοιαν, δηλῶσαι βουλόμενος τὴν ὀξύτητα τοῦ κακοῦ· οὕτως δὲ ταχέως ἐπενέμετο αὐτὴν τὸ πῦρ καὶ οὕτως ὀξέως τῶν ὀστέων αὐτῆς ἀνδήπτετο, ὡς ἂν ὀξύτατος ἵππος ἀνακουφίζων ἑαυτοῦ τὸν πόδα, τουτέστι μεγάλοις καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, [[ἵνα]] πρὸς τὸ τέλος ἀφίκοιτο τοῦ δρόμου, 5 τουτέστι τὸν καμπτήρα. τοῦ γὰρ σώματος τὸ τέλος τὰ ὀστέα εἰσιν, ὡς τοῦ δρόμου ὁ καμπτήρ. | VB ἄλλως: ἤδη δὲ ὡς ταχὺς βαδιστῆς τὸ ὑπέρμετρον ἑαυτοῦ κῶλον ἀνέλκων τῶν τερμόνων τοῦ δρόμου ἀνδήπτετο, τουτέστιν· ἤδη ἡ ταχεῖα νόσος ὀξὺ καὶ ὑπέρμετρον βαίνουσα τῶν μυελῶν αὐτῆς ἀνδήπτετο. ὁ δὲ νοῦς· ἤδη δὲ τὸ πῦρ τῶν ὀστέων ἀνδήπτετο, 10 ὡς <ἀν> ταχὺς βαδιστῆς, ἵππος, ταχέως ἀφίκοιτο εἰς τὸν καμπτήρα. τέλος δὲ τοῦ σώματος τὰ ὀστέα. | VB ἄλλως: ταχὺς βαδιστῆς: τὸ διάστημα λέγει τὸ γενόμενον αὐτῇ ἐξ οὗ ἀναυδος ἦν μέχρις οὗ ἐφθέγγετο. ὅσην γὰρ δύναται ῥοπήν καιροῦ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βαλβίδος ἀφειδὲς μέχρι καμπτήρος, τοσοῦτον καὶ αὕτη ἀναυδος ἦν. | VB κῶλον ἐκπλεθρον: 15 πλέθρον ἐστὶ μέτρον γῆς· κῶλον οὖν ἐκπλεθρον μέγα πῆδημα ὡς ὑπερβαίνειν πλέθρον. **1182** | Bi δρομεὺς ἵππος. **1186** | Bi ὁ στέφανος θαυμαστὴν ῥύσιν τοῦ φθαρτικοῦ πυρὸς ἤφιει. **1192** | Bi ἀσφαλῶς. **1193** | Bi τὰς συμπλοκάς, τὰς συνδέσεις. **1196** | VB πλὴν τῷ τεκόντι: λείπει τὸ πᾶσι, τουτέστιν· πᾶσιν ἄλλοις σφόδρα δυσεπὶγνώστος 20 ἰδεῖν, πλὴν τῷ τεκόντι. μόνος γὰρ οὗτος ἐπεγίνωσκε τὴν Γλαύκην· μόνος γὰρ ὁ τεκὼν ὀξύτερον κατενόει τὴν κόρην. 'τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὅμως· εὐδὺς δ' ἀπήμων <κραδία> κᾶδος ἐπ' ἀλλότριον Πίνδαρος [Nem. I, 53]. | Bi πάνυ δυσεπὶγνώστος καὶ δυσκαταμάθητος. ἡγνόει γὰρ ὁ πατήρ τὸ συμβάν. **1201** | VB γναθμοῖς ἀδήλοις: αἱ δὲ σάρκες, φησί, τῶν 25 γνάθων κατέρρεον ὑπὸ τῶν ἀδηλοποιῶν φαρμάκων. δοτικὴ δὲ ἀντὶ τῆς γενικῆς. γράφεται <ἀδήλων>. | VS † τοῦ Τζέτζου: ἐν τοῖς σιαγόσι καὶ τοῖς στόμασι· τινῶν; τῶν φαρμάκων. τὸ σχόλιον δὲ φλυαρεῖ· ὥσανει γὰρ τὰ φάρμακα ὀδόντας εἶχον. **1203** | VB τύχην γὰρ εἶχομεν: ἀντὶ τοῦ· ἡ δυστυχία τῆς Γλαύκης καὶ τὸ περὶ ταύτην πάθος 30 ἐπαίδευεν ἡμᾶς καὶ ἀπέτρεπεν. **1204** | VB συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ: ἀγνοῶν ἐκ φαρμακείας εἶναι τὸ πάθος καὶ τὴν εὐμετάδοτον αὐτοῦ φύσιν.

aanspekeliē

1 / om B ὡς om B 3 ἐνέμετο VB: em Wil. ταχέως V ὀστέων V 5 [[ ]] Schw. 6 τῷ καμπτήρι V 7 / om B 11 < > Schw. ἀφίκεται VB: em Schw. 12 τοῦ om B / om B 14 τροπὴν VB: em Wil. 15 καμπτοῦ VB: em Schw. 15 ss Σ 1—7 adi. B 16 πλέθρον δὲ B 16 s ὡς ὁ. πλ. V: καὶ ὑπερβαῖνον πλέθρου μέτρον B 20 λείπει B: διὰ V διάγνωστος V 21 s μόνος γὰρ ὁ τεκὼν V: ἐπεὶ περ B 22 πᾶν ὁ ὅμως VB 23 < > Schw. e Pind. κᾶδος Pind.: κάλλος VB ἀμφ' Pind. 26 γναθμῶν B 27 < > Wil. Schw. 30 τὴν δυστυχίαν V 31 ἐπαίδευσεν B / om B 32 ἤτοι ἀγνοῶν B γῆς εἶναι V

ABV LP	ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίπτει νεκρῷ·	1205
	ῥμῶξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας χέρας	
	κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· ὧ δύστηνε παῖ,	
	τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;	
	τίς τὸν γέροντα τύμβον ὄρφανδὸν σέθεν	
	τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον'.	1210
	ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,	
	χρηζὼν γεραῖον ἐξαναστῆσαι δέμας	
	προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης	
	λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·	
	ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,	1215
	ἡ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,	
	σάρκας γεραῖας ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.	
	χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος	
	ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.	
	κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρων πατήρ	1220
	πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ.	
	καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·	
	γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφὴν.	
	τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,	
	οὐδ' ἂν τρέσας εἵπομι τοὺς σοφοὺς βροτῶν	1225
	δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων	
	τούτους μεγίστην ζημίαν ὀφλισκάνειν.	

1205 παρελθὼν Nauck σῶμα ... νεκροῦ Stadtmueller προσπιπτεῖ
 LP: V³ (sscr.): προσπίπτει rell. **1206** χέρας LP: δέμας AVB **1207** κύνει
 ll. praeter V παῖ: σὺ V¹ **1208** τίς σ' LB: V¹ (?): τίς δ' A: τίς rell.
1212 cf. Σ **1215** ἐξανασπάσαι Nauck γρ. δέμας V³ sscr. **1216** ἀντε-
 λάζυτ' LP¹ cum Σ l: ἀντελάζετ' rell. **1218** ἀπέσβη Scaliger **1221** δακρύ-
 ουσι VB: δὴ κἀχθροῖσι Wecklein: δὴ κλύουσι Verrall. sed cf. 1211
1223 cf. Σ ἀντιστροφὴν Christ. pat. 800 **1224** οὖν νῦν A **1225—27** in
 suspicionem uocauit Prinz (cf. 580s) **1226** λόγων uix sanum **1227** τού-
 τος B μωρίαν Aldina

SCHOL. **1207** | Bⁱ καταφιλεῖ προσφωνῶν. **1209** | VB τίς
 τὸν γέροντα τύμβον: τὸν πλησίον θανάτου ὄντα, ὁμογέροντα. τύμβους
 κηλοῦσι τοὺς γέροντας παρόσον εἰσὶ πλησίον τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου.

Bi ἀπεστερημένον σου.

1212 | Bi γράφεται πόδα ἢ γόνυ.

1213 | VB προσείχεθ' ὥστε κισσός: προσεκινόλλητο, περιεπλέκετο 5 τοῖς πέπλοις αὐτῆς, ὥσπερ ὁ κισσὸς περιπλέκεται τοῖς περὶ αὐτὸν τυγχάνουσιν ἔρνεσιν.

1216 | VB ἡ δ' ἀντελάζετ': ἡ δὲ ἀντελαμβάνετο ὥς δὴ προσδοκῶσα ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ. | VB εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι:

ὅτε δέ, φησίν, ἐβούλετο αὐτὸς ἑαυτὸν ἀναστῆσαι βία, ὁμοῦ καὶ τὰς σάρκας ἀπέσπα.

1218 | VBⁱ χρόνῳ δ' ἀπέστη: ἡμίφλεκτος δὲ ἀπέστη 10 καὶ ὕστερον ὑπὸ ὀδύνης ἀπέθανεν.

1219 | Bε ἐπικρατέστερος.

1221 | VB ποθεινὴ δακρύοισι: οἷον· συμφορὰ ὄντες ποθεινὴ πρὸς δάκρυα καὶ θρήνον κεῖνται. ἀντὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορὰ. οὓς ἂν τις ἰδὼν ποθήσειε δακρῦσαι, ἐλεεινούς ὄντας τῷ θεάματι.

1222 | VB καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδών: τὸ σὸν ἀντὶ τοῦ σύ. <σύ> αὐτῇ, φησί, 15 ὑφ' οὗ ἤκουσας ἀρτίως λόγου, ἐκποδὼν γενοῦ καὶ φύγε· πειραθῆσθαι γὰρ αὐτῇ τιμωρίας. τὸ οὖν λόγου ἀντὶ τοῦ· ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ ὧν σοι ἀπήγγειλα, φροῦδῃ γίνου.

ζημίας δὲ ἀποστροφὴν τὴν ἀντανάκλασιν τῆς συμφορᾶς ἧς δέδρακας, καταληψομένην σε. ὁ δὲ πᾶς νοῦς οὕτως· καὶ σὺ μὲν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ἑμοῦ λόγου πεισθεῖσα φεῦγε. εἰ γὰρ μὴ φύγοις, τῇ 20 πείρᾳ γνῶσθαι ἐπαναστρεφομένην εἰς σέ τὴν ζημίαν καὶ συμφορὰν. | VB ἄλλως: τὸ κατὰ σέ ἔξω ἔστω τοῦ λόγου, ὃ ἐστὶ· τὸ κατὰ σέ οὐκ ἐξεργάσομαι τῷ λόγῳ· αὐτῇ γὰρ γνῶσθαι τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς εἰς σέ ἀνακυκλουμένης ζημίας.

1223 | VB γνώσθαι γὰρ αὐτῇ: γράφεται γλώσση, οἷον· τῇ ἑαυτῆς γλώσσῃ καὶ φλυαρίᾳ ὅφει καταληψομένην σε 25 τιμωρίαν.

1224 | VB τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον: τοῦτο εἶπεν, ἐπεὶ τινὲς τῶν σοφῶν μεγάλα δύνασθαι τοὺς ἀνθρώπους ἔφησαν καὶ λογισμῷ δευτέρους εἶναι θεῶν. Ὅμηρος μὲν γὰρ [B 169. 407 K 137] Ὀδυσσεά καλεῖ· Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, Πίνδαρος δέ φησιν οὕτως [Nem. 6, 5]· ἄλλὰ τι προσφέρομεν ἔμπαν φυὰν ἢ μέγαν νόον ἀθανάτοισ'. εἰ οὖν, φησίν, ἔδοξε 30 τισι μεγάλα περὶ τῶν ἀνθρώπων ὑπονοεῖν, ἀλλ' οὖν ἐγὼ σκιὰν ἡγοῦμαι. | Bε οὐδέν.

1227 | Bi τιμωρίαν.

1s / om B 2 ὁμογέροντα τύμβους δὲ B 3 πλησίον εἰσὶ B 6 ὥσπερ B: καὶ γὰρ V 7 / om V 8 δὲ om Bi 12 / om B

δακρύοισι V 13 ἄξιον δακρύων καὶ συμφορᾶς V 14 θέματι V / om B

15 σὺ B: σοῦ V <> Schw. αὐτὴν V 16 ἀφ' VB: em Schw.

17 ὑπὲρ V ὧν B: ὑπὲρ ὧν V 20 φύγησ VB: em Wil. 21 τὴν

συμφορὰν B 22 / om B ἔξω τοῦ λόγου μοι ἔστω B 23 ἀκολου-

θοῦσθαι V 24 / om B γράφεται καὶ B 25 οἷον V: ἢ B ὅφει

ὅσον οὐδέπω B 26 τιμωρίαν εἰ μὴ συντόμως φύγησ B / om B

27 μεγάλῳ V ἔφησαν V: ὑπέθεντο B 28s μὲν—διὸ B: δυστῇ θεῶσ V

29 ἀτάλαντα V 29s Πίνδαρος—ἀθανάτοισι om V 30 ἐπαμφυὰν B

ἢ μέγαν νόον ἥτοι φύσιν Pindarus θνητοῖς B 30s εἰ—ἡγοῦμαι V:

ἐγὼ οὖν φησὶ καὶ εἰ τισιν ἔδοξε τῶν σοφῶν ἐπάραι τὸ ἀνθρώπινον γένος

οὐ παραιτήσομαι σκιὰν ἀποφαίνειν τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πράγματα B

31 μεγάλῳ V

ὄστ' ἴς?

ABV
LP

θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος
ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

XO. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.

X

ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰς οἰκτίρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἰδοῦ πύλας
οὔχ' ἡ γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος. 1235

MH. φίλαι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερσί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρεή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν. 1240

ἀλλ' εἴ' ὀπλιζοῦ, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κάναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κάππειτα θρήνηι· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἐφυσαν, δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή. 1245
1250

XO. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς στρ.

ἀκτὶς Ἀελίου, κατῖδ' ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον·
τεῖς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς
ἐβλασταν, θεοῦ δ' ἰαῖμά τι πίτνειν 1255

1228 ὄλβιος φύσει Christ. pat. 1016 1232 ξυνάψειν BPL^s
1233 οἰκτείρομεν ll. 1234 δόμουσ LP 1237 κτανούσαν L¹ sscr.

1241 κτανούμεν VB 1242 εἴ' L: εἴ' AP: εἶα rell. τί μέλλομεν; Stadtmueller -καὶ' ἀκμὴ πρᾶσσειν idem μὴ οὐ Elmsley 1243 del Nauck 1244 χειρὶ σῇ Bothe λάβε ll. 1247 ὥς <σφ'> ἔτικτες Brunck σε LP¹ 1248 λάθου AB: λαβοῦ V¹ 1249 κτείνεις LP 1250 γ' P: δ' L: τ' rell. 1251—1292 quindecim choreutis distribuit Hense, coryphaeo et ducibus hemichoriorum Arnoldt 1251 τε om A 1252 Ἀλίου G. Hermann κατίδετε (om ἴδετε) ll. praeter L Haun.² 1253 οὐλομέναν VP¹L³ γυναικῶν A πρὸς V¹ φονίαν ll.: em Aldina 1254 τέκνοισι LP 1255 τεῖς Murray: σᾶς ll.: <τᾶς> σᾶς Seidler χρυσέας ἀπὸ Musgrave 1256 θεῶν B¹L αἶμα τι A: αἶματι VB: αἶμα LP: αἶματα Wecklein cf. Σ πιτνεῖν ll. praeter V¹ a. corr.

SCHOL. 1228 | VB θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστίν: εὐδαίμονα φησι τὸν ἄχρι τέλους ἀπείρατον κακῶν. 1229 | Bⁱ ἐπιγενομένου. 1236 | Bⁱ ὃ προεῖπε περὶ τῶν παίδων. 1238 | VB καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσιν: διατριβὴν βραδύτητα. πάλιν δὲ τῷ συνήθει σχήματι ἐχρήσατο, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀγούσῃ. 1245 | VB ἔρπε 5 πρὸς βαλβῦδα: βαλβίς κυρίως ἡ τῶν δρομέων ἄφesis. ἄγε δὴ οὖν, ὦ Μήδεια, πρὸς ἄφesis ὄρμα καὶ ἀρχὴν δυστυχοῦς βίου· λέγει δὲ τῶν τέκνων τὸν φόνον. 1251 | VB ἰὼ Γ' α' τε καὶ παμφαῆς: ἰδὼν ὁ χορὸς ὅτι πάντως ἔδοξε τῇ Μηδεῖᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα καὶ ὅτι δυσχερὲς ἦν αὐτῇ τὸ κωλύσαι τὸ ἐγγείρημα, ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς παρακλητικούς λόγους εἰς 10 τὸ κωλύσαι αὐτήν. καὶ Ἥλιον μὲν ἐπικαλεῖται ὡς πρόγονον Μηδείας καὶ ὅτι [λ 109 μ 323] 'πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει', τὴν δὲ Γ' ἦν ὡς μέλλουσιν δέχεσθαι τῆς μαιφονίας τὸ αἶμα. 1252 | VB κατίδετε τὰν οὐλομέναν: κατοικτεῖρατε καὶ ἐλεήσατε ἀποβλέψαντες καὶ προνοήσασθε, δι' οὗ τρόπου κωλυθῇ τοῦ φόνου τῶν παίδων. 1256 | VB γονᾶς 15 ἔβλαστε: ἀντὶ τοῦ· ἐβλάστησαν ἔφυσαν. ἐπεὶ ἡ Μήδεια ἔκγονος Ἥλιου, οὗτοι δὲ ἐκ Μηδείας. | VB τὸ γένος. ἐπεὶ οὖν φόβος ἐστὶ τὸ θεῖον αἶμα ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν, καὶ σὺ αὐτῇ Ἥλιε τιμώρησαι.

1 l om B 2 ἄπειρον V 3s l om B 4s πάλιν—καὶ om V 5 εἰσαγούσῃ V 5s l om B 6 cf. etym. Vat. Flor. s. u. βαλβίς (= etym. magn. 186, 14) schol. Ar. eq. 1159 Suid. οὖν om B 6s ὦ—βίου Schw.: ὄρμα ὦ μήδεια πρὸς δυστυχῇ βίον V: ὦ μ. πρὸς ἄφesis ὄρμα καὶ ἀρχὴν δυστυχοῦς βίου καὶ πράξεως ἀτόπου B 7s τοῦ φόνου τῶν τέκνων B 8 l om B ἰδὼν V: ὡς οἶδεν B 9 τέκνα καὶ ὄρμησε πρὸς τὴν πρᾶξιν B 10 τὸ κωλύσαι τοῦτο τὸ B ἐγγείρημα θεοῦ δὲ μόνου τοῦτο B 11 αὐτὴν τῆς τοιαύτης τόλμης B ἥλιος V 13 ταῖς μαιφονίαις B 13s l om B 15 κωλυθῇ V: δυνατόν αὐτὴν ἐπισχεθῆναι B 16 ἀντὶ—ἔφυσαν om V μήδεια μὲν B 17s scholio quod praecedat adi. V, initio additis αἶμα δὲ 17 αἶματι l B ἀντὶ τοῦ γένει B 18 αὐτὴν VB: em Wil.

ABV
LP.

φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλὰ νιν, ὦ φάος διογενές, κάτειργε κατὰπαυσαν,
ἔξελ' οἴκων φονίαν τάλαιναν τ' Ἑρινὺν
ὑπ' ἀλαστόρων.

1260

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, ἄντ.

ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ

κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων

πετρῶν ἀξενωτάταν ἐσβολάν,

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς

1265

χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενῆς

φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματ' ἐπάγει

γὰρ αὐτοφόνταις ξυνωδὰ θεόθεν

πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ.

1270

ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων;

στρ. 1273

ἰὼ τλαῖμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.

1274

ΠΑΙΣ. οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

1271

οὐκ οἶδ' ἀδελφε φίλτατ' ὀλλύμεσθα γάρ.

1272

ΧΟ. παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον

1275

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξαι· ἐν δέοντι γάρ·

ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.

X

ΧΟ. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδαρος, ἅτις

τέκνων ὃν ἔτεκες

1280

1258 κάθειργε V¹ 1259s τάλαιναν φονίαν τ' Seidler: φονῶσαν
ἀλαόν τ' Kirchhoff Heimsoeth 1260 Ἑρινὺν LP: Ἑρινὺν A¹VB 1262 ἄρα
AVB: om LP: em Weil ἔτεκε' A ὦ om P: eras. in L 1263 κυ-
ανεάν sscr. ὦ V¹ 1264 πετρῶν V ἀξενωτάτων V: ἀξενωτάταν A
1265 δειλαία V¹: δηλαία L¹: δηλαία L³ φρενοβαρής Seidler: φρένα βαρὺς
G. Hermann 1266 προσπίτνει ll. δυσσεβῆς Lenting 1267 φ. ἀμοί-
βεται; L¹: ἀμείρεται φ.; P: ἀμείβεται φ.; L³: φόνος; ἀμείβεται Murray
1268 μιάσματα AVB 1269 ἐπάγει γὰρ temptauit Wil.: ἐπὶ γαῖαν ll.:
ἐπαγαῖα δ' Headlam: παλαιὰ δ' ci Murray αὐτόφωνα Wecklein συνωδὰ
A¹P: ξύνοιδα (συν-) V³ (sscr.) B² αὐτοφόνταισιν οἶδα Verrall 1270 πι-
νόντ' V¹ e corr.: AB¹: πιτνούντ' LP: πιτνώντ' V³ (sscr.) δόμους V¹

a. corr. ἄχουσ V³ 1271 s post 1274 traiecit Wil. 1271 τοῖ κτλ. alteri filio tribuit Hense 1272 del Nauck παῖς B: ἔτερος παῖς tell. ὀλλύμεθα ll. praeter VPL³ 1274 τλήμον LP post 1274 duosenarios excidisse censet Schoene, e quibus schol. Arist. Ach. 119 ὃ θερμόβουλον σπλάγγνον afferre uidetur Hensio 1277 ΠΑΙΣ G. Hermann: οἱ δύο παῖδες A ἀρήξετ' LP 1278 ΠΑΙΣ praescr. G. Hermann: ἄλλος V³ ἐντὸς Blaydes 1280 ὃν Seidler: ὢν ll.

SCHOL. 1259 | VB ἐξελ' οἰκων φονίαν: τὸ ἐξῆς· ὑπέξελε τῶν οἰκων τὴν φονίαν Ἑρινὺν <ὑπὸ> τῶν ἀλαστόρων. 1260 | VB τάλαι-
νάν τ' Ἑρινύν: αὐτὴν φησι τὴν δαίμονα, οὐ τὴν Μήδειαν. ὑπέιληπται
γὰρ τῶν τοιούτων κακῶν αἰτία εἶναι ἡ Ἑρινύς. τάλαιναν δέ, τὴν τάλανας
ποιούσαν. 1261 | VB μάταν μόχθος: μάτην, φησίν, ὑπὸ δαιμόνων 5
πονηρῶν ἀπόλλυται τὰ τέκνα μηδὲν ἐπταικότα. μόχθος δὲ τέκνων
ὁ μοχθηρὸς βίος. περιφραστικῶς τὰ <τέκνα παρόσον δεῖ δι' αὐτὰ>
κακοπαθεῖν. 1264 | VB πετρῶν ἀξενωτάτων: περιφραστικῶς
τὴν Προποντίδα, παρόσον οἱ προσβάλλοντες τῇ τόπῳ κακῶς διατίθενται.
1265 | Bι τί δὴ τεδύμωσαι τὴν ψυχὴν. 1266 | Bι προσπελάζει. 10
τοῖς τέκνοις. 1269 | Bι λείπει τὸ ἔστι. 1269 | VB αὐτο-
φόνταις συνωδᾷ: τοῖς αὐτοχειρίοις σύμφωνα τοῖς καὶ ἄξια παρὰ τῶν
θεῶν ἔστι προσπίπτοντα κακά. ὁ δὲ νοῦς· χαλεποὶ οἱ φόνοι τοῖς
αὐτοχειρίοις, τουτέστι· χαλεπὸν μίasma ὁ τῶν ὁμογενῶν φόνος τῷ τετολμηκότι.
τὸ ἐξῆς· ξυνωδᾷ θεόθεν ἐπὶ δόμοις πίπτοντα ἄχῃ. χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ 15
μιάσματα ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις. 1273 | VB ἀκούεις βοάν: τοῦτο
πρὸς ἀλλήλας αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ φασὶ κατ' ἐρώτησιν· τὸ δὲ ὃ κακοτυχεῖς
γύναι ἰδίως πρὸς τὴν Μήδειαν ἀναπεφώνηται. τὸ δὲ παρέλθω δόμους
πάλιν πρὸς ἀλλήλας κατ' ἐρώτησιν· τὸ δὲ ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι
τέκνοις κατὰ ἀπόφασιν. 1278 | Bι τοῦ ἀφύκτου θανάτου. τῶν 20
δικτύων. 1279 | Bι πετρίνη ἢ σιδηρᾷ. 1280 | VB ἄτις
τέκνων ὢν ἔτεκες: ἥτις τὸν ἄροτον τῶν τέκνων, ὢν ἔτεκες, αὐτόχειρι
θανάτῳ κτενεῖς.

1 / om B 2 < > Schw. 2ss superioribus adiunxit B 2s τάλαιναν δὲ ἐρινύν B 3 αὐτὴν B: οὐ τὴν V 4 ἡ om V τάλαινας V: ταλαίνας B: em Schw. 6 πεποικηκότα B 7 βίος τῶν τέκνων B 7s περ. τὰ < > κακοπαθεῖν Schw.: π. τὰ κακὰ πάθη V: λέγει δὲ περιφρ. τὰ κακὰ π. καὶ μοχθηρὰ τέκνα B: περιφρ. τὰ τέκνα πάθει μοχθηρὰ Laur. 3I, 10 9 προσβαλόντες V οὐ κακῶς V 10 θυμοῦσαι Bι 11s / om B 12 συνοῖδα V ὑποχειρίοις V: αὐτοχείριοις (idem 14) Wil. τούτους σύμφωνα VB: traiecit Schw. 12s ἄξια—κακά V: τοῦ τολμήματος κακὰ παρὰ τ. θ. ἔ. προσπ. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἄξιως τούτους οἱ θεοὶ κολάζουσιν B 14 μίasma καὶ δυσέκνιπτον ὁ φόνος ὁ κατὰ τῶν ὁμογενῶν τοῖς τολμῶσιν αὐτὸν γράφεται δὲ καὶ συνωδᾷ ὃ ἔστι B 15 τὸ δὲ ἐξῆς V πίπτοντα V 17 κατ' Schw.: πρὸς B: πρὸς τὴν V 19 ἀρήξειν B 21s / om B

ABV
LP

ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντ.

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἴνῳ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δυοῖν τε παῖδιν συνθανοῦς' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ 1290

γυναικῶν λέχος πολύπονον,

ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.

IA. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγυὺς ἔστατε στέγης,

ἄρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δεῖν' εἰργασμένη

Μήδεια τοισίδ', ἡ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295

[[δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,

ἡ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,

εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.]]

πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς

ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων; 1300

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·

κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,

ἐμῶν δὲ παῖδων ἥλθον ἐκσώσων βίον,

μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,

μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305

1281 πείρα F. W. Schmidt 1282 alterum μίαν om A 1283 γυναι-
κῶν ἐν ll. praeter PL³ χεῖρα ll. praeter L: em Aldina προσβαλεῖν LP
1285 ἐξέπεμπε B 1286 πίτνει ll. praeter AV¹ ἡ LP: ὦ V ἄλαν A
1289 δὲ P: δὴ L ξυνθανοῦς' L 1290 δῆτ' Elmsley: δήποτ' ll.
1291 λέχ. πολ. γυν. V 1292 ὅσα (ῥσα) δὴ ll.: em Seidler 1295 τοισίδ'
ἡ Nauck: τοῖσδέ γ' V (σι sscr. V³): AB: τοῖσιν LP: τοῖσδ' ἔτ' Hartung
1296 δεῖν AB νιν ἥτοι: τανῦν ἡ Christ. pat. 281 γῆσφε A: γῆς γε
Elmsley 1296—98 om Wil. 1297 ἄρα A: ἄρα A¹ βάθος sscr.

πτύχαις V¹ 1298 μὴν τυράννω V³ δώσειν Σ: τίσει ci Wecklein
 1299s seclus. Nauck 1299 τυράννουσ AV 1300 ἀδίδωσ II. φεύζεται Σ
 1302 ἔρξουσιν VBP 1303 ἐκσῶσαι P³ 1304 μοι: νιν Elmsley

SCHOL. **1281** | VBⁱ τὴν γονὴν καὶ τὸ σπέρμα. **1284** | VBⁱ Ἰνώ
 μανεῖσαν: Ἰνώ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μανεῖσα ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν
 θάλασσαν ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς Θηβαίους
 ἢ Ἥρα, ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ Διώνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Διώνυσος
 ἐξέμηνε τὰς τούτων γυναικάς, μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν Θηβαίων, 5
 ἵσως δὲ καὶ τοῦτο τῆς Ἥρας ἐργασαμένης. οἱ μὲν οὖν ἰστοροῦσι τῷ παιδί
 συγκατενεχθῆναι τὴν Ἰνώ εἰς τὴν θάλασσαν· Εὐριπίδης δὲ φησιν αὐτὴν
 αὐτόχειρα τῶν δύο παιδίων γενομένην, Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, αὐτὴν
 ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖψαι. φασὶ δὲ ἐκβρασθέντας εἰς Κόρινθον
 αὐτοὺς ἀναληφθῆναι <καὶ> προστάξει τοῦ Σισύφου [[ὥς καὶ]] ἀγῶνα Ἰσθμίων 10
 ἐπὶ Μελικέρτῃ κατὰ χρησμὸν τεθῆναι τοῦτον ἑωρακίτος. | VB ἄλλως:
 κατὰ χόλον τῆς Ἥρας Ἀδάμας κατετόξευσε Λεάρχον, τὸν ἐξ Ἰνοῦς γενό-
 μενον αὐτῇ παῖδα. καὶ αὐτὴ δὲ ἢ Ἰνώ μανεῖσα ὑπὸ τῆς Ἥρας (ὥργιστο
 γὰρ αὐτῇ, ὅτι ἐτεθλήκει τὸν Διώνυσον) τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ἐξαργάσασα
 Μελικέρτην, ἤλατο σὺν αὐτῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησιν αὐτὴν 15
 αὐτόχειρα γενομένην Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν
 ἁλῆσθαι. **1290** | VBⁱ τί δὴ ποτ' οὖν: τοῦ χεῖρα ἐπιβαλεῖν τοῖς
 τέκνοις τί χεῖρον ἂν γένοιτο. | VBⁱ καὶ μέχρι παιδοκτονίας χωρησάσῃ.
1292 | VBⁱ ὅσα δὴ βροτοῖς: ὅσα τοῖς ἀνδράσι κακὰ εἰργάσω.
1295 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ πέφευγεν. **1296** | VB δεῖ γὰρ νιν: δεῖ 20
 αὐτὴν ἢ καταταρταρωθῆναι ἢ ἀναπτῆναι, εἰ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν δίκην.
1300 | B ἀντὶ τοῦ· φεύγεσθαι ἀτιμώρητος. **1301** | B οὐχ οὕτως
 ἔχει. **1305** | VB μητρῷον ἐκπράσσοντες: δίκην ἀπαιτοῦντες
 αὐτοὺς ὑπὲρ οὗ εἰργάσατο φόνου ἢ τούτων μήτηρ. | Bⁱ ἐκδικοῦντες.

1 scholio quod praecedat adi. V, initio additis ἄροτον δὲ τὴν
 γονὴν καὶ om Bⁱ σπέρμα καὶ τὴν καταβολὴν τῶν παιδίων φησὶν Bⁱ 2 τὴν
 om B 3 καὶ πάντας V ἀθηναίους V 4 διότι B 6 ἰστόρησαν V
 7 alterum τὴν om B αὐτὴν om B 8 γενομένων V 9 τὴν om B
 9—17 cf. arg. Pind. Isthm. schol. Apoll. Arg. 3, 1240 Apollod. 3, 4, 3, 6
 Hyg. fab. 2. 273 Paus. 1, 44, 8 9s αὐτοὺς εἰς κόρινθον ἐκβρασθέντας
 Ἰνώ καὶ μελικέρτην B 10 < > Schw. [[ ]] Schw. 11 κατὰ om V,
 χρησμὸν post δεῖναι traiecto δεῖναι VB: em Schw. τοῦτο VB: em
 Schw. cf. schol. Apoll. I. c. / om B 11—15 cf. Apollod. 3, 4, 3, 5
 14 ἐπισφάξασα VB: em Wil. 15 ἤλατο (ἤλλ-) VB 17 ἁλλεσθαι VB
 τοῖς om Bⁱ 18 χεῖρον γέν. V: γένοιτ' ἂν δεινότερον Bⁱ Σ 19 adi.
 VBⁱ καὶ om Bⁱ χωρήσασα VBⁱ 20s δεῖ γὰρ αὐτ. B 21 ταρτα-
 ρωθῆναι ἢ ἀναπτῆναι V εἰ μὴ ἄρα VB: em Schw. δίκην τῶν τολμη-
 θέντων B 22 φεύζεται B 22s coniunxit B 23 lemmate omisso
 τὸν τῆς μητρὸς φόνον εἰσπράσσοντες αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ δίκην ἀπ. ὑπὲρ eqs B
 24 εἰργάσαντο V ἢ τ. μ. om V

ABV
LP

XO. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
'Ιἄσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἄν ἐφθέγξω λόγους.

IA. τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλει;

XO. παῖδες τεθνῶσι χειρὶ μητρὶά σέθεν.

IA. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.

1310

XO. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δῆ.

IA. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;

XO. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψῃ φόνον.

IA. χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,

ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν,

1315

τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τείσωμαι φόνῳ.

MH. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,

νεκροὺς ἐρευνῶν καὶ μὲ τὴν εἰργασμένην;

παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,

λέγ' εἴ τι βούλῃ, χειρὶ δ' οὐ φαύσεις ποτέ.

1320

τοιόνδ' ὄχημα πατρός Ἥλιος πατὴρ

δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

IA. ὦ μῖστος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι

θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,

ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος

1325

ἔτλης τεκοῦσα, καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·

καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις

καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.

ὅλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν

ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς

1330

Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἡγόμεν, κακὸν μέγα,

πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.

τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·

κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,

τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.

1335

ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ

παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,

X

εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.

οὐκ ἔστιν ἦτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνίς γυνή

ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἡξίουεν ἐγὼ 1340

γῆμαι σέ, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριον τ' ἐμοί,

λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος

1307s deleuerit Lenting 1312 ἡ ἔωθεν LPV³: ἡ ἔωθεν AB: ἡἔωθεν V¹ 1314 κλεῖδας A 1315 διπλᾶ κακὰ A 1316 spurium censet Schenkl τίσωμαι LP: τίσομαι rell. Σ: τίσουσαν Weil δίκην LP: V³ (sscr.): φόνον Weil 1317 τοῦσδε ... λόγους Christ. pat. 121. 437. cf. Aristoph. nub. 1397 Heliod. Aethiop. I, 8 p. 230 D.: ταῦτα ... ἔπη; Wecklein. cf. Σ 1320 γρ. οὐχ' ἄψη sscr. V³ 1321 ἡλίου LP¹ 1322 ῥῦμα H. Wolf 1326 καί μ' A 1328 δρῶσα LP 1330 δόμου LP σε V¹: γρ. σοῦ V³ sscr. 1331 ἔλλην AB¹ 1333 τὸν σὸν δ' LP: τὸν σὸν rell.: τῶν σὸν Wecklein: τοιόνδ' Nauck 1338 ἀπέωσας A¹ 1339 ἔστι τοῦτ' ἦτις V

SCHOL. 1309 | B τὸ ἐξῆς· παῖδες σέθεν τεθνᾶσι μητρὶά χειρί.
1314 | B ῥήξατε τοὺς μοχλοὺς, λύσατε τὴν ἁρμονίαν τῶν θυρῶν.
1316 | VB τὴν δὲ τίσομαι φόνῳ: λείπει ὁ καί, καὶ τὸ ἶδω ἀπὸ κοινοῦ.
καὶ τήνδε τίσομαι, φησίν. διπλοῦν δὲ κακόν ἢ τὸν θάνατόν φησι
τῶν δύο τέκνων ἢ <καί> τὴν Μήδειαν. 1317 | VB ἄνω ἐπὶ ὕψους 5
ἑστῶσα ταῦτα λέγει. 1320 | B ἀντὶ τοῦ· οὐ δυνήσῃ κατασχεῖν ἡμᾶς
οὐδὲ καταλαβεῖν. ἔχομεν γὰρ ὄχημα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολεμίων. ἐπὶ
ὕψους γὰρ παραφαίνεται ἡ Μήδεια, ὀχουμένη δρακοντίνους ἄρμασι καὶ
βαστάζουσα τοὺς παῖδας. 1333 | B ἀντὶ τοῦ Ἑρινύν. | Bi ἐπή-
γαγον. 1334 | VB κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν: παρὰ τὴν 10
ἑστίαν γὰρ ἀνέῤῥε τὸν Ἀψυρτον. ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὥς
[[καί]] Ἀπολλωνιός [4, 452 sq.] φησιν, ἢ ἐπ' οἴκου ἐν τῇ πατρίδι, ὥς
Καλλίμαχος [frg. 411]. 1337 | B δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί· ἑαυτὸν
γὰρ δείκνυσσι. 1339 | VB οὐκ ἔστιν ἦτις τοῦτ': διασύρει τὸ
βάρβαρον γένος. οὐκ ἂν, φησί, τοῦτό τις τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν ἔδρασεν. 15
1342 | VB τῆς Τυρσηνίδος: τῆς Σικελικῆς· Τυρσηνὸν γὰρ πέλαγος
Σικελίας. | VB ἐκ τούτων φανερός ἐστιν Εὐριπίδης τὴν τοῦ Ὀδυσσεύς
πλάνην περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ὑπειληφὼς γεγονέναι.

2 ῥήξατε B: em Schw. 3 / om B 4 inde a καὶ τ. nouum
incipit schol. B διπλ. δὲ κ. om V 4s θάνατόν—τέκνων B: διπλοῦν
θάνατον τῶν τ. V 5 <> Wil. ἐπὶ τοῦ πύργου B 10 / om B 10s παρὰ
γὰρ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν βωμόν B 11s ἢ—φησιν om V 12 [[ ]] Schw.
ἐποικον VB: em Schw.: del Wil. ἐν om V 12s ὥς K. om V
14 / om B τοῦδ' ἦτις V 15 ἐλλήνων V 16 / om B σικελίας V
τυρσηνίς V 17 τῆς σ. ἐκ δὲ τούτων φ. eqs V

ABV
LP

Σκύλλης ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδίσει
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιεῖ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὐς ἔφυσα κάζεθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350

MH. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·
 σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
 οὐδ' ἢ τύραννος οὐδ' ὃ σοὶ προσθεῖς γάμους
 Κρέων ἀνατεῖ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλῃ, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἣ Τυρσηνὸν ὥκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην. 1360

IA. καυτὴ γε λυπῇ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
 MH. σάφ' ἴσθι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ ᾔγγελᾳς.

IA. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.

MH. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πατρῴα νόσφ.

IA. οὗτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν. 1365

MH. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμηῆτες γάμοι.

IA. λέχους σφέ γ' ἡξίωσας οὐνεκα κτανεῖν;

MH. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

X IA. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.

MH. οἷδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γὰρ σε δήξεται. 1370

IA. οἷδ' εἰσὶν ὦμοι σῶ κάρα μιάστορες.

X MH. ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.

IA. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.

MH. στύγει· πικρὰν δὲ βάζειν ἐχθαίρω σέθεν.

IA. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί. 1375

MH. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καὶ γὰρ θέλω.

IA. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.

MH. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἑρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,

1345 τοῖον δ' V¹: τοῖον Wecklein 1346 cf. Σ 1347 πάρες ci
Murray 1348 ὥς A 1351 μακρὰν δ' ἂν A: ἡ μάκρ' ἂν LP cum Σ(?)
ἐναντία LPV³ (sscr.): ἐναντίοις A 1356 οὐδ' bis ll.: em Elmsley προ-
θεῖς AVB γάμον A. cf. Phoen. 581 1357 ἀνατεῖ L¹P: ἀνατὶ L³
cum Σ: ἀτίμως V¹: ἀτιμον rell. cum V³ (sscr.) τῇσδ' ἔμ' V 1359 del
Verrall ὦπρην Blaydes πέδον gl. σπη sscr. λ i. σπήλαιον A, unde
Musgrave σπέος glossae auctorem legisse censet: πέτραν Elmsley 1362 λή-
γει F. W. Schmidt μὴ γελᾷς AV 1364 ἔλεσθε VB 1365 οὐ τοῖνον
LPB²V³: οὗτοι νιν A¹B, quo probato δεξιὰ διώλεσεν Wil. 1366 σοὶ
om A νεόδητοι LPV³ (sscr.) 1367 σφε κηξίωσας LP: σφ' ἄρ' ἡξίωσας
Dindorf 1369 πάντ' ἐστίν, κακὴ Verrall 1371 ὦμοι V (cf. Σ): ὦμοι A:
οἶμοι rell.: interpretatus est Burges: οἶμαι Tyrwhitt 1374 στύγῃ ll.:
em Weil 1375 ῥάδιον V¹ 1377 καῦσαι B: ψαῦσαι ad 1403. 1412
coniecerit Prinz. sed cf. Andr. 1159 1378 ἐπεὶ σφας ll. praeter AV³

SCHOL. 1346 | B ὅτι δοκεῖ τὸν στίχον τοῦτον εἰπὼν Εὐριπίδης
ἐκβεβλήσθαι· διὸ κεχάσται. 1351 | VBⁱ μακρὰ [[v]] ἂν ἐξέτεινα:
μακρὰ ἂν ἐξέτεινα ῥήματα ἐναντία τοῖς σοῖς λόγοις. 1357 | Bⁱ ἀντὶ
τοῦ ἄνευ αἰτίας. ἡ γράφεται καὶ ἀνατί, ἥτοι ἀτιμωρητὶ καὶ ἄνευ ἄτης.
1361 | Bⁱ συγκοινωνεῖς μοι τῆς ἀτυχίας. 1362 | Bⁱ ἀντὶ τοῦ· 5
λυσιτελεῖ δέ μοι τὸ ἄλγος, ἕως σὺ μὴ ἐγγελαῖς. 1364 | Bⁱ τῇ κακίᾳ,
ἥτοι τῇ λαγνεΐᾳ καὶ ἀκρασίᾳ, τοῦ πατρὸς ἀπολώλατε. 1366 | Bⁱ νεωστὶ
γεγονότες. ἡ οἱ νεωστὶ δαμασθέντες. 1369 | VB ἥτις γε
σώφρων: ναί, φησίν, ἐκείνη ἥτις σώφρων. 1371 | VBⁱ οἷδ'
εἰσίν, ὦμοι: μεταξὺ ἀναπεφώνηκεν εἰς ὑπόμνησιν τῶν τέκνων ἐλθόν. 10
1374 | Bⁱ βᾶξιν νῦν εἶρηκε τὴν ὁμιλίαν. 1375 | Bⁱ χωρισμοί.
1377 | Bⁱ συγχώρησον. 1379 | V Ἀκραίας θεοῦ: τῆς ἐν τῇ
ἀκροπόλει τιμωμένης. ὥς φαρμακίς δὲ καὶ λαθεῖν ἡδύνατο πράττουσα. |
VB Ἀκραῖα πένθιμος ἑορτὴ παρὰ Κορινθίους. Ἀκραία δὲ εἶρηται
παρὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἰδρῶσθαι. | V ἄλλως: ἔνθα καὶ ἡ αἰξ εὔρε 15
τὴν μάχαιραν, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία.

3 τοῖς σοῖς V: τούτοις τοῖς B 5 μοῦ τῇ ἀτυχίᾳ Bⁱ 8s / om B
9 ἐκείνη VB σώφρων· γυνὴ οὐδὲν ἡδικῆσθαι νομίζει τοῦ ἀνδρὸς ἐφ'
ἕτερον λέχος τραπέντος B 10 ἀναπεφώνηκεν om Bⁱ ἐλθόν τῶν τ.
ἰάσων ὠδύρατο καὶ φησιν ὦμοι B 13s πράττουσα ἀκραῖα δὲ πένθ. eqs V
15 ἐν ἀκροπ. om V εἰρησθαι VB: em Arsenius cf. Zenob. I, 27
(L² 36) Hesych. Phot. Suid.

ABV
LP

- ὥς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῆ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθίδεως,
 Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385
 σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
 [[Ἀργοῦς κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένους,]]
 πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.
- IA. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων 1390
 φονία τε Δίκη.
- MH. τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς ἢ δαίμων,
 τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;
- IA. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.
- MH. στεῖχε πρὸς οἶκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.
- IA. στείχω, δισσὼν γ' ἄμορος τέκνων. 1395
- MH. οὐπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
- IA. ὦ τέκνα φίλτατα. MH. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.
- IA. κᾶπειτ' ἔκανες; MH. σέ γε πημαίνουσ'.
- IA. ὦμοι, φίλιου χρῆζω στόματος
 παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι. 1400
- MH. νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,
 τότε' ἀπωσάμενος. IA. δός μοι πρὸς θεῶν
 μαλακοῦ χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
- MH. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.
- IA. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαυνόμεθ', 1405
 οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς

1380 αὐτῶν ... καθυβρίσαι AVB καθυβρίσει sscr. V¹ 1382 τέλος
 schol. Hom. K 56 etym. magn. p. 750 Choerob. epim. p. 112 προσά-
 φομεν A¹VB cum schol. Hom.: προσάφομαι ALPV³ (a. corr.): προσάφομεν
 Choerob. etym. m. 1383 τοῦ A 1386—88 spurios iudicat Nauck
 1387 del Bothe 1388 ἐμῶν: νέων Weil 1389 ἐριννὺς LP: ἐριννὺς E:
 1392 ξειναπάτου V¹ a. corr.: L³: -άτα LPBV¹: ξειναπάτα A 1395 δις-

σοῖν ... τέκνοιον Wecklein γ' om A ἄμμορος P²B: ἄμοιρος rel.
praeter P¹L³ 1396 γήρασκ' Porson 1398 ἔκτανες (ἐκτας L³) Il.: em
Elmsley 1399 ὦμοι V: ὦμοι AB: αἶ αἶ LPV³ (sscr.) 1401 σφας V
1404 ἔπος B: δ' ἔπος AV: λόγος LP: V³ (sscr.) 1405 γρ. ὄρῃς V³ (sscr.),
unde ὦ Ζεῦ, τὰδ' ὄρῃς; Kirchhoff. cf. Σ ἀπελαυνόμεσθ(α) LPB

SCHOL. 1381 | V ἐκεῖ γὰρ ἐβασίλευεν ὁ Σίσυφος. | V τύμ-
βους ἀνασπῶν: ἀσεβὲς γὰρ τὸ ἀνορύττειν τάφους. | Bⁱ τῇ
Κορίνθῳ λέγει· Σίσυφος γὰρ προπάτωρ Κορινθίων. 1382 | VB σεμ-
νὴν ἑορτήν: ἐγὼ, φησίν, περιποιήσω αὐτοῖς πάνδημον ἑορτήν ἐν ἧ πανη-
γυρίσουσιν οἱ Κορίνθιοι. θύουσι δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι κατὰ χρησμόν. | 5
V καὶ τέλη προσάψομεν: λιμωξάντων Κορινθίων ἔχρησεν ὁ θεὸς
τιμῆσαι τοὺς τῆς Μηδείας παῖδας. ἐγὼ οὖν, φησί, περιποιήσω αὐτοῖς
πάνδημον ἑορτήν. 1385 | VBⁱ Αἰγεῖ συνοικήσουσα: λέγεται
μετὰ τὸ ἐκβεβλήσθαι τῆς Κορίνθου σὺν τῷ Αἰγεῖ εἰς Ἀθήνας οἰκῆσαι.
1386 | V κακὸς κακῶς: τὸ ἀκροστόλιον γὰρ τῆς Ἀργοῦς ἀνέθηκεν 10
Ἰάσων τῇ Ἥρᾳ. ποτὲ δὲ εἰσιόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν, πεσὼν ἀνέβλεπεν αὐτόν.
λειψάνῳ οὖν φησι μέρει τινὶ τῆς Ἀργοῦς. | VB ἄλλως: ἱστορεῖται
Ἰάσων τέλει τοιοῦτῳ χρῆσασθαι. κοιμώμενον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τὴν Ἀργὴν
κατασαπείσαν ὑπὸ πολλοῦ χρόνου, μέρος τι ταύτης ἐκπεσὼν κατὰ τῆς κεφα-
λῆς ἔκρουσεν. | B ἄλλως: οἱ μὲν λέγουσι κατὰ Μηδείας [[χόλον ἦ]] 15
κέλευσιν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς καταδαρθέντα τὸν Ἰάσονα τελευτῆσαι,
ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου. Νεόφρων δὲ ξενικώτερον ἀγγλόνῃ φησὶ τελευτῆσαι·
τὴν γὰρ Μήδειαν παράγει πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν [frg. 3].
τέλος φθερεῖς γὰρ αὐτὸν αἰσχίστῳ μόρῳ,
δέρῃ βροχωτὸν ἀγγλόνῃν ἐπισπᾶσας. 20
τοῖα σε μοῖρα σδὶν κακῶν ἔργων μένει,
δίδαξις ἄλλοις μυρίας ἐφ' ἡμέρας
θεῶν ὑπερθε μήποτ' αἶρεσθαι βροτοῦς.
1392 | Bⁱ ἀπατήσαντος τὴν ξένην. 1393 | Bⁱ μιανρά. 1403 | Bⁱ τοῦ
σώματος. 1404 | B μάτην εἶπας τοῦτο. 1405 | B γράφεται 25
ἰὼ Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις.

1 Σ praeced. adi. V 3s lemmate omisso τέλη λέγει τὰ μυστήρια καὶ
τὰς τελετὰς ἐγὼ δὲ φησίν B 5 οἱ κ. V: πάντες οἱ δημόται θυσίαις
ἐπιτελοῦντες αὐτοῖς B θύουσι—χρ. om V 6 cf. schol. Pind. Ol. 13, 74
10 ἀκροστόλιον V: em Dindorf 12 / om B 12s ἱστόρηται ὁ Ἰάσων V
13 χρῆσθαι V 15 ἔκρουσεν ἀργοῦς οὖν λειψάνῳ εἶπεν ἀντὶ τοῦ μέρει
τινὶ τῆς ἀργοῦς B 15—17 cf. argum. p. 3, 20ss 15 [[ ]] Schw.
16 καταδραθέντα B 17 αὐτῇ B 19 φθερεῖς Elmsley: φέρεισ post
μόρῳ collocavit B ἐχθίστῳ B: em Elmsley 20 δέρῃ in fine uersus
B: em Nauck ἀγγλόνῃ B: em G. Herm. 22 διδάξεις τ' ἄλλους B:
em Elmsley μυρίους ἡμετέρους B: em Wil. 23 αἰρεῖσθαι B: em
Barnes βροτοῖς B: em Schw.

ABV
LP

καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
 ἀλλ' ὅποσον γοῦν πάρα καὶ δύναιμι
 τάδε καὶ θρηγῶ κάπιθεάζω,
 μαρτυρόμενος δαίμονας ὥς μοι
 τέκν' ἀποκτείνας' ἀποκωλύεις
 ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,
 οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
 πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

1410

XO. πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἦρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1415

ABV
LPΠ⁴

1409 κάπιθεάζω ll.: em Blomfield ad Aesch. Cho. 842 (855)
 1410 μαρτυράμενος V³ μου B 1411 τέκνα κτείνας' LP 1413 ὄφελον
 ll. practer V¹ 1414 φθινομένους LP 1415 ζεῦ V¹ 1416 πολλὰ τ'
 Π⁴ (Papyr. Hibeh 25) ἀέλπτα Stobaeus flor. III, 6 1417 δοκήσαντ Π⁴
 1418 εὔρε ll. 1419 τόδε τὸ AV τέλος εὐριπίδου μηδείας V: τέλος
 μηδείας AL: τέλος μηδείας εὐριπίδου B¹

1408 | B καθὼ ἐνδέχεται. 1409 | B ἐπιφθέγγομαι.
 1410 | B ἀναβοῶν τοὺς θεοὺς καὶ ἐπικαλούμενος. 1413 | B μὴ
 γεννήσας. 1415 | B ταῦτα ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐστι λεγόμενα.
 B πρὸς διάφορα ἀντίγραφα Διονυσίου ὁλοσχερὲς καὶ τινα τῶν Διδύμου.

ADDENDVM

p. 9 adn. 17 διδάσκει — 20 ἐξῆς om V

TABVLAE IN VSVM SCHOLARVM

EDITAE SVB CURA
IOHANNIS LIETZMANN

Wie die Sammlung der „Kleinen Texte für theologische und philologische Vorlesungen und Uebungen“ es sich zur Aufgabe stellt, Quellenschriften von geringem Umfang in einer Form und Ausstattung vorzulegen, die sie zur Grundlage des wissenschaftlichen Unterrichts geeignet erscheinen läßt, so sind diese Tafelwerke dazu bestimmt, das für die historisch-philologischen Fächer wichtigste Anschauungsmaterial in einer Gestalt zu bieten, welche technisch allen Anforderungen der Wissenschaft entspricht und dabei doch einen für den Studenten erschwinglichen Preis anzusetzen gestattet. Denn es ist allerdings für den akademischen Unterricht von höchster Bedeutung, daß der Lernende auch die für die Schulung seines Auges bedeutsamen Lehrmittel selbst besitzt und sie nicht nur gelegentlich auf den Bibliotheken oder in den Museen zu Gesichte bekommt. Der Preis von ca. 6 Mark für das gebundene Exemplar wird deshalb möglichst beibehalten werden.

Erschienen ist:

- I. SPECIMINA CODICVM GRAECORVM VATICANORVM collegerunt PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI et IOHANNES LIETZMANN. 1910. XVI S. 50 Tafeln in Lichtdruck. Geb. in Leinenband 6 M. Auf Karton gedruckt in Ganzpergament 12 M. **Eine Auswahl von meist datierten griechischen Handschriften des IV. bis XVI. Jahrhunderts der Bibl. Vaticana.**

Diese Sammlung bietet Material zum Studium der griechischen Handschriften-Paläographie aus den reichen für diesen Zweck bisher noch nicht benutzten Schätzen der Vaticana. 7 Tafeln

zeigen die wichtigsten Uncialtypen vom IV. bis X. Jahrhundert. Auf eine Probe der Minuskelskursive saec. VIII./IX. folgt dann die Entwicklung der Minuskelschrift vom IX. bis XVI. Jahrhundert fast durchweg an datierten, vielfach auch lokalisierten Handschriften gezeigt. Das IX. Jahrhundert ist durch 4, das X. durch 6, XI. durch 9, XII. durch 5, XIII. durch 7, XIV. durch 4, XV. und XVI. durch je 3 Tafeln vertreten. Darunter befinden sich 5 Proben der unteritalischen Schrift vom X. bis XIII. Jahrhundert.

2. **PAPYRI GRAECAE BEROLINENSES** collegit GVILELMVS SCHVBART. 50 Tafeln in Lichtdruck. Geb. in Leinenband 6 M., in Ganzpergament 12 M.
Auswahl von Urkunden und literarischen Papyri des Berliner Museums.

Auf 50 Lichtdrucktafeln werden nahezu 80 Papyrustexte vollständig oder in Proben wiedergegeben und damit die Hauptzüge der Schriftentwicklung vom Ende des 4. Jahrh. n. Chr. bis zum Beginn des 8. Jahrh. v. Chr. vor Augen geführt. Urkunden, Briefe und literarische Stücke sind ohne Sonderung nach Sachgruppen lediglich nach der Zeitfolge geordnet, wobei den literarischen Texten freilich nur durch Schätzung ihr Platz angewiesen werden kann. Den Hauptzweck, Material zur Einarbeitung in die Paläographie zu bieten, unterstützen die den Tafeln vorausgehenden Textbogen, die für jeden Papyrus Herkunft, Zeit, Inhalt und eventuell die erfolgte Publikation notieren und in beträchtlichem Umfange auch Abschriften der griechischen Texte beifügen, um dem Anfänger die unentbehrliche Hilfe, dem Vorgeschrrittenen die Nachprüfung an die Hand zu geben. Eine Gruppierung der Papyri nach der Schwierigkeit für die Entzifferung wird vorangeschickt um den Lernenden auf den rechten Weg zu führen. Neben dem pädagogischen Gesichtspunkte wird das Werk als ein bequemes paläographisches Nachschlagebuch dienen können. Soweit die maßgebenden paläographischen Ziele es zulassen, wird darauf Bedacht genommen, auch inhaltlich wertvolle Stücke abzubilden, so daß die bekanntesten Papyri der Berliner Sammlung fast ausnahmslos vertreten sind.

3. **SPECIMINA CODICVM LATINORVM VATICANORVM** collegerunt FRANCISCUS EHRLE J. S. et PAULUS LIEBAERT. 1911. 50 Tafeln in Lichtdruck. In Leinenband 6 M. Vorzugsexemplare in Pergament 12 M.

Der Praefekt der vatikanischen Bibliothek P. F. EHRLE J. S. hat in Gemeinschaft mit Abbé LIEBAERT aus den reichen ihm unterstellten Schätzen zum Zweck des akademischen Unterrichts eine Reihe von womöglich datierten Codices ausgewählt, welche die Entwicklung der lateinischen Buchschrift vom IV. Jahrhundert

bis in die Humanistenzeit darstellen. Auf 50 Lichtdrucktafeln (18×24 cm) sind 58 Schriftproben in der Größe der Originale wiedergegeben: die einzelnen Tafeln sind mit Zeilenzählern und erläuternder Unterschrift versehen. Als Text ist beigegeben eine kurze Skizze der Entwicklung der lateinischen Schrift, sodann Beschreibung der einzelnen Handschriften mit reichhaltigen Literaturverweisen und Umschrift aller irgendwie schwierigen Tafeln. Es werden Proben von folgenden Schriftarten geboten: Majuskel: Capitalis (Taf. 1—3), Uncialis (4—5), Semiuncialis (5—7); Nationalschriften: Italische Halbcursive (8—9), Norditalische Minuskel (10), Mittelitalische (Beneventaner) Minuskel saec. IX—XIII (11—17). Gallische Schrift saec. VIII—IX (18—20), Insulare Schrift saec. VIII—XII (21—24), Spanische (Westgotische) Schrift saec. IX—XI (25—26), Deutsche Schrift saec. VIII (27—28). Karolingische Minuskel saec. IX—XI aus Deutschland, Frankreich, Italien, England (29—35). Gothische Schrift saec. XII—IV aus denselben Ländern (36—45) mit besonderer Rücksicht auf die Fachschriften (theologische, juristische, philosophische). Humanistische Schrift saec. XV aus Deutschland, Frankreich, Italien.

Aus den Besprechungen von Nr. 1:

Eine hochwillkommene Gabe in meisterhafter Ausführung, von der eine Belebung des Interesses und des Verständnisses für Handschriftenforschung in den Kreisen der Studierenden sicher ausgehen wird.

THEOLOGISCHE LITERATURZEITUNG 1911, Nr. 6.

Ein ausgezeichnetes und außerordentlich billiges Hilfsmittel zum Studium der griechischen Paläographie.

BIBL. ZEITSCHRIFT 1911, Heft 1.

Die gut ausgeführten Schrifttafeln beginnen mit Proben des 4. bis 6. Jahrhunderts n. Chr., zeigen die verschiedenartigen Schrifttypen bis zum Jahre 1565 und gewähren somit ein willkommenes Hilfsmittel für philologische und theologische Seminare auf dem Gebiete der griechischen Paläographie.

„LITERARISCHES ZENTRALBLATT“ 1911, Nr. 11.

Das Buch ist allen Freunden griechischer Handschriftenkunde angelegentlichst zu empfehlen. Wer es sorgsam durchstudiert, wird sich große Leichtigkeit im Lesen der Kodizes erwerben.

„STIMMEN AUS MARIA-LAACH“ 1911, Heft 2.

Jeder der sich mit griechischer Paläographie befassen muß, Lehrer sowohl wie Schüler, wird den beiden Gelehrten Dank wissen, daß sie in den „SPECIMINA“ ein so billiges und bequemes Hilfsmittel zum praktischen Studium geschaffen haben. Weiterer Empfehlung bedarf das Werk nicht. Es empfiehlt sich selber.

„LITERARISCHER HANDWEISER“ 1911, Nr. 4.

L'album, d'une exécution matérielle parfaite, d'un format commode, est destiné à l'enseignement de la paléographie grecque.

„REVUE DES ETUDES ANCIENNES“.

A. Marcus u. E. Webers Verlag
in Bonn.

Das Jenseits im Mythos :: der Hellenen ::

Untersuchungen über antiken Jenseitsglauben von
PROF. DR. L. RADERMACHER
VIII und 152 Seiten. 1903. 3 Mark

Die Untersuchung beschäftigt sich zunächst mit der Komposition der antiken Nekyien und zeigt, daß das elfte Buch der Odyssee trotz der disparaten Elemente, aus denen es sich zusammensetzt, dem antiken Leser keinen Anstoß bieten konnte, weil naive Jenseitsdichtung überhaupt mit den verschiedenen Vorstellungen sehr frei schaltete. Das sechste Buch der Äneis ist anders, und es wird versucht, die Geschlossenheit seiner Grundanschauung in einem bestimmten, strittigen Falle zu erweisen. Der zweite Teil verfolgt das Motiv der Fahrt ins Jenseits, und zieht, um den Kern antiker Sagen zu gewinnen, mehrfach moderne Märchen heran. Der dritte Teil wendet sich der Frage zu, inwieweit der immer mehr erstarkende Glaube an einen unterirdischen Hades Elemente aus anderen Vorstellungskreisen an sich riß, und behandelt im Zusammenhang damit auch einzelne Figuren der Unterweltsdämonologie. Vier Exkurse, Orestes und die Tragödie — Zur alttestamentlichen Simsonlegende — Vom Kampf mit dem Tode — Grenzwasser der Unterwelt, machen den Schluß.

- 31 ZWEI NEUE EVANGELIENFRAGMENTE, herausgegeben und erklärt von H. B. Swete. 15 S. 0.40 M.
- 32 ARAMÄISCHE URKUNDEN zur Geschichte des Judentums im VI. und V. Jahrhundert vor Chr., sprachlich und sachlich erklärt von Prof. Lic. Dr. W. Staerk. 16 S. 0.60 M.
- 33/34 SUPPLEMENTUM LYRICUM, neue bruchstücke von Archilochus Alcaeus Sappho Corinna Pindar, ausgewählt und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 2. Aufl. 44 S. 1.20 M.
- 35 LITURGISCHE TEXTE III: Die konstantinopolitanische messliturgie vor dem IX. jahrhundert: Uebersichtliche zusammenstellung des wichtigsten quellenmaterials von Dr. Anton Baumstark. 16 S. 0.40 M.
- 36 LITURGISCHE TEXTE IV: Martin Luthers Von ordnung gottesdiensts, Taufbüchlein, Formula missae et communionis 1525 herausgegeben von Prof. D. Hans Lietzmann. 24 S. 0.60 M.
- 37 LITURGISCHE TEXTE V: Martin Luthers Deutsche Messe 1526, herausgegeben von Prof. D. Hans Lietzmann. 16 S. 0.40 M.
- 38/40 ALT-LATEINISCHE INSCRIFTEN von Prof. Dr. Ernst Diehl. 64 S. 1.80 M.
- 41/43 FASTI CONSULARES IMPERII ROMANI von 30 v. Chr. bis 565 n. Chr. mit Kaiserliste und Anhang bearbeitet von Willy Liebenam. 128 S. 3 M., gbd. 3.40 M.
- 44/46 MENANDRI reliquiae nuper repertae herausgeg. von Prof. Dr. Siegfried Sudhaus. 65 S. 1.80 M., gbd. 2.20 M.
- 47/49 LATEINISCHE ALTKIRCHLICHE POESIE ausgewählt von Prof. D. Hans Lietzman. 64 S. 1.50 M.
- 50/51 URKUNDEN ZUR GESCHICHTE DES BAUERNKRIEGES UND DER WIEDERTÄUFER herausgeg. von Dr. H. Böhmer. 36 S. 0.80 M.
- 52/53 FRÜHBYZANTINISCHE KIRCHENPOESIE I: Anonyme hymnen des V—VI. jahrhundert ediert von Dr. Paul Maas. 32 S. 0.80 M.
- 54 KLEINERE GEISTLICHE GEDICHTE DES XII. JAHRHUNDERTS herausgeg. von Albert Leitzmann. 30 S. 0.80 M.
- 55 MEISTER ECKHARTS BUCH DER GÖTTLICHEN TRÖSTUNG UND VON DEM EDLEN MENSCHEN (LIBER BENEDICTUS) herausgegeben von Philipp Strauch. 51 S. 1.20 M.
- 6 POMPEIANISCHE WANDINSCRIFTEN UND VERWANDTES ausgewählt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 66 S. 1.80 M.
- 7 ALTITALISCHE INSCRIFTEN herausgegeben von H. Jacobsohn. 32 S. 0.80 M.
- 8 ALTJÜDISCHE LITURGISCHE GEBETE herausgegeben von Prof. D. W. Staerk. 32 S. 1.00 M.
- 9 DER MISNATRAKTAT BERAKHOTH IN VOKALISIERTEM TEXT herausgegeben von Prof. D. W. Staerk. 16 S. 0.60 M.
- 10 EDWARD YOUNGS GEDANKEN ÜBER DIE ORIGINALWERKE in einem schreiben an Samuel Richardson, übersetzt von H. E. v. Teubern, herausgegeben von Kurt Jahn. 46 S. 1.20 M.
- 11 LITURGISCHE TEXTE VI: Die Klementinische liturgie aus den Constitutiones apostolorum VIII mit anhängen herausgeg. von Prof. D. Hans Lietzmann. 32 S. 0.80 M.
- 12 VULGÄRLATEINISCHE INSCRIFTEN herausgeg. von Prof. Dr. Ernst Diehl. 180 S. Brosch. 4.50 M., geb. 5.— M.
- 13 GOETHE'S ERSTE WAIMARER GEDICHTSAMMLUNG mit varianten herausgegeben von Albert Leitzmann. 35 S. 0.80 M., geb. 1.20 M.
- 14 DIE ODEN SALOMOS aus dem syrischen übersetzt, mit Anmerkungen von A. Ungnad u. W. Staerk. 40 S. 0.80 M.

- 65 AUS DER ANTIKEN SCHULE. Sammlung griechischer texte auf papyrus holztafeln ostraka, ausgewählt und erklärt von Dr. Erich Ziebarth. 23 S. 0.60 M.
- 66 ARISTOPHANES Frösche mit ausgewählten antiken scholien herausgeg. von Dr. Wilhelm Süss. 90 S. Brosch. 2.— M., geb. 2.40 M.
- 67 DIETRICH SCHERNBERGS Spiel von Frau Jutten herausgeg. von Prof. Dr. Edward Schröder. 56 S. 1.20 M.
- 68 LATÉINISCHE SACRALINSCHRIFTEN ausgewählt von Dr. Franz Richter. 45 S. 0.90 M.
- 69 POETARVM VETERVM ROMANORVM Reliquiae selegit Ernestus Diehl. 165 S. Brosch. 2.50 M., geb. 3.— M.
- 70 LITURGISCHE TEXTE VII: Die Preussische Agende im auszug hersg. von Hans Lietzmann. 42 S. Brosch. 0.80 M., geb. 1.— M.
- 71 CICERO PRO MILONE mit dem commentar des ASCONIVS und der SCHOLIA BOBIENSIA herausgeg. von Dr. Paul Wessner. Brosch. 1.60 M., geb. 2.— M.
- 72 DIE VITAE VERGILIANAE und ihre antiken quellen herausgegeben von Prof. Dr. Ernst Diehl. 60 S. 1.50 M.
- 73 DIE QUELLEN VON SCHILLERS UND GOETHES BALLADEN zusammengestellt von Albert Leitzmann.
- 74 ANDREAS KARLSTADT VON ABTUHUNG DER BILDER und das keyn bedtler vnther den christen seyn sollen 1522 u. d. Wittenberger Beutellordnung herausgeg. von Hans Lietzmann. 32 S. 0.80 M.
- 75 LITURGISCHE TEXTE VIII: Die Sächsische Agende im auszug herausgegeben von Hans Lietzmann. Brosch. 0.80 M., geb. 1.— M.
- 76 AUSWAHL AUS ABRAHAM A S. CLARA herausgegeben von Karl Bertsche. 47 S. 1.— M.
- 77 HIPPOCRATIS de aere aquis locis mit der alten lateinischen übersetzung herausgegeben von G. Gundermann.
- 78 RABBINISCHE WUNDERGESCHICHTEN des neutestamentlichen Zeitalters in vokalisiertem Text mit sprachlichen und sachlichen Bemerkungen von Lic. Paul Fiebig. 28 S. 1.— M.
- 79 ANTIKE WUNDERGESCHICHTEN zum studium der wunder des Neuen Testaments zusammengestellt von Lic. Paul Fiebig. 27 S. 0.80 M.
- 80 VERGIL AENEIS II mit dem commentar des Servius herausgegeben von Ernst Diehl. 131 S. 2.— M., geb. 2.50 M.
- 81 ANTI-XENIEN in auswahl herausgegeben von Dr. Wolfgang Stammler. 68 S. 1.40 M., geb. 1.80 M.
- 82 APOLLONIUS DYSCOLUS De pronomibus pars generalis edidit Dr. Paulus Maas. 44 S. 1.— M.
- 83 ORIGINES, EUSTATHIUS V. ANTIOCHIEN UND GREGOR V. NYSSA Über die Hexe von Endor, herausg. von Prof. Dr. E. Klostermann.
- 84 AUS EINEM GRIECHISCHEN ZAUBERPAPYRUS herausgeg. und erklärt von Richard Wünsch. 31 S. 0.70 M.
- 85 DIE GELTENDEN PAFSTWAHLGESETZE herausgeg. von Friedrich Giese. 56 S. 1.20 M.
- 86 ALTE EINBLATTD RUCKE herausgegeben von Otto Clemen. 77 S. 1.50 M.
- 87 UNTERRICHT DER VISITATOREN an die pfarrherrn im kurfürstentum zu Sachsen herausgeg. von Hans Lietzmann. 48 S. 1.— M.
- 88 BUGENHAGENS BRAUNSCHWEIGER KIRCHENORDNUNG herausgeg. von Hans Lietzmann.
- 89 EURIPIDES MEDEA mit scholien herausgeg. von Ernst Diehl.

pr. 6.67

PA
3973
M4
1911

Euripides
Medea

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
